BIBLIO
Vittori
X

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

סֵפֶר

מַרְאוֹת אֱלֹהִים

לְדַנְטֵי אַלִיגְיֵארִי.

מְתוּרְגָּם עִבְרִית

מְלֶאכֶת הָרוֹפֵא

שָׁאוּל פוֹרְמִיגִינִי. יצ״ו

אִישׁ טְרִיאֶסְטֵי.

חֵלֶק רִאשׁוֹן: הַתְּפְתֶּה - לְדִין עוֹלָם.

חֵלֶק שֵׁנִי: מְקוֹם הַכִּפּוּרִים - לְכַפָּרַת־פֶּשַׁע.

חֵלֶק שְׁלִישִׁי: הַפַּרְדֵּס - לִבְחִירֵי־אֵל.

טְרִיאֶסְטֵי שְׁנַת: ה״ת״ר״כ״ט.
בְּבֵית דְפוּס לְלוֹיד אָוסְטְרִיאָקוֹ.

VA1 150 9708

LA

DIVINA COMMEDIA

DI

DANTE ALIGHIERI

PARTE PRIMA

L' INFERNO.

Traduzione ebraica

di

S. Cav. Dr. Formiggini

DI TRIESTE.

TRIESTE
Tipografia del Lloyd Austriaco
MDCCCLXIX.

אֶל

חֶבְרַת "כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲבֵרִים"

בְּעִיר פָּארִיז

מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה

מֵאֵת הַצָּעִיר הַמְּתַרְגֵּם

לְעֵד אַהֲבָה וְאַחֲוָה

לִתְשׁוּאוֹת חֵן חֵן

וּלְזֵכֶר כָּבוֹד וְתִפְאָרֶת.

ALLA

ALLEANZA ISRAELITICA UNIVERSALE

IN PARIGI

PER SEGNO DI REVERENZA PROFONDA

DI DEVOTA AMMIRAZIONE

DI CORDIALE RICONOSCENZA

IL TRADUTTORE

D. D. D.

Digitized by Google

קוֹרֵא נָעִים!

אַחֲרֵי נְבִיאֵי־יְיָ אֲשֶׁר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ דִּבֵּר בָּם, הַגָּדוֹל בַּמְשׁוֹרְרִים הָיָה דַנְטֵי אַלִיגְיֵאירִי, וְאַחֲרָיו לֹא קָם כָּמֹהוּ בְּכָל עָם וְלָשׁוֹן: שְׂפַת מְלִיצָתוֹ צָחָה וּבָרָה, הֶגְיוֹנוֹתָיו נִשְׂגָּבִים, וְדִמְיוֹנוֹת זִמְרוֹ חֲדָשִׁים וּנְכוֹנִים, וְכָל מְגַמַּת שִׁירָתוֹ הָרָמָה, צֶדֶק וּמִשְׁפָּט וּמֵישָׁרִים; יַעַן אֱמֶת הוּא, כִּי בִהְיוֹתוֹ נוֹלָד בֶּאֱמוּנַת הַנּוֹצְרִים, עַל אֱמוּנַת נוֹצְרֵי יְסוּדַת חֶזְיוֹנוֹתָיו, וְאַף גַּם זֹאת כָּל מִשְׁפְּטֵי פִּיו, וְחָכְמַת אֲמָרָיו צָדְקוּ יַחְדָּו, וְשָׁוִו וְנָאווּ אֶל כָּל בְּנֵי אָדָם, לְהַשְׂגִּיב רוּחָם אֶל מַחְשְׁבוֹת עֶלְיוֹן, אֶל מוּסַר הַשֵּׂכֶל, וְאֶל הַצְלָחַת הָעַמִּים: וּבִרְאוֹתִי כִּי אֵין גּוֹי בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר רוּחַ חָכְמָה וְטוּב טַעַם בְּתוֹכוֹ, אֲשֶׁר לֹא תִרְגֵּם בִּשְׂפָתוֹ אֶת סֵפֶר מַרְאוֹתָיו, אָמַרְתִּי בְּלִבִּי: מִי יִתֵּן וְהָיָה הַסֵּפֶר הַנֶּחְמָד הַזֶּה מְתֻרְגָּם אַף בִּלְשׁוֹנֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יֶשׁ לְאֵל שְׂפַת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹצִיא, וּלְהוֹדִיעַ, וּלְהַטְעִים כָּל מַחְבֶּרֶת זָרִים לְמִינָהּ; וְהָיְתָה הַמְּלָאכָה לְמוֹעִיל וּלְעֹנֶג נֶפֶשׁ לְרֹב אַחֵינוּ ב״י אֲשֶׁר בְּרוּסְלַנְד, פּוֹלִין, וְאַרְצוֹת קֶדֶם, אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ לְשׁוֹנוֹת מַעֲרָב, וְאֵינָם יְכוֹלִים לִטְעוֹם נֹפֶת צוּפִים אֲשֶׁר בְּשִׁירֵי הַמְשׁוֹרֵר הַמְרוֹמָם, וַאֲשֶׁר שָׁמְעוּ שָׁמְעוֹ, כִּי שְׁמוֹ עַד קַצְוֵי אָרֶץ: וְהַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּאת דְּחָפַתְנִי יָמִים רַבִּים, עַד כִּי מִלְּאַנִי לִבִּי

לִשְׁלוֹחַ יָד אֶל הַמְּלָאכָה הַקָּשָׁה, גַּם כִּי יָדַעְתִּי כִּי כָבְדָה הִיא מִמֶּנִּי, וָאֹמַר אֶל לִבִּי; הָחֵל לַעֲשׂוֹת כְּמַתְּנַת יָדֶךָ, וְרָאוּ חֲכָמִים מִמְּךָ, וְקָמוּ וְעָשׂוּ כְּחָכְמָתָם:

וְהִנֵּה הַיּוֹם ד׳ תִּשְׁרִי, שְׁנַת התכ״רח לב״ע, יוֹם מְלֹאת לִי שִׁשִּׁים שָׁנָה, שִׁלַּמְתִּי אֶת נְדָרַי בְּעֶזְרַת הָאֵל, וְכִלִּיתִי הַעְתָּקַת הַחֵלֶק הָרִאשׁוֹן לְמַרְאוֹת־אֵל (הַתְּפִלָּה) מִשְׁפַּת אִיטַלְיָאָה לִשְׂפַת עִבְרִי, וְעַתָּה אוֹצִיאֶנָּה לָאוֹר, לְהָעִיר נִרְדָּמִים, כִּי יָדוּעַ יָדַעְתִּי כִּי בְּכָל־כֹּחִי עֲבַדְתִּי, אַךְ רְחוֹקָה הִיא מְאֹד מִן הַשְּׁלֵמוּת; וְאַתָּה הַקּוֹרֵא קְרָא וּסְלַח, עֲלֵה וְהַצְלַח!

הצ׳ שָׁאוּל מְנַחֵם
בכל״אא מָרְדְּכַי פּוֹרְמִיגִינִי,
אִישׁ טְרִיאֶסְטֵי.

וּלְהַסְכָּמַת דִּבְרֵי אוֹסִיפָה־נָא בְסוֹף הַסֵּפֶר שִׁירַת גְּדוֹל שֵׁם בַּיְהוּדִים וּבַנּוֹצְרִים, כה״רר שד״ל זצ״ל, אֲשֶׁר שָׁר בְּיוֹם מְלֹאת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה לְלֶדֶת הַמְשׁוֹרֵר הַמְרוֹמָם.

Pochi cenni di Prefazione.

Dante Alighieri fu il poeta dell'umanità tntta. — Egli vaticinò. — Nacque cristiano e quindi si servì di quella dottrina. — I principali suoi concetti, i maggiori suoi argomenti sono però di tutte le religioni. Dalla Bibbia egli trasse preziosi concetti, e tutto prova, che la conoscesse a fondo.

Per gli Israeliti e per i dotti conoscitori di lingua ebraica d'Europa, una traduzione del suo poema in tale lingua non potrebbe servire che come oggetto di curiosità, a dimostrare una volta di più come a tutto si presti quell'antichissimo idioma. — Però le difficoltà da sormontarsi erano molte, in ispecie volendo dare ai versi del divino Poema una veste, che al gusto della lingua ebraica corrispondesse, pur conservando, per quanto sia possibile, l'originale concetto. Per ora al solo INFERNO abbiamo creduto dover limitarci, come a saggio, e come quello che presenta forse minori difficoltà, chiedendo venia per le inevitabili inesattezze, che certo saranno incorse; ma credevamo, che a Dante, già tradotto in pressochè tutte le lingue, non dovesse mancare l'onore d'essere voltato comechessia, anche in qnella sacrosanta del Sinai, e gli alti concetti dell'altissimo poeta facessero bella mostra di sè nella nuova sacra toga di cui tentai ammantarli. Non sono che i più intelligenti nelle due lingue, e coloro che ne conoscono maggiormente le somme difficoltà, quelli che potranno, e comprendere il lavoro, e le fatiche che costò; ma speriamo di più, che il divino poema potrà essere così gustato, se non nelle venustà della forma originale, almeno in parte nell'altezza del concetto, da quegli israeliti (e son molti) i quali non solo non conoscono la lingua italiana dell'originale; ma nemmeno le molte lingue vive in cui fu tradotto. Molti Israeliti russi, polacchi ed orientali ed altri ancora, dovettero restar privi finora di aver un'idea,

sebbene pallidissima, delle somme bellezze d' un poema, il nome del cui autore avranno udito di certo pronunziare con lode grandissima.

Tali sono le considerazioni da cui siamo partiti nel sobbarcarci all' improba fatica, in un' età già avanzata, in condizione di laico, e in mezzo all' indifferentismo per il sacro idioma che ora regna fra noi. Ci si perdoni l' ardire, e ci sia tenuto conto della buona volontà.

A valido appoggio delle nostre parole, portiamo in fine del volume il bellissimo Sonetto in lingua ebraica, pubblicato dall' immortale Prof. *S. D. Luzzatto* su Dante, nell' occasione della festa del secentesimo natalizio del sommo poeta; e che fu tanto applaudito da tutta la dotta Europa.

S. Dr. Formiggini.

וָאֶשָּׂא אֶת עֵינַי, וָאֵרֶא אַשְׁדּוֹתָיו
מְעוּטֵי אוֹר הַמָּאוֹר,
הַמּוֹרֶה אֶת כָּל־הָאָדָם דֶּרֶךְ יְשָׁרִים.
אָז שָׁכְכָה מְעַט הַבֶּהָלָה
הִרְעִידָה לִבִּי כָּל־הַלַּיְלָה;
לֵיל צָרָה וְיָגוֹן כֻּלּוֹ;
וּכְאִישׁ עוֹלֶה מִן הַיָּם בְּקֹצֶר רוּחַ,
בְּשׂוּמוֹ רַגְלָיו עַל יַבָּשֶׁת,
יִפְנֶה אֶל הַמַּיִם הַסֹּעֲרִים וּמַבִּיט בָּם;
כֵּן אָנֹכִי עוֹדֶנִּי נִרְגָּז,
פָּנִיתִי לַאֲחוֹרַי, וָאַבִּיט הַמַּעֲבָר,
אֲשֶׁר לֹא עָבַר אָדָם אוֹתוֹ לְעוֹלָם וָחָי.
אַחֲרֵי תִתִּי מְנוּחָה לְגוּפִי הֶעָיֵף,
הָלַכְתִּי לְדַרְכִּי בִּמְקוֹם הַשְּׁמָמָה,
וּבְלֶכְתִּי בָהּ, הָרֶגֶל הָעוֹמֶדֶת תָּמִיד שְׁפֵלָה מֵרְעוּתָהּ.
וַיְהִי בְּרֵאשִׁית עֲלוֹתִי הָהָרָה,
וְהִנֵּה נָמֵ״ר בָּא לְנֶגְדִּי, קַל בְּרַגְלָיו עַד מְאֹד,
וְעוֹרוֹ כֻּלּוֹ חֲבַרְבּוּרוֹת;
וּפָנֹה לֹא פָנָה מִלְּפָנַי,
כִּי אִם סָגַר עָלַי אֶת הַדֶּרֶךְ,
עַד כִּי פְּעָמִים רַבּוֹת פָּנִיתִי לָסוֹג אָחוֹר.
עֵת הַיּוֹם בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר,
וְהַשֶּׁמֶשׁ יוֹצֵא (עַל הָאָרֶץ) אֶת הַכֹּכָבִים (מַזָּל טָלֶ״ה)
אֲשֶׁר יָצְאוּ אִתּוֹ יוֹם אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים בְּאַהֲבָתוֹ
קָנָה בַּתְּחִלָּה אֶת הָאוֹתוֹת הָאֵלֶּה.
יְפִי עוֹר הַחַיָּה תַּאֲוָה לָעֵינַיִם,
יְצִיאַת הַשֶּׁמֶשׁ וּמוֹעֵד הָאָבִיב,

שְׁלֹשׁ אֵלֶּה נָתְנוּ תִקְוָה בְלִבִּי;
אַךְ לֹא יָכְלוּ מְנוֹעַ פַּחַד אֲשֶׁר הִפְחִידָנִי
מַרְאֶה אַרְיֵה הַנִּרְאָה אֵלָי
וָאֵרָא, וְהוּא סָר לְנֶגְדִּי,
רֹאשׁוֹ רָם שׁוֹאֵג לַטָּרֶף,
וּבְשַׁאֲגָתוֹ יַרְעִיד שָׁמַיִם,
וְאֵבָה, אֲשֶׁר מַדְּלוֹת בְּשָׂרָהּ
יֵרָאוּ כָל־הַתַּאֲוֹת אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ,
וְרַבִּים אֲבֵלִים הִפִּילָה,
הִיא כָשֵׁל הִכְשִׁילָה כֹּחִי
בְּמַרְאֵה פָנֶיהָ הַנּוֹרָאִים,
עַד כִּי אֲבֵדָה מִמֶּנִּי הַתִּקְוָה לַעֲלוֹת הָהָרָה,
וּכְמוֹ אִישׁ כָּל־תַּאֲוָתוֹ קְנוֹת כֶּסֶף,
אִם יָבֹא יוֹם יֹאבַד הַכֹּל מִמֶּנּוּ,
בְּכָל־מַחְשְׁבוֹתָיו בּוֹכֶה וּמִתְאַבֵּל;
כָּכָה אֻמְלַל מִקָּרְבִי הַשָּׁלוֹם, מִפְּנֵי הַחַיָּה
הַבָּאָה לִקְרָאתִי, וְכַאֲשֶׁר תִּקְרַב,
כֵּן תִּדְחֵנִי אֶל־הַמָּקוֹם בּוֹ יָמֻשׁ חֹשֶׁךְ.
וַיְהִי בְרִדְתִּי אֶל שַׁחַת,
הִנֵּה פִתְאֹם עוֹמֵד לְנֶגְדִּי אִישׁ. נִרְאֶה חֲסַר קוֹל
מִפְּנֵי אֹרֶךְ דּוּמָתוֹ.
בִּרְאוֹתִי אוֹתוֹ בַּמִּדְבָּר הַנּוֹרָא,
צָעַקְתִּי אֵלָיו: חָנֵּנִי נָא,
וּתְהִי מִי, בְּעֶצֶם אָדָם, אוֹ בְרוּחַ.
וַיַּעַן אֵלָי: אֵינֶנִּי עוֹד אָדָם; אָדָם הָיִיתִי,
וְהוֹרַי הָיוּ מִלּוֹמְבַּרְדִיאָה
וּשְׁנֵיהֶם מֵעִיר מַנְטוֹבָה הֵמָּה.

יוֹם הִוָּלְדִי תַּחַת יוּלְיוֹ (הַקֵּיסָר) גַּם כִּי בְּסוֹף יָמָיו,
וּבְרוֹמִי גַּרְתִּי תַּחַת (מַלְכוּת) אַוְגוּסְטוֹ הַטּוֹב,
בְּעֵת עָבְדָם אֱלֹהֵי שֶׁקֶר וְכָזָב.
מְשׁוֹרֵר הָיִיתִי, וַיְהִי מְשָׁלַי תּוֹלְדוֹת בְּנוֹ אַנְקִיזַי
הֶחָסִיד, אֲשֶׁר בָּא מֵעִיר טְרוֹיָא,
אַחֲרֵי הִשָּׂרֵף אִילְיוֹן הַמִּשְׂגָּב;
וְאַתָּה, מַדּוּעַ תָּשׁוּב אֶל מְקוֹם הַלַּחַץ הַזֶּה?
לָמָּה לֹא תַעֲלֶה אֶל הָהָר הַנָּעִים,
רֵאשִׁית וְסִבָּה לְכָל־גִּיל?
וַאֲנִי עָנִיתִי לוֹ בְּבֹשֶׁת פָּנַי:
הַאַתָּה הוּא וִירְגִּילְיוֹ, הַאַתָּה הוּא הַמַּבּוּעַ.
אֲשֶׁר יַבִּיעַ מִמֶּנּוּ נְהַר זִמְרָה הַגָּדוֹל?
הוֹי מָאוֹר לְכָל־הַמּוֹשְׁלִים וַהֲדָרָם,
הֱיֵה לִי לְעֵזֶר לְמַעַן הָאַהֲבָה
אֲשֶׁר אָהַבְתִּי סִפְרְךָ, וְרֹב עָבַדְתִּי בּוֹ.
אַתָּה מְלַמְּדִי, וַאֲנִי קִנְיָנֶךָ;
וּמִמְּךָ לְבַדְּךָ לָמַדְתִּי
הַמְּלִיצָה הַצָּחָה אֲשֶׁר הָיְתָה לִי לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה;
רְאֵה הַחַיָּה מִפָּנֶיהָ נָטִיתִי,
הַצִּילֵנִי מִמֶּנָּה, אַתָּה גָּדוֹל בַּחָכְמָה,
כִּי מִפַּחְדָּהּ אֵין בִּי וֶרֶד וְעוֹרֶק אֲשֶׁר לֹא יָחִיל.
וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אֶת דִּמְעוֹתַי, עָנָה:
בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת הָלֹךְ תֵּלֵךְ,
אִם חָפַצְתָּ לְהִוָּשֵׁעַ מִן הַמָּקוֹם הַנּוֹרָא הַזֶּה,
כִּי הַחַיָּה, אֲשֶׁר אַתָּה צוֹעֵק עָלֶיהָ,
לֹא נְתֻנָה לָאִישׁ עֲבוֹר בְּדַרְכָּהּ,
כִּי אִם תִּרְדְּפֵהוּ עַד הֲמִיתוֹ,

וַיֵּצֶר נַפְשָׁהּ רַע וָמָר,
עַד כִּי לֹא יְמַלֵּא לְעוֹלָם אֶת תְּשׁוּקָתָהּ,
וְאַחֲרֵי אָכְלָהּ הַרְבֵּה תַּרְבֶּה בָּהּ הָרָעָב.
גַּם אֶת חַיּוֹת רַבּוֹת תִּרְבַּע,
וְרַבּוֹת תּוֹסִיף עֲלֵיהֶן, עַד בּוֹא הַכֶּלֶב הַגִּבּוֹר,
אֲשֶׁר תְּמִיתֶנָּה בְּיַד מַדְוֵי הָרָעִים.
וְהוּא לֹא יֹאכַל עָפָר, אוֹ בְּדִיל,
אַךְ חָכְמָה, אַהֲבָה, וּצְדָקָה,
וּלְאֻמּוֹ יִהְיֶה בֵּין (עִיר) פֵּילְטְרוֹ, וּפֵילְטְרוֹ, (הָהָר)
וְהוּא יִהְיֶה יְשׁוּעַת אִיטַלְיָה הַשָּׁחָה,
אֲשֶׁר מֵתוּ עָלֶיהָ קָמִילָה הַבְּתוּלָה,
וְהַיּוּרִיאַלוֹ, וְטוּרְנוּ, וְנִיזוֹ, לְפִי־חָרֶב.
הוּא יְגָרְשֶׁנָּה מִכָּל־עִיר וָעִיר,
עַד אֲשֶׁר יוֹרִידֶנָּה שֵׁנִית אֶל הַתֹּפֶת,
אֲשֶׁר נָסְעָה מִשָּׁם לְפָנִים מִפְּנֵי קִנְאָה.
לָכֵן בִּינוֹתִי בָךְ, וְאִיעָצֵךְ לְטוֹבָתֵךְ:
הָלוֹךְ תֵּלֵךְ אַחֲרַי, וַאֲנִי אֶהְיֶה נָגִיד לָךְ,
וְהֶעֱלִיתִיךְ מִפֹּה אֶל מְכוֹן עוֹלָמִים, בְּעָבְרֵנוּ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר תִּשְׁמַע זָעוֹק בְּלִי תִקְוָה,
וְרָאִיתָ רוּחוֹת קַדְמוֹנִים הָאֻמְלָלִים,
נִכְסָפִים כֻּלָּם אֶל הַמָּוֶת הַשֵּׁנִי;
וְאַחֲרֵי כֵן תִּרְאֶה הַשְּׂמֵחִים
בְּתוֹךְ הָאֵשׁ, כִּי מְחַכִּים הֵמָּה
לְיוֹם עֲלוֹתָם אֶל הַמְאֻשָּׁרִים.
וְאִם גַּם לָהֵמָּה תַּאֲוָה לַעֲלוֹת,
יֵשׁ נֶפֶשׁ צַדֶּקֶת מִמֶּנִּי תְּבִיאֵךְ שָׁמָּה,
וְכַאֲשֶׁר אֶעֶזְבֵךְ, תַּעֲמוֹד הִיא אֶצְלֵךְ:

כִּי הַמֶּלֶךְ הַמּוֹשֵׁל לְמַעְלָה
לֹא יֹאבֶה לִי בּוֹא אֶל עִירוֹ,
יַעַן בְּתוֹרָתוֹ לֹא הָלַכְתִּי.
בְּכָל־מָקוֹם מֶמְשַׁלְתּוֹ, אַךְ שָׁם מְקוֹם מַלְכוּתוֹ,
שָׁמָּה עִירוֹ וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ;
אַשְׁרֵי אֲשֶׁר יִבְחַר בּוֹ, וְשָׁמָּה יַעֲלֵהוּ!
וָאַעַן וָאוֹמַר: הִנְנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ הַמְשׁוֹרֵר,
בְּשֵׁם הָאֵל אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ,
לְהַצִּילֵנִי מִן הַצָּרָה הַזֹּאת, וּגְדוֹלוֹת מִמֶּנָּה,
וְנִהַלְתָּנִי אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתָּ,
לְמַעַן אֶרְאֶה אֶת שַׁעַר הַשָּׁמַיִם,
וְגַם הַחוֹטְאִים אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ מְעֻנֵּי נֶפֶשׁ עַד מְאֹד:
וַיִּשְׁמַע וַיִּסַּע, וַאֲנִי לְרַגְלָיו.

שִׁיר שֵׁנִי: דֶּרֶךְ הַשַּׁחַת.

הַיּוֹם פָּנָה וְצִלְלֵי עֶרֶב
נָתְנוּ לְכָל־אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים עַל הָאָרֶץ
לָבוֹא מִפָּעֳלָם, וַאֲנִי לְבַדִּי
אָזַרְתִּי חֲלָצַי לְהִתְיַצֵּב
נֶגֶד צַר הַדֶּרֶךְ, וְצַר הַחֶמְלָה,
אֲשֶׁר אֶכְתּוֹב כַּחֲרוּת עַל לְבִי הַנֶּאֱמָן.
עוּרִי בַּת שִׁירִי, וְרוּמָה שִׂכְלִי, קוּמוּ נָא לִי לְעֶזְרָה,
וְאַתְּ דַּעְתִּי, אֲשֶׁר כָּתַבְתְּ אֶת אֲשֶׁר רָאִיתִי,
בְּזֹאת תִּגָּלֶה מַעֲלָתֵךְ.
אָז הוֹאַלְתִּי דַּבֵּר: אַתָּה מְשׁוֹרֵר מַדְרִיךְ אוֹתִי,
הִתְבּוֹנֵן בְּכֹחִי אִם אַמִּיץ הוּא,
בְּטֶרֶם תְּבִיאֵנִי תַּחַת הָעֲבוֹדָה הַקָּשָׁה הַזֹּאת.
אַתָּה אָמַרְתָּ (בְּסִפְרְךָ) כִּי אֶבִּי־סִילְוִיוֹ (אֶינֵיאַס)
הָלַךְ לִמְעוֹן עוֹלָם, בְּעוֹדֶנּוּ חַי,
וְהוּא בְּעַצְמוֹ וּבִבְשָׂרוֹ;
אַךְ אִם (הָאֵל) הַשֹּׂנֵא אֶת כָּל־רָע,
הָיָה נָדִיב עִמּוֹ, לְמַעַן הָרִים
עַם נוֹלָד, וּמִשְׁפָּטוֹ, וְתַכְלִיתוֹ,
לֹא יֵרָאֶה בְּלֹא צֶדֶק בְּעֵינֵי כָל־מַשְׂכִּיל
כִּי מִן הַשָּׁמַיִם שׂוּם הוּא לְאָב
לְרוֹמִי הַמַּעֲטִירָה וּלְמַלְכוּתָהּ,

אֲשֶׁר כּוֹנְנוּ בֶּאֱמֶת לְמָקוֹם קָדוֹשׁ ,
מוֹשָׁב הוּא לְיוֹרֵשׁ (הַכֹּהֵן)
פִּיאַטְרוֹ הַגָּדוֹל.
וּבְמַהֲלָךְ הַזֶּה אֲשֶׁר רוֹמַמְתּוֹ עָלָיו,
שָׁמַע דְּבָרִים, אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם
בָּאָה לוֹ הַתְּשׁוּעָה וּמַעֲטֵה הַפִּיפִיוֹר, (papale ammanto.)
וַיֵּלֶךְ שָׁם גַּם כְּלִי הַחֶמְדָּה (פָּאוֹלוֹ) (Vas d'elezione)
לְהוֹסִיף אֹמֶץ לָאֱמוּנָה,
רֵאשִׁית לְאוֹרַח חַיִּים;
אַךְ אֲנִי, לָמָה זֶה אַלְכָה־שָּׁמָּה? אוֹ מִי יִתֵּן לִי אֶת זֹאת?
לֹא אִינֵיאַ אָנֹכִי, וְלֹא פָּאוֹלוֹ אָנֹכִי,
גַּם אֲנִי וְגַם זוּלָתִי, יָדְעְנוּ כִּי אֵינֶנִּי נָכוֹן לָאֵלֶּה.
וְאִם אָבוֹא יָרֵאתִי פֶּן לְדֶרֶךְ אֱוִיל יֵחָשֵׁב;
אִישׁ חָכָם אָתָּה, וּמִלָּה בִלְשׁוֹנִי
הֵן אַתָּה יָדַעְתָּ כֻלָּהּ;
וּכְאִישׁ חָפֵץ בַּדָּבָר, וַיִּנָּחֵם,
וּמַחְשְׁבוֹתָיו חֲדָשׁוֹת
יָפֵרוּ עֵצָה רִאשׁוֹנָה, וְסָר מֵהַחִלּוֹ:
כָּכָה הָיְתָה לִי בַּמַּחְשָׁךְ הַהוּא,
כִּי בְּרֹב חֶשְׁבּוֹנוֹתַי עָשִׂיתִי כָלָה
אֶת אֲשֶׁר מַהֵר מִהַרְתִּי לְהָחֵל.
וְנֶפֶשׁ הַגָּדוֹל הַהוּא עָנָה אֵלַי:
אִם הֲבִינוֹתִי הֵיטֵב דִּבְרֵי פִּיךָ,
רוּחֲךָ בְּמֹרֶךְ לֵבָב הֻכָּה.
הֲלֹא הוּא פְּעָמִים רַבּוֹת יִמְנַע הָאָדָם
לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה גְדוֹלָה וְנִכְבֶּדֶת,
„כַּבְּהֵמָה, מְפַחֶדֶת מִפְּנֵי הַצֵּל, תְּסַכֵּל לִרְאוֹת“ (Come falso veder bestia quand'ombra)

לָכֵן, לְהַצִּילְךָ מִפַּח הַפַּחַד,
אוֹמַר מַדּוּעַ בָּאתִי, וַאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי,
אַחֲרֵי כַּאֲשֶׁר הָמוּ מֵעַי לָךְ:
אֲנִי הָיִיתִי בְתוֹךְ הַתְּלוּיִם (בְּמִשְׁפָּטָם)
וַתִּקְרָא אֵלַי אִשָּׁה מְאֻשֶּׁרֶת וְיָפָה כָּל־כָּכָה,
כִּי שָׁאַלְתִּי מֵאִתָּהּ: צַוֵּי נָא אוֹתִי!
עֵינֶיהָ מִכּוֹכָבִים יַזְהִירוּ,
וַתַּעַן וַתְּדַבֵּר בְּנַחַת וּבִנְעִימָה,
וְקוֹלָהּ כְּקוֹל שְׂרָפִים בִּלְשׁוֹנָהּ:
הוֹי נֶפֶשׁ נְדִיבָה מַנְטוֹבָנִית,
אֲשֶׁר שִׁמְךָ עוֹדֶנּוּ נָכוֹן בָּאָרֶץ,
וְחַי לְעוֹלָם עַד עֲמוֹד תֵּבֵל:
אוֹהֵב נַפְשִׁי וְלֹא לְפִי הַנֵּד יָמִיר,
הִנֵּנוּ בְּמִדְבַּר שְׁמָמָה סֻגְּרוּ עָלָיו הַדֶּרֶךְ,
עַד כִּי מִפַּחְדּוֹ פָּנָה לָסוּג אָחוֹר,
וְהִנְנִי יְרֵאָה פֶּן אָבוֹד יֹאבֵד,
וְרַב אֵחַרְתִּי לָקוּם לְעֵזֶר לוֹ,
לְפִי אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי עָלָיו בַּשָּׁמַיִם;
וְעַתָּה לֵךְ נָא, וְחַזְּקֵהוּ בְּצוּף שְׂפָתוֹתֶיךָ,
וּבְכָל־אֲשֶׁר יוֹעִיל לִתְשׁוּעָתוֹ,
וּתְהִי לִי נֶחָמָה.
אֲנִי הַשּׁוֹלַחַת אוֹתְךָ מְאֻשֶּׁרֶת שְׁמִי. (Beatrice) (מְאוּשָּׁר, Beatitudine)
בָּאתִי מִמָּקוֹם אֲשֶׁר אִוִּיתִי לָשׁוּב,
אַהֲבָתִי הֱדִיחַתְנִי לָבֹא, וְעָלֶיהָ דִּבַּרְתִּי.
וְהָיָה בְשׁוּבִי לִפְנֵי אֲדוֹנִי,
אֲסַפְּרָה לוֹ בְּכָל־יוֹם תְּהִלָּתֶךָ.
וְכַאֲשֶׁר כִּלְּתָה לְדַבֵּר, עָנִיתִי אֲנִי, וָאֹמַר:

אֵשֶׁת חַיִל! אֲשֶׁר עָלַיִךְ זֶרַע הָאָדָם
עוֹלֶה עַל כָּל־חַיָּה
הָרוֹמֶשֶׂת עַל הַכַּדּוּר אֲשֶׁר מַעְגָּלוֹ הַקָּטֹן;
מִצְוָתֵךְ כֵּן יְשָׁרָה בְּעֵינַי, כִּי אִם כְּבָר עֲשִׂיתִיהָ,
אָמוֹר אֹמַר אַחֲרָתִי:
דַּבֵּרְתְּ כָּל צָרְכֵּךְ לְגַלּוֹת לִי אֶת נַפְשֵׁךְ:
אַךְ אִמְרִי נָא אֵלַי, אֵיכָה לֹא נִשְׁמַרְתְּ
מֵרֶדֶת פֹּה מַטָּה בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ,
וַתַּעַזְבִי הַמְּרוֹמִים אֲשֶׁר נִכְסַפְתְּ לָשׁוּב?
וַתַּעַן וַתֹּאמַר: יַעַן חָפַצְתְּ לַחְקוֹר אֶת אֵלֶּה,
בְּקֹצֶר מִלִּין אַגִּידֵךְ,
מַדּוּעַ אֵין לִי לִירוֹא מֵרֶדֶת פֹּה מַטָּה.
אַל יִירָא אִישׁ, כִּי אִם מִפְּנֵי דְבָרִים
אֲשֶׁר כֹּחַ בָּהֶם לְהָרַע,
וְלֹא מִזּוּלָתָם, אֲשֶׁר אֵין לְאֵל יָדָם לְיָרֵא.
זֶבֶד טוֹב זְבָדַנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדּוֹ,
כִּי אֵין בִּנְגָעֵיכֶם לָגַעַת בִּי,
וְשַׁלְהֶבֶת תַּבְעֵרָה זֹאת לֹא תַשִּׂיגֵנִי.
אֵשֶׁת־חֵן יֵשׁ בַּשָּׁמַיִם עָלַיִךְ מִבַכָּה,
מִפְּנֵי הַמִּכְשׁוֹל אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיךְ עָלָיו,
וּבִגְלָלָהּ יִכְבּוֹשׁ מִדַּת הַדִּין וְהַגְּזֵר עָלֶיךָ;
וְהִיא הָלְכָה לַמְּאֹרֶת, וַתִּשְׁאַל שְׁאֵלָתָהּ: (Lucia) (מָאוֹר Luce)
אוֹהֵב נֶאֱמָנֵךְ צָרִיךְ לְעֶזְרָתֵךְ,
וְגַם שָׁאַלְתִּי לָךְ יְשׁוּעָתוֹ.
מְאֹרֶת הַמּוֹאֶסֶת כָּל־דְּבַר אַכְזָרִי,
קָמָה, וַתָּבוֹא אֶל מְקוֹם שִׁבְתִּי,
בִּהְיוֹתִי אֶת רָחֵל הַקַּדְמוֹנִית,

וַתֹּאמַר: מְאֻשֶּׁרֶת, אֲשֶׁר אֵל יִתְפָּאֵר בָּךְ,
מַדּוּעַ לֹא הָלַכְתְּ לַעֲזוֹר אֶת אֲשֶׁר אֲהֵבֵךְ אַהֲבָה רַבָּה,
וַאֲשֶׁר בַּעֲדֵךְ נֶעֱלָה עַל הֲמוֹן עָם?
הֲלֹא תִשְׁמְעִי אֶת בְּכִי עָצְבּוֹ,
הֲלֹא תִרְאִי מָוֶת נִלְחָם בּוֹ
בְּשִׁבֹּלֶת מַיִם, הַזֵּדוֹנִים מְכַלַּיִם סוֹעֵר?
כְּשָׁמְעִי אֵלֶּה, אֵין אָדָם בָּאָרֶץ יְמַהֵר
לַעֲשׂוֹת טוֹבָתוֹ וְלָנוּס מֵרָעָתוֹ,
כְּמוֹ מִהַרְתִּי לָרֶדֶת מִמּוֹשַׁב יְקָרִי,
וָאֶבְטַח בִּלְשׁוֹן כְּבוֹדֵךְ,
אֲשֶׁר יְכַבֵּד אוֹתָךְ וְאֶת שׁוֹמְעֶיהָ.
וּכְדַבְּרָהּ אֶת אֵלֶּה, הִבִּיטָה בִּי
בְּעֵינֶיהָ הַמְּאִירוֹת, וַתֵּבְךְּ,
וָאֵרָא, וָאֶרְבֶּה לְמַהֵר אֵלֶיךָ כְּחֶפְצָהּ,
וָאַצִּילְךָ מִן הַחַיָּה,
אֲשֶׁר עֲצָרְךָ מֵעֲלוֹת אֶל הָהָר הַטּוֹב;
וְעַתָּה מָה לְּךָ, מַדּוּעַ, מַדּוּעַ תִּתְמַהְמַהּ עוֹד?
מַדּוּעַ יָלִין בִּלְבָבְךָ הַפַּחַד הַגָּדוֹל הַזֶּה?
מַדּוּעַ אֵין בְּךָ רוּחַ גְּבוּרָה וְלֵב אַמִּיץ,
אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁלֹשׁ הַבְּרוּכוֹת הָאֵלֶּה
פָּקֹד תִּפְקֹדְנָה אוֹתְךָ בְּבֵית מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם,
וּדְבָרַי יַבִּיעוּ: חֲזַק וְתוּכַל?
כְּמוֹ פְרָחִים אֲשֶׁר נָטוּ וְסֻגְּרוּ מִקֹּרַח לַיְלָה,
אַחֲרֵי הָאִיר עֲלֵיהֶם הַשֶּׁמֶשׁ,
יַעַמְדוּ עַל גִּבְעוֹלָם וְנִפְתָּחוּ,
כֵּן הָיָה לִי כֹחִי אֲשֶׁר הָכְשַׁל,
וּבִטָּחוֹן טוֹבָה גָּדַל בִּלְבָבִי,

וָאֲדַבֵּר אֵלָיו כְּאִישׁ גִּבּוֹר לֵב:
מָה מְרַחֶמֶת הָאִשָּׁה הָיְתָה לִי לְעֶזְרָה,
וּמָה נְדִיב לֵב אַתָּה אֲשֶׁר חַשְׁתָּ לִשְׁמוֹעַ אֶל קוֹלָהּ.
וְאַל דִּבְרֵי אֱמֶת אֲשֶׁר דִּבְּרָה בַּעֲדִי!
אַתָּה שַׂמְתָּ בִּדְבָרֶיךָ רוּחַ נָכוֹן בְּקִרְבִּי.
וַיְעִירוּ כִּי נֶפֶשׁ חֲפֵצָה לָבוֹא (עִמְּךָ)
וְאָשׁוּבָה לַעֲצָתִי הָרִאשׁוֹנָה.
וְעַתָּה לֵךְ נָא, כִּי נֶפֶשׁ אַחַת לִשְׁנֵינוּ:
אַתָּה אַלּוּפִי, אֲדוֹנִי, וּמוֹרִי:
כָּכָה אָמַרְתִּי לוֹ, וְאַחֲרֵי נִסְעוֹ,
בָּאתִי לְאַחֲרָיו בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ.

שִׁיר שְׁלִישִׁי: מְבוֹא הַתֹּפֶת.

„בִּי תָבוֹא בְּעִיר הַיָּגוֹן,
בִּי תָבוֹא בְּמַכְאֹב עוֹלָם,
בִּי תָבוֹא בֵּין אוֹבְדֵי־עַד:
„בְּעַד הַמִּשְׁפָּט עָשָׂנִי קוֹנֶה עֶלְיוֹן,
בְּיָדוֹ הַחֲזָקָה בָּנָה אוֹתִי,
בְּחָכְמָתוֹ הָרוֹמֵמָה וּמַעְיְנוֹ אַהֲבָה;
„אֵין דָּבָר נִבְרָא לְפָנַי,
זוּלָתִי אֲשֶׁר חַיִּים לָעַד, וַאֲנִי לְעוֹלָם אֶעֱמוֹדָה:
חִדְלוּ מִכָּל־תִּקְוָה כָּל הַבָּאִים בִּי:“
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּמִכְתָּב שָׁחוֹר
רָאִיתִי כְּתוּבִים עַל שַׁעַר מִלְמַעְלָה,
וָאֶצְעַק: מָרָה מַגִּיד לִי הַכָּתוּב הַזֶּה:
וְהוּא כְנָבוֹן דָּבָר עָנָה אֵלָי:
לֹא נָכוֹן בַּמָּקוֹם הַזֶּה כָּל־מוֹרָא,
עָזוֹב יַעֲזֹב אִישׁ כָּל־פַּחַד בְּבוֹא הֵנָּה;
כִּי עַל כֵּן בָּאנוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַרְתִּי,
שָׁמָּה תִרְאֶה נַפְשׁוֹת הָאֻמְלָלִים
אָבְדָה מֵהֶם תּוֹחֶלֶת שְׁלוֹם הָרוּחַ.

Digitized by Google

וַיָּשֶׂם כַּפּוֹ אֶל כַּפִּי,
בְּפָנִים שְׂמֵחוֹת אֲשֶׁר סְעָדוּנִי,
וַיְבִיאֵנִי בְקֶרֶב הַנִּסְתָּרוֹת,
שָׁמָּה בְמַחֲשַׁכִּים בְּלִי אוֹר כּוֹכָב,
אֲנָחוֹת, וּבְכִי, וּצְעָקָה רַבָּה,
וַאֲנִי, אַךְ בְּבוֹאִי, בָּכִיתִי.
לְשׁוֹנוֹת שׁוֹנוֹת, שָׂפָה נוֹרָאָה,
דִּבְרֵי כְאֵב, רִנַּת חֵמָה,
קוֹל רָם, וְקוֹל נָמוֹךְ, וּסְפֹק כַּפַּיִם גַּם יָחַד;
מִכָּל־אֵלֶּה תֵּצֵא מְהוּמָה, הוֹלֶכֶת תָּמִיד
סָבִיב סָבִיב בְּחֹשֶׁךְ עוֹלָם,
כַּחוֹל בִּנְשֹׁף רוּחַ סְעָרָה;
וַאֲנִי מִשְׁתָּאֵה לָהֶן, אָמַרְתִּי:
מוֹרִי: מָה הַקּוֹל הַזֶּה בְאָזְנַי?
וּמִי אֵלֶּה כַּאֲנָשִׁים תַּחַת יַד הַכְּאֵב?
וַיַּעֲנֵנִי: כֵּן יִצְעֲקוּ נַפְשׁוֹת הַחַטָּאִים,
אֲשֶׁר חָיוּ בְחֶלְדָּם בְּלִי שֵׁם־רָע וּבְלִי תְהִלָּה.
לַאֲגֻדָּה אַחַת עִם הֲמוֹן מַלְאֲכֵי־אֵל הָרָעִים,
אֲשֶׁר לֹא פָשְׁעוּ בוֹ, וְלֹא נֶאֶמְנוּ אִתּוֹ,
וַיִּהְיוּ נִצָּבִים לָהֶם לְבַדָּם;
הֵם גֹּרְשׁוּ מִן הַשָּׁמַיִם, פֶּן עֲלֵיהֶם יִגְרַע יָפְיָם,
שְׁאוֹל הַתַּחְתִּית לֹא תוּכַל תֵּת לָהֶם מַחְסֶה,
פֶּן יִתְפָּאֲרוּ הַפּוֹשְׁעִים בְּחֶבְרָתָם.
וַאֲנִי (אָמַרְתִּי אֵלָיו) מוֹרִי, וּמֵאַיִן כָּבֵד עַצְבוֹתָם,
כִּי כֵן יְיֵלִילוּ? וְהוּא עָנָנִי:
אוֹמַר לְךָ בִּקְצַר־מִלִּין:
אֵין לָהֶם תּוֹחֶלֶת לַמָּוֶת,

Digitized by Google

וְחַיֵּי חֶשְׁכָּם שָׁחוּ,
עַד כִּי יְקַנְּאוּ אֶל כָּל־חֶבֶל זוּלָתָם.
אֵין לָהֶם שְׁאֵרִית שֵׁם בָּאָרֶץ
מְעוֹן חֶסֶד, וּמְקוֹם מִשְׁפָּט, יִמְאָסוּ אוֹתָם. . .
אַל נָשִׂים לֵב עֲלֵיהֶם, הַבֵּט וָלֵךְ.
וַאֲנִי בְהַבִּיטִי, רָאִיתִי דֶגֶל נֶחְפָּז לָלֶכֶת סָבִיב,
וְנִרְאָה אֵלַי כְּמוֹאֵס מְנוּחָה,
וְאַחֲרָיו חַיִל גָּדוֹל מְאֹד,
וְלֹא פִלַּלְתִּי
כִּי מָוֶת הִכְרִית הָמוֹן רַב כָּזֶה.
אַחֲרֵי הִכִּירִי מִקְצָת מֵהֶם,
הִבַּטְתִּי וְרָאִיתִי נֶפֶשׁ הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר מִשֶּׁפֶל רוּחַ מֵאֵן (מַעֲטֵה הַכֹּהֵן) (Papa Bonifazio VIII.)
אָז יָדַעְתִּי בֶּאֱמֶת כִּי זֶה מַחֲנֵה הַנְּבָלִים,
רָעִים בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי צָרָיו.
הַגְּבָזִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר לֹא חָיוּ בְחַיֵּיהֶם מֵעוֹלָם,
הָיוּ שָׁם עֲרוּמִים וְכוֹאֲבִים מְאֹד,
מִפְּנֵי הַזְּבוּבִים וְהַצִּרְעָה אֲשֶׁר שָׁמָּה,
וַיְגוֹדְדוּ אֶת פְּנֵיהֶם עַד דָּם,
וְאוֹתוֹ, מְעוֹרָב בְּדִמְעוֹתֵיהֶם,
יָלוֹקוּ הַתּוֹלָעִים הַמְנֹאָלִים אֲשֶׁר תַּחְתָּם.
וָאוֹסִיף לְהַבִּיט, וְהִנֵּה הָמוֹן עַם עַל עֵבֶר נָהָר גָּדוֹל,
וָאֶשְׁאַל: אֲדוֹנִי,
חָנֵּנִי וְיָדַעְתִּי מִי הֵמָּה, וְעַל אֵיזֶה מִשְׁפָּט
נִרְאִים אֵלַי חֲפֵצִים לְהָחִישׁ עֲבוֹר,
אִם הֵיטַבְתִּי לִרְאוֹת,
כִּי הָאוֹר הַזֶּה מְעַט.

Digitized by Google

וְהוּא עָנָנִי: זֹאת תִּגָּלֶה לְּךָ
בְּהַגִּיעֵנוּ אֶל נְהַר אֲקִירוֹנְטִי הַמַּר.
אָז כָּסוּ פָּנַי בֹּשָׁה וּכְלִמָּה,
כִּי יָרֵאתִי פֶּן דְּבָרַי הָיוּ לוֹ לְטוֹרַח,
וָאֶדּוֹם עַד בּוֹאֵנוּ אֵצֶל הַנָּהָר.
וְהִנֵּה בָא לְנֶגְדֵּנוּ בִּסְפִינָה
זָקֵן יָשִׁישׁ, וּשְׂעָרוֹ לָבָן, וַיִּצְעַק:
אוֹי לָכֶם נַפְשֵׁי אַנְשֵׁי רֶשַׁע!
אַל תְּקַוּוּ לִרְאוֹת הַשָּׁמַיִם לְעוֹלָם.
אֲנִי בָאתִי לְהַעֲבִירְכֶם אֶל הָעֵבֶר הָאַחֵר,
מְקוֹם אוֹפֶל עוֹלָמִים בְּחוֹם וּבְקֹר,
וְאַתָּה הָעוֹמֵד וְעוֹדְךָ חַי,
סוּר מֵאֵלֶּה, אֲשֶׁר כְּבָר מֵתוּ;
וּבִרְאוֹתוֹ כִּי אֵינֶנִּי נוֹסֵעַ,
אָמַר (לִי): בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת וּבְחוֹף אַחֵר
תָּבוֹא לַעֲבוֹר אֶל הַשָּׂפָה הַזֹּאת, וְלֹא הֵנָּה,
וּסְפִינָה קַלָּה מִזֹּאת תְּבִיאֶךָ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: קָרוֹנְטִי, אַל יִחַר אַפֶּךָ;
זֶה רָצוֹן מִי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ,
וְאַל תּוֹסִיף לִשְׁאוֹל עוֹד.
וַיִּדֹּם חוֹבֵל הַמַּיִם הַשְּׁחוֹרִים,
אֲשֶׁר פָּנָיו מְלֵאֵי שֵׂעָר כַּצֶּמֶר,
וּסְבִיבוֹת עֵינָיו כִּידוֹדֵי אֵשׁ.
אַךְ הַנְּפָשׁוֹת עֲיֵפוֹת וַעֲרֻמּוֹת
הִלְבִּינוּ פְנֵיהֶן, וַיַּחְרְקוּ שֵׁן,
כְּשָׁמְעָן דִּבְרָיו הָאַכְזָרִים.
וַיְקַלְּלוּ אֶת הָאֱלֹהִים וְאֶת אֲבוֹתָן,

Digitized by Google

אֶת זֶרַע אָדָם, אֶת מְקוֹם מוֹלַדְתָּן,
אֶת מְקוֹר זַרְעָן, וְאֶת צֶאֱצָאֵיהֶן,
וְאַחַר סָרוּ כָּלְּנָה בִּבְכִי אֶל שְׂפַת הָרֶשַׁע,
מוֹעֵד לְכָל לֹא יְרֵא אֱלֹהִים.
וְקַרְוֹנְטֵי הַשָּׂטָן בְּגַחֲלֵי־אֵשׁ יוֹצְאִים מֵעֵינָיו,
קוֹרֵץ לָהֶן וּמְקַבְּצָן,
וְאֶת הַמִּתְרַפּוֹת בְּמִשּׁוֹטוֹ יַכֶּה.
כַּאֲשֶׁר בִּימֵי הַסְּתָו יִבּוֹלוּ הֶעָלִים אֶחָד לְאֶחָד,
עַד כִּי הָעֵץ
יָשִׁיב אֶל הָאֲדָמָה כָּל חֲלִיצוֹתָיו;
כֵּן רִשְׁעֵי בְנֵי אָדָם
מְמַהֲרִים אֶחָד לְאֶחָד לַעֲבוֹר אֶת הַמַּעֲבָר,
סָרִים אֶל־אֶצְבָּעוֹ, כַּצִּפֳּרִים, יוֹרְדֵי רֶשֶׁת אֶל קוֹל רֵעָם.
תֵּרַדְנָה עַל גַּלֵּי הַשִּׁיחוֹר,
וּבְטֶרֶם עֲלוֹתָן הָעֵבֶר הַלָּזֶה,
מַחֲנֶה שֵׁנִי בְּעֵבֶר מִזֶּה מְקֻבָּץ.
וַיַּעַן מוֹרִי הַצַּדִּיק: בְּנִי,
הַמֵּתִים בַּחֲרוֹן אַף אֱלֹהִים
בָּאִים כֻּלָּם פֹּה מִכָּל אֶרֶץ וּפִנָּה.
וְהֵמָּה חָשִׁים לַעֲבוֹר אֶת הַנָּהָר,
כִּי דִּין אֵל עֶלְיוֹן דּוֹחֶה אוֹתָם,
וּמִפָּנָיו, פַּחְדָּם לְתַאֲוָה יֵהָפֵךְ,
נֶפֶשׁ צַדִּיק לֹא תַעֲבוֹר מִזֶּה מֵעוֹלָם;
וְאִם חָרָה אַף קַרְוֹנְטֵי עָלֶיךָ,
עַתָּה תֵּדַע אֶת דְּבַר מַאֲמָרוֹ.
כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר, רָעֲשָׁה אֶרֶץ הָאֹפֶל
עַד מְאֹד, עַד לַבְּהָלָה.

אֲשֶׁר בְּוֹעַת פָּנַי עוֹד הַיּוֹם אֶזְכְּרֶנּוּ.
וַתַּעֲבוֹר רוּחַ בְּאֶרֶץ הַבָּכִי,
וְאוֹר בָּרָק יֶאְדִּים,
וּנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה בִּי;
וָאֶפּוֹל כְּאִישׁ אֲשֶׁר תַּרְדֵּמָה אֲחָזַתְהוּ.

שִׁיר רְבִיעִי: גַּלְגַּל הַתֹּפֶת הָרִאשׁוֹן.

וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל, וְקוֹלוֹ שִׁבֵּר הַתַּרְדֵּמָה
אֲשֶׁר עָלַי, וָאִיקָץ
כְּאִישׁ אֲשֶׁר יְדַחֲקוּהוּ לְהָעִיר.
וָאֶשָּׂא עֵינַי, כַּאֲשֶׁר נָחוּ, סָבִיב, סָבִיב.
וָאֶעֱמֹד עַל רַגְלַי, וָאַבִּיטָה,
לִרְאוֹת אֶת הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיִיתִי שָׁמָּה.
וָאֵדַע כִּי הָיִיתִי עַל שְׂפַת
עֵמֶק הַיָּגוֹן, עֵמֶק שְׁאוֹל,
בְּתוֹכוֹ תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה, קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף.
מַעֲמַקִּים כֻּלּוֹ, עָנָן וַעֲרָפֶל,
וְחִנָּם נִלְאֲתָה עֵינִי בָּם,
לֹא רָאִיתִי מְאוּמָה.
וְאִישׁ הַשִּׁיר אָמַר לִי, וּפָנָיו יֶחֱוָרוּ:
עַתָּה נֵרֵד מַטָּה בְּמַחֲשַׁכֵּי עוֹלָם,
אֲנִי אֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וְאַתָּה אַחֲרָי.
וַאֲנִי, כִּרְאוֹתִי מַרְאֵה פָנָיו, אָמַרְתִּי:
אֵיכָה אָבוֹא אָנֹכִי, אִם אַתָּה תִּפְחַד,
אֲשֶׁר הָיִה הָיִתָ לִי לְמִשְׁעָן בְּמוֹט רַגְלִי?
וְהוּא עָנָנִי: עַל צָרַת הַנְּשָׁמוֹת
אֲשֶׁר נִשְׁפְּטוּ מַטָּה, הִלְבִּינוּ פָנַי,
לֹא עַל הַפַּחַד, כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתָ,

הָבָה נֵרְדָה, כִּי רַב מִמֶּנּוּ הַדֶּרֶךְ.
וַיָּקָם וַיָּבוֹא, וְאִתּוֹ הֱבִיאָנִי
בַּגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן הַמַּקִּיף בְּאֵר שַׁחַת.
וָאָבִינָה, בְּהַטּוֹתִי אָזְנַי,
כִּי אֵין בְּכִי שָׁם, אַךְ קוֹל אֲנָחוֹת.
הַמַּרְעִיד הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ:
וְזֹאת הָיְתָה לָהֶם, לֹא מִמִּשְׁפָּטִים,
כִּי אִם מִכְּאֵב לֵב הֶהָמוֹן הַהוּא עָצוּם וָרָב,
אֲנָשִׁים, וְנָשִׁים, וָטָף.
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב אָמַר לִי: מָה לֹא תִשְׁאַל
מִי הֵנָּה הַנְּפָשׁוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה?
וְעַתָּה, טֶרֶם תַּעֲבוֹר הָלְאָה, יָדוֹעַ תֵּדַע,
כִּי אֵלֶּה לֹא חָטְאוּ, וְאִם יֵשׁ בָּם חֶסֶד,
לֹא דַיָּם, כִּי מֵי נִדָּה לֹא זֹרַק עֲלֵיהֶם, (Battesimo)
אֲשֶׁר הֵמָּה שַׁעַר הַדָּת אֲשֶׁר אַתָּה מַאֲמִין;
וְאִם הָיוּ בָאָרֶץ לִפְנֵי הַמָּשִׁיחַ, (Cristianesimo)
לֹא הֵטִיבוּ עָבְדָם אֶת הָאֱלֹהִים — וּבְתוֹכָם גַּם אָנִי.
וְהִנְנוּ כֻּלָּנוּ בַּאֲבַדּוֹן עַל אוֹדוֹת מוּם זֶה, וְלֹא עַל עָוֹן אַחֵר,
וְאַךְ בְּזֹאת נָדוֹנוּ,
לִהְיוֹת מִתְאַוִּים בְּלִי תִקְוָה.
לִבִּי דָוַי עַד מְאֹד, כִּי יָדַעְתִּי
אֲשֶׁר אַנְשֵׁי־חַיִל
תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים בַּגַּלְגַּל הַזֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי, בְּחֶפְצִי לְחַזֵּק רוּחִי
בָּאֱמוּנָה הַמְּנַבֶּרֶת כָּל שְׁגָגָה,
הַגִּידָה נָּא לִי אַלּוּפִי וַאֲדוֹנִי:
הֲיָצֹא יָצָא אִישׁ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה,

לַעֲלוֹת לִמְעוֹן אֲשֶׁר עוֹלָם,
בִּזְכוּתוֹ אוֹ בִזְכוּת אֲחֵרִים;
וְהוּא הֵבִין דִּבְרֵי חֲתוּמִים, וַיַּעַן:
אַחֲרֵי הֱיוֹתִי פֹה יָמִים אֲחָדִים,
רָאִיתִי גִּבּוֹר וְנוֹרָא יוֹרֵד הֵנָּה,
וּפְאֵר תְּשׁוּעָה עַל רֹאשׁוֹ,
וַיּוֹצִיא מִזֶּה נֶפֶשׁ (אָדָם) אָבִינוּ הָרִאשׁוֹן,
וְהֶבֶל בְּנוֹ, וְנֶפֶשׁ נֹחַ,
וּמֹשֶׁה הַמְחֹקֵק, וְעֶבֶד הַנֶּאֱמָן,
אַבְרָהָם אָבִינוּ, וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד,
יִשְׂרָאֵל, אֶת אָבִיו וִילָדָיו,
וְאֶת רָחֵל, אֲשֶׁר בָּהּ עָבַד עָבַד,
וַאֲחֵרִים רַבִּים, וַיַּעֲלֵם הַשָּׁמַיְמָה,
וְיָדוֹעַ תֵּדַע כִּי לִפְנֵיהֶם
אֵין נִשְׁמַת אָדָם אֲשֶׁר הָפְדְּתָה.
וְלֹא חָדַלְנוּ מִלֶּכֶת בְּדַבְּרוֹ,
אַךְ עָבַרְנוּ בְּתוֹךְ הַיַּעַר, לֹא יַעַר עֵצִים,
כִּי אִם יַעַר נְשָׁמוֹת.
וּבְעוֹד כִּבְרַת אֶרֶץ מֵרֹאשׁ הַמָּקוֹם,
רָאִיתִי אֵשׁ אֲשֶׁר אוֹרָהּ
גָּבְרָה אֶת מַאֲפֵל שְׁאוֹל.
וְעוֹדֶנּוּ כִּמְעַט רְחוֹקִים,
אַךְ לֹא רַב, לְבִלְתִּי רְאוֹת,
כִּי אֲנָשִׁים נִכְבָּדִים בַּמָּקוֹם הַהוּא,
וַאֲנִי אָמַרְתִּי (לְמוֹרִי): אַתָּה הַמְכַבֵּד כָּל חָכְמָה וְכָל מְלָאכָה,
מִי הֵמָּה אֵלֶּה נֶחֱלַק לָהֶם כָּבוֹד,
וְהִבָּדֵל יִבָּדְלוּ מִזּוּלָתָם?

וְהוּא עָנָה אֵלַי: עַל שְׁאֵרִית שֵׁם טוֹב
אֲשֶׁר לָהֶם בְּאֶרֶץ הַחַיִּים,
מָצְאוּ חֵן גַּם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, וּמְרוֹמָמִם כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ.
וְהִנֵּה קוֹל בְּאָזְנַי קוֹרֵא:
„הָבוּ כָבוֹד לַמְשׁוֹרֵר הָעֶלְיוֹן;
נַפְשׁוֹ אֲשֶׁר הָלְכָה לָהּ, הִנֵּה שָׁבָה (אֵלֵינוּ)“
וְכַעֲמוֹד הַקּוֹל, רָאִיתִי אַרְבַּע רוּחוֹת
גְּדוֹלוֹת בָּאוֹת לִקְרָאתֵנוּ;
וּמַרְאֵה פְנֵיהֶם לֹא דָוֶה, וְלֹא שָׂמֵחַ.
וּמוֹרִי הֶחָסִיד אָמַר לִי:
הַבִּיטָה אֶת אֲשֶׁר חֶרֶב בְּיָדוֹ,
הַהוֹלֵךְ כְּמֶלֶךְ לִפְנֵי הַשְּׁלוֹשָׁה;
הוּא אוֹמֵירוֹ הַמְשׁוֹרֵר הָעֶלְיוֹן,
(Satiro) וְהַשֵּׁנִי אוֹרַצְיוֹ מֵהַמּוֹשְׁלִים
הַשְּׁלִישִׁי אוֹוִידְיוֹ, וְהָאַחֲרוֹן לוּקָנוֹ
כִּי לְכֻלָּם יָאֶה שֵׁם
אֲשֶׁר הִזְכִּיר הַקּוֹרֵא רִאשׁוֹנָה;
נָתְנוּ לִי כָבוֹד וְהֵיטִיבוּ עָשׂוֹ.
וְכֵן רָאִיתִי הִקָּבֵץ בְּנֵי הַמִּדְרָשׁ
אֲשֶׁר לְשַׁר הַשִּׁיר הַנִּשְׂגָּב,
עַל רֵעָיו יַגְבִּיהַּ עוּפוֹ כַּנֶּשֶׁר.
וַיְהִי אַחֲרֵי דַבְּרָם מְעַט בֵּינֵיהֶם,
פָּנוּ אֵלַי, וַיִּשְׁאֲלוּ לִי לְשָׁלוֹם,
וַיִּחַךְ מוֹרִי עַל אֵלֶּה (עַל הַכָּבוֹד אֲשֶׁר נָתְנוּ לִי).
וְעוֹד גְּדוֹלָה מִזֶּה כִּבְּדוּנִי,
כִּי נָתְנוּ לִי לָבוֹא בְמַחֲנָם,
וַאֲנִי הָיִיתִי הַשִּׁשִּׁי בַּעֲדַת חֲכָמִים כָּאֵלֶּה.

כֵּן הָלַכְנוּ עַד הַבְּעֵרָה,
וַנְּדַבֵּר בִּדְבָרִים, אֲשֶׁר צַתָּה עֵת לִשְׁתּוֹק,
כַּאֲשֶׁר שָׁם עֵת לְדַבֵּר.
וַנָּבוֹא עַד רַגְלֵי אַרְמוֹן נִשְׂגָּב,
מוּקַף חוֹמָה גְבוֹהָה שִׁבְעָתַיִם,
וְנָהָר טוֹב יְסוֹבְבֶנְהוּ.
עֲבַרְנוּ אוֹתוֹ כַּיַּבָּשָׁת,
וּבְשִׁבְעָה שְׁעָרִים בָּאתִי עִם הַחֲכָמִים הָאֵלֶּה,
עַד בּוֹאֵנוּ בִנְאוֹת דֶּשֶׁא רָטוֹב,
שָׁמָּה הָיוּ אֲנָשִׁים, וְעֵינֵיהֶם כְּבֵדוֹת,
נְשׂוּאֵי פָנִים הֵמָּה עַד מְאֹד,
מְדַבְּרִים מְעַט, וּבְקוֹל נָעִים.
וַנָּסוֹג אֶל עֵבֶר אֶחָד.
בִּנְוֵה רָחָב וָרָם כֻּלּוֹ אוֹרָה,
וּמִשָּׁם נָקַל לָנוּ רְאוֹתָם כֻּלָּם.
וּבְעָמְדִי שָׁמָּה עַל יֶרֶק הָעֵשֶׂב,
הֶרְאוּנִי הַנְּשָׁמוֹת הָרוֹמְמוֹת,
אֲשֶׁר עוֹד אֶעֱלוֹזָה בְּזָכְרִי כִּי רְאִיתִים.
רָאִיתִי אֶת אֵילֵקְטְרָה, עִם רֵעִים רַבִּים,
וְהִכַּרְתִּי בְתוֹכָם אֶת אֵיטוֹרֵי וְאֶת אֵינֵיָה,
וְקֵיסָר חָלוּץ צָבָא, אֲשֶׁר עֵינֵי נֶשֶׁר עֵינָיו. (Cesare)
אֶת קָמִילָה רָאִיתִי, וְאֶת פֶּנְטְסִילֵיָה (Grifagni)
מִצַּד אַחֵר, וְרָאִיתִי אֶת לָטִינוֹ הַמֶּלֶךְ,
הַיּוֹשֵׁב שָׁם אֶת לָבִינְיָה בִתּוֹ.
רָאִיתִי אֶת בְּרוּטוֹ, אֲשֶׁר גֵּרֵשׁ טַרְקְוִינְיוֹ (הַמֶּלֶךְ)
אֶת לוּקְרֵיצְיָה, אֶת יוּלְיָה, אֶת מַרְצִיָּה, וְאֶת קוֹרְנֵילְיָה,
וְאֶת סָלָדִינוֹ הַיּוֹשֵׁב לוֹ לְבַדּוֹ.

וּכְנָשְׂאִי עוֹד מְעַט אֶת עֵינַי,
רָאִיתִי שַׂר כָּל־יוֹדְעֵי חָכְמָה (אֲרִיסְטוֹטֵילֵי)
יוֹשֵׁב בַּעֲדַת פִילוֹסוֹפִים.
כֻּלָּם יְהַלְלוּהוּ, וְכֻלָּם יְכַבְּדוּהוּ.
שָׁם רָאִיתִי סוֹקְרַטֵי, וּפְלָטוֹנֵי,
הַקְּרוֹבִים אֵלָיו,
דֵימוֹקְרִיטוֹ, אֲשֶׁר לִמֵּד, כִּי תֵבֵל מִקְרֶה הוּא,
דְיוֹגֵינֵי, אֲנַכְּסָגוֹרָה, וְטָלֵיטֵי,
אֶמְפֵּידוֹקְלֵי, אֵירַקְלִיטוֹ, וְזֵינוֹנֵי.
וְרָאִיתִי הֶחָכָם הֶחָרוּץ אֲשֶׁר קִבֵּץ בְּסִפְרוֹ תָּאֳרֵי הַדְּבָרִים:
הוּא דְיוֹסְקוֹרִידֵי; וְאֶת אוֹרְפֵיאוֹ רָאִיתִי,
וְטוּלְיוֹ, וְלִינוֹ, וְסֵינֵיקָה, מְלַמֵּד מוּסָר,
אוּקְלִידֵי, יוֹדֵעַ חָכְמַת הַמִּדִּידָה, וְטוֹלוֹמֵיאוֹ (Geometra)
אִיפּוֹקְרַטֵי, אֲבִיצֶנָה, וְגָלֵינוֹ,
וְאַבִירוֹיֵ, אֲשֶׁר כָּתַב אֶת בֵּאוּרוֹ הַגָּדוֹל.
אָמְנָם לֹא אוּכַל הַזְכִּיר אֶת כֻּלָּם,
כִּי אוֹרֶךְ הַמְּלָאכָה (אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בְלִבִּי) יְדַחֲקֵנִי,
וּפְעָמִים רַבּוֹת לֹא יַשִּׂיגוּ דְבָרַי אֶת רוֹב הַמַּעֲשֶׂה.
וְעַתָּה עֲדַת הַשִּׁשָּׁה לִשְׁנַיִם נֶחֱלָקָה;
אַלּוּפִי הֶחָכָם נִהֲלַנִי בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת,
וָאֵצֵא מִמְּקוֹם מַרְגֵּעָה, לִמְקוֹם רַעַד,
וָאָבוֹא אֶל צַלְמָוֶת וְלֹא אוֹר.

שִׁיר חֲמִישִׁי: הַגַּלְגַּל הַשֵּׁנִי.

כָּכָה יָרַדְנוּ מִן הַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן
אֶל הַשֵּׁנִי אֲשֶׁר מַעְגָּלוֹ צַר מִמֶּנּוּ,
רַק הַכְּאֵב בּוֹ גָּדוֹל, כִּי מִן יִסּוּרִים יִזְעָקוּ.
שָׁם יוֹשֵׁב מִינוֹסֵי, וּפָנָיו אַדִּירִים, וְשִׁנָּיו חוֹרֵק;
עַל סַף הַפֶּתַח יַחְקוֹר הַפּוֹשְׁעִים,
גּוֹזֵר דִּינָם וְשׁוֹלְחָם לְפִי אָוְרוֹ,
כִּי כֵן דַּרְכּוֹ: בְּבוֹא לְפָנָיו הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת,
מִתְוַדָּה הִיא אֶת עֲוֹנוֹתֶיהָ,
וְהוּא, הַמֵּבִין עָוֹן עָוֹן וְדִינוֹ,
יוֹדֵעַ אֵיזֶה מְקוֹם הַתֹּפֶת נָאֶה לָהּ,
וְאוֹזֵר נַפְשׁוֹ בִּזְנָבוֹ פְּעָמִים בְּמִסְפָּר,
כְּמִסְפַּר הַגַּלְגַּל אֲשֶׁר יָרֹד תּוּרַד.
רַבּוֹת נְפָשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת לְפָנָיו תָּמִיד,
וְהוֹלְכוֹת אַחַת אַחַת לָדַעַת מִשְׁפָּטָן,
וּכְמוֹ דִּבְּרוּ וְשָׁמְעוּ, הָפוֹךְ תִּתְהַפַּכְנָה מַטָּה.
וַיְהִי כִּרְאוֹת מִינוֹסֵי אוֹתִי,
וַיִּטֹּשׁ מְלַאכְתּוֹ הַגְּדוֹלָה וַיֹּאמַר:
אַתָּה הַבָּא אֶל מְעוֹן הַכְּאֵבִים הַזֶּה,
הַבִּיטָה אֵיךְ תָּבוֹא, וְעַל מִי תִשָּׁעֵן,
אַל יְסִיתְךָ אוֹתְךָ רוֹחַב שַׁעַר מְבוֹאוֹ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: מַה זֶּה תִּצְעָק?

Digitized by Google

אַל תִּמְנַע לֶכְתּוֹ, אֲשֶׁר נִגְזַר בַּשָּׁמַיִם;
זֶה רָצוֹן אֲשֶׁר יָכוֹל עֲשׂוֹת כִּרְצוֹנוֹ, (V. 3. 95)
וְאַל תּוֹסֵף לִשְׁאוֹל עוֹד.
עַתָּה הֵחֵלּוּ לָבוֹא בְּאָזְנַי קוֹלוֹת הַכְּאֵב,
עַתָּה בָּאתִי אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר שָׁם בְּכִי גָדוֹל וָמַר שָׁמַעְתִּי,
אֶל מָקוֹם בְּלִי כָל־אוֹר,
נֶהֱמָתוֹ כְּנַהֲמַת יָם בִּסְעָרָה,
כַּאֲשֶׁר רוּחוֹת שׁוֹנוֹת יְגָרְשׁוּהוּ.
וְסַעַר הָאֲבַדּוֹן, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁבּוֹת לְעוֹלָם,
סוֹחֵב הַנְּפָשׁוֹת בְּזַעְפּוֹ,
וְהוֹפְכָן, וּמַכֶּה אֹתָהֶן כְּצֶמֶל וְלַחַץ.
וּבְהַגִּיעָן אֶל הַפֶּרֶץ
תִּרְבֶּה הַצְּעָקָה, בְּכִי, וָנֶהִי,
וְנַדֵּף תְּגַדֵּפְנָה אֶת שֵׁם אֱלֹהִים.
וָאֵדַע כִּי אֶל דִּין זֶה נָדוֹנוּ
כָּל אֲשֶׁר חָטָא בִּבְשָׂרוֹ,
וַאֲשֶׁר הָלַךְ בִּשְׁרִירוּת תַּאֲוָתוֹ.
וּכְמוֹ בִּימֵי הַקֹּר יִנָּשְׂאוּ סִ״סִים בְּכַנְפֵיהֶם, (Stornello)
וְהָלוֹךְ יֵלְכוּ בְּמַחֲנֶה גָדוֹל וְכָבֵד,
כֵּן הַסְּעָרָה הָרֶפֶה אֶת נַפְשׁוֹת הַחַטָּאִים,
וַתִּשָּׂא אֹתָהֶן הֵנָּה וָהֵנָּה, מַטָּה וָמַעְלָה,
וְאֵין לָהֵנָּה נֶחָמָה, כִּי לֹא יְקַוּוּ לָעַד
לִמְנוּחָה, וְגַם לֹא לְהַמְעִיט עֹנִי.
וְכַעֲגוּ״רִים יֵלְכוּ הָלוֹךְ וְהֵילִיל, (Grù)
בְּלֶכְתָּם עַל פְּנֵי שָׁמַיִם בְּטוּר אָרוּךְ,
כֵּן רָאִיתִי נְשָׁמוֹת דְּחוּפוֹת

מֵאֵת הַסַּעַר הָלוֹךְ וּבָכֹה,
וָאוֹמַר: מוֹרִי, מִי הֵנָּה
הַנִּדְכָּאוֹת שָׁם בָּעֲרָפֶל?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: הָרִאשׁוֹנָה מֵאֵלֶּה
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ,
הָיְתָה מַלְכָּה
מוֹשֶׁלֶת עַל לְשׁוֹנוֹת רַבּוֹת;
הִיא הִרְבְּתָה תַזְנוּתֶיהָ, עַד כָּתוּב בְּתוֹרָתָהּ:
כָּל הַנִּרְצֶה מֻתָּר;
לְכַסּוֹת אֶת בֹּשֶׁת נִאוּפֶיהָ;
הִיא סֶמִירָמִידֵי, אֲשֶׁר סִפְּרוּ עָלֶיהָ,
אֲשֶׁר מָלְכָה תַּחַת נִינוֹ אִישָׁהּ,
וּמַלְכוּתָהּ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הַשּׁוּלְטָן מוֹשֵׁל הַיּוֹם,
הַשֵּׁנִית הִיא (דִידוֹנֵי) אֲשֶׁר הָרְגָה אֶת נַפְשָׁהּ מֵאַהֲבָה,
וַתָּפֵר בְּרִיתָהּ אֶת סִיכֵיאוֹ אַחֲרֵי מוֹתוֹ;
וְאַחֲרֶיהָ קְלֵיאוֹפַטְרָה אֵשֶׁת הַזִּמָּה.
רָאִיתִי אֶת אֵילֵנָה, אֲשֶׁר בַּעֲדָהּ
שָׁנִים רַבּוֹת וְרָעוֹת עָבְרוּ עַל הָאָרֶץ .
וְאֶת אָכִילֵי הַגָּדוֹל רָאִיתִי,
גַּם הוּא נִלְחַם אֶת הָאַהֲבָה עַד מָוֶת.
וּפָרִידֵי וּטְרִיסְטָנוֹ רָאִיתִי, וְרַבִּים מֵאֶלֶף הֶרְאָנִי,
וְקָרָא אֹתָהֶן בְּשֵׁם, אֲשֶׁר כֻּלָּם מִן הַחֵשֶׁק מֵתוּ.
כְּשָׁמְעִי אֶת אַלּוּפִי קוֹרֵא בְּשֵׁם
הַנָּשִׁים וְהַנְּגִידִים מִימֵי קֶדֶם,
הָמוּ מֵעַי לָהֶם, וָאֱהִיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם.
וָאַעַן וָאֹמַר: אַתָּה הַמְשׁוֹרֵר,
מְאֹד יִיטַב לִי דַּבֵּר אֶל שְׁתֵּי הַנְּפָשׁוֹת הָאֵלֶּה,

הַהוֹלְכוֹת יַחְדָּיו, אֲשֶׁר בְּעֵינַי קַלּוֹת לִפְנֵי הָרוּחַ הַסּוֹעֵר.
וְהוּא הֵשִׁיב לִי דָבָר לֵאמֹר: כַּאֲשֶׁר תִּקְרַבְנָה אֵלֵינוּ,
הֵעָתֵר לָהֵנָּה, בְּשֵׁם אַהֲבָה
אֲשֶׁר הֱבִיאָתַם פֹּה, וּבָאוּ,
וַיְהִי כְּהִפָּנוֹתָם הָרוּחַ לִקְרָאתֵנוּ,
הֲרִימוֹתִי קוֹלִי וָאֶקְרָא: „הוֹי עֲצֻבוֹת רוּחַ,
בּוֹאֶינָה עָדֵינוּ, לְדַבֵּר אִתָּנוּ, אִם אֵין לָכֵן מַעְצוֹר.“
כְּיוֹנִים נִקְרָאוֹת מֵאֵת רַחֲמֵי בְנֵיהֶן,
תְּעוֹפֶינָה בַשָּׁמַיִם, וְכַנְפֵיהֶן פְּרוּשׂוֹת,
לָבוֹא קֵן חֶמְדָּתָן, וַתִּתְחַלֵּפְנָה כֹּחַ מֵאַהֲבָה,
כֵּן מִתּוֹךְ הַגְּדוּד אֲשֶׁר בּוֹ דִידוֹנִי,
יָצְאוּ הֵמָּה, וַיַּעַבְרוּ בְּתוֹךְ הָעֲרָפֶל,
לָבוֹא אֵלֵינוּ, כִּי יְדִידוּת קוֹלִי עוֹרְרָתָם:
(וַיֹּאמְרוּ): שְׁמָעֵנוּ, כֶּן אָדָם מְלֹא חֵן וְטוֹב לֵב,
הַמְבַקֵּר בְּתַחְתִּיּוֹת אֹפֶל
אֶת נְפָשׁוֹת אֲשֶׁר דָּמָם לָאָרֶץ שֻׁפָּךְ;
לוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָיָה אוֹהֵב לָנוּ,
כִּי עַתָּה הִתְפַּלַּלְנוּ אֵלָיו בְּעַד שְׁלוֹמֶךָ,
יַעַן הָמוּ מֵעַיִךְ עַל רֹב עָנְיֵנוּ.
דַּבֵּר נָא כָּל־אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ לָדַעַת, אוֹ לְדַבֵּר,
וְהִנֵּנוּ נְכוֹנִים לְהַקְשִׁיב וְלַעֲנוֹת אֲלֵיכֶם,
בְּעוֹד הָרוּחַ כְּמוֹ עַתָּה שׁוֹתֵק.
אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי עַל חוֹף הַיָּם
אֲשֶׁר יֵרֵד שָׁם נְהַר פֹּה
אֶת נַהֲרוֹתָיו, וְשָׁמָּה יָנוּחַ מִמְּרוּצָתוֹ.
הַחֵשֶׁק, אֲשֶׁר יִדְבַּק מַהֵר בְּלֵב טוֹבִים,
הִשִּׁיא נֶפֶשׁ רֵעִי זֶה לַחֲשׁוֹק בְּנוֹף הַיָּפֶה

אֲשֶׁר לֻקַּח מִמֶּנִּי, וְעוֹד חָרָה לִי עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֻקָּח;
הַחֵשֶׁק, הַמַּדִּיחַ נֶאֱהָב לֶאֱהוֹב אוֹהֲבוֹ,
הֶחֱזִיק בִּי, וַתַּבְעִיר בִּי אַהֲבָה עַזָּה עָלָיו.
עַד כִּי עוֹד הַיּוֹם לֹא תַעַזְבֵנִי, וְעֵינֶיךָ רוֹאוֹת;
הָאַהֲבָה הֵבִיאָה שְׁנֵינוּ אֶל הַמָּוֶת בְּרֶגַע אֶחָד,
וַאֲשֶׁר הֲרָגָנוּ יָרֹד יֵרֵד בְּבוֹר קַיִן: (Caïna)
אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלַי.
וּכְשָׁמְעִי אֶת דִּבְרֵי הַנְּפָשׁוֹת הַנֶּעֱצָבוֹת הָהֵנָּה,
הִטֵּיתִי אֶת פָּנַי אַרְצָה, וָאֶשְׁתָּאֶה,
עַד אָמוֹר לִי הַמְשׁוֹרֵר: מַה תֶּהְגֶּה בִלְבָבְךָ?
וְכַאֲשֶׁר יָכֹלְתִּי פְּתוֹחַ פִּי, אָמַרְתִּי. אוֹיָה לִי,
מָה רַבּוּ מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם נְעִימוֹת, וּמַה גָּדְלָה תַּאֲוָתָם,
אֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֶת אֵלֶּה אֶל מְקוֹמָם!
וְאַחַר כֵּן פָּנִיתִי אֲלֵיהֶם, וָאוֹמַר:
פְּרַנְצִיסְקָה,
בְּגֹדֶל כְּאֵבֵךְ מַר לִי מַר
עַד שָׁפְכִי אֶת דִּמְעוֹתַי;
אַךְ אִמְרִי אֵלַי: בְּעֵת אַנְחוֹתֵיכֶם הַנְּעִימוֹת,
בְּאֵי זֶה אוֹת, וּבְאֵי זֶה דֶרֶךְ, גָּבְרָה בָּכֶם הָאַהֲבָה,
עַד גְּלוֹת תְּשׁוּקָה אֲשֶׁר בְּכִלְיוֹתֵיכֶם?
וַתַּעַן: אֵין לָאָדָם מַכְאוֹב גָּדוֹל,
מִזְּכוֹר יְמֵי הַטּוֹבָה בְּעֵת צָרָה,
וְכֵן הוֹרָה מוֹרֶךָ (בּוֹאֵיצִיוֹ):
אַךְ אִם חָפַצְתָּ
לָדַעַת שֹׁרֶשׁ אַהֲבָתֵנוּ,
אַגִּידָה, דַּבֵּר וְדָמוֹעַ.
וַיְהִי הַיּוֹם, לְהֵיטִיב לִבֵּנוּ,

קָרָאנוּ בַּסֵּפֶר קוֹרוֹת לַנְצִילוֹטוֹ, וּדְבַר אַהֲבָתוֹ
אֲשֶׁר הִשִּׂיאַתְהוּ, וַתְּהִי לְבָדָד בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו:
פְּעָמִים רַבּוֹת, מִפְּנֵי אִמְרֵי הַסֵּפֶר,
נָשָׂאנוּ עֵינֵינוּ, וַיַּלְבִּינוּ פָּנֵינוּ;
וְאַךְ כְּרֶגַע אֶחָד נִצַּחְנוּ.
וַתְּהִי זֹאת, כַּאֲשֶׁר קָרָאנוּ בַּסֵּפֶר לֵאמֹר:
פִּיהָ הַנֶּחְמָדָה נְשָׁקָהּ מֵאֵת פִּי אוֹהֵב גָּדוֹל כָּזֶה;
גַּם אוֹהֲבִי, אֲשֶׁר לֹא יִפָּרֵד מִמֶּנִּי לְעוֹלָם,
נָשַׁק אֶת פִּי בְּחִיל רָב.
מֵסִית וּמַדִּיחַ הָיָה גַם הַסֵּפֶר — וְגַם כּוֹתְבוֹ:
כִּי בַּיּוֹם הַהוּא לֹא קָרָאנוּ בוֹ עוֹד.
בְּדַבֵּר אֵלֶּה אַחַת מִשְּׁתֵּי הָרוּחוֹת,
הַשֵּׁנִית בָּכֹה תִבְכֶּה, עַד כִּי בְרַחֲמַי עֲלֵיהֶן
הִתְעַלַּפְתִּי עַד מָוֶת,
וְכִנְפֹל פֶּגֶר מֵת נָפַלְתִּי אָרְצָה.

שִׁיר שִׁשִּׁי: הַגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי.

וַיְהִי בְּשׁוּב רוּחִי בְּקִרְבִּי, אֲשֶׁר אָזַל
מֵרַחֲמַי עַל שְׁנֵי הַיְבָמִים,
אֲשֶׁר מִלְאוּ לִבִּי מַכְאוֹב.
רָאִיתִי סָבִיב עָלַי מִכָּל־עֵבֶר וּפִנָּה
בַּאֲשֶׁר אֶפְנֶה, וּבַאֲשֶׁר אַבִּיט,
נְגָעִים חֲדָשִׁים, וּמְנֻגָּעִים אֲחֵרִים.
בַּגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי אָנֹכִי; גַּלְגַּל גֶּשֶׁם נֶצַח,
גֶּשֶׁם מְאֵרָה, קַר וְכָבֵד;
אֵינֶנּוּ מַחֲלִיף דַּרְכּוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ לְעוֹלָם.
אַבְנֵי בָרָד, מַיִם שְׁחוֹרִים, וָשָׁלֶג,
נִתָּכִים בִּמְקוֹם עֲרָפֶל,
וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ מִפְּנֵיהֶם.
שָׁם יוֹשֵׁב צֵירְבֵּירוֹ, חַיָּה אַכְזָרִית וּמְשֻׁנָּה,
נוֹבֵחַ בִּשְׁלוֹשׁ גְּרוֹנוֹתָיו
עַל הֲמוֹן הַטְּבֻעִים שָׁמָּה.
עֵינָיו אֲדֻמּוֹת, וּזְקָנוֹ מָשׁוּחַ וְשָׁחוֹר,
בִּטְנוֹ רָחָב, וְצִפָּרְנַיִם לְאֶצְבְּעוֹתָיו,
מַכֶּה וּפֹצֵעַ הַחוֹטְאִים, מַפְשִׁיט וּמְנַתֵּחַ
הֵם יֶהֱמוּ כַּכְּלָבִים מִפְּנֵי הַגֶּשֶׁם,
יִטּוּ עַל צֵלָע אַחַת, לְהָגֵנָּה בְּצֵלָע הָאַחֶרֶת,
וּפְעָמִים רַבּוֹת יִתְהַפְּכוּ הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה.

כַּאֲשֶׁר צִיְּרַבְּרוֹ, הַנָּחָשׁ הַגָּדוֹל, רָאָה בָנַי,
וַיִּפְתַּח אֶת שְׁלוֹשׁ פִּיפִיּוֹתָיו, הֶרְאָנוּ אֶת שִׁנָּיו,
וְאֵין אֶחָד מֵאֵבָרָיו לֹא יֶחֱרָד:
וְאַלּוּפִי פָּרַשׂ כַּפָּיו
וַיִּקַּח מְלוֹא חָפְנָיו עֲפַר הָאָרֶץ,
וַיַּשְׁלִיכֵהוּ אֶל תּוֹךְ גְּרוֹנוֹתָיו הַמִּתְאַוּוֹת.
כְּכֶלֶב נוֹבֵחַ בְּכָסְפּוֹ לִטְרוֹף,
וּבְאָכְלוֹ יִשְׁקֹט; וְכָל־לִבּוֹ לְטַרְפּוֹ,
וְאַף עָלָיו נִלְחַם,
כֵּן שָׁכְבוּ פְּנֵי הַשָּׂטָן צִיְּרַבֵּירוֹ הַמַּשְׁחָתִים,
אֲשֶׁר בְּקוֹלוֹ תְּצִלֶּינָה אָזְנֵי הַנְּפָשׁוֹת,
הַצּוֹעֲקוֹת: מִי יִתְּנֵנוּ חֵרְשִׁים!
נַחְנוּ עָבַרְנוּ, מִתְהַלְּכִים עַל הַנְּפָשׁוֹת
מֻכֵּי הַגֶּשֶׁם הַכָּבֵד, וַנָּשֶׂם פְּעָמֵינוּ
עַל תְּמוּנוֹת גּוּפָם כִּי תֹהוּ הֵמָּה.
שָׁכְבוּ לָאָרֶץ כֻּלָּם,
זוּלָתִי אֶחָד מֵהֶם קָם לָשֶׁבֶת,
בִּרְאוֹתוֹ עָבְרֵנוּ לְפָנָיו,
וַיֹּאמֶר לִי: אַתָּה הַמּוּבָא בַּתֹּפֶת הַזֶּה,
הַכִּירֵנִי אִם תּוּכַל
כִּי בְטֶרֶם מוֹתִי נוֹלַדְתָּ;
וַאֲנִי עָנִיתִי: אוּלַי זַעַף פָּנֶיךָ
הוֹצִיא תָּאֳרְךָ מִלִּבִּי,
וְנִרְאָה אֵלַי כַּאֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא רְאִיתִיךָ;
לָכֵן אֱמוֹר נָא לִי מִי אַתָּה, הַיּוֹשֵׁב
בִּמְקוֹם כְּאֵב וְדִין רָע כָּזֶה,
כִּי אִם יֵשׁ כְּאֵב גָּדוֹל מִמֶּנּוּ, נִתְעָב מִזֶּה אַיִן

וְהוּא עָנָה אֵלַי: בְּעִירְךָ מְלֵאָתִי קִנְאָה,
כְּשַׂק מָלֵא עַל כָּל־גְּדוֹתָיו,
שָׁם נוֹלַדְתִּי, וְהָיִיתִי כָּל יְמֵי חַיָּי.
אַתֶּם בְּנֵי עִירִי קְרָאתֶם אוֹתִי צִיאָקוֹ:
כִּי זוֹלֵל הָיִיתִי; וּבַחֵטְא הַזֶּה,
הִנְנִי נָדוֹן בַּמַּיִם, כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רוֹאוֹת.
לֹא אָנֹכִי לְבַדִּי יוֹשֵׁב הֵנָּה,
כִּי גַם לְכָל אֵלֶּה שְׁפָטִים כָּמוֹנִי עַל חֶטְאִי זֶה,
וְלֹא הוֹסִיף לְדַבֵּר.
אֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: צִיאָקוֹ, אַנְחָתְךָ
תֵּרַע לִי עַד מְאֹד, עַד הוֹרִיד דִּמְעַת מֵעֵינַי;
אַךְ הַגִּידָה נָּא לִי, אִם יָדַעְתָּה,
מָה אַחֲרִית תִּהְיֶה לְתוֹשְׁבֵי עִיר הַמַּחְלְקוֹת,
וְאִם יֵשׁ צַדִּיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר; וְעוֹד אֱמוֹר אֵלַי,
מָה הַסִּבָּה הָרִיב הַגָּדוֹל אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ?
וְהוּא אָמַר לִי: אַחֲרֵי מְדָנִים רַבִּים
(Ibianchi) יַגִּיעוּ עַד שְׁפָךְ־דָּם, וּמַטֵּה הַלְּבָנִים
יְגָרֵשׁ אֶת מַטֵּה צָרוֹ בְּשֶׁבֶר גָּדוֹל.
וּבְעוֹד שָׁלֹשׁ שָׁנִים הוּא יִפּוֹל,
וְנִבַּר אוֹיְבוֹ, בְּיַד גֶּבֶר
אֲשֶׁר עַתָּה חֲלַקּוֹת בְּפִיהוּ.
יָמִים רַבִּים תָּרוּם קַרְנוֹ
וְעִנָּה אֶת צוֹרְרֵיהֶם בְּסִבְלוֹתָיו,
בְּלִי תֵת לֵב אֶל בִּכְיוֹ, וְאֶל כְּאֵב בָּשְׁתּוֹ.
שְׁנַיִם הֵמָּה צַדִּיקִים, אַךְ אֵין מַקְשִׁיב לְתוֹכְחוֹתָם,
וּשְׁלֹשָׁה הֵמָּה הַשְּׁבִיבִים, אֲשֶׁר אֶת הַלְּבָבוֹת הִבְעִירוּ:
הַגַּאֲוָה, הַקִּנְאָה, וְהַבֶּצַע.

וַיָּחֶל לְדַבֵּר דְּבָרָיו הַמָּרִים.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַחֲלַי
כִּי תְגֻלֶּה עוֹד אָזְנִי,
וְנָתַתָּ לִּי עוֹד מַתַּת דְּבָרֶיךָ:
פַּרִינָטָה, טֵיגְיָאוֹ, הַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם,
יַעֲקֹב רוּסְטִיקוּצִי, אָרִיגוֹ, וּמוּסְקָה,
וַאֲחֵרִים אֲשֶׁר שָׂמוּ לִבָּם לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ מִישׁוֹר,
אַיָּם? וַעֲשֵׂה נָא אֲשֶׁר אֶרְאֵם, כִּי רַב חָפַצְתִּי לָדַעַת,
אִם יִתְעַנְּגוּ בַּמְּרוֹמִים, אוֹ בִמְרוֹמֵי שְׁאוֹל הֵמָּה.
וְהוּא עָנָנִי: בְּתוֹךְ הַנְּפָשׁוֹת הַיּוֹתֵר מְעֻנּוֹת הֵמָּה,
כִּי בַּעֲבוּר חֲטָאִים שׁוֹנִים הֶעֱמִיקוּ לִנְפּוֹל;
אִם תַּשְׁפִּיל לָרֶדֶת תּוּכַל לִרְאוֹתָם.
אַךְ עַל זֹאת אֲחַלֶּה פָנֶיךָ, כִּי בְשׁוּבְךָ אֶל אֶרֶץ הַחַיִּים,
וְהִזְכַּרְתַּנִי לָהֶם: דַּבֵּר לֹא עוֹד אֲדַבֵּרָה,
וְגַם דָּבָר לֹא אֲשִׁיבֶךָ.
וַיֵּט עֵינָיו הַיְשָׁרוֹת, וַתִּהְיֶינָה לִמְעֻקָּלוֹת,
הִבִּיט בִּי עוֹד מְעַט, וַיָּכֹף רֹאשׁוֹ,
וַיִּתְנַפֵּל כְּמוֹ הַחֲטָאִים רֵעָיו.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: זֶה לֹא יָקִיץ עוֹד,
עַד הִשָּׁמַע קוֹל תְּרוּעַת הַמַּלְאָךְ,
כְּבוֹא הַשַּׁלִּיט אֲשֶׁר יָקוּם לָהֶם לְאוֹיֵב:
בַּיּוֹם הַהוּא כָּל אֶחָד מֵהֶם יַשִּׂיג אֶת קִבְרוֹ הַמַּר,
וּבְשָׂרוֹ יַעֲלֶה עָלָיו שֵׁנִית וְשָׁבָה לוֹ תְמוּנָתוֹ.
וְשָׁמַע אֶת רַעַם דִּינוֹ, אֲשֶׁר יַעֲמוֹד לְעוֹלָם וָעֶד.
כָּכָה עָבַרְנוּ לְאַט לְאַט בֵּין הֲמוֹן הַנְּפָשׁוֹת
מְגֹאָלוֹת בַּגֶּשֶׁם,
וַנְּדַבֵּר דָּבָר עַל מִשְׁפַּט חַיֵּי נֶצַח.

וָאֶשְׁאַל מְמוֹרִי לֵאמֹר: הוֹרֵנִי נָא; יִסּוּרִים אֵלֶּה,
הֲיִרְבּוּ הֵמָּה אַחַר יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא,
אוֹ יִמְעֲטוּ, אוֹ יִהְיוּ קָשִׁים כַּיּוֹם הַזֶּה?
וְהוּא עָנָנִי: זְכוֹר אֶת תּוֹרַת חָכְמָתְךָ (בְּסֵפֶר אֲרִיסְטוֹטֵלִי)
אֲשֶׁר יָדַעְתָּ, כִּי הַפֹּעַל הַשָּׁלֵם
יָחוּשׁ יוֹתֵר, גַּם הַטּוֹב, וְגַם הָרָע.
וְגַם כִּי הָאֲרוּרִים הָאֵלֶּה
לֹא יַגִּיעוּ לְעוֹלָם עַד שְׁלֵמוּת אֱמֶת,
נְכוֹנִים הֵם לִהְיוֹת שְׁלֵמִים אוֹ יוֹתֵר מֵעַתָּה.
וַנָּסָב וַנֵּלֶךְ כָּל־הַנָּתִיב הַהוּא,
וּבְלֶכְתֵּנוּ דִּבַּרְנוּ עוֹד רַבּוֹת אֲשֶׁר לֹא אַגִּידֵם,
וַנָּבוֹא אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁם הַמּוֹרָד,
וּבַגַּלְגַּל הַהוּא מָצָאנוּ פְּלוּטוֹ הַצּוֹרֵר הַגָּדוֹל.

שִׁיר שְׁבִיעִי: הַגַּלְגַּל הָרְבִיעִי.

(Papa Satan!)

„הוֹי שָׂטָן! הוֹי שָׂטָן הָאַלּוּף!
עָנָה פְּלוּטוֹ בְּקוֹל קָשֶׁה,
וְהֶחָכָם הַמֵּטִיב יוֹדֵעַ כָּל־דָּבָר,
אָמַר אֵלַי לִתְמוֹךְ אֶת לִבִּי: אַל תְּבַהֶלְךָ פַּחְדְּךָ
כִּי בְּכָל־יְכָלְתּוֹ
לֹא יִמְנַע מִמְּךָ לָרֶדֶת הַסֶּלַע
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֶל אֲשֶׁר לוֹ פָּנִים עָבִים,
וַיֹּאמַר: דֹּם לְךָ זְאֵב אָרוּר,
כַּלֵּה בְּקִרְבְּךָ אוֹתְךָ, וַחֲרוֹן אַפֶּךָ;
כִּי לֹא בְלִי סִבָּה לֶכְתֵּנוּ בִּמְקוֹם הָאֹפֶל;
הֲלֹא זֶה רְצוֹן מְרוֹמִים, שֶׁשָּׁם (הַמַּלְאָךְ) מִיכָאֵל
אֲשֶׁר נָקַם אֶת אֵל מִפּוֹשְׁעִים הַגֵּאִים.
כְּנֵס פָּרוּשׂ מֵאֵת הָרוּחַ
יִגָּלֵם וְנָפַל, בְּהִשָּׁבֵר הַתֹּרֶן,
כֵּן נָפְלָה אַרְצָה חַיַּת הָאַכְזָרִי
וַאֲנַחְנוּ יָרַדְנוּ לַמְּעָרָה רְבִיעִית,
וַנַּעֲבוֹר בְּתוֹךְ עֵמֶק הַמַּדְוֶה
הַמֵּכִיל כָּל רָעוֹת תֵּבֵל.

הוֹי מִשְׁפַּט אֵל! מִי מָנָה מִסְפַּר
מַכְאוֹבִים, וּמִי דִמָּה יִסּוּרִים כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי!
וְלָמָּה זֶה פִּשְׁעֵינוּ הִרְבּוּ כָּאֵלֶּה?
כְּהִשָּׁבֵר גַּלֵּי הַיָּם עַל סֶלַע קָרִידִי,
בְּפָגְעָם גַּלִּים אֲשֶׁר לִקְרָאתָם,
כֵּן הַחוֹטְאִים נִדְּחוּ לְכַרְכֵּר שָׁמָּה;
כִּי שָׁמָּה רָאִיתִי הָמוֹן רַב מֵאֲשֶׁר בַּגַּלְגַּלִּים הָרִאשׁוֹנִים.
וְהֵמָּה גוֹלְלִים מִפֹּה וּמִפֹּה בְּכֹחַ בִּטְנָם
מַשָּׂא גָדוֹל הָלוֹךְ וְצָעוֹק,
וּבְפָגְעָם מַכִּים זֶה אֶת זֶה, וְאַחַר
אִישׁ אִישׁ פּוֹנֶה לַאֲחוֹרָיו; אֵלֶּה צוֹעֲקִים:
מַדּוּעַ תֹּאחֵז? וְאֵלֶּה עוֹנִים: מַדּוּעַ תַּשְׁלִיךְ?
כָּכָה יִסֹּבּוּ בְּגַלְגַּל הָאֹפֶל
מִן הַקָּצֶה אֶל קָצֵהוּ;
וְזָעֲקוּ עוֹד זֶה אֶל זֶה אֶת דִּבְרֵי נַאֲצוֹתָם:
וְכָל־אִישׁ, כְּהַגִּיעוֹ הָעִגֻּל בְּתָוֶךְ,
יִפְנֶה עוֹד, וְקָרַב עוֹד אֶל הַקְּרָב,
וַאֲנִי מִכְּאֵב לִבִּי אָמַרְתִּי:
מוֹרִי, אֱמוֹר נָא אֵלַי:
מִי הֵמָּה אֵלֶּה? וְאִם הַקֵּרְחִים אֲשֶׁר לִשְׂמֹאלֵנוּ
הָיוּ כֻלָּם חֲכָמִים (גַּלָּחִים)?
וַיַּעַן: כֻּלָּם הָיוּ עִוְרֵי־דַעַת
בְּחַיֵּיהֶם, אֲשֶׁר לֹא הוֹצִיאוּ כַסְפָּם בְּמִדָּה יְשָׁרָה.
כַּאֲשֶׁר יַגִּידֵהוּ אֹמֶר וַעֲקָתָם
בְּהַגִּיעָם לִשְׁתֵּי קַצְווֹת הָעִגֻּל,
אֲשֶׁר שָׁמָּה פִּשְׁעֵיהֶם הַנִּפְגָּשִׁים יַפְרִידוּ.
חֲכָמִים הָיוּ אֵלֶּה, אֲשֶׁר בְּרֹאשָׁם קָרְחָה

מֵאֵין שֵׂעָר
(Papi e Cardinali) אַפִּיפְּיוֹרִים, וּנְגִידֵיהֶם,
אֲשֶׁר מִדַּת הַכִּילַי גָּבְרָה בָם עַד מְאֹד.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, הֲלֹא נוֹדְעוּ לִי
רַבִּים מִן הַטְּמֵאִים הָאֵלֶּה? וְהוּא עָנָנִי:
לָרִיק תִּגַּע לְהַכִּירָם,
כִּי רִשְׁעַת חַיֵּיהֶם
אֲשֶׁר טִמְּאָתָם
עַתָּה הִקְדִּירָה פְּנֵיהֶם עַד הִתְנַכֵּר.
נָגוֹף יִנָּגְפוּ זֶה אֶת זֶה לְעוֹלָם וָעֶד:
אֵלֶּה יַעֲלוּ מִקִּבְרֵיהֶם
וְחָפְנֵיהֶם סְגוּרִים, וְאֵלֶּה גְּלֻחֵי רֹאשׁ,
יַחְדָּיו יָסְפוּ, אֵלֶּה כִּי הֵרֵעוּ לִפְתּוֹחַ יָדָם.
וְאֵלֶּה לִקְפּוֹץ אוֹתָהּ, וְעַל כֵּן גַּם פֹּה בָּאִים אֶל הַמְּרִיבָה הַזֹּאת:
וּלְהַרְאוֹת מָה הִיא, לֹא אַחְבִּירָה מִלִּין.
וְעַתָּה בְּנִי בִּין תָּבִין
מָה הַמְעִיטָה עֲמוֹד הַגַּאֲוָה
עָל טוּבוֹת הַתְּלוּיוֹת בַּגַּד,
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן בְּנֵי אָדָם יִגְּעוּ וְיִיעָפוּ.
כִּי כָל הַזָּהָב אֲשֶׁר תַּחַת הַיָּרֵחַ,
אוֹ הָיָה מִימֵי קֶדֶם, לֹא יוּכַל לִקְנוֹת מְנוּחָה
לְאַחַד הָעֲיֵפִים הָאֵלֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מוֹרִי, אֱמוֹר לִי עוֹד:
מָה הַגַּד הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עָלָיו
כָּל־טוּבוֹת הָעוֹלָם תַּחַת מֶמְשַׁלְתּוֹ?
וְהוּא עָנָה לִי: הוֹי בְּרִיּוֹת־כֶּסֶל,
מָה רַב חֶסְרוֹן־דַּעַת לָכֶם!

וְעַתָּה שׂוּם אָשִׂים דְּבָרַי בְּפִיךָ, וְהוֹרֵתָ גַּם זוּלָתֶךָ.
הָאֵל, אֲשֶׁר חָכְמָתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה,
בָּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם, וַיַּפְקֵד עֲלֵיהֶם מְנַהֲגִים,
וְעַל יְדֵיהֶם חֵלֶק כָּל־חֵלֶק יָאִיר,
וַיְחַלֵּק אֶת הָאוֹר בְּמֹאזְנֵי־צֶדֶק;
כֵּן נָתַן הַגֵּד לְשׁוֹטֵר וּלְקָצִין
עַל כְּבוּדוֹת הָאָרֶץ,
לְמַעַן יַחֲלִיף בְּעִתּוֹ קִנְיְנֵי שָׁוְא,
מִגּוֹי אֶל גּוֹי, וּמִמִּשְׁפָּחָה אֶל עַם אַחֵר,
וְחָכְמַת אֱנוֹשׁ לֹא יִתְיַצֵּב לְפָנָיו.
לָכֵן גּוֹי קָם, וְגוֹי נוֹפֵל,
לְפִי מִשְׁפְּטֵי־פִיו,
אֲשֶׁר צְפוּנִים לְעֵינֵינוּ, כְּהִטָּמֵן נָחָשׁ בְּמוֹ עֵשֶׂב.
כָּל חָכְמַתְכֶם לֹא תוֹעִיל כְּנֶגְדּוֹ:
הוּא מַשְׁגִּיחַ הוּא שׁוֹפֵט, וְהוּא פוֹעֵל וְהוֹלֵךְ
בְּדִבְרֵי מַלְכוּתוֹ, כְּמשׁוֹל אֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּמַלְכִיּוֹתָם.
חֲלִיפוֹתָיו לֹא יְשַׁבּוּתוּ,
וְלוֹ חֹק לְמַהֵר וְהָחִישׁ בְּמַעֲשֵׂהוּ.
וְעַל כֵּן יִרְבֶּה מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֶחֱלִיפוּ עִתּוֹתָם.
זֶה הוּא אֲשֶׁר יְקֻלַּל מִמִּי
אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לְהַלְלוֹ,
וּבְלֹא מִשְׁפָּט יְחָרְפוּהוּ וִינַדְּפוּהוּ.
אַךְ הוּא עוֹמֵד בְּאָשְׁרוֹ, וְלֹא יַטֶּה אֹזֶן לָאֵלֶּה:
וְעִם שְׁאָר נִמְצָאִים רִאשׁוֹנִים
גּוֹלֵל אֶת גַּלְגַּלּוֹ, וּמִתְעַנֵּג עִמָּהֶם.
וְעַתָּה נֵרְדָה אֶל מְקוֹם לַחַץ גָּדוֹל מִזֶּה;
כָּל הַכּוֹכָבִים אֲשֶׁר יָצְאוּ בְּנָסְעִי, הִנֵּה בָּאִים.

וְלֹא נִתַּן לָנוּ לַעֲמוֹד הַרְבֵּה הֵנָּה.
אָז עָבַרְנוּ אֶת הַגַּלְגַּל (לָלֶכֶת) צַד הַשָּׂפָה הָאַחֶרֶת,
וַנָּבוֹא אֶל מַעְיְנֵי־מַיִם רוֹתְחִים.
וּמְנִיחִים אֶל יְאוֹר יוֹצֵא מִמֶּנּוּ.
מַרְאֵה מֵימָיו אָדוֹם וְשָׁחוֹר,
וַנֵּלֶךְ אֶל יָדָם,
וַנֵּרֶד בְּדֶרֶךְ קָשָׁה בִּמְצוּלוֹת אֹפֶל.
וְהַיְאוֹר, כְּהַגִּיעוֹ בְּתַחְתִּית שְׂפָתוֹ רָעָה וַחֲשֵׁכָה,
נֶהְפַּךְ וַיְהִי לַאֲגַם, וּשְׁמוֹ סְטִינִי.
וַאֲנִי בְּהַבִּיטִי רָאִיתִי בְּתוֹךְ אֲגַם נְפָשׁוֹת מְגֹאָלִים בַּטִּיט,
עֲרוּמִּים כֻּלָּם, וּפְנֵיהֶם זוֹעֲפִים.
הַחַטָּאִים הָהֵמָּה הִכּוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ,
לֹא לְבַד בְּכַף יְדֵיהֶם.
כִּי אִם בְּרֹאשָׁם, בְּחֵיקָם, וּבְרַגְלֵיהֶם,
וְטוֹרְפִים בְּשַׂר רֵעֵיהֶם בְּשִׁנֵּיהֶם לִגְזָרִים, לִגְזָרִים.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר לִי: בְּנִי
רְאֵה נָא נַפְשׁוֹת הָאֲנָשִׁים,
אֲשֶׁר חֲרוֹן הָאַף גָּבַר בָּם,
וְיָדוֹעַ תֵּדַע,
כִּי מִתַּחַת לַמַּיִם
יֵשׁ עוֹד חַטָּאִים הַנֶּאֱנָחִים,
וּמִפְּנֵי אַנְחוֹתָם הִרְתִּיחוּ הַמַּיִם עַל פְּנֵיהֶם,
כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה בַּאֲשֶׁר תִּפְנֶה.
וְהַטּוֹבְעִים בַּטִּיט צוֹעֲקִים: רְשָׁעִים הָיִינוּ
בִּהְיוֹתֵנוּ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְשַׂמְּחֶנָּה הַשֶּׁמֶשׁ,
וּבְקִרְבֵּנוּ נָבִיא לְבַב עֶבְרָה;
וְעַתָּה הִנְנוּ נֶעֱצָבִים בְּטִיט הַיָּוֵן.

אֶת הָרִנָּה הַזֹּאת יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם כִּי לֹא יוּכְלוּ דַבְּרָהּ תָּמִים.
כָּכָה סָבַבְנוּ חֵלֶק רַב מֵהַבּוֹר הַנִּמְאָס בֵּין הַיַּבָּשָׁה וְהַטִּיט,
וּבְלֶכְתֵּנוּ, עֵינֵינוּ עַל הַטּוֹבְעִים בַּחֹמֶר,
עַד בֹּאֵנוּ לְרַגְלֵי מִגְדָּל.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁמִינִי: נְהַר סְטִיגֵי.

וְעַתָּה, בְּשׁוּבִי אֶל דְּבָרַי, אַגִּידָה,
כִּי בְּטֶרֶם הֱיוֹתֵינוּ לְרַגְלֵי הַמִּגְדָּל הַגָּבוֹהַּ,
נָשָׂאנוּ עֵינֵינוּ אֶל רֹאשׁוֹ,
וַנַּרְא שְׁתֵּי לֶהָבוֹת קְטַנּוֹת אֲשֶׁר שָׂמוּ שָׁמָּה,
וְלֶהָבָה שְׁלִישִׁית, כְּמַעֲנֶה לָהֵנָּה מִמֶּרְחָק,
עַד יִקְשׁ לְעֵינַי לִרְאוֹתָהּ.
וָאֶפְנֶה אֶל (אַלּוּפִי), יַם הַחָכְמוֹת,
וָאֹמַר לוֹ: מָה אוֹמֶרֶת הַלֶּהָבָה הַלָּז?
וּמָה עָנְתָה הָאַחֶרֶת? וּמִי הֵמָּה אֲשֶׁר הִבְעִירוּ אֹתָהֶן?
וְהוּא עָנָנִי: הִנֵּה נָא תוּכַל לִרְאוֹת בּוֹא הַמְחַכָּה
עַל פְּנֵי הַמַּיִם הַטְּמֵאִים,
אִם לֹא יַחְשׂוֹךְ אוֹתְךָ מַרְאוֹת קִיטוֹר הָאֲגַם.
אֵין חֵץ אֲשֶׁר גָּז חִישׁ מִיֶּתֶר קֶשֶׁת
כָּאֳנִיָּה קְטַנָּה
אֲשֶׁר רָאִיתִי
בָּאָה עַל הַמַּיִם לִקְרָאתֵנוּ,
וְחוֹבֵל אֶחָד נוֹהֵג אוֹתָהּ לְבַדּוֹ,
וְצוֹעֵק:

Digitized by Google

הַפַּעַם בָּאת נֶפֶשׁ מַרְשַׁעַת?
וַאֲדוֹנִי אָמַר אֵלָיו:
פְּלֵינְיָאס! פְּלֵינְיָאס! לָרִיק אַתָּה צוֹעֵק עָלֵינוּ,
לֹא תַעַצְרֵנוּ, כִּי אִם בְּעוֹד עָבְרֵנוּ הַמְּצוּלָה.
כְּאִישׁ הַשּׁוֹמֵעַ דְּבַר מִרְמָה אֲשֶׁר נַעֲשְׂתָה לוֹ,
עוֹמֵד וּמִתְאוֹנֵן בְּלִבּוֹ,
כַּךְ הָיָה פְּלֵינְיָאס בַּחֲרוֹן אַפּוֹ.
וְאַלּוּפִי יָרַד בָּאֳנִיָּה,
וְאַחֲרֵי כֵן הוֹרִידַנִי אַחֲרָיו;
אַךְ בִּהְיוֹתִי בְתוֹכָהּ נִרְאָה כִּי כָבֵדָה (מִכֹּבֶד גּוּפִי הַחַי.)
כַּאֲשֶׁר הָיִינוּ בַסְּפִינָה אֲנִי וְאַלּוּפִי,
הָאֳנִיָּה הַקַּדְמוֹנִית הַחֵלָּה לָלֶכֶת עַל מַיִם,
וַתִּשָּׁקַע בָּם הַרְבֵּה מִמִּשְׁפָּטָהּ אֶת זוּלָתִי.
וַיְהִי בְּרִדְתֵּנוּ עַל תְּעָלָה הַשְּׁחוֹרָה,
נִרְאָה אֵלַי אִישׁ מְגֹאָל בַּטִּיט,
וַיֹּאמַר: מִי אַתָּה הוּא, אֲשֶׁר בָּאתָ פֹּה לִפְנֵי יוֹמְךָ?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו, אִם בָּאתִי, לֹא לַעֲמוֹד פֹּה בָּאתִי;
אַךְ מִי אָתָּה, אֲשֶׁר מַרְאֶיךָ רָעִים כָּאֵלֶּה?
וַיֹּאמֶר הֲלֹא תִרְאֶה כִּי מֵהַבּוֹכִים אָנֹכִי?
וַאֲנִי עָנִיתִי לוֹ: בְּאֵבֶל וּבְבְכִי עֲמֹדִי
אַתְּ נֶפֶשׁ אֲרוּרָה,
כִּי יְדַעְתִּיךְ, גַּם כִּי רַב מְגֹאָלָה אַתְּ:
וַיְמַהֵר וַיִּשְׁלַח אֶת שְׁתֵּי יָדָיו אֶל הַסְּפִינָה;
אַךְ מוֹרִי הַנָּבוֹן דָּחָה אוֹתוֹ לֵאמֹר:
גֹּשׁ הָלְאָה! לֵךְ לְךָ עִם הַכְּלָבִים רֵעֶיךָ,
וְאַחֲרֵי כֵן נָפַל עַל צַוָּארִי וַיְחַבְּקֵנִי בִּזְרוֹעוֹתָיו,
וַיְנַשְּׁקֵנִי, וַיֹּאמַר: הוֹי נְאֵה־צֶדֶק אַשְׁרֵי יוֹלַדְתֶּךָ!

אָמְנָה אָדָם גְּבַהּ־לֵב הָיָה הוּא בָּאָרֶץ,
לֹא הָיָה בוֹ דָּבָר טוֹב, אֲשֶׁר עָלָיו יְהַלְלוּ שְׁמוֹ,
וְעַל כֵּן נַפְשׁוֹ עוֹמֶדֶת בְּזַעְפָּה גַּם בַּמָּקוֹם הַזֶּה.
כַּמָּה אֲנָשִׁים יֵחָשְׁבוּ בָּאָרֶץ לִמְלָכִים גְּדוֹלִים,
וּפֹה יִתְגּוֹלְלוּ כַּחֲזִיר בְּדָמְנוֹ,
חִכְרָם לְלַעַג וְקֶלֶס יִהְיֶה!
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, מִי יִתְּנֵנִי לִרְאוֹתוֹ
מְטֻבָּע בַּטִּיט הַזֶּה,
בְּטֶרֶם צֵאתֵנוּ מִן הָאֲגַם!
וְהוּא עָנָנִי: טֶרֶם רְאוֹתְךָ
אֶת הַשָּׂפָה, תִּמָּלֵאהוּ נַפְשֶׁךָ,
וְטוֹב אֲשֶׁר תַּעֲלוֹז בְּחֶפְצֶךָ.
וְכִמְעַט אַחֲרֵי דַבְּרוֹ, רָאִיתִי
הַטּוֹבְעִים הַכֵּה וּפָצוֹעַ אוֹתוֹ,
כִּי עוֹד הַיּוֹם מוֹדֶה אֲנִי אֶת אֵל וְהִלַּלְתִּיו;
כִּי כֻלָּם צָעֲקוּ פֶּה אֶחָד: עַל פִּילִ״פּוֹ אַרְגֶּנְטִי הָבָה נָקוּם;
וְנֶפֶשׁ הַזַּעַף אֲשֶׁר מִפִּירֶ״נְצִי
אָחַז בְּשָׂרוֹ בְּשִׁנָּיו,
וְכֵן עֲזַבְנוּהוּ אוֹתוֹ שָׁם, וְלֹא אֲדַבְּרָה עוֹד בּוֹ.
אַךְ פִּתְאֹם קוֹל כְּאֵב הִכָּה עַל אָזְנַי,
וָאֶשָּׂא אֶת עֵינַי לִרְאוֹת.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: בְּנִי,
הֵן קְרוֹבָה אֵלֵינוּ הָעִיר, וּשְׁמָהּ דִּיטֵ״י.
עִם יוֹשְׁבֶיהָ הָאֲצִילִים, וְרֹב הֲמוֹנָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אָכֵן רוֹאֶה אֲנִי
שָׁמָּה בַגַּיְא מִגְדָּלֶיהָ, אֲשֶׁר יַאְדִּימוּ,
כְּדָבָר יָצֹא יָצָא מִתּוֹךְ אֵשׁ.

וְהוּא עָנָנִי: נִרְאִים כַּאֲדָמִים
מִפְּנֵי אֵשׁ עוֹלָם הַבּוֹעֶרֶת בְּתוֹכָהּ,
כַּאֲשֶׁר עֵינְךָ רוֹאָה בְּשַׁחַת הַתֹּפֶת הַזֶּה.
כֵּן בָּאנוּ עַד הַשּׁוּחוֹת הָעֲמוּקוֹת,
הַסּוֹבְבוֹת הָאָרֶץ הַלָּזוּ הַנְּשַׁמָּה,
וּשְׁעָרֶיהָ נִרְאוּ אֵלַי כְּשַׁעֲרֵי בַרְזֶל.
אַחֲרֵי סַבֵּנוּ הַרְבֵּה,
בָּאנוּ אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר הַחוֹבֵל צָעַק אֵלֵינוּ בְּקוֹל רָם:
צְאוּ, הֵן פֹּה הַמָּבוֹא.
וַאֲנִי רָאִיתִי אֶל הַשְּׁעָרִים יוֹתֵר מֵאֶלֶף,
נוֹפְלִים מִן הַשָּׁמַיִם, וּבַחֲרוֹן אַפָּם אוֹמְרִים:
מִי הוּא זֶה, עוֹדֶנּוּ חַי
וְהוֹלֵךְ בְּמַמְלֶכֶת הַמֵּתִים?
וְאַלּוּפִי הֶחָכָם הוֹרָה בְּאֶצְבָּעוֹ
כִּי חָפֵץ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם בַּסֵּתֶר.
אָז עָצְרוּ מְעַט בְּלִבָּם עֶבְרָתָם כִּי קָשָׁתָה,
וַיֹּאמְרוּ: בֹּא אַתָּה לְבַדְּךָ, וְהוּא יֵלֵךְ לוֹ,
אֲשֶׁר הֵזִיד לָבוֹא בַּמַּמְלָכָה הַזֹּאת.
לְבַדּוֹ יְנַסֶּה לָשׁוּב לְדֶרֶךְ אִוַּלְתּוֹ,
אִם יוּכַל, כִּי אַתָּה אֲשֶׁר נְהַגְתּוֹ
בְּאֶרֶץ הָאֹפֶל הַזֹּאת, פֹּה תַּעֲמוֹד.
חֲשׁוֹב נָא בְלִבְּךָ, הַקּוֹרֵא, אִם קָמָה עוֹד לִי רוּחַ,
בְּשָׁמְעִי אֶת דִּבְרֵי הָאֲרוּרִים הָאֵלֶּה,
כִּי הֶאֱמַנְתִּי לֹא אָשׁוּב מִשָּׁם לְעוֹלָם.
לָכֵן אָמַרְתִּי: אַתָּה אַלּוּפִי יְדִידִי, אֲשֶׁר יוֹתֵר מִשֶּׁבַע
פְּעָמִים תָּמַכְתָּ בִּי, וַתּוֹצִיאֵנִי
מִמְּצָרִים אֲשֶׁר נִקְרֵאתִי בָם,

אַל תְּטַשְׁנִי הַיּוֹם בְּצָרָה כָזֹּאת,
וְאִם לֹא נִתַּן לָנוּ לָלֶכֶת הָלְאָה,
נָקוּמָה וּנְמַהֵר לָשׁוּב לָנוּ יַחַד.
וַאדוֹנִי, אֲשֶׁר נָהַג אוֹתִי עַד הֵנָּה,
אָמַר לִי: אַל תִּירָא, כִּי אֵין כֹּחַ אֲשֶׁר יִמְנַע מִמֶּנּוּ עֲבוֹר,
כִּי עֶלְיוֹן עַל הַכֹּל הוּא אֲשֶׁר שְׁלָחָנוּ.
רַק עֲמוֹד; וְחַכֵּה לִי הֵנָּה, וְחַזֵּק אֶת לִבְּךָ הַנּוֹפֵל,
וְסַעֲדֵהוּ בְּתִקְוָה טוֹבָה,
כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ בָּעוֹלָם הַשָּׁפָל הַזֶּה.
כָּכָה הָלַךְ לוֹ אָבִי הַנָּעִים, וַיִּטֹּשׁ אוֹתִי שָׁמָּה,
וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי נָבוֹךְ,
כִּי תִקְוָה וְיִרְאָה בְּקִרְבִּי נִלְחָמוּ.
לֹא יָכוֹלְתִּי שְׁמוֹעַ אֶת אֲשֶׁר דִּבֵּר אֲלֵיהֶם;
אַךְ לֹא הִרְבָּה לַעֲמוֹד שָׁם עִמָּהֶם,
כִּי כֻלָּם מִהֲרוּ חִישׁ לָבוֹא.
וּכְבוֹאָם, סָגְרוּ אוֹיְבֵינוּ הַשְּׁעָרִים עַל פְּנֵי אַלּוּפִי,
וְהוּא נִשְׁאַר חוּצָה,
וַיָּסָב וַיָּבֹא אֵלַי, וַיְהַלֵּךְ לְאַט.
עֵינָיו נוֹטוֹת אַרְצָה,
וְנִבּוֹתָיו מֵאֵין רוּחַ גְּבוּרָה,
וַיֵּאָנַח וַיֹּאמַר: מִי זֶה מָנַע מִמֶּנִּי לָבוֹא אֶל עִיר הַכְּאֵב?
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלַי: אַתָּה אַל תִּבָּעֵת אִם חָרָה אַפִּי,
כִּי לִי הַתְּשׁוּעָה,
וִיהִי מִי הַנִּלְחָם בְּתוֹכָהּ, יָכוֹל אוּכַל לוֹ.
לֹא עַתָּה רֵאשִׁית זְדוֹן לְבָבָם
כִּי כָכָה עָשׂוּ בְּשַׁעַר הַחִיצוֹן,
אֲשֶׁר נִשְׁאַר בְּלִי בְרִיחַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה.

הֲלֹא הוּא הַשַּׁעַר אֲשֶׁר רָאִיתָ עָלָיו הַמִּכְתָּב הַנּוֹרָא:
וּכְבָר עָבַר בּוֹ, בַּיָּרֵד הַמּוֹרָד,
וְהוֹלֵךְ בֵּין הַגַּלְגַּלִּים בְּאֵין עוֹזֵר,
מִי אֲשֶׁר מִפָּנָיו יִפָּתַח לָנוּ הַשַּׁעַר.

שִׁיר תְּשִׁיעִי: עִיר הָאֵשׁ.

וַיַּרְא נֶגְדִּי אֶת מַרְאֶה הַפַּחַד אֲשֶׁר כִּסָּה פָּנַי,
בִּרְאוֹתִי אֶת שׁוּבוֹ אֵלַי,
וַיְמַהֵר לַעֲצוֹר בְּקִרְבּוֹ אֶת דַּאֲגָתוֹ (פֶּן אֶרְאֶה וְנִגְדַּל פַּחְדִּי)
וַיִּתְיַצֵּב כְּאִישׁ מַקְשִׁיב,
כִּי לֹא יוּכַל רְאוֹת מֵרָחוֹק,
מִפְּנֵי אֹפֶל הַמָּקוֹם וְעַב הָאֲדִים.
אָז יֹאמַר: „וְאוּלָם עָלֵינוּ לִגְבֹּר בַּקְּרָב,
אִם לֹא ..... (יִהְיֶה): גָּדוֹל הוּא אֲשֶׁר הִבְטִיחָנוּ.
מָה נִכְסַפְתִּי רְאוֹת בּוֹאוֹ (עוֹד אַחֵר לִי)!
וַאֲנִי יָדַעְתִּי בַּאֵר, כִּי יְכַסֶּה אֶת תְּחִלַּת דִּבְרֵי פִּיו
בְּסוֹף דְּבָרָיו,
כִּי לֹא נָאווּ לְרֵאשִׁיתָם.
וְאַף גַּם זֹאת אֲמָרָיו יַרְאוּנִי,
כִּי דִמִּיתִי אַחֲרִית דְּבָרוֹ
מָרָה מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ,
וָאֶשְׁאָלֵהוּ: הֲיֵרֵד יָרוֹד
בַּגַּלְגַּל הַמַּר הַזֶּה
מֵהַנִּדּוֹנִים בַּגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן,
אֲשֶׁר דִּינָם תַּאֲוָה בְּלִי תִקְוָה?
וַיַּעַן אֵלַי: פְּעָמִים מִסְפָּר יִקָּרֵא, כִּי אִישׁ מִמֶּנּוּ
יָשִׂים אֶת פְּעָמָיו בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי הוֹלֵךְ,

אָמְנָה פַּעַם אַחֶרֶת יָרַדְתִּי הֵנָּה,
עַל יְדֵי הַשְׁבָּעוֹת אִירִיטוֹנֵי הָאַכְזָרִית,
אֲשֶׁר כְּכֹחָן תָּשׁכְבְנָה הַנְּפָשׁוֹת אֶל גְּוִיָּתָן.
יָמִים לֹא כַבִּירִים אַחֲרֵי הֻפְשְׁטִי מִבְּשָׂרִי,
הִיא הֱבִיאַתְנִי אֶל תּוֹךְ הָעִיר הַהִיא,
לְהַעֲלוֹת מִמֶּנָּה נֶפֶשׁ מִגַּלְגַּל יְהוּדָה;
הוּא הַמָּקוֹם הַנָּמוּךְ, הוּא הָאָפֵל,
וְהָרָחוֹק מִן הַשָּׁמַיִם, הַמַּקִּיפִים הַכֹּל;
הַדֶּרֶךְ נוֹדַעַת לִי, עַל כֵּן אַל תֵּחַת.
הָאֲגַם הַבֹּאֵשׁ הַזֶּה
סוֹכֵב עִיר הַבְּכִיָּה כֻּלָּהּ,
וּבוֹא לֹא נָבוֹא בְתוֹכָהּ כְּלִי רֹגֶז.
וְעוֹד אֲחֵרוֹת דִּבֵּר, אַךְ לֹא זְכַרְתִּים,
כִּי עֵינַי הִתְנַשְּׂאוּ לְהַבִּיט
אֶל הַמִּגְדָּל הַגָּבוֹהַּ, וְאֶל רֹאשׁוֹ הַבּוֹעֵר,
בְּהֵרָאוֹת לְפָנַי פִּתְאֹם
שָׁלֹשׁ שִׂטְנוֹת הַתֹּפֶת, אֲשֶׁר קָמוּ וְגַם נִצָּבוּ, (Furie)
וְהִנֵּה מְגֹאָלוֹת בַּדָּם
וְגוּף אִשָּׁה, וּמִשְׁפַּט נָשִׁים לָהֵנָּה;
חֲגוֹרָתָן נְחָשִׁים יְרַקְרַקִּים, (Idrae verdissime)
וּשְׂעַר רֹאשָׁן זוֹחֲלֵי עָפָר וּשְׁפִיפוֹנִים, (Serpentelli e Ceraste)
אֲשֶׁר כְּרַקָּתָן הַנּוֹרָאָה יִתְלַכָּדוּ.
וְאַלּוּפִי, אֲשֶׁר הִכִּיר אֶת שִׁפְחוֹת (Meschine)
הַמּוֹשֶׁלֶת עַל מַלְכוּת בְּכִי הָעוֹלָם,
אָמַר לִי: הַבִּיטָה הָאֵירִינִי הָאַכְזָרִיּוֹת,
הָעוֹמֶדֶת לִשְׂמֹאל (הַמִּגְדָּל) הִיא מֵינֵירָה
הַבּוֹכָה מִימִינָהּ, אַלֵיטוֹ,

וּבְתוֹכָן מַזְהִירוּנִי — וְלֹא יָסַף לְדַבֵּר,
וְהִנֵּה תְּשַׁסַּעְנָה אֶת חֵיקָן בְּצִפָּרְנֵיהֶן,
וְסוֹפְקוֹת כַּף אֶל כַּף, וְזוֹעֲקוֹת בְּקוֹל רָם,
עַד כִּי מִפַּחְדִּי נִלְחַצְתִּי אֶל מוֹרִי,
וְכֻלָּנָה הִבִּיטוּ מַטָּה, וַתִּצְעַקְנָה יַחְדָּו:
תָּבוֹא נָא מֵדוּזָה וְהָיָה לְאָבֶן;
הִסְכַּלְנוּ עֲשׂה, כִּי לֹא נָקַמְנוּ מִמֶּנּוּ, בְּפִרְצוֹ הֵנָּה פָּרֶץ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: פְּנֵה לְאָחוֹר, וְהַעֲצֵם עֵינֶיךָ,
כִּי אִם תָּבוֹא הַגּוֹרְגוֹנָה, וְרָאִיתָ אוֹתָהּ,
אָבוֹד תְּאַבֵּד כָּל־תִּקְוָה לְשׁוּבְנוּ מַעְלָה.
וּבְדַבְּרוֹ, אַף הוּא הִפְנָה אוֹתִי,
וְלֹא בָטַח בִּשְׁתֵּי יָדַי,
כִּי גַם בְּיָדָיו עָצַם אֶת עֵינַי.
„מִי לָכֶם שֵׂכֶל, שֵׂכֶל תָּם,
הַבִּיטוּ וּרְאוּ אֶת הַמּוּסָר, הַמְּכֻסֶּה
בְּמַסְוֵה שִׁירֵי הַזָּרִים!
אָז יִקְרַב עַל גַּלֵּי מַיִם הָעֲכוּרִים
קוֹל שָׁאוֹן גָּדוֹל,
וְגַם שְׁתֵּי הַשְּׂפָתוֹת נִרְעֲשׁוּ מִמֶּנּוּ:
וְהוּא כְּרוּחַ סְעָרָה
עוֹלָה מֵהַשָּׁרָב מַכָּה בַּיַּעַר,
וּבְלֹא מַעְצוֹר
וְנָתַשׁ הָעֵצִים וְהִפִּילָם, וְהַכֹּל הִשְׁלִיךְ הָלְאָה,
וּבְלֶכְתּוֹ בְגַאֲוָתוֹ, כְּבִיכוֹתָיו עָפָר,
גַּם חַיּוֹת וְגַם רוֹעִים מִפָּנָיו יָנוּסוּן,
אָז פִּתַּח אֶת עֵינַי וַיֹּאמַר: עַתָּה שָׂא נָא עֵינֶיךָ
אֶל קֶצֶף הַמַּיִם הַזֵּדוֹנִים.

אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָאֹפֶל יָמֵשׁ בּוֹ.
וּכְדֶרֶךְ הַצְּפַרְדְּעִים, אֲשֶׁר בִּרְאוֹתָן הַנָּחָשׁ הַצּוֹרֵר אוֹתָם,
תְּמַהֵרְנָה לְהֵחָבֵא תַּחַת פְּנֵי הַמַּיִם
עַד הִקָּבְצָן בִּמְצוּלוֹת,
כָּכָה רָאִיתִי יוֹתֵר מֵאֶלֶף נְפָשׁוֹת נִכְרָתוֹת,
אֲשֶׁר נָסוּ לִפְנֵי הָאֶחָד,
אֲשֶׁר עָבַר אֶת מַעֲבַר סְטִינֵי בַּיַּבָּשָׁה,
וְהוּא מַרְחִיק מִפָּנָיו הָאֵד הֶעָב,
בִּשְׂמֹאלוֹ הַנְּטוּיָה לְפָנָיו
וְלֹא נִרְאָה
נִלְחָץ כִּי אִם מִזֹּאת.
וָאֵדַע כִּי מַלְאַךְ אֱלֹהִים הוּא:
וָאֵפֶן אֶל מוֹרִי,
וְהוּא קָרַץ בְּעֵינָיו לֵאמֹר:
דֹּם וְהִשְׁתַּחֲוֵה לוֹ.
אוֹי! מָה גָדַל כֹּחַ חֲמָתוֹ לְעֵינַי,
הוּא בָּא עַד הַשַּׁעַר, וַיִּפְתָּחֵהוּ
בְּמַקֵּל קָטֹן, וְאֵין מִתְיַצֵּב.
וּבִהְיוֹתוֹ עַל סַף שַׁעַר הָרֶע, עָנָה וַיְדַבֵּר:
„אוֹי לָכֶם מְגֹרְשֵׁי הַשָּׁמַיִם, גּוֹי עַז פָּנִים,
מֵאַיִן הַזָּדוֹן הַזֶּה לָכֶם?„
מַדּוּעַ בְּעַטְתֶּם בִּרְצוֹן הָאֵל,
הַמַּגִּיעַ תָּמִיד אֶל תַּכְלִיתוֹ,
וַאֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הִרְבָּה אֶת מַכְאוֹבֵיכֶם?„
מַה יּוֹעִיל לָכֶם הַקְשׁוֹת עָרְפְּכֶם נֶגֶד רְצוֹנוֹ?
הֲלֹא תִזְכְּרוּ אֶת דְּבַר צֵירְבֵּירוֹ אֲחִיכֶם,
אֲשֶׁר שְׂפָמוֹ וְצַוָּארָיו עוֹדָם מְמוֹרָטִים (מִכֶּבֶל אֵירְקוֹלֵי?)״

Digitized by Google

וַיִּסַּע וַיָּבוֹא בְּדֶרֶךְ הַמְּגֹאָל,
בְּלִי דַבֵּר אֵלֵינוּ מְאוּמָה,
כְּאִישׁ אֲשֶׁר בְּלִבּוֹ עֵצָה גְדוֹלָה,
וְלֹא יִדְאַג לַאֲשֶׁר לְפָנָיו;
וְגַם נַחְנוּ שַׂמְנוּ פְּעָמֵינוּ אֶל הָעִיר,
בְּטוּחִים בְּדִבְרֵי קָדְשׁוֹ.
וַנָּבוֹא בְתוֹכָהּ בְּלִי מָדוֹן
וַאֲנִי הַמִּתְאַוֶּה לִרְאוֹת אֶת הַמִּבְצָר מָה הוּא,
כְּבוֹאִי הָעִירָה נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי כֹּה וָכֹה,
וָאֵרֶא מִכָּל עֵבֶר מִדְבָּר גָּדוֹל
מָלֵא מַכְאוֹב וּמַדְוֵי־הָרָעִים.
כְּמוֹ בְּאַרְלִי, אֲשֶׁר בָּהּ נְהַר רוֹדָנוֹ יִהְיֶה לַאֲגַם,
אוֹ כְמוֹ בְּעִיר פּוֹלָה, הָעוֹמֶדֶת עַל (לְשׁוֹן יָם) קוּאַרְנֵירוֹ,
הַסּוֹגֶרֶת אֶרֶץ אִיטַלְיָה, וּמֵימֶיהָ בִּקְצֵה גְבוּלָהּ,
שֶׁשָּׁם מִפְּנֵי קְבָרוֹת כָּל פְּנֵי הַמָּקוֹם מְשֻׁנִּים;
כָּכָה הָיָה שָׁם מִכָּל־עֵבֶר, זוּלָתִי כִּי דַרְכּוֹ מַר מֵהֶן;
כִּי בֵּין הַקְּבָרִים נִזְרוּ לֶהָבוֹת
מַבְעִירוֹת בָּם כָּל כַּךְ,
כִּי בַרְזֶל לַהַט מֵהֶם לֹא יוּבָא לְכָל־מְלָאכָה.
כָּל מִכְסֵי הַקְּבָרִים הָיוּ תְלוּיִם
וַיַּעֲלוּ מֵהֶם נְהִי וָבֶכִי,
וְנִרְאָה בְקוֹלָם, כִּי מֻכִּים וּפְצוּעִים עַד מְאֹד יֵשׁ בְּתוֹכָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, מִי הֵמָּה הַנִּקְבָּרִים בָּאֲרוֹנוֹת הָאֵלֶּה,
וּמְרִי אַנְחוֹתָם עָלָה בְאָזְנֵינוּ?
וְהוּא עָנָנִי: הֵם רָאשֵׁי הַמּוֹרְדִים בַּתּוֹרָה לְמִינֵיהֶם,
עִם הָעָם אֲשֶׁר בְּעִקְּבֵיהֶם
וְהַקְּבָרִים מְלֵאִים יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר תְּדַמֶּה,

נִקְבַּר פֹּה אִישׁ אִישׁ עִם הַדּוֹמֶה לוֹ,
קִבְרֵיהֶם בּוֹעֲרִים, זֶה מְעַט, וְזֶה הַרְבֵּה;
וַיְהִי אַחֲרֵי כֵן, וַיִּפֶן לִימִינוֹ
וַנַּעֲבוֹר בֵּין מְקוֹם הַיִּסּוּרִים וְהַחוֹמוֹת.

Digitized by Google

שִׁיר עֲשִׂירִי: שְׁתֵּי נַפְשׁוֹת אַנְשֵׁי שֵׁם.

וְעַתָּה מוֹרִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ צַר,
בֵּין חוֹמַת הָעִיר וְהַגְּדָכָאִים,
וַאֲנִי אַחֲרָיו;
וָאַעַן, וָאֹמַר: אַתָּה אִישׁ גְּבוּרוֹת
הַנּוֹהֵג אוֹתִי כִּרְצוֹנְךָ
בֵּין גַּלְגַּלֵּי הָרְשָׁעִים הָאֵלֶּה;
עֲנֵה אֵלַי, כִּי לִלְמוֹד אֲנִי חָפֵץ.
הַאוּכַל רְאוֹת בַּמֵּתִים
הַשּׁוֹכְבִים בַּקְּבָרִים הָאֵלֶּה?
הֵן נִפְתָּחִים כֻּלָּם, וְאֵין לָהֶם שֹׁמֵר.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כֻּלָּם יִסָּגְרוּ
בְּשׁוּבָם פֹּה מִ (עֵמֶק) יְהוֹשָׁפָט,
אֶת גּוּפֵיהֶם אֲשֶׁר עָזְבוּ אוֹתָם לְמַעְלָה.
פֹּה נִקְבָּרִים
אֶפִּיקוֹרוֹס וְכָל־הַהוֹלְכִים אַחֲרָיו, (Epicûro)
הָאוֹמְרִים אֲשֶׁר תָּמוּת הַנֶּפֶשׁ בְּמוֹת הַגּוּף;
אַךְ שְׁאֵלָתְךָ אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּנִי
תְּמֻלָּא בִּמְהֵרָה,
וְגַם אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ, וּבְפִיךָ לֹא דִבַּרְתָּ.
וַאֲנִי עָנִיתִי: מוֹרִי הַטּוֹב, לֹא אֲכַחֵד מִמְּךָ אֶת לִבִּי,
כִּי אִם לְדַבֵּר מְעַט כַּאֲשֶׁר פְּעָמִים הוֹרֵתָנִי.

Digitized by Google

וְהִנֵּה בְּפֶתַע יָצָא קוֹל
מֵאַחַד הַקְּבָרִים (הָאֹמֵר:)
אַתָּה אִישׁ טוֹסְקָנָה, הַמִּתְהַלֵּךְ בְּעוֹדְךָ חַי
בְּעִיר הָאֵשׁ, וַאֲשֶׁר בְּנוֹעַם דִּבַּרְתָּ דַבֵּר,
הוֹאֶל נָא, וַעֲמוֹד בָּזֶה.״
„לְמוֹצָא שְׂפָתֶיךָ יִוָּדַע,
כִּי מְקוֹם מוֹלַדְתְּךָ הִיא הָעִיר הַמְּהֻלָּלָה,
אֲשֶׁר אוּלַי עַד מְאֹד הִרְבֵּיתִי לְלַחֵץ אוֹתָהּ.״
שָׁמַעְתִּי (אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה) יָרֵאתִי, וָאֶקְרַב עוֹד אֶל מוֹרִי;
וְהוּא אָמַר אֵלַי: מַה תַּעֲשֶׂה? פְּנֵה לָךְ,
רְאֵה שָׁם אֶת פָרִינָטָה, אֲשֶׁר נִזְקַף,
וְתוּכַל לִרְאוֹתוֹ מֵחֲגוֹרָתוֹ וָמַעְלָה.
כְּבָר עֵינַי בְּפָנָיו הִבִּיטוּ,
וְהוּא הִתְקוֹמֵם בְּחֵיקוֹ וּמִצְחוֹ,
כִּמְשַׁקִּיף אֶל הַתֹּפֶת בְּבִזָּיוֹן וָקֶצֶף.
וְאַלּוּפִי, חָזָק וְחָרוּץ, דָּחָה אוֹתִי
בְּיָדָיו בֵּינוֹ וּבֵין הַקְּבָרִים,
לֵאמֹר: יִהְיוּ נָא דְבָרֶיךָ נְכוֹנִים!
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי לְרַגְלֵי קִבְרוֹ,
הִבִּיט בִּי כִּמְעַט, וְאַחֲרֵי כֵן שְׁאָלַנִי כְּאִישׁ זֹעֵף:
מִי הֵמָּה הָיוּ אֲבוֹתֶיךָ?
וַאֲנִי, אֲשֶׁר תָּאַבְתִּי לִשְׁמוֹעַ בְּקוֹלוֹ,
לֹא כִחַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָבָר, וְאֶת הַכֹּל גִּלִּיתִי לְפָנָיו;
לָכֵן הִגְבִּיהַּ אֶת עֵינָיו,
וַיֹּאמֶר: „רַבַּת צָרְרוּ לִי אֲבוֹתֶיךָ
וְלַאֲבוֹתַי, וְלַעֲדָתִי,
וְגַם פַּעֲמַיִם הִגְלֵיתִים מִגְּבוּלִי.״

Digitized by Google

וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: אִם גֹּרְשׁוּ (מִמּוֹלַדְתָּם)
הִנֵּה שׁוֹב שָׁבוּ (אֵלֶיךָ) מִכָּל־הָאֲרָצוֹת פַּעַם וּשְׁתַּיִם,
אַךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתְּכֶם, לֹא חָכְמוּ לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.“
אָז אֵצֶל קִבְרוֹ קָמָה נֶפֶשׁ אַחֶרֶת,
וַתִּגָּלֶה עַד זְקָנֶהָ;
וַאֲנִי אוֹמַר אֲשֶׁר עַל בִּרְכֶּיהָ הִיא עוֹמֶדֶת.
הִבִּיטָה מִסָּבִיב לִי, כְּחָפֵץ
לִרְאוֹת אִם אֲחֵרִים אִתִּי;
וְכִרְאוֹת כִּי תִקְוָתָהּ שָׁוְא,
וַתֵּבְךְּ, וַתֹּאמַר: אִם בַּעֲבוּר רוֹמְמוּת לֵב
תִּתְהַלֵּךְ בְּבוֹר אֹפֶל הַזֶּה,
אַיֵּה אֵפוֹא בְּנִי? וּמַדּוּעַ אֵינֶנּוּ אִתְּךָ?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: לֹא בָאתִי לְבַדִּי הֵנָּה,
כִּי זֶה הָאִישׁ הַמִּתְיַצֵּב עָלַי שָׁמָּה,
נוֹהֵג אוֹתִי, וְאוּלַי כִּי הוּא הָיָה לֹא הָיָה נִכְבָּד בְּעֵינֵי גוּידוֹ בְּנֶךָ,
דְּבָרָיו וּמִשְׁפַּט דִּינוֹ,
גִּלּוּ אֵלַי אֶת שְׁמוֹ,
וְעַל כֵּן מִהַרְתִּי לְהָשִׁיב אוֹתוֹ דָּבָר נָכוֹן.
וַיַּעֲמוֹד פִּתְאֹם וַיִּצְעַק: מַה זֶּה אָמַרְתָּ: „הָיָה“?
הַאִם אֵינֶנּוּ עוֹד חַי?
הַאִם אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יָאִיר עוֹד אֶת עֵינָיו?
וַיַּרְא כִּי הִתְמַהְמַהְתִּי דְּבָרִי,
וַיִּתְנַפֵּל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה,
וְלֹא נִרְאָה עוֹד הַחוּצָה.
אַךְ הַנָּדִיב הָאַחֵר, אֲשֶׁר לְמַעֲנוֹ
עָמַדְתִּי שָׁמָּה, לֹא שִׁנָּה מַרְאֵהוּ,
לֹא הִפְנָה אֶת צַוָּארָיו, וְלֹא הִטָּה עַל צַלְעוֹ.

Digitized by Google

וַיּוֹסֶף לְדַבֵּר דְּבָרָיו: „וְאִם הַדֶּרֶךְ הַהִיא
לֹא טוֹב לָמֶדוּ, הִנֵּה זֶה מַר לִי מְאֹד,
מִמְּרוֹרֵי הַמִּטָּה הַזֹּאת;“
„אַךְ טֶרֶם יָאִירוּ חֲמִשִּׁים פַּעַם
פְּנֵי (הַלְּבָנָה) הַמּוֹלֶכֶת הֵנָּה,
יָדוֹעַ תֵּדַע כַּמָּה תִּכְבַּד הַדֶּרֶךְ הַהִיא.“
„וְכֹה יִנָּתֵן לְךָ לָשׁוּב בְּשָׁלוֹם לָאָרֶץ הַנְּעִימָה,
אֱמוֹר אֵלַי, מַדּוּעַ הָעָם הַהוּא הִרְשִׁיעַ
בְּכָל מִשְׁפָּטָיו לַעֲשׂוֹת נֶגֶד אַחַי?“
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: „הַמַּכָּה הַגְּדוֹלָה וְהַקָּשָׁה,
אֲשֶׁר עָלֶיהָ מֵימֵי (נָהָר) אַרְבִּיָּה הָיוּ לְדָם,
הַסִּבָּה הָעֵצוֹת אֲשֶׁר נוֹעֲצוּ בְּבֵית מוֹעֲדֵנוּ.“
אָז הֵנִיעַ אֶת רֹאשׁוֹ, וַיֵּאָנַח,
וַיֹּאמַר: „לֹא אָנֹכִי לְבַדִּי הַהוֹלֵךְ,
וְגַם אֶת אֲחֵרִים לֹא בְלִי סִבָּה הָלַכְתִּי;“
„אַךְ אֲנִי לְבַדִּי קַמְתִּי בְעֹז פָּנִים,
לְדַבֵּר בְּעַד פִירֶינְצֵי,
כַּאֲשֶׁר יָעֲצוּ כֻּלָּם לְאַבְּדָהּ.“
וַאֲנִי דָרַשְׁתִּי אוֹתוֹ לֵאמֹר: כֵּן יֹאבֶה אֵל
תֵּת מְנוּחָה לְזַרְעֶךָ, הַתֵּר לִי הַקֶּשֶׁר
בַּאֲשֶׁר דַּעְתִּי נְבוֹכָה,
אִם הֵיטַבְתִּי לְהָבִין; נִרְאֶה כִּי אַתֶּם
תִּרְאוּ אֶת הָאוֹתִיּוֹת,
וּבְדִבְרֵי הַיּוֹם לֹא כֵן.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: "אֲנַחְנוּ רוֹאִים,
כְּאִישׁ אֲשֶׁר אוֹר עֵינָיו יֵרַךְ, רוֹאֶה אֶת הָרְחוֹקוֹת;
אַךְ זֹאת הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גָּמַל אֱלֹהִים לָנוּ;“

8 ח

„אַךְ בְּקִרְבָּן, אוֹ בִהְיוֹתָן שָׁם, לַשָּׁוְא תַּבִּיט
עֵין שִׂכְלֵנוּ, וְלֹא יָדַעְנוּ מֵאַרְצוֹת הַחַיִּים,
כִּי אִם אֶת אֲשֶׁר יְסֻפַּר לָנוּ.”
„לָכֵן תָּבִין כִּי כָל כֹּחַ דַּעְתֵּנוּ תֹּאבַד,
מִן הַיּוֹם הַהוּא וָהָלְאָה,
אֲשֶׁר שַׁעַר הָעֲתִידוֹת יִסָּגֵר”
אָז, כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֶאְשַׁם עַל פִּשְׁעוֹ,
אָמַרְתִּי אֵלָיו: הַגֶּד נָא אֶל הַנּוֹפֵל הַזֶּה,
כִּי בְנוֹ עוֹדֶנּוּ חָי; וְאִם לֹא עָנִיתִי אֵלָיו כַּיּוֹם,
הוֹדִיעֵהוּ, כִּי זֹאת הָיְתָה מִפְּנֵי מְבוּכַת לִבִּי,
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָנִי מִמֶּנָּה עַתָּה:
וּכְבַר מוֹרִי קָרָא אֵלַי,
לָכֵן חַשְׁתִּי לִשְׁאוֹל אֶת הַנֶּפֶשׁ לֵאמֹר:
דַּבֵּר נָא, מִי הֵמָּה הַיּוֹשְׁבִים פֹּה?
וַיַּעַן, אֲנִי יוֹשֵׁב פֹּה עִם יוֹתֵר מֵאֶלֶף (אֲנָשִׁים):
הִנֵּה פֹּה שׁוֹכֵב פֵדֶרִיקוֹ (הַקֵּיסָר) הַשֵּׁנִי,
וּמִשְׁנֵה"אַפִּיפְיוֹר, וְשֵׁם הָאֲחֵרִים לֹא אַזְכִּיר. (Cardinale Ubaldini) Ottaviano
וַיִּסָּתֵר, (מִפָּנַי) וַאֲנִי שַׂמְתִּי פְעָמַי
בְּעִקְּבֵי הַמְשׁוֹרֵר הַקַּדְמוֹנִי, אַךְ לִבִּי שָׁב לְהִתְבּוֹנֵן
בַּדְּבָרִים (אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי), כִּי נִרְאוּ מַגִּידִים לִי צָרָה.
וּמוֹרִי נָסַע, וּבְלֶכְתּוֹ אָמַר אֵלַי:
מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה נִבְהָל?
וַאֲנִי מִלֵּאתִי אֶל שְׁאֵלָתוֹ.
וְהֶחָכָם צִוָּה אוֹתִי לֵאמֹר: יִצּוֹר לְבָבְךָ
אֶת כָּל־אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ עָלֶיךָ;
אַךְ עַתָּה תְּהִי עֵינְךָ פְּקוּחָה פֹּה,
וּבְאָמְרוֹ הוֹרָה בְּאֶצְבָּעוֹ.

Digitized by Google

וְכַאֲשֶׁר תִּהְיֶה לִפְנֵי הָאִשָּׁה בָּרָה כַּחַמָּה,
אֲשֶׁר עֵינָהּ הַיָּפָה הַכֹּל רָאֲתָה,
מִפִּיהָ תִשְׁמַע כָּל־אֹרַח חַיֶּיךָ.
אַחֲרֵי־כֵן פְּנֵה לִשְׂמֹאלוֹ,
וְנִרְחַק מִן הַחוֹמָה, וְנֵלֵךְ בְּתָוֶךְ,
בְּנָתִיב הַיּוֹצֵא אֶל עֵמֶק אֶחָד,
אֲשֶׁר בְּאִשּׁוֹ עֲלָתָה עֲדֵינוּ.

שִׁיר עַשְׁתֵּי עָשָׂר: שְׁלשֶׁת גַּלְגַּלֵּי הַתֹּפֶת הָאַחֲרוֹנִים.

וַיְהִי בְּבוֹאֵנוּ בִקְצֵה שְׂפַת בּוֹר גָּבֹהַּ,
כֻּלָּם אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת וּמְבֻקָּעוֹת,
מָצָאנוּ הָמוֹן מְיֻסָּרִים בְּדִין קָשֶׁה מִן הָרִאשׁוֹנִים,
וְכֵן הִגְדִּיל רֵיחַ הָרָע
הָעוֹלֶה מִתַּחְתִּית הַשְּׁאוֹל,
כִּי חָסָה חָסִינוּ תַּחַת מִכְסֵה
קֶבֶר גָּדוֹל, אֲשֶׁר עָלָיו כָּתוּב:
„הֵן פֹּה שׁוֹכֵב אָנַסְטַזְיוֹ הַפִּיפְיוֹר,
„אֲשֶׁר פוֹטִינוֹ הִטָּהוּ מִדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.“
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: עַתָּה נֵרְדָה לְאַט,
עַד אֲשֶׁר אַפֵּנוּ יְנַסֶּה לְרֵיחַ הָרָע הַזֶּה,
וְאַחֲרֵי כֵן אֵין לְפַחֵד.
וַאֲנִי עָנִיתִי: מְצָא נָא דָבָר,
פֶּן יֵלֵךְ לוֹ זְמַנֵּנוּ לָהֶבֶל.
וְהוּא הֵשִׁיב לִי: הֲלֹא תִרְאֶה כִּי זֹאת חוֹרֵשׁ לִבִּי?
וַיּוֹסֶף עוֹד: בְּנִי, בְּתוֹךְ הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה
שָׁלשׁ גַּלְגַּלִּים קְטַנִּים (תִּרְאֶה),
הַיּוֹרְדִים מִמַּעֲלָה אֶל מַעֲלָה, כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ עַדְנָה,
וְכֻלָּם מְלֵאִים נַפְשׁוֹת אֲרוּרִים,
וּלְמַעַן יַסְפִּיק לְךָ מַרְאֵה עֵינֶיךָ בָּם,
הַסְכֵּת וּשְׁמַע דֶּרֶךְ הָאֲסִירִים הָאֵלֶּה וּמִשְׁפָּטָם.

סוֹף כָּל רָשָׁע אֲשֶׁר הָאֵל שְׂנֵאוֹ
הוּא הָעָוֶל, וְכָל־מַעֲשֵׂה עָוֶל,
אִם בְּחָזְקָה, אִם בְּמִרְמָה, יָרֵעַ לְאַחֵר;
אַךְ בִּהְיוֹת הַמִּרְמָה חַטַּאת (זֶרַע) הָאָדָם לְבַדּוֹ,
רָעָה הִיא מְאֹד בְּעֵינֵי הָאֵל, וְעַל כֵּן אַנְשֵׁי עָקְבָה
יֵוָּסְרוּ לְמַטָּה מֵרֵעֵיהֶן, וּמַכְאוֹבֵיהֶם הֵם הָרַבִּים.
מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ, מְקוֹם דִּינָם הַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן;
אַךְ הוּא נִפְרָד לִשְׁלֹשָׁה עִגּוּלִים
לְפִי שְׁלֹשֶׁת דַּרְכֵי הֶחָמָס:
כִּי בִשְׁלֹשָׁה יִשְׁלְחוּ יְדֵיהֶם: אוֹ בְאֵל, אוֹ בְנַפְשָׁם, אוֹ לְרֵעִים,
וְזֹאת תִּהְיֶה, אִם בְּנַפָּם, אִם בִּרְכוּשָׁם,
כַּאֲשֶׁר תִּשְׁמַע בָּאֵר הֵיטֵב:
לְרֵעֵהוּ יָרֵעַ: בְּהֶרֶג, וּבִפְצָעִים קָשִׁים,
וּבִנְכָסָיו יָרֵעוּ
בַּהֲרִיסָה, בְּתַבְעֵרָה, וּבִגְנֵבָה;
וְהִנֵּה בַּגֻּלָּה הָרִאשׁוֹנָה נִדּוֹנִים לְצִבְאוֹתָם:
רוֹצְחִים, פּוֹצְעֵי רֶשַׁע,
מַשְׁחִיתִים, וְשׁוֹדְדִים.
הָאָדָם יָכוֹל שְׁלוֹחַ יָדוֹ. בְּנַפְשׁוֹ,
וּבִנְכָסָיו; לָכֵן לַשָּׁוְא יִנָּחֵם מַחַטָּאתוֹ
בַּגֻּלָּה הַשֵּׁנִית
הַהוֹרֵג אֶת נַפְשׁוֹ,
הַמְאַבֵּד בַּשְּׁחוֹק אֶת נְכָסָיו, וּבַעַל מַשְׁחִית,
וְתַחַת שִׂמְחָה אֲשֶׁר קִוָּה, שָׁם בָּכֹה יִבְכֶּה.
וְעוֹד יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת חָמָס בָּאֵל;
זֶה אוֹמֵר בְּלִבּוֹ: אֵין אֱלֹהִים, זֶה יִקֹּב שְׁמוֹ.
וְזֶה בִּבְזוֹתוֹ מַעֲשֵׂי אֵל וְטוֹבָתָם;

לָכֵן בַּגֻּלָּה הַקְּטַנָּה
(אַנְשֵׁי) סְדוֹם וַעֲמֹרָה נִשְׁפָּטִים,
וּבוֹזֵי אֱלֹהִים בִּלְבוּתָם.
בְּמִרְמָה, הַמַּכָּה אֶת לֵב בְּעָלֶיהָ,
יוּכַל אִישׁ לַעֲשׁוֹק רֵעֵהוּ: כַּבּוֹטֵחַ בּוֹ,
וְכַאֲשֶׁר אֵינֶנּוּ בוֹטֵחַ;
וְדֶרֶךְ הָרָעָה הַזֹּאת תַּתִּיר
רַק קֶשֶׁר אַהֲבָה, אֲשֶׁר קָשַׁר הַטֶּבַע בֵּין בְּנֵי הָאָדָם;
לָכֵן בַּגֻּלָּה הַשֵּׁנִית נִקְבָּצִים כָּל־עוֹשֵׂה עָוֶל:
חֲנוּפָה, חֲלַקּוֹת, כְּשָׁפִים,
רְמִיָּה, גְּזֵלָה, וּמִסְחַר דִּבְרֵי־קֹדֶשׁ, Simonia)
רוֹכְלֵי זִמָּה, תְּמוּרוֹת שָׁוְא, וְתוֹעֲבוֹת כָּאֵלֶּה. Kuffian, baratti e simile lordura"
אַךְ בַּדֶּרֶךְ הָרִאשׁוֹנָה, מִלְּבַד הָאַהֲבָה
אֲשֶׁר נָטַע טֶבַע בָּנוּ, יִטּוֹשׁ גַּם אַחֲוַת רֵעִים
אֲשֶׁר בִּבְרִית בָּאוּ;
לָכֵן כָּל־בּוֹגֵד בֶּגֶד יִכְלֶה לְעוֹלָם
בַּגַּלְגַּל הַקָּטֹן אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאָרֶץ,
וַאֲשֶׁר (עִיר) דִּיטִּי נוֹסַד עָלָיו.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, שְׂפָתֶיךָ בָּרוּר מִלֵּלוּ,
וְהִבְדַּלְתָּ הֵיטֵב
מַחְלְקוֹת הַשַּׁחַת הַזֶּה וְיוֹשְׁבֵיהֶן.
אַךְ אֱמוֹר אֵלַי: הַחַטָּאִים הַטּוֹבְעִים בְּאַגַם הַטִּיט,
וְהַנִּדָּחִים מֵאֵת הָרוּחַ, וּמֻכֵּי הַגֶּשֶׁם,
וְהַנִּפְגָּשִׁים זֶה אֶת זֶה בִּדְבָרִים קָשִׁים,
מַדּוּעַ לֹא נָדוֹנוּ גַּם הֵמָּה בְּתוֹךְ עִיר הָאֵשׁ,
אִם בְּעֵינֵי אֱלֹהִים רָעִים?
וְאִם אַיִן, לָמָּה זֶה מֻכִּים הֵמָּה שָׁם?

וְהוּא עָנָנִי: וְלָמָּה לִבְּךָ הַיָּשָׁר
נוֹטֶה מִמִּשְׁפַּט חָכְמָתֶךָ?
אוֹ עֵין שִׂכְלְךָ תַּבִּיט בַּמֶּרְחָק?
הֲלֹא זָכַרְתָּ אֲשֶׁר כָּתוּב בְּסֵפֶר
מוּסָרֶךָ (מוּסַר אֲרִיסְטוֹטֵילֵי)
עַל שְׁלֹשֶׁת הַמִּדּוֹת הָרָעוֹת אֲשֶׁר הָאֵל שָׂנֵא:
הַזִּמָּה, הָעָרְמָה, וּמִשְׁכַּב בְּהֵמָה?
הֲלֹא לָמַדְתָּ כִּי עֲוֹן הַזִּמָּה אֵינֶנּוּ גָדוֹל בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
כְּמוֹ הַשְּׁנַיִם, וְגַם אֲשָׁמוֹ יִמְעַט מֵהֶם?
אִם שׂוֹם תָּשִׂים לִבְּךָ עַל הַתּוֹרָה הַזֹּאת,
וְאִם תִּזְכּוֹר מִי הֵמָּה הָאֲסוּרִים
לְמַעְלָה מִחוּצָה (לָעִיר),
יָדוֹעַ תֵּדַע מַדּוּעַ מִן הַפּוֹשְׁעִים הָאֵלֶּה
הֵם נִפְרָדִים, וּמַדּוּעַ חֲרוֹן אַף אֱלֹהִים
לֹא יַגְדִּיל לַחֲרוֹת בָּם כְּמוֹ בָאֵלֶּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: הוֹי שֶׁמֶשׁ מַרְפֵּא כָל רוּחַ נְבוֹכָה,
כָּכָה תַּרְגִּיעַ נַפְשִׁי בְּפִתְרוֹנֶךָ,
כִּי הַסְּפֵקוֹת יִהְיוּ לִי לְרָצוֹן, כְּדַעַת חָכְמָה,
וָאוֹסִיף לְדַבֵּר: נָשׁוּבָה נָא עוֹד מְעַט לְאָחוֹר,
לַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, כִּי מַשִּׁיךְ נֶשֶׁךְ
מְחָרֵף אֵל וְטוּבָתוֹ, וְהַתֵּר לִי גַם הַקֶּשֶׁר הַזֶּה.
וְהוּא אָמַר לִי: בְּסֵפֶר הַפִּילוֹסוֹפִיָּה
כָּתוּב פְּעָמִים לֹא אַחַת, וְהַמַּשְׂכִּיל יָבִין,
כִּי בְּרֵאשִׁית הַטֶּבַע הִשְׁפִּיעַ
מֵחָכְמַת אֵל וּמִמַּעֲשָׂיו,
וְאִם הֵיטֵב תִּלְמַד בְּסֵפֶר חָכְמַת"הַטֶּבַע
(לַאֲרִיסְטוֹטֵילֵי), תִּמְצָא בְּחֶלְקוֹ הַשֵּׁנִי

Fisica)

כִּי דֶּרֶךְ מְלַאכְתְּכֶם לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַטֶּבַע,
כַּאֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדָהּ, כְּלֶכֶת תַּלְמִיד אַחַר מוֹרֵהוּ,
וְעַל כֵּן הִיא כְּבַת בִּתּוֹ לֵאלֹהִים.
וְאִם זָכוֹר תִּזְכּוֹר אֶת תְּחִלַּת סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, (בְּזֵעַת אַפֶּךָ וכו׳)
תֵּדַע, כִּי מִשְּׁנֵיהֶן יוֹצִיא הָאָדָם לַחְמוֹ:
וְכָל מַחְסוֹרוֹ לִחְיוֹת עַל הָאָרֶץ;
וְכִי הַנּוֹתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת הוֹלֵךְ,
אֶת הַטֶּבַע הוּא מוֹאֵס וְ(הַמְּלָאכָה) הַבָּאָה אַחֲרָיו,
כִּי בְּאַחֶרֶת תּוֹחַלְתּוֹ.
וְעַתָּה בֹּא אַחֲרַי, כִּי הוֹאַלְתִּי לָכֶת,
כִּי מַזַּל הַדֻּבִּים הִנֵּה רוֹמֵשׂ בִּקְצֵה הַשָּׁמַיִם, (Carro — Orsa Maggiore)
וּמַזַּל הָעַיִשׁ פּוֹנֶה לְרוּחַ צְפוֹנִית־מַעֲרָבִית, Cero)
וּמְקוֹם מוֹרַד הַסֶּלַע עוֹדֶנּוּ רָחוֹק.

שִׁיר שְׁנֵים עָשָׂר: הַגַּלְגַּל הַשְּׁבִיעִי.

הַמָּקוֹם שָׁם בָּאנוּ לָרֶדֶת,
כֻּלּוֹ צִיּוּר נוֹרָא, וְלֹא מַחְמָד לָעָיִן.
גַּם מִפְּנֵי אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ.
כִּמְעִי הַמַּפָּלָה מֵעִיר טְרַינְטוֹ מִפֹּה,
אֲשֶׁר הֵגִים נְהַר אָדִינֶי,
יְהִי מִפְּנֵי רַעַשׁ, אוֹ מִסּוּר מִסְעָד לוֹ,
כִּי מֵרֹאשׁ הָהָר אֲשֶׁר נִתַּק מִשָּׁם,
עַד הַבִּקְעָה, שִׁפּוּעַ הַסֶּלַע רַב,
עַד כִּי אֵין דֶּרֶךְ לָרֶדֶת מִמֶּנּוּ:
כָּמֹהוּ מָצָאתִי הַמּוֹרָד שָׁם,
וּבִקְצֵה הַבּוֹר הֶהָרוּס
הָיָה רוֹבֵץ הַמְּמַזֵּר, חַטַּאת קְרֵיטָה (הַמִּינוֹטָאוּרוּ)
הַנּוֹלָד מִפָּרַת מַסֵּכָה:
וְהוּא כַּאֲשֶׁר רָאָנוּ נָשַׁךְ אֶת בְּשָׂרוֹ,
כְּאִישׁ אֲשֶׁר חֲרוֹן אַפּוֹ בּוֹעֵר בְּקִרְבּוֹ.
וְאַלּוּפִי בְּקוֹל רָם דִּבֶּר בּוֹ:
הֲתַחְשֹׁב בִּלְבָבְךָ כִּי פֹּה קְצִין אַתֵּנֶי, (טֵזֵיוֹ) (Düca)
אֲשֶׁר לְמַעְלָה בָּאָרֶץ הָרַג אוֹתְךָ?
גֹּשׁ הָלְאָה חַיָּה רָעָה! כִּי הָאִישׁ הַלָּזֶה
לֹא בָא הֵנָּה בְּעָרְמַת אֲחוֹתְךָ, (אַרִיאַנָה)
כִּי אִם לִרְאוֹת אֶת שִׁפְטֵיכֶם בָּאנוּ,

כְּשׁוֹר נִמְלַט מֵאֲסוּרָיו,
אַחֲרֵי הֻכָּתוֹ מַכַּת מָוֶת,
כִּי לֹא יָכוֹל לָהֲלֹךְ, וְרָקַד הֵנָּה וָהֵנָּה,
כֵּן עָשָׂה הַמִּינוֹטָאוּרוֹ;
וְאַלּוּפִי, כְּאִישׁ עָרוּם, צָעַק אֵלַי: מַהֲרָה אֶל הַמַּעֲבָר;
טוֹב רְדִתְּךָ בְּעוֹד הוּא בְּזַעְמוֹ.
כָּכָה יָרַדְנוּ הָלוֹךְ מֵאֶבֶן אֶל אָבֶן,
אֲשֶׁר נָעוּ פְּעָמִים רַבּוֹת תַּחַת פְּעָמַי
מִמַּשָּׂא נוּפָתִי, אֲשֶׁר לֹא כְמִשְׁפָּט שָׁמָּה.
וּבְלֶכְתִּי, לִבִּי חוֹרֵשׁ, וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: אוּלַי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ
נָטוּ אֶל הַמַּפָּלָה הַזֹּאת, וְאֶל הַחַיָּה הַשּׁוֹמֶרֶת,
אֲשֶׁר דְּבָרַי כִּבּוּ גַחֶלֶת אַפּוֹ.
וְעַתָּה דַע לְךָ, כִּי בְרִדְתִּי רִאשׁוֹנָה פֹּה
בְּתַחְתִּית הָעֵמֶק,
הַסֶּלַע הַזֶּה לֹא הָיָה נֶהֱרָס.
אָמְנָם יָמִים אֲחָדִים לִפְנֵי בוֹא הַגִּבּוֹר,
אֲשֶׁר פָּדָה הַשְּׁבִי הַגָּדוֹל,
בְּהַעֲלוֹתָם מֵהַגַּלְגַּל הָרִאשׁוֹן, וּמִיַּד דִּיטִי,
בְּאֵר שַׁחַת זֹאת הָעֲמֻקָּה וְהַנִּמְאֶסֶת
נַעֲשָׂה כֻלָּהּ, עַד אֲשֶׁר בְּלִבִּי דִמִּיתִי
שֶׁאֵשׁ אַהֲבָה בָּעֲרָה בְּכִלְיוֹת תֵּבֵל, אֲשֶׁר רַבִּים אוֹמְרִים
בְּכֹחָהּ תָּשׁוּב תֵּבֵל לְתֹהוּ וָבֹהוּ;
וּבַיּוֹם, סֶלַע קַדְמוֹנִי זֶה נִטַּשׁ וְנֶהֱרַס,
פֹּה, וּבִמְקוֹמוֹת אֲחֵרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה.
אַךְ הָעֵמֶק לְהַבִּיט, כִּי קָרוֹב
נְהַר הַדָּם, אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִרְתַּח
כָּל הַמַּזִּיק לְרֵעֵהוּ בְּחָזְקָה.

הוֹי תַאֲוָה מְעַוֶּרֶת עֵינֵינוּ, הוֹי חֲרוֹן־אַף מְהוֹלֵל לִבֵּנוּ,
הַמּוֹשְׁלִים בָּנוּ בְּחַיֵּי קֶצֶר,
וּבְחַיֵּי נֶצַח תְּדִחוּנוּ לִנְפֹּל בְּמֵי הַדָּם הָאֵלֶּה!
רָאִיתִי שׁוּחָה רְחָבָה וּמְעֻגֶּלֶת,
כִּי הִיא סוֹבֶבֶת כָּל־הַמָּקוֹם,
כַּאֲשֶׁר הִגִּיד לִי אַלּוּפִי;
וּבֵינָהּ וְתַחְתִּית גְּדוֹתֶיהָ, אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ
רָצִים צֵינְטָאוּרִי, נוֹשְׁקֵן רוֹמֵי קֶשֶׁת,
כְּדַרְכָּם לָצוּד צַיִד בִּהְיוֹתָם עַל הָאָרֶץ.
וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֶת רִדְתֵּנוּ שָׁם, כֻּלָּם עָמָדוּ;
וּשְׁלֹשָׁה מֵהֶם יָצְאוּ מִצְּבָאָם,
בְּקֶשֶׁת וְחִצִּים אֲשֶׁר לָהֶם בָּחָרוּ.
וְהָאֶחָד קָרָא מֵרָחוֹק: אַתֶּם יוֹרְדִים הַסֶּלַע,
לְאֵיזֶה הַשֶּׁפֶט בָּאתֶם?
עִמְדוּ טֶרֶם דַּבֵּר, וְאִם לֹא אוֹרֶה אֶת חִצִּי.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלָיו: מַעֲנֵה פִינוּ יִהְיֶה
לְקִירוֹנֵי הַקָּרוֹב לָנוּ;
רַע וָמַר הָיָה לְךָ תָּמִיד מַהֲרָךְ בְּתַאֲווֹתֶיךָ,
וְלִי אָמַר בַּלָּאט: זֶה הוּא נֵסּוֹ,
הַגֹּהֵרָג (מֵארְקוֹלֵי) עַל אוֹדוֹת דֵיָנִירָה הַיָּפָה,
וְהוּא נָקַם אֶת נִקְמָתוֹ בְּיָדָיו,
רְאֵה נָא הַשֵּׁנִי, וְעֵינָיו אַרְצָה,
הוּא קִירוֹנֵי הַגָּדוֹל, הוּא הָיָה אוֹמֵן אֶת אָכִילֵי,
וְהַשְּׁלִישִׁי הוּא פוֹלוֹ, אֲשֶׁר הָיָה בַּעַל חֵמָה גְדוֹלָה.
הֵם הוֹלְכִים וְרָצִים לַאֲלָפִים סָבִיב לַשַּׁחַת,
וְהוֹרוּ אֶת חִצֵּיהֶם עַל כָּל־נֶפֶשׁ הַיּוֹצֵאת מִן הַדָּם
מִמַּעַל לְקַו מִשְׁפָּטָהּ.

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר נִגַּשְׁנוּ אֶל הַחַיּוֹת הַקַּלּוֹת,
קִירוֹנִי לָקַח בְּיָדוֹ חֵץ, וּבְקַשְׁתּוֹ
הִרְחִיק שֵׂעָר וְקָנוֹ מֵעַל לְחָיָיו.
וְכַאֲשֶׁר גִּלָּה אֶת פִּיו הַגָּדוֹל,
אָמַר לְרֵעָיו: הַרְאִיתֶם
כִּי רַגְלֵי הָאַחֲרוֹן הֵנִיעוּ אֶת אֲשֶׁר נָגְעוּ בוֹ?
אֵין זֹאת דֶּרֶךְ רַגְלֵי הַמֵּתִים.
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב, אֲשֶׁר כְּבָר הִגִּיעַ עַד חָזֵהוּ,
מְקוֹם אֲשֶׁר יִתְאַחֲזוּ בוֹ שְׁנֵי הַמִּינִים,
עָנָה אֵלָיו: אָכֵן חַי הוּא, וַאֲנִי צֻוֵּיתִי
לְהַרְאוֹת לוֹ לְבַדּוֹ אֶת עֵמֶק הָאֹפֶל הַזֶּה;
לְצָרְכּוֹ, וְלֹא לְעֹנֶג לוֹ הוּבָא הֵנָּה.
יֵשׁ אִשָּׁה בֵּין שָׁרֵי הַלְלוּיָהּ, (בַּשָּׁמַיִם) אֲשֶׁר נָסְעָה מִשָּׁם,
וַתְּצַוֵּנִי הַמִּצְוָה הַזָּרָה הַזֹּאת,
לֹא הוּא גַּנָּב, וְלֹא נֶפֶשׁ חֹטֵאת אָנֹכִי.
וְהִנְנִי אֲנִי מַשְׁבִּיעֲךָ, בְּשֵׁם אֵשֶׁת הַחַיִל. אֲשֶׁר בַּעֲבוּרָהּ
שַׂמְתִּי פְּעָמַי לַדֶּרֶךְ הַקָּשָׁה הַזֹּאת,
כִּי תִתֵּן לָנוּ אֶחָד מֵרֵעֶיךָ לְשָׁמְרֵנוּ,
לְהוֹרוֹת לָנוּ אֶת הַמַּעְבָּר,
וְלָשֵׂאת זֶה עַל גַּבּוֹ,
כִּי אֵינֶנּוּ נְשָׁמָה, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הַשָּׁמַיִם תַּגְבִּיהַּ עוּף.
וַיִּפֶן קִירוֹנִי לִימִינוֹ,
וַיֹּאמֶר לְנֶיסוֹ: שׁוּב לְךָ וּנְחֵה אוֹתָם,
וְהָיִיתָ לָהֶם לְמָגֵן, אִם גְּדוּד אַחֵר יִפְגַּע בָּהֶם.
וַנִּסַּע אֶת מַנְהִיגֵנוּ הַנֶּאֱמָן,
וַנֵּלֶךְ עַל יַד הַדָּם הָרוֹתֵחַ,
אֲשֶׁר הַמִּתְרַתְּחִים שָׁם צְעָקָה יִצְעָקוּ.

Digitized by Google

מֵהֶם רָאִיתִי טְבֻעִים (בְּדָם) עַד עַפְעַפֵּיהֶם,
וְהָרַכָּב הַגָּדוֹל אָמַר: אֵלֶּה הָיוּ (מְלָכִים) עָרִיצִים,
אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֶת יְדֵיהֶם בְּדַם עַמִּים וּבִרְכוּשָׁם,
וּבָהּ נֶאֱנָקִים בִּגְמוּל מַעַלְלֵי רִשְׁעָם.
פֹּה יוֹשֵׁב אֱלִישָׁע (הַגָּדוֹל) וְדִינִיזִיוּ הָעָז,
אֲשֶׁר עָלָיו שְׁנוֹת רָאוּ רָעָה יוֹשְׁבֵי סִיצִילְיָה:
וּבַעַל מֵצַח זֶה, בְּשֵׂעָר שָׁחוֹר,
הוּא אַזֵּילִינוֹ, וְהַצָּהֹב שָׁכֵן לוֹ
הוּא אוֹבִּיצוֹ מֵאֵסְטֵי, אֲשֶׁר אֱמֶת הוּא,
כִּי עַל הָאָרֶץ בֶּן אִשְׁתּוֹ רְצָחוֹ.
אָז שַׂמְתִּי פָּנַי אֶל אַלּוּפִי, וְהוּא אָמַר לִי:
זֶה יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ, וַאֲנִי אַחֲרֶיךָ אָבוֹא.
רָחוֹק כִּמְעַט מִשָּׁם הַקֶּשֶׁת הֵבִיט
בִּנְפָשׁוֹת יוֹצְאוֹת עַד הַגָּרוֹן
מִבֵּין הָרוֹמְשִׂים הָהֵמָּה,
וְהֶרְאָה לָנוּ אַחַת הָעוֹמֶדֶת לָהּ לְבַדָּהּ,
וַיֹּאמֶר הַחוֹטֵא הַהוּא הִכָּה בְּבֵית הָאֱלֹהִים
בְּלֵב (לְבָן אֲרִיגוֹ) אֲשֶׁר מְכַבְּדִים אוֹתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה (בְּלוֹנְדְּרָה) עַל נְהַר טָמִיזִי.
וְעוֹד רָאִיתִי חַטָּאִים אֲחֵרִים, מִתְנַשְּׂאִים מֵעַל פְּנֵי הַיְאוֹר
בְּרֹאשָׁם וּבְבִטְנָם,
וּמֵהֶם יָדַעְתִּי רַבִּים.
וְכֵן הַדָּם הוֹלֵךְ וְנִגְרָע,
עַד אֲשֶׁר לֹא יַגִּיעַ כִּי אִם עַל הָרַגְלַיִם,
וְשָׁם עֲבַרְנוּ אֶת הַשּׁוּחָה. וְהַקֶּשֶׁת אָמַר לִי:
כַּאֲשֶׁר רָאִיתָ מִצַּד זֶה נַחַל הַדָּם הוֹלֵךְ וּמַשְׁפִּיל;
דַּע כִּי מִצַּד אַחֵר, תַּחְתִּיתוֹ

הוֹלֵךְ וּמַעֲמִיק לְמַטָּה,
עַד הִגִּיעַ אֶל הַמָּקוֹם.:
אֲשֶׁר שָׁמָּה הֶעָרִיצִים יֵאָנְקוּ עַל עָרִיצוּתָם.
וּפֹה יַשִּׂיגוּ מִשְׁפַּט אֵל
אֶת אַטִּילָה, אֲשֶׁר הָיָה עַל הָאָרֶץ שֵׁבֶט לְאַף הָאֱלֹהִים. וְאִתּוֹ פִּירוֹ,
וְסִיסְטוֹ, וְהַדָּם הַמַּרְתִּיחַ
מֵמִיץ דִּמְעוֹת עוֹלָם מֵעֵינֵי
רִנְיֵאִירִי מִקּוֹרְנֵיטוֹ, וְרִנְיֵאִירִי מִפָּצִי,
אֲשֶׁר שָׁדוֹד שָׁדְדוּ בָּאֳרָחוֹת,
וְאַחַר פָּנָה לוֹ לְדַרְכּוֹ, וַיַּחֲלוֹץ שֵׁנִית אֶת הַמַּעְבָּר.

שִׁיר שְׁלשָׁה עָשָׂר: יַעַר הַחשֶׁךְ.

לֹא עוֹד הִגִּיעַ נִיסוּ אֶל עֵבֶר מִזֶּה,
כַּאֲשֶׁר בָּאנוּ בְּתוֹךְ יַעַר
אַל־נְתִיבָה.
אֵין עֲלֵי יֶרֶק בּוֹ, כִּי אִם שְׁחוֹרִים,
וַעֲנָפָיו אֵינָם חֲלָקוֹת, רַק עֲקֻדּוֹת וּמְעֻקָּשׁוֹת,
אֵין כָּל־פְּרִי בוֹ, אַךְ קוֹצִים פּוֹרֵי רֹאשׁ.
גַּם הַמְּקוֹמוֹת בֵּין צֵיצִינָה וְקוֹרְנֵיטוֹ,
אֲשֶׁר רוֹמְשׁוֹת שָׁם הַחַיּוֹת מוּאָסוֹת בִּשְׂדֵי אָדָם,
אֵין לָהֶם קוֹצֵי מִדְבָּר וְסִבְכֵי יַעַר כָּאֵלֶּה.
שָׁם תְּקַנֵּנָּה הָאַרְפִּיאֵי רָעוֹת הַמַּרְאֶה,
אֲשֶׁר גֵּרְשׁוּ אַנְשֵׁי טְרוֹיָה מֵאִיֵּי סְטְרוֹפָדֵי,
מְבַשְּׂרוֹת לָהֶם הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת,
כַּנְפֵיהֶן רְחָבוֹת, וְצַוְּארֵי אָדָם וּפְנֵי אָדָם לָהֵנָּה,
צִפָּרְנַיִם לְרַגְלֵיהֶן, וּבִטְנָן הַגָּדוֹל רַב נוֹצָה,
וּנְהִי תִשָּׂאןְ מֵעַל עֲצֵי פֶּלֶא.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: טֶרֶם תֵּלֵךְ הָלְאָה,
דַּע לְךָ כִּי בַגֻּלָּה הַשֵּׁנִית בָּאתָ,
וּבְתוֹכָהּ הָיֹה תִהְיֶה,
עַד בּוֹאֲךָ אֶל הַחוֹל הַנּוֹרָא;
לָכֵן פְּקַח עֵינֶיךָ, וְרָאִיתָ דְבָרִים,
אֲשֶׁר יַגִּידוּךָ כִּי דִבְרֵי סִפּוּרִי אֱמֶת.

Digitized by Google

מִכָּל־צַד שָׁמַעְתִּי קוֹל צְעָקָה,
וְצוֹעֲקָהּ לֹא רָאִיתִי,
וְעַל כֵּן עָמַדְתִּי לִי מִשְׁתָּאֶה וְנִבְהָל.
אֲנִי חוֹשֵׁב, שֶׁהוּא חָשַׁב, כִּי אֲנִי חָשַׁבְתִּי,
אֲשֶׁר כָּל־הַקּוֹלוֹת הָהֵם מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים יָצְאוּ,
וּמִפִּי אֲנָשִׁים נִסְתָּרִים בְּתוֹכָם לְעֵינֵינוּ.
לָכֵן מוֹרִי אָמַר אֵלַי: אִם תִּגְדַּע
עָנָף מֵהַנְּטָעִים הָאֵלֶּה,
הַמַּחֲשָׁבוֹת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ לְאַיִן תִּהְיֶינָה,
אָז שָׁלַחְתִּי אֶת יָדִי,
וְקָטַפְתִּי מֵאָטָד גָּדוֹל סְעִיף קָטָן;
וַיֵּצֵא קוֹל מִן הַנֶּגַע, וַיִּקְרָא: לָמָּה זֶּה תְּשָׁרְשֵׁנִי?
וְאַחַר הֶאְדִּימוּ בְּדָמוֹ,
הוֹסִיף לִצְעוֹק: מַדּוּעַ תַּשְׁחִיתֵנִי?
הַאֵין בְּמֵעֶיךָ רַחֲמִים?
בְּנֵי אָדָם הָיִינוּ, וַנְּהִי לְקוֹצִים,
הֲלֹא הָיֹה תִּהְיֶה לְךָ יַד חָסֵר,
גַּם אִם נֶפֶשׁ נָחָשׁ בָּנוּ.
כְּאוּד עֵץ לַח בּוֹעֵר בְּקָצֵהוּ,
וּמִקָּצֵה הָאַחֲרוֹן מוֹצִיא קוֹל נְאָקָה,
וְשׁוֹרֵק מִפְּנֵי רוּחַ הַיּוֹצֵא מִנֵּהוּ:
כֵּן יָצְאוּ מֵהֶעָנָף דְּבָרִים וָדָם יַחְדָּו,
לָכֵן הֱסִירוֹתִי יָדִי מֵרֹאשׁוֹ,
וָאֵשֵׁב כְּאִישׁ הַחֲרֵד.
וְאַלּוּפִי עָנָה וַיֹּאמַר: הוֹי נֶפֶשׁ מְנֻגָּעָה,
לוּ יָכוֹל זֶה לְהַאֲמִין
אֵת אֲשֶׁר לֹא יָדַע כִּי אִם מִשִּׁירִי.

כִּי עַתָּה לֹא שָׁלַח בְּךָ אֶת יָדוֹ ;
אַךְ דְּבַר הַפֶּלֶא הַזֶּה, כִּי קָשֶׁה לְהַאֲמִין בּוֹ,
יְעָצַנִי לַהֲבִיאוֹ אֶל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, אֲשֶׁר גַּם בְּעֵינַי יֵרַע.
אַךְ אֱמוֹר אֵלָיו מִי אָתָּה. וּבִשְׂכַר זֶה
יַזְכִּיר זִכְרוֹן שִׁמְךָ
מִמַּעַל בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר לוֹ נִתָּן לָשׁוּב שָׁמָּה.
וְהַגֶּזַע אָמַר: הִנֵּה נֹעַם דְּבָרֶיךָ הִשִּׁיאָנִי,
וְעַתָּה לֹא אוּכַל הַחֲרִישׁ, וְלֹא יִכְבַּד לָכֶם,
אִם אַחְבִּירָה מְעַט מִלַּי אִתְּכֶם.
אֲנִי הוּא אֲשֶׁר בְּיָדַי מַפְתְּחוֹת
לֵב פֵּדֵירִיקוֹ (הַקֵּיסָר) גַּם שְׁתֵּיהֶן,
וּבְפָתְחִי, וּבְסָגְרִי אוֹתוֹ מְלַאכְתִּי בְנַחַת.
עַד כִּי הִרְחַקְתִּי כָּל אָדָם מֵעֲצוֹת לִבּוֹ.
וּבֶאֱמוּנָה שָׁמַרְתִּי מִשְׁמַרְתִּי הָרָמָה,
וְעָלֶיהָ נָדַד מְקוֹר הַחַיִּים מִמֶּנִּי.
קִנְאָה הַמְנָאֶפֶת, אֲשֶׁר לֹא הִטְּתָה לְעוֹלָם
אֶת עֵינֶיהָ וְנוּתָהּ מֵאַרְמוֹן,
הוֹרֶגֶת כָּל־הָאָדָם, אַךְ הַמּוֹשֶׁלֶת בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ,
הִיא בָעֲרָה הַלְּבָבוֹת בְּכָל אִישׁ נֶגְדִּי,
וְשַׁלְהֲבֹתָם הִבְעִירָה לֵב הַקֵּיסָר עָלַי.
אֲשֶׁר הָפַךְ כָּל־כְּבוֹדִי וְגִילִי לְקָלוֹן וָבֶכִי.
וַאֲנִי בְגַאֲוָתִי אָמַרְתִּי,
אָמוּתָה הַפָּעַם, וְנַסֹּתִי אֶת בּוּז אָדָם.
וְכֵן יְדֵי הָרִשְׁעָה אוֹתִי הִצְדִּיק.
וְהִנְנִי נִשְׁבָּע בְּשָׁרְשֵׁי הָעֵץ הַזֶּה הַנִּפְלָאִים,
כִּי מֵעוֹלָם לֹא בָגַדְתִּי בֶגֶד בַּאדוֹנִי,
אֲשֶׁר הָיָה מְכֻבָּד עַד מְאֹד.

וְאִם אַחַד מִכֶּם יָשׁוּב בָּאָרֶץ,
יְרוֹמֵם נָא אֶת זִכְרִי, אֲשֶׁר עוֹדֶנּוּ נוֹפֵל
בַּמַּכָּה אֲשֶׁר קִנְאָה הִכְּתַתּוּ.
וַיָּחֶל עוֹד מְעַט, וְהַמְשׁוֹרֵר אָמַר אֵלַי:
בְּעוֹד הוּא שׁוֹתֵק, אַל תְּאַבֵּד עִתָּךְ,
אַךְ דַּבֵּר אֵלָיו, וּשְׁאַל מִמֶּנּוּ, אִם יֵשׁ עוֹד אֶת נַפְשְׁךָ
וַאֲנִי עָנִיתִי: דָּרְשֵׁהוּ אַתָּה
עַל אֲשֶׁר תַּחְשׁוֹב כִּי יִיטַב לִי,
כִּי לֹא אוּכַל דַּבֵּר דָּבָר מֵרֹב חֶמְלָתִי עָלָיו.
לָכֵן מוֹרִי אָמַר אֵלָיו: רוּחַ אָסִיר,
כֹּה יְמַלֵּא הָאִישׁ כְּתַאֲוָתְךָ
אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מִמֶּנּוּ, אֱמוֹר נָא אֵלֵינוּ,
אֵיךְ הַנֶּפֶשׁ קְשׁוּרָה
בְּקִשְׁרֵי הָעֵצִים הָאֵלֶּה, וְאִם יֵשׁ לָאֵל יָדֶךָ,
אֱמוֹר אֵלֵינוּ, אִם יֵשׁ מִכֶּם אֲשֶׁר יַתִּיר נַפְשׁוֹ מֵאֲסוּרִים אֵלֶּה.
אָז נָפַח הַנֶּגַע בְּחָזְקָה,
וְהָרוּחַ נֶהְפַּךְ לִדְבָרִים, וַיֹּאמַר:
בְּקוֹצֶר מִלִּין אֶעֱנֶה אֲלֵיכֶם:
בִּנְסוֹעַ הַנֶּפֶשׁ הָעַזָּה
מֵהַגּוּף אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ הִתְנַתְּקָה,
מִינוֹסִי שׁוֹלֵחַ אוֹתָהּ בַּגַּלְגַּל הַזֶּה הַשְּׁבִיעִי,
וְהִיא נוֹפֶלֶת בַּיַּעַר, בְּלִי בְחוֹר לָהּ מְקוֹמָהּ,
רַק בַּאֲשֶׁר יִקְרֶה מִקְרֶהָ,
שָׁם תְּמַהֵר לִצְמוֹחַ כְּזֶרַע הַכֻּסֶּמֶת,
וְנִגְדְּלָה וּתְהִי לִנְטַע־יַעַר,
אַחֲרֵי כֵן הָאַרְפִּיּוֹת, בְּלָחֲמָן מֵעָלֶיהָ,
תְּפַצַּעְנָה בָּהּ פֶּצַע כְּאֵב, וּפְצָעֶיהָ יִהְיוּ לְפֶתַח צַעֲקָתָם.

וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, גַּם נַחְנוּ נָבוֹא פֹּה,
לָקַחַת אֶת עַצְמוֹתֵינוּ, כְּכָל נֶפֶשׁ; רַק לֹא נִלְבַּשׁ בָּהֶם,
כִּי אֵין מִשְׁפַּט צֶדֶק, אֲשֶׁר יָשׁוּב אִישׁ וְלָקַח אֶת אֲשֶׁר זָרָה הַלְאָה.
אַךְ נָגַר פֹּה גְוִיּוֹתֵינוּ,
וְכֻלָּם יִתָּלוּ בַּיַּעַר הַזֶּה, אִישׁ אִישׁ עַל הָאָטָד,
אֲשֶׁר בּוֹ נַפְשׁוֹ נֶאֱסָרָה.
עוֹדֶנָּה אָזְנֵנוּ מֻטָּה אֶל הַנֶּגַע הַהוּא,
כִּי אָמַרְנוּ יְדַבֵּר עוֹד דָּבָר,
וְהִנֵּה פִּתְאֹם קוֹל סָאוֹן בָּא אֵלֵינוּ,
וַנַּעֲמוֹד מִשְׁתָּאִים, כְּאִישׁ שׁוֹמֵעַ
סָר אֵלָיו חֲזִיר מִיַּעַר, וְהַצַּיָּדִים רוֹדְפִים אַחֲרָיו,
אֲשֶׁר כֻּלּוֹ יְלֵל חַיּוֹת, וַהֲמוּלַת עֲנָפִים.
וַנַּרְא שְׁנַיִם בָּאִים מִן הַצַּד הַשְּׂמָאלִי,
עֲרוּמִים וּמְמֹרָטִים, וְהֵמָּה נָסִים מְנוּסָה,
תִּשָּׁבֵר כָּל־עֵץ הַיַּעַר לִפְנֵיהֶם.
הָרִאשׁוֹן צוֹעֵק: חוּשָׁה אֵלַי הַמָּוֶת, חוּשָׁה!
וְהַשֵּׁנִי, מִתְאַמֵּץ לָרוּץ כָּמוֹהוּ,
קוֹרֵא אַחֲרָיו: לָאנוּ, רַגְלֶיךָ
לֹא הָיוּ קַלּוֹת כְּהַיּוֹם, בְּנָסְךָ מִמַּחֲנֵה טוֹפוֹ.
וַיַּרְא כִּי כֹחוֹ לֹא מָצָא לוֹ,
הִתְלַכֵּד בִּסְבַךְ, וַיִּהְיוּ לְאֶחָד.
וְאַחֲרֵיהֶם הַיַּעַר מָלֵא
כְּלָבִים שְׁחוֹרוֹת, שׁוֹקְקוֹת, וְרָצוֹת,
כְּרוּץ כַּלְבֵי־צַיִד, כַּאֲשֶׁר יַתִּירוּ חַבְלֵיהֶם.
וַיָּבוֹאוּ עַל אֲשֶׁר נֶחְבָּא, בְּשִׁנֵּיהֶן,
וַתְּבַקַּעְנָה אוֹתוֹ,
וַתִּשֶּׂאנָה נְתָחָיו הַמְדֻכָּאִים, וַתֵּלַכְנָה.

אָז אַלּוּפִי הֶחֱזִיק יָדוֹ בִּי,
וַיְבִיאֵנִי אֶל הַסְּבַךְ הַבּוֹכֶה לַשָּׁוְא
כְּפִי פִּצְעֵי דָמוֹ,
וַיֹּאמֶר (אֶל רֵעֵהוּ): הוֹי יַעֲקֹב מִסַּנְטוֹ־אַנְדְרֵיאָה,
מָה הוֹעִיל לְךָ לַחֲסוֹת אוֹתְךָ תַּחְתַּי?
וּמָה פִּשְׁעִי אִם חַיֶּיךָ הָיוּ רָעִים?
וּכְבוֹא מוֹרִי אֵלָיו, עָמַד וְאָמַר לוֹ:
מִי הָיִיתָ אַתָּה, הַמּוֹצִיא
דִּבְרֵי כְאֵב וְדָמִים מִפְּצָעֶיךָ רַבִּים?
וְהוּא עָנָה אֵלֵינוּ: אַתֶּם הַנְּפָשׁוֹת,
אֲשֶׁר בָּאתֶן לִרְאוֹת שִׁבְרִי רַע וָמָר,
בְּהִפָּרֵד עֲנָפַי מִמֶּנִּי,
לִקְטוּ נָא אוֹתָם לְרַגְלֵי עֵץ הָאֵבֶל הַזֶּה.
עִיר מוֹלַדְתִּי הָיְתָה הַקִּרְיָה,
(Batista) אֲשֶׁר הֵמִירָה אֲדוֹנָיו הָרִאשׁוֹן בַּמְּטַבֵּל,
וְלָכֵן הוּא (מַאְדִּים, כְּאִישׁ מִלְחָמָה) יַכְאִיבֶנָּה בִּמְלַאכְתּוֹ לְעוֹלָם;
וְלוּלֵא עוֹד תְּמוּנָתוֹ עוֹמֶדֶת
בְּעֵבֶר נְהַר אַרְנוֹ, כִּי אָז לַשָּׁוְא
עָמְלוּ בָהּ יוֹשְׁבֶיהָ,
אֲשֶׁר יִסְּדוּהָ שֵׁנִית עַל אֲפָרָהּ,
הַנִּשְׁאַר אַחַר בְּעֵרָהּ בִּידֵי אַטִּילָה.
אֲנִי תָּלִיתִי אוֹתִי עַל עֵץ קוֹרָתִי.

שִׁיר אַרְבָּעָה עָשָׂר: הַגֻּלָּה הַשְּׁלִישִׁית.

בְּרַחֲמַי עַל עִיר מוֹלַדְתִּי,
לִקַּטְתִּי הָעֲנָפִים הַמְפֻזָּרִים,
וַהֲשִׁיבוֹתִים אֵלָיו, אֲשֶׁר (מֵהַצְּעָקוֹת) נֶחֱלַשׁ קוֹלוֹ.
אַחֲרֵי כֵן בָּאנוּ לִקְצֵה הַגְּבוּל
אֲשֶׁר בֵּין הַגֻּלָּה הַשֵּׁנִית וּבֵין הַשְּׁלִישִׁית
וְשָׁם יֵרָאֶה מִדַּת דִּין נוֹרָאָה.
וּלְמַעַן הוֹדִיעַ הֵיטֵב הַנִּפְלָאוֹת הָאֵלֶּה,
אַגִּידָה, כִּי בָּאנוּ אֶל מִדְבַּר צִיָּה,
כִּי אֵין נֶטַע אֲשֶׁר יְשָׁרֵשׁ בָּהּ.
יַעַר הַמַּכְאוֹבִים יְסוֹבֵב אוֹתָהּ,
כְּשׁוּחָה הַמָּרָה אֲשֶׁר תְּסוֹבְבֵנוּ:
שָׁם עָמַדְנוּ, וְרַגְלֵינוּ עַל שְׂפָתוֹ.
הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ יָבֵשׁ וָרַב,
כְּחוֹל אֲשֶׁר דָּרַךְ (בְּאֶרֶץ כּוּשׁ)
קָטוֹנִי בְּכַפּוֹת רַגְלָיו.
הוֹי נִקְמַת־אֵל, מָה רַב פַּחְדֵּךְ,
אֲשֶׁר יִפּוֹל עַל כָּל אִישׁ,
הַקּוֹרֵא אֶת אֲשֶׁר נִגְלָה לְעֵינַי!
רָאִיתִי עֲדָרִים עֲדָרִים נְפָשׁוֹת,
כֻּלָּנָה עֲרוּמוֹת וּבְמַר בּוֹכוֹת,
וְדַרְכֵי מִשְׁפָּטָן שׁוֹנִים זֶה מִזֶּה.

אַלֶּה שׁוֹכְבוֹת אַרְצָה עַל גַּבֵּיהֶן,
אֵלֶּה יוֹשְׁבוֹת לְבַדָּן,
וְאֵלֶּה בְּאֵין מָנוֹחַ מִתְהַלְּכוֹת;
רַק הַהוֹלְכוֹת סָבִיב, רַבּוֹת
מֵהַיּוֹשְׁבוֹת מְתֵי מִסְפָּר,
אַךְ קוֹל זַעֲקַת כְּאֵבָם יִגְדַּל מֵהֵנָּה.
עַל שִׁכְבַת הַחוֹל כֻּלּוֹ
נָפְלוּ רִשְׁפֵּי אֵשׁ, לְאַט. וָרַב,
כְּפִתֵּי שֶׁלֶג עַל הֶהָרִים בְּשֶׁקֶט הָרוּחַ.
כְּמוֹ אֵלֶּה רָאָה אָלֵיסַנְדְּרוֹ
לַפִּידִים יוֹרְדִים עַל צְבָאוֹ,
בְּעַרְבוֹת חֹם שֶׁל הֹדוּ, הַבּוֹעֲרִים גַּם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ;
וַיְצַו אֶת אַנְשֵׁי חֵילוֹ לִדְרוֹךְ וְלִרְמוֹס
אֶת הַחוֹל, כִּי נָקַל
לְכַבּוֹת הָאֵשׁ בִּהְיוֹתָהּ לְבַדָּהּ;
בָּכָה יֵרְדוּ שָׁם לַהֲבֵי עוֹלָם,
אֲשֶׁר בָּהֶם הַחוֹל יִבְעַר, כִּבְעוֹר נְעֹרֶת
לְנִיצּוֹץ, וְהַרְבֵּה יַרְבֶּה אֶת הַכְּאֵב.
וְהַמְּעֻנִּים נוֹעַ הֵנִיעוּ יְדֵיהֶם
הֵנָּה וָהֵנָּה, בְּלִי מַרְגּוֹעַ,
לְהַרְחִיק מֵהֶם אֶת הָאֵשׁ הַנּוֹפֶלֶת;
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי, אַתָּה אֲשֶׁר לְכֹל תּוּכַל,
זוּלָתִי לַשְּׂטָנִים קְשֵׁי־עֹרֶף,
אֲשֶׁר יָצְאוּ לְנֶגְדֵּנוּ בְּבוֹאֵנוּ אֶל הַשַּׁעַר;
מִי הוּא הָעֲנָק, הַנִּרְאֶה כְּנֶפֶשׁ
לֹא בָּהּ תִּגַּע הַתַּבְעֵרָה, יוֹשֵׁב בְּגַאֲוָתוֹ וְעֶבְרָתוֹ,
כִּי גַם מִמְּטַר (הָאֵשׁ) לֹא הִכְנִיעַ לְבָבוֹ?

(Invece di „Esca sotto fucile„)

וְהֵנֵּד אֲשֶׁר הֵבִין
כִּי שָׁאַלְתִּי עָלָיו לְמוֹרִי,
קָרָא וְאָמַר: כַּאֲשֶׁר בְּחַיַּי, עוֹדֶנִּי אַחֲרֵי מוֹתִי.
וְגַם אִם (הָאֱלִיל) גְּיוֹבִי יְיַגַּע אֶת חָרַשׁ בַּרְזֶל (ווּלְקָנוֹ) אֲשֶׁר לוֹ,
אֲשֶׁר לָקַח מִיָּדוֹ בְּיוֹם חָרוֹן אַפּוֹ הַחֵץ הַשָּׁנוּן,
בּוֹ הִכָּנִי בָּאַחֲרוֹנָה,
אוֹ יְיַגַּע כָּל־חָרָשָׁיו אִישׁ אַחֲרֵי רֵעֵהוּ,
בְּמוֹנְגִּיבֵּילוֹ (הַר הָאֵשׁ) בְּבֵית מוֹקְדוֹ הַשָּׁחוֹר,
וְקָרָא אֵלָיו: „ווּלְקָנוֹ אָחִי, חוּשָׁה לְעֶזְרָתִי, חוּשָׁה!“
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בְּיוֹם קְרָב בְּנַחַל פְּלֵינְרָה,
וְיִרָה אֶת בְּרָקָיו עָלָיו בְּכָל־כֹּחוֹ; —
שָׂמוֹחַ לֹא יִשְׂמַח בְּנִקְמָתוֹ מִמֶּנִּי.
אָז אַלּוּפִי נָשָׂא קוֹלוֹ, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ קָשׁוֹת,
כִּי כָזֹאת לֹא שָׁמַעְתִּי מִפִּיו מֵאָז.
וַיֹּאמֶר לוֹ: קַפָּנֵיאוֹ, בְּזֹאת יִרְבֶּה יִסּוּרֶךָ,
כִּי גְאוֹן לִבְּךָ לֹא יִכְבֶּה,
וְאֵין עִנּוּי גָּדוֹל שָׁוֶה לַעֲוֹן חֲרוֹנְךָ,
זוּלָתִי אֵשׁ זַעְמְךָ.
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֵלַי בְּפָנִים יָפוֹת,
וַיֹּאמֶר לִי: זֶה הָיָה אֶחָד מִשִּׁבְעָה הַמְּלָכִים,
אֲשֶׁר צָרְרוּ עַל עִיר טֶבֶּה, וְהוּא בָּזָה
אֶת הָאֵל, וְנִרְאֶה עוֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּבִזּוֹ, וְכָבוֹד לֹא יִתְּנוּ לוֹ.
אַךְ, כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵלָיו, אִמְרֵי כַעְסוֹ
עֲדִי נָאָה לְלִבּוֹ הַמֶּה.
וְעַתָּה בֹּא אַחֲרַי, רַק הִשָּׁמֶר לְךָ
פֶּן תִּדְרוֹךְ רַגְלְךָ עַל הַחוֹל הַבּוֹעֵר,
וְהָלַכְתָּ תָּמִיד בִּקְצֵה הַיַּעַר.

וּבְלִי פְּתוֹחַ פֶּה, בָּאנוּ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר נָהָר קָטֹן יוֹצֵא מִן הַיַּעַר,
וּבְזָכְרִי אֶת מַרְאֵהוּ הָאָדֹם, עוֹד הַיּוֹם תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי.
כַּנָּהָר הַיּוֹצֵא מֵהַבּוּלִיקָמִי (אֵצֶל עִיר וִיטֶרְבּוֹ,)
אֲשֶׁר מִמֵּימָיו יְחַלְּקוּ לָהֶן הַקְּדֵשׁוֹת;
כֵּן הָאוּבָל הַהוּא יוֹרֵד לְמַטָּה אֶל הַחוֹל.
יְסוֹדוֹ, וּשְׂפַת אֲשֵׁדוֹתָיו, אֶבֶן,
וְאֶבֶן גַּם גְּדוֹתָיו מִזֶּה וּמִזֶּה,
וּבְזֹאת יָדַעְתִּי כִּי שָׁם מְקוֹם הָעֵבֶר.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: מִכֹּל אֲשֶׁר הֶרְאֵיתִי אוֹתְךָ,
מִיּוֹם בּוֹאֵנוּ בַשַּׁעַר,
אֲשֶׁר מִפִּתְחוֹ לֹא יִמָּנַע לְכָל־הָאָדָם,
לֹא רָאִיתָ דָּבָר נִפְלָא
כָּאוּבָל הַזֶּה,
אֲשֶׁר בּוֹ כָּל־הַלֶּהָבוֹת תִּכְבֶּינָה.
אֵלֶּה דִּבֵּר;
וַאֲנִי עָתַרְתִּי לֵאמֹר: יַעַן עוֹרַרְתָּ בִּי הַתַּאֲוָה לֶאֱכוֹל,
הוֹאֵל וּתְנָה לִי גַם לַחְמֶךָ.
אָז אָמַר: בְּתוֹךְ הַיָּם יוֹשֶׁבֶת אֶרֶץ
מָחֳרָבָה, וּשְׁמָהּ קְרִיטָה,
וְתַחַת מַלְכָּהּ מֵאָז, כָּל־בְּנֵי אָדָם צַדִּיקִים;
וּבָהּ הַר אֶחָד הָיָה, כֻּלּוֹ מְקֻדָּם מַשְׁקֶה,
וְרֹב נְטָעִים, וּשְׁמוֹ אִידָה,
וְעַתָּה הוּא שׁוֹמֵם כְּאֶרֶץ יְשָׁנָה.
רֵיאָה בְּחָרָה בָהּ, לָשׂוּם מִטַּת בֶּטַח
לְיַלְדָּהּ; וּלְהַצְפִּינוֹ עוֹד הֵיטֵב,
צִוְּתָה: „מִדֵּי שְׂאֵת הַיֶּלֶד קוֹלוֹ לִבְכּוֹת, שְׂאוּ רִנָּה גְדוֹלָה.“

בְּתוֹךְ הָהָר הַהוּא נִצָּב זָקֵן כַּבִּיר,
פּוֹנֶה עָרְפּוֹ לְדָמִיאָטָה (מִקֶּדֶם)
וּפָנָיו אֶל רוֹמִי (יָמָּה) כְּמַבִּיט בְּמַרְאָה.
רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז,
זְרוֹעוֹתָיו וְחֵיקוֹ כֶּסֶף צָרוּף,
וּבִטְנוֹ נְחוֹשֶׁת,
מִשָּׁם וּלְמַטָּה, בַּרְזֶל בָּחוּר,
זוּלַת הָרֶגֶל הַיְמָנִית, כִּי חֹמֶר הִיא,
וְעָלֶיהָ עוֹמֵד יוֹתֵר מֵעַל הַשֵּׁנִית.
בְּכָל־חֵלֶק גּוּפָתוֹ, חוּץ מֵרֹאשׁוֹ,
נִקְרָה אַחַת, אֲשֶׁר דְּמָעוֹת נוֹטְפוֹת מִמֶּנָּה,
וּבְהֵאָסְפָן, תִּקֹּבְנָה הַמְּעָרָה הַזֹּאת.
וְאַחֲרֵי כֵן תַּעֲמֵקְנָה רֶדֶת בְּבִקְעָה הַלָּזוּ,
וּמִשָּׁם תִּפָּרַדְנָה, וְהָיוּ (לִנְהָרֵי) אֲקִירוֹנְטָה, סְטִינָה, וּפְלֵינִיטוֹנְטָה,
וּבָאַחֲרוֹנָה נוֹפְלוֹת בִּתְעָלָה הַצָּרָה הַזֹּאת,
עַד (טַבּוּר הָאָרֶץ) אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הוּא סוֹף לַמּוֹרָד:
וְשָׁם תִּהְיֶינָה לַאֲגַם קוֹצִיטוֹ, אֲשֶׁר תִּרְאֶה מִשְׁפָּטוֹ בְּעֵינֶיךָ,
וְעַתָּה אֵין לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אִם הָאוּבָל הַזֶּה
מֵהָאָרֶץ הוּא יוֹרֵד,
מַדּוּעַ לֹא נִרְאָה לְעֵינֵינוּ אַךְ בַּמָּקוֹם הַזֶּה?
וְהוּא עָנָנִי: הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי הַמָּקוֹם עָגֹל,
וְאַף כִּי רַב הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלַכְתָּ,
הֲלֹא רִדְתְּךָ הָיְתָה תָמִיד לִשְׂמֹאלֶךָ;
וְלֹא עוֹד הָלַכְתָּ הַמָּקוֹם בְּכָל־גַּלְגַּלּוֹ:
לָכֵן, אִם חֲדָשָׁה נִרְאֵית אֵלֵינוּ,
אֵין לְהִשְׁתָּאֵה עָלֶיהָ.

וַאֲנִי הוֹסַפְתִּי עַל דְּבָרַי: מוֹרִי, אַיֵּם אֵיפֹה
(נַהֲרֵי) פְּלֵגִיטוֹנְטֵה, וְלֵתֵה? אֲשֶׁר הַשֵּׁנִי לֹא הִזְכַּרְתָּ,
וְעַל הָרִאשׁוֹן אָמַרְתָּ, כִּי הוּא נַעֲשָׂה מֵהַגֶּשֶׁם הַזֶּה.
וְהוּא עָנָה לִי: נָעַמְתָּ לִי מְאֹד בִּשְׁאֵלוֹתֶיךָ,
אַךְ רָתַח הַמַּיִם הָאֲדֻמִּים,
הָיָה דַי לְךָ לְהַגִּיד עַל אֶחָד מֵהֶם (בְּשֵׁם הַנָּהָר בִּלְשׁוֹן יְוָנִית)
וְנָהָר לֵתֵה תִּרְאֵהוּ, וְלֹא טֶרֶם תֵּצֵא מִתּוֹךְ הַשַּׁחַת;
אַךְ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר הַנְּפָשׁוֹת תֵּלַכְנָה לִטְבּוֹל,
וְנִסְלַח עֲוֹנָן, אַחֲרֵי הִתְעַנּוּתָן.
וַיּוֹסֶף לֵאמֹר: הִנֵּה עֵת לְהַרְחִיקֵנוּ
מִן הַיַּעַר; לֵךְ אַחֲרַי,
כִּי יֵשׁ מְסִלָּה עַל קְצוֹתָיו אֲשֶׁר לֹא יִבְעָרוּ,
כִּי כָל־אֵשׁ עֲלֵיהֶם תִּכְבֶּה.

שִׁיר חֲמִשָּׁה עָשָׂר: עֲדַת חֲכָמִים וּמְלִיצִים.

וְעַתָּה הִנֵּנוּ הוֹלְכִים עַל אַחַד הַגְּדָרִים הָעֲדִים,
וְאֵדִים הָעוֹלִים מִן הָאֲגַם מְכַסִּים בְּצִלָּם ·
הַמַּיִם, וְהַשָּׂפָה, וּמְגִנָּם מִן הָאֵשׁ.
כַּאֲשֶׁר אַנְשֵׁי פִיאַנְדְּרָה הַיּוֹשְׁבִים בֵּין גּוּצַנְטִי וּבְרוּגִיָה,
בִּירְאָתָם מִשְׁבְּרֵי יָם הָעוֹלִים עֲלֵיהֶם,
יָקִימוּ גְּדֵרוֹת לְהַרְחִיקוֹ;
וְכַאֲשֶׁר עוֹשִׂים אַנְשֵׁי פָּאדוֹבָה עַל נְהַר בְּרֶינְטָה,
לְגוֹנֵן אֶת חַצְרֵיהֶם וְטִירוֹתָם,
לִפְנֵי בוֹא הַחוֹם עַל (הָרֵי) קִיאָרֵינְטָנָה; (בְּהֵמֵּם הַשֶּׁלֶג)
כְּתַבְנִיתָם הָיוּ הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר שָׁם;
אַךְ לֹא רָמִים וְעָבִים כָּהֵמָּה
בָּנָה אוֹתָם, מִי שֶׁהָיָה הַבּוֹנֶה.
כְּבַר הָיִינוּ רְחוֹקִים מִן הַיַּעַר
כָּכָה, כִּי אִם חָפַצְתִּי רְאוֹת אַחֲרַי,
לֹא יָדַעְתִּי אֵיפֹה אָנִי,
וְהִנֵּה לִקְרָאתֵנוּ מַעֲרֶכֶת נְפָשׁוֹת,
הוֹלְכוֹת תָּמִיד אֵצֶל הַגָּדֵר, וְכָל־אַחַת מֵהֵנָּה
הִבִּיטָה בָנוּ, כְּהַבֵּט אִישׁ בְּרֵעֵהוּ בָּעֶרֶב,
לְאוֹר הַלְּבָנָה בְּחִדּוּשָׁהּ,
וְשִׁנְּנוּ לִקְרוֹץ אֶת עֵינֵיהֶן בָּנוּ,
כְּתֹפֵר זָקֵן בְּחוּר מַחְטוֹ.

וּבְהַבִּיטָן כֻּלָּן, אֶחָד מֵהָעֵדָה הָרָעָה
הִכִּירָנִי, וַיֶּחֱזַק בִּכְנַף מְעִילִי,
וַיִּצְעַק: מַה זֶּה הַפֶּלֶא אָנֹכִי רוֹאֶה?
וּכְשָׁלְחוֹ יָדוֹ אֵלַי,
פָּקַחְתִּי עֵינַי וָאַבִּיט בְּפָנָיו הַצְּלוּיִם.
וּמִכְוַת בְּשָׂרוֹ לֹא מָנַע
אֶת עֵין לִבִּי לְהַכִּירֵהוּ.
אָז נָטִיתִי אֶת פָּנַי לְנָכְחוֹ,
וְעָנִיתִי אֵלָיו: הֲגַם אֲדוֹנִי בְּרוּנֵיטוֹ (לָטִינִי) הֵנָּה?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: בְּנִי אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ
אִם בְּרוּנֵיטוֹ לָטִינִי יָשׁוּשׁ מַחֲנֵהוּ,
וְשָׁב לְאָחוֹר לִהְיוֹת מְעַט עִמָּךְ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: בְּכָל לְבָבִי אֲחַלֶּה אֶת פָּנֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת,
וְאִם חָפַצְתָּ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי,
אֵשְׁבָה, אִם יִיטַב הַדָּבָר לְעֵינֵי רֵעִי, אֲשֶׁר אִתּוֹ אֲנִי הוֹלֵךְ.
וְהוּא אָמַר לִי: בְּנִי, אִישׁ אִישׁ מֵהָעֵדֶר הַזֶּה
אִם יִתְמַהְמַהּ רֶגַע, יוֹשֵׁב פֹּה אַחֲרֵי כֵן מֵאָה שָׁנָה,
בְּלִי רוּחַ הַקּוֹר בְּהַכּוֹתוֹ הָאֵשׁ.
וְעַל כֵּן לֵךְ הָלְאָה, וַאֲנִי אָבוֹא אֶצְלְךָ,
וְאַחֲרֵי כֵן אַשִּׂיג אֶת גְּדוּדִי,
הַבּוֹכֶה לְעוֹלָם עַל מִשְׁפַּט דִּינוֹ.
וַאֲנִי לֹא מְלָאַנִי לִבִּי לָרֶדֶת אֶל הַדֶּרֶךְ,
וְלָלֶכֶת אֶצְלוֹ; אַךְ כָּפַפְתִּי אֶת רֹאשִׁי,
כְּאִישׁ יְהַדֵּר פְּנֵי אֲדוֹנָיו.
וַיַּעַן וַיֹּאמַר: אֵיכָה יָרַדְתָּ הֲלוֹם טֶרֶם יָבוֹא יוֹמְךָ?
הַאִם בַּעֲלִילוֹת הַגַּד, אוֹ בִתְכוּנַת אֵל?
וּמִי הוּא זֶה הַמּוֹרֶה לְּךָ אֶת הַדֶּרֶךְ?

וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: בִּהְיוֹתִי לְמַעְלָה בָּאָרֶץ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
תָּעִיתִי בְּבִקְעָה אַחַת,
טֶרֶם יִמָּלְאוּ שְׁנֵי חַיַּי.
אַךְ אֶתְמוֹל בַּבֹּקֶר פָּנִיתִי אֵלֶיהָ עֹרֶף:
וּבְשׁוּבִי אֵלֶיהָ נִרְאָה אֵלַי זֶה,
מְשִׁיבֵנִי אֶל אַרְצִי דֶּרֶךְ הַמְּצָרִים הָאֵלֶּה.
וְהוּא אָמַר אֵלַי: אִם תֵּלֵךְ אַחַר מַזָּלְךָ,
לֹא תֶעְדַּר לְהַגִּיעַ אֶל מְחוֹז הַכָּבוֹד.
אִם בֶּאֱמֶת יָדַעְתִּי לִבְּךָ בְּאֶרֶץ הַחַיִּים;
וְלוּלֵא עוֹדֶנִּי בְּאִבִּי נִקְטַפְתִּי,
בִּרְאוֹתִי חֵן אֱלֹהִים עָלֶיךָ כִּי רַב הוּא.
הָיֹה הָיִיתִי גַּם אֲנִי בְּעוֹזְרֶיךָ.
אַךְ הָעָם הַנָּבָל וְלֹא חָכָם, אֲשֶׁר
יָרַד מִפִּיאַזוֹלֶה מִקֶּדֶם,
וְעוֹד לִבּוֹ קָשֶׁה כְּצוּר מוֹלַדְתּוֹ,
יִהְיֶה לְךָ לְאוֹיֵב עַל אוֹדוֹת צִדְקָתֶךָ,
וְהַדָּבָר נָכוֹן, כִּי לֹא יָאֶה לִתְאֵנָה הַמְּתוּקָה
לִפְרֹחַ בֵּין בְּאוּשֵׁי הַבֹּסֶר.
הֵיטֵב קָרְאוּ שְׁמָם מִקֶּדֶם עַם עִוֵּר.
גּוֹי כִּילַי, מְקַנֵּא, וְגֵאֶה:
וְאַתָּה חַזֵּק לְטַהֵר אוֹתְךָ מִטֻּמְאוֹתָם.
כָּבוֹד גָּדוֹל צָפוּן לְךָ מֵאֵת הַזְּמָן,
כִּי יוֹם בָּא, מַחְלְקוֹת עִירְךָ לְךָ תִּכְסֹפְנָה;
אַךְ רָחוֹק יִהְיֶה הָאוֹכֶל מִפִּיהֶם.
בַּהֲמוֹת פִּיאַזוֹלָה תַּעֲשֶׂינָה לָהֶן תֶּבֶן בְּנַפְשׁוֹתָן,
וְאַל תִּגַּעְנָה בַּנֶּטַע,
אִם צִיץ יָצִיץ עוֹד בְּאַשְׁפּוֹתָם.

אֲשֶׁר יִהְיֶה זֶרַע קֹדֶשׁ,
זֶרַע הָרוֹמִּיִּים הַנִּשְׁאָרִים שָׁמָּה,
בְּעֵת אֲשֶׁר יִסְּדוּ אֶת קִרְיַת־רֶשַׁע הַזֹּאת.
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: מִי יִתֵּן תַּאֲוָתִי וַתִּמָּלֵא,
לֹא הָיִיתָ עוֹד
נִכְרַת מֵחֶלֶד אֲנָשִׁים;
כִּי דְמוּת פָּנֶיךָ עוֹדֶנָּה חֲרוּתָה עַל לוּחַ לִבִּי,
יְקָרָה וְנִכְבֶּדֶת בְּעֵינַי כִּדְמוּת פְּנֵי אָבִי:
וּבְזָכְרִי אוֹתָהּ לִבִּי נֶעְצָב; זָכוֹר זָכַרְתִּי אֵיךְ יוֹם יוֹם
הוֹרֵתָנִי לָדַעַת דֶּרֶךְ זֵכֶר עוֹלָם וְשֵׁם טוֹב,
וְכַמָּה תַגְמוּלֵי עָלֶיךָ תַּגִּיד לְשׁוֹנִי
בְּעוֹדִי; וְאֵת אֲשֶׁר גָּלִיתָ אָזְנִי,
עַל תּוֹלְדוֹתַי, עַל לִבִּי אֶכְתְּבֶנּוּ,
וּשְׁמַרְתִּיו אֶת נְבוּאָה אַחֶרֶת (מִפָּרִינָטָה)
וּפְתָרָהּ אִתְּהֶן אִשָּׁה אֲשֶׁר תֵּדַעַם, אִם אוּכַל לָבוֹא עָדֶיהָ.
וְאַךְ זֹאת חָפַצְתִּי לְהוֹדִיעֲךָ
כִּי מוּכָן אֲנִי לָאוֹתִיּוֹת, אִם טוֹבָה, אִם רָעָה,
אִם לְבָבִי לֹא יִנָּעֵר בִּי.
לֹא חָדָשׁ בְּאָזְנַי דְּבַר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת,
אַךְ יָגֵל הַגַּד גַּלְגַּלּוֹ כִּרְצוֹנוֹ,
וְאִישׁ הַשָּׂדֶה יַעֲבוֹד בְּאִתּוֹ.
אָז מוֹרִי סַב לִימִינוֹ, וַיַּבֶּט בִּי,
וַיֹּאמַר: „הַמַּשְׂכִּיל בְּעֵצָה שָׁמוֹר יִשְׁמְרֶנָּה.“ (Bene ascolta chi la nota)
וְאַף גַּם זֹאת
לֹא חָדַלְתִּי לְדַבֵּר עִם אֲדוֹנִי בְּרוּנֶיטוֹ,
וּשְׁאַלְתִּיו לֵאמֹר: מִי הֵמָּה
בְּתוֹךְ רֵעֶיךָ אַנְשֵׁי שֵׁם וִידוּעִים?

Digitized by Google

וַיַּעַן: לָדַעַת מְעַט מֵהֶם טוֹב;
וְעוֹד נָכוֹן לְהַחֲרִישׁ שֵׁם זוּלָתָם,
כִּי הָעֵת תִּקְצַר מִדַּבֵּר עַל כֻּלָּם.
דַּיֶּךָּ לָדַעַת, כִּי כֻלָּם מְלִיצִים הָיוּ,
וַחֲכָמִים גְּדוֹלִים וְאַנְשֵׁי שֵׁם,
וּבְחַיֵּיהֶם כֻּלָּם בְּעָוֹן אֶחָד נַפְשׁוֹתָם שִׁקְּצוּ, (מֵחַטַּאת סְדוֹם)
פְּרִיצִיאָנוֹ, וּפְרַנְצִיסְקוֹ דִי אָקוֹרְסוֹ,
הוֹלְכִים אֶת הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשׁוֹתָם;
וְאִם הָיָה חֶפְצְךָ בַּצָּרַעַת הַזֹּאת,
יָכֹלְתָּ רְאוֹת אֶת (הָאָמָּן) הַהוּא אֲשֶׁר עֶבֶד הָעֲבָדִים (הַפִּיפְיוֹר)
שְׁלָחוֹ מִ (פִּירֶינְצֵי עַל נְהַר) אַרְנוֹ (לְוִיצֶנְצָה) עַל הַבַּקְּילְיוֹנֵי,
וְשָׁם הִשְׁאִיר עַצְמוֹת טֻמְאָתוֹ.
עוֹד אֲדַבְּרָה, אַךְ לֹא אוּכַל הַאֲרִיךְ אֶת דְּרָכַי וְאֶת דְּבָרַי,
כִּי הִנְנִי רוֹאֶה עָשָׁן
עוֹלֶה מִן הַחוֹל, וַאֲחֵרִים בָּאִים,
אֲשֶׁר לֹא אוּכַל הֱיוֹת עִמָּהֶם.
וְאַתָּה עַל סִפְרֵי הַטִּיזוֹרוֹ שִׂים נָא עֵינֶיךָ,
אֲשֶׁר לִי עָלָיו שְׁאֵרִית שֵׁם בָּאָרֶץ, וְלֹא אֶשְׁאֲלָה עוֹד מִמְּךָ.
וַיִּפֶן וַיָּרָץ, וַיְהִי בְּעֵינַי כְּאֶחָד מִן הָרָצִים בִּשְׂדֵה וִירוֹנָה
לְהַשִּׂיג גַּם הַתִּכְלֶת,
וּמְרוּצָתוֹ כִּמְרוּצַת הַמְנַצֵּחַ,
וְלֹא כְּרוּץ הַנִּגָּף.

שִׁיר שִׁשָּׁה עָשָׂר: מַחֲנֶה אַחֵר מֵאַנְשֵׁי שֵׁם מְלַמְּדֵי מִלְחָמָה.

וְהִנֵּה בָאנוּ אֶל מָקוֹם, בּוֹ נִשְׁמַע קוֹל רַעַם הַמַּיִם,
הַנּוֹפְלִים בַּגַּלְגַּל הַשְּׁמִינִי, וְהַקּוֹל
כַּהֲמֻלַּת הַדְּבוֹרִים אֶל בֵּית קִנֵּיהֶן;
וּמִן הֶהָמוֹן, הָעוֹבֵר תַּחַת מַכַּת הַגֶּשֶׁם הַקָּשָׁה,
קָמוּ וַיָּרוּצוּ שָׁלֹשׁ נְפָשׁוֹת יַחְדָּו,
וַיָּבוֹאוּ לִקְרָאתֵנוּ,
וַיִּקְרְאוּ אֵלַי פֶּה אֶחָד:
עֲמוֹד אַתָּה, אֲשֶׁר מִלְּבוּשְׁךָ
תֵּרָאֶה אֵלֵינוּ מִתּוֹשְׁבֵי עִירֵנוּ הָרָעָה.
אֲהָהּ! מָה נִפְלְאוּ לִרְאוֹת נְגָעִים
חֲדָשִׁים וִישָׁנִים, אֲשֶׁר עַל פְּנֵי גוּפָם הֶעֱלוּ לַהֲבוֹת הָאֵלֶּה!
עוֹד הַיּוֹם יִכְאַב לִי מִדֵּי אֶזְכְּרֵנוּ.
וַיְהִי כִּשְׁמוֹעַ אַלּוּפִי אֶת צַעֲקוֹתָם,
עָמַד, וַיִּפֶן אֵלַי לֵאמֹר: עַתָּה חַכֵּה,
כִּי חֵן וְכָבוֹד נָאווּ לָאֵלֶּה;
וְלוּלֵא שֶׁבֶט הָאֵשׁ הַמַּכֶּה בַּמָּקוֹם הַזֶּה,
אָמַרְתִּי לֹא עֲלֵיהֶם,
כִּי עָלֶיךָ לְמַהֵר לִקְרָאתָם.
כַּאֲשֶׁר עָמַדְנוּ, הֵחֵלוּ וַיּוֹסִיפוּ לָשֵׂאת
קוֹל צְעָקָה כְּבָרִאשׁוֹנָה, וּכְבוֹאָם אֶצְלֵנוּ,
הָלְכוּ הַשְּׁלשָׁה סָבִיב סָבִיב כָּאוֹפָן.

Digitized by Google

וּכְדֶרֶךְ הַנֶּאֱבָקִים גִּבּוֹרֵי קֶדֶם, עֲרֻמִּים וּמְשׁוּחִים (כַּשֶּׁמֶן גּוּפָם)
אֲשֶׁר כָּל־אֶחָד מַעֲרִים, וּמַבִּיט לִבְחוֹר עֵת תּוֹעַלְתּוֹ
לִתְפּוֹשׂ אוֹיְבוֹ, טֶרֶם יָחֵל הַקְּרָב וְהַמִּלְחָמָה;
כֵּן עָשׂוּ (אֵלֶּה הַחַטָּאִים) בְּלֶכְתָּם סָבִיב
הֵסַבּוּ פְּנֵיהֶם אֵלַי, וְצַוְּארֵיהֶם יַטּוּ
אֶל נֶגֶד צַד פְּנוֹת רַגְלֵיהֶם.
וְאֶחָד אָמַר לִי: אִם מִפְּנֵי מַדְוֵי מְקוֹם הַחוֹל הַזֶּה,
וּמִפְּנֵי תֹּאַר פָּנֵינוּ רָעִים וְנִכְוִים,
הָיִינוּ לָבוּז בְּעֵינֶיךָ, גַּם נַחְנוּ, וְגַם תְּחִנּוֹתֵינוּ;
בַּעֲבוּר שְׁמֵנוּ בָּאָרֶץ, הַטֵּה נָא לְבָבְךָ
לֵאמֹר מִי אַתָּה, אֲשֶׁר רַגְלֶיךָ, בְּעוֹדְךָ חַי,
תִּדְרַכְנָה בַּתָּפְתֶּה הַזֶּה.
רְאֵה זֶה, אֲשֶׁר בְּעִקְבוֹתָיו אָנֹכִי הוֹלֵךְ,
גַּם כִּי עַתָּה עָרוֹם וּמְמוֹרָט,
הָיָה בָּאָרֶץ גָּדוֹל מֵאֲשֶׁר בְּלִבְּךָ דִּמִּיתָ.
נֶכֶד הָיָה לְגוּאַלְדְּרָדָה הַטּוֹבָה,
וּשְׁמוֹ גוּידוֹגוּאֶרָה, וּבְחַיָּיו
עָשָׂה גְדוֹלוֹת בְּחָכְמָתוֹ וּבְחַרְבּוֹ.
הַשֵּׁנִי הַדּוֹרֵךְ אֶת הַחוֹל אַחֲרַי,
הוּא טֵגְיָאִיוֹ אַלְדוֹבְּרַנְדִּי, וְקוֹל עֲצוֹתָיו
יִהְיֶה נָעִים לְאֹזֶן אַנְשֵׁי עִירְךָ.
וַאֲנִי, הַנִּשְׁפָּט פֹּה עִמָּהֶם,
שְׁמִי בָּאָרֶץ יַעֲקֹב רוּסְטִיקוּצִי, וּמִדִּין זֶה
חָרָה לִי זֶכֶר אִשְׁתִּי הָרָעָה.
לוּ הָיָה לִי מָגֵן עַל הָאֵשׁ,
כִּי עַתָּה הִתְנַפַּלְתִּי לְמַטָּה בְּתוֹכָם,
וְאוּלַי גַּם אַלּוּפִי יֹאבֶה לִי;

אַךְ בְּדַעְתִּי כִּי אָז שָׂרֹף אֶשָּׂרֵף, פַּחְדִּי
נָבַר אַוַּת נַפְשִׁי הַטּוֹבָה
לָרֶדֶת וּלְחַבְּקָם.
עַל כֵּן אָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם: כַּאֲשֶׁר אֲדוֹנִי זֶה
דִּבֶּר אֵלַי דְּבָרִים, אֲשֶׁר מִתּוֹכָם הֲבִינוֹתִי,
כִּי אֲנָשִׁים כְּמוֹכֶם יָבוֹאוּ הֵנָּה,
מִשְׁפַּטְכֶם, לֹא לְבִזָּיוֹן הֶעִירָנִי,
כִּי אִם לְיָגוֹן,
אֲשֶׁר רַב יְאַחֵר לִנְפּוֹל.—
מֵאַרְצְכֶם אָנֹכִי, וּפָעָלְכֶם,
וְשִׁמְכֶם הַנִּכְבָּדִים,
בְּאַהֲבָה רַבָּה שָׁמַעְתִּי וְהִגַּדְתִּי.
עוֹזֵב אָנֹכִי אֶת הַמָּרָה, לָלֶכֶת אַחַר פְּרִי הַמָּתוֹק,
אֲשֶׁר הִבְטִיחַנִי אַלּוּפִי הַנֶּאֱמָן הַזֶּה.
אַךְ טֶרֶם אֲלַקְּטֵם, עָלַי לָרֶדֶת עַד חֲצִי הָאָרֶץ.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כֹּה תַּאֲרִיךְ נִשְׁמָתְךָ
לִשְׁכּוֹן בְּעַצְמוֹתֶיךָ,
וְכֹה יַזְהִיר שִׁמְךָ אַחֲרֵי מוֹתְךָ;
הוֹדִיעֵנִי נָא אִם רוּחַ נְדִיבָה וּגְבוּרָה
עוֹדֶן בְּעִירֵנוּ כְּשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת,
אוֹ אִם אָזְלוּ מִמֶּנָּה כָּלָה?
כִּי גוּלִיאֶלְמוֹ בּוֹרְסִיאֵרִי, הַמִּתְעַנֶּה עִמָּנוּ
מִיָּמִים אֲחָדִים, וְהוֹלֵךְ שָׁמָּה אֶת רֵעָיו,
רַבַּת הֶעֱצִיבָנוּ בִּדְבָרָיו.
וָאֶשָּׂא פָּנַי וָאֶקְרָא: הַגֵּרִים, אֲשֶׁר הָיוּ לְתוֹשָׁבִים
בְּתוֹכֵךְ, וּקְנוֹת כֶּסֶף קַל מְהֵרָה,
הוֹלִידוּ בָךְ פִירֶינְצֶה גַּאֲוָה וְגָאוֹן לִבְלִי חוֹק,

וְעַל זֹאת אַתְּ בּוֹכִיָּה מַעַתָּה;
וְהַשְּׁלשָׁה, כְּשָׁמְעָם אֶת מַעֲנֵה פִּי, הִבִּיטוּ אִישׁ בְּרֵעֵהוּ,
כְּהַבִּיט אִישׁ אוֹמֵר: אֱמֶת דְּבָרוֹ!
וַיַּעֲנוּ כֻלָּם: אִם תָּמִיד תַּעֲמוֹל מְעַט
לְהָשִׁיב אֲמָרִים לְשׁוֹאֲלֶיךָ,
אַשְׁרֶיךָ! כִּי חֲנָנְךָ אֵל מַעֲנֵה לָשׁוֹן,
אַךְ כֹּה תִּנָּצֵל מִמְּקוֹמוֹת אֹפֶל הָאֵלֶּה,
וְרָאִיתָ עוֹד כּוֹכְבֵי שַׁחַק,
וְהָיָה לְךָ לְשִׂמְחָה לֵאמֹר: הָיִיתִי (בַּתֹּפֶת),
דַּבֵּר נָא עָלֵינוּ אֶל שׁוֹכְנֵי אָרֶץ:
אַחֲרֵי כֵן חָדְלוּ לְהַקִּיף, וַיָּנוּסוּ,
וּבְנוּסָם הָיוּ רַגְלֵיהֶם קַלּוֹת כְּבַעֲלֵי כְנָפַיִם.
לֹא יוּכַל אִישׁ דַּבֵּר אָמֵן
מְהֵרָה, כְּמַהֵר בָּרְחָם;
וַיִּיטַב בְּעֵינֵי מוֹרִי לִנְסוֹעַ.
אֲנִי הָלַכְתִּי אַחֲרָיו, וּמְעַט אַחֲרֵי נָסַעְנוּ,
קוֹל הֲמוֹן הַמַּיִם הָיָה קָרוֹב אֵלֵינוּ כָּכָה,
כִּי אִם דִּבַּרְנוּ, לֹא יִהְיוּ נִשְׁמָעִים דְּבָרֵינוּ.
כַּנָּהָר הַיּוֹרֵד לְבַדּוֹ מֵהַר וִיזוֹ, קַדְמָה,
לִשְׂמֹאל הָרֵי אַפֶּנִינִי,
וְטֶרֶם רִדְתּוֹ אֶל הַנַּחַל,
שְׁמוֹ אַקְוָאקֵיטָה,
וּבְהַגִּיעוֹ עִיר פוֹרְלִי שִׁנּוּ
(וְקָרְאוּ שְׁמוֹ מָנְטוֹנֵה)
הַמַּרְעִים שָׁמָּה הָהָר מִן עַל סַן בֶּנֵדִיטוֹ (בֵּית הַכְּמָרִים),
מִפְּנֵי נָפְלוֹ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מַחְסֶה לַאֲלָפִים;

כֵּן שָׁמַעְנוּ קוֹל הַמַּיִם הַמְּאָרְרִים
יוֹרְדִים מִבִּקְעֵי צוּר,
אֲשֶׁר מְהֵרָה תְּצִלֶּינָה אָזְנֵי שׁוֹמְעוֹ.—
עֲבוֹת הָיָה אָזוּר בְּמָתְנַי,
אֲשֶׁר חָשַׁבְתִּי בְּרֵאשִׁית דַּרְכִּי
לִלְכּוֹד בּוֹ הַנָּמֵר עוֹרוֹ חֲבַרְבֻּרוֹת.
וְעַתָּה אַלּוּפִי צִוָּנִי
לְפַתֵּחַ אוֹתִי מִמֶּנּוּ,
וָאֶתְּנֵהוּ לוֹ צָרוּר וְנָגֹל;
כִּי הוּא פָּנָה לִימִינוֹ,
וּבִהְיוֹתוֹ רָחוֹק מְעַט מֵהַשָּׂפָה,
הִשְׁלִיכָהוּ מַטָּה בְּנַחַל הָעֵמֶק הַהוּא.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְלִבִּי: אָכֵן חֲדָשָׁה תַּעֲנֶה
אֶת פֹּעַל מוֹרִי, כִּי עֵינָיו
פְּקוּחוֹת שָׁם כְּאִישׁ הַמְחַכֶּה דָבָר.
מַה יָּאֶה לְאָדָם לִהְיוֹת נִזְהָר
לִפְנֵי הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּ בְּמַעֲשֵׂי הָאָדָם לְבַדָּם,
כִּי בְעֵין שִׂכְלָם גַּם לְמַחְשְׁבוֹתָיו יִרְאוּן!
כִּי הוּא אָמַר לִי: אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְחַכֶּה
יַעֲלֶה בִמְהֵרָה, וַאֲשֶׁר חָלַמְתָּ בְּמַחֲשַׁבְתְּךָ,
חִישׁ יִגָּלֶה לְעֵינֶיךָ.
טוֹב לָאִישׁ כִּי יַאְטֵר בְּכָל כֹּחוֹ אֶת שְׂפָתָיו,
וְאַל יוֹצִיא דִבְרֵי הָאֱמֶת, אֲשֶׁר מַרְאֵיהֶם דִּבְרֵי־שָׁקֶר,
פֶּן בְּלִי פֶשַׁע יֵבוֹשׁ בָּהֶם;
אַךְ הַפַּעַם לֹא אוּכַל שָׁתוֹק, וְנִשְׁבַּעְתִּי אֵלֶיךָ,
(Commedia) קוֹרֵא (נְעִים) בְּשִׁירֵי סֵפֶר הַמַּרְאוֹת הַזֶּה,
אֲשֶׁר חֲפָצַי יִמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ,

Digitized by Google

כִּי עַל פְּנֵי רוּחַ הֶעָב וְהַחשֶׁךְ
רָאִיתִי צֶלֶם עוֹלֶה וְשׁוֹחֶה בּוֹ,
אֲשֶׁר כָּל אַבִּיר לֵב יֵחַת מִפָּנָיו.
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַמַּלָּח בְּשׁוּבוֹ מִמְּצוּלוֹת־יָם,
אַחֲרֵי רִדְתּוֹ בָם לְהַתִּיר וָו הַסְּפִינָה,
הָאוֹחֵז בַּסֶּלַע, אוֹ כְּדָבָר נִסְתָּר בַּיָּם,
פּוֹרֵשׂ זְרוֹעוֹתָיו לְמַעְלָה, וְאֶת רַגְלָיו מְקָרֵב לַעֲלוֹת.

שִׁיר שִׁבְעָה עָשָׂר: גֵּירְיוֹנֵי הַחַיָּה הָרָעָה, דְּמוּת הָעֹשֶׁק.

הִנֵּה הַחַיָּה (בָּאָה) בִּזְנָבָהּ שָׁנוּן,
עוֹבֶרֶת הָרִים, וּמְשַׁבֶּרֶת חוֹמוֹת וּכְלֵי מִלְחָמָה,
מְלֹא כָל־הָאָרֶץ צַחֲנָתָהּ!
כֵּן דִּבֵּר אֵלַי אַלּוּפִי,
וְהוֹרָה לָהּ לָבוֹא הַשָּׂפָה,
אֵצֶל גֶּדֶר הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְנוּ.
וְהָעֹשֶׁק, בְּגוּפַת שִׁקּוּצוֹ,
בָּא אֵלֵינוּ, רֹאשׁוֹ וּבִטְנוֹ מִחוּץ לַמַּיִם;
כִּי אֶת זְנָבוֹ לֹא הוֹצִיא עַל הַשָּׂפָה.
פְּנֵי הַחַיָּה פְּנֵי אִישׁ צַדִּיק,
כֵּן תֵּיטִיב אֶת מַרְאָהָ,
אַךְ שְׁאַר כָּל־גּוּפָהּ כְּגוּף נָחָשׁ;
וּשְׁתֵּי זְרוֹעוֹת לָהּ, שְׂעִירוֹת עַד אֲצִילוֹתֶיהָ;
גַּבָּהּ, בִּטְנָהּ, וְצַלְעוֹתֶיהָ,
עֲקֻדּוֹת, נְקֻדּוֹת לִצְבָעִים שׁוֹנִים.
כֵּן הִרְבּוּ לִצְבּוֹעַ אֶת שַׂלְמוֹתֵיהֶם,
מִמַּטָּה וּמִמַּעַל יוֹשְׁבֵי טַרְטָרִיָּה, וְהַיִּשְׁמְעֵאלִים,
וְגַם אֲרַקְנֵי לֹא חָשְׁבָה צֶבַע רִקְמָתַיִם כְּמוֹהֶן.
כַּסְפִינוֹת יוֹשְׁבוֹת לִפְעָמִים עַל שְׂפַת הַיָּם,
חֶלְקָן בַּמַּיִם, וְחֶלְקָן בַּיַּבָּשָׁה,
וְכַאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּאֶרֶץ הָאַשְׁכְּנַזִּים הַמְּנֻאָלִים.

Digitized by Google

כִּי הַקִּסְטוּרוֹ מוּכָן (עַל שְׂפַת נְהַר דָנוּבִּיוֹ) מַרְאֵה קָצֵהוּ, (Bevero)
וְכֻלּוֹ לֹא יֵרָאֶה, לָאֲרוֹב (הַדֶּנָה), כֵּן הַחַיָּה הָרָעָה עֲמְדָה
עַל שְׂפַת אֶבֶן, הַסּוֹבֶבֶת אֶת שְׂדֵה הַחוֹל.
גּוֹעַ תָּנִיעַ זְנָבָהּ בִּמְקוֹם הַתֹּהוּ,
וַתִּטֶּה לְמַעְלָה אֶת קִלְשׁוֹן מְרִירוּתָהּ,
כִּי זְנָבָהּ כְּעַקְרָב יַפְרִישׁ.
וְאַלּוּפִי אָמַר: עַתָּה נִטֶּה נָא מְעַט מִדַּרְכֵּנוּ,
לָלֶכֶת עַד הַחַיָּה הָרָעָה
הָרוֹבֶצֶת שָׁמָּה.
וְכֵן יָרַדְנוּ לִימִינֵנוּ,
וַנִּצְעַד כַּעֲשֶׂרֶת צְעָדִים עַל הַקָּצֶה הַתִּיכוֹן,
רָחוֹק מֵהַחוֹל, וּמִמְּטַר הַלֶּהָבוֹת,
וַיְהִי כְּהַגִּיעֵנוּ אֶצְלָהּ,
רָאִיתִי הָלְאָה חַטָּאִים
יוֹשְׁבִים עַל הַחוֹל עַל שְׂפָתוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: לְמַעַן תֵּדַע בֶּאֱמֶת
מִשְׁפַּט הַגַּלְגַּל הַזֶּה,
לֵךְ אֲלֵיהֶם, וּרְאֵה בְּדַרְכָּם.
אַךְ יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים עִמָּהֶם;
וְעַד שׁוּבְךָ, אֶשְׁאֲלָה מִן הַחַיָּה הַזֹּאת,
אֲשֶׁר תֹּאבֶה לָשֵׂאת אוֹתָנוּ עַל כִּתְפוֹתֶיהָ הַחֲזָקִים.
וָאֵלֵךְ לְבַדִּי לִקְצֵה
הַגַּלְגַּל הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה,
אֲשֶׁר יוֹשְׁבִים שָׁם הַחַטָּאִים הָאֻמְלָלִים.
מַכְאוֹבָם נוֹבֵעַ (בִּדְמָעוֹת) מֵעֵינֵיהֶם,
וַיָּנֻעוּ יְדֵיהֶם הֵנָּה וָהֵנָּה, לְהָגֵן בַּעֲדָם,
נֶגֶד הָאֵד מִפֹּה, וְנֶגֶד חֹם הָאָרֶץ מִפֹּה.

כְּמַעֲשֵׂה הַכְּלָבִים כִּימֵי הַקַּיִץ ·
עַתָּה בְּרֹאשָׁם, וְעַתָּה בְּרַגְלֵיהֶם,
לְהִנָּצֵל מִנְּשִׁיכַת פַּרְעוֹשׁ, זְבוּב, וְצִרְ״עָה. (Tafäni)
וּבְהַבִּיטִי בִּפְנֵי הָעֲנִיִּים,
אֲשֶׁר הָאֵשׁ הַמָּרָה נוֹפֶלֶת עֲלֵיהֶם,
לֹא הִכַּרְתִּי מֵהֶם אִישׁ,
אַךְ רָאִיתִי לְכֻלָּם כִּיס תָּלוּי עַל צַוְּארֵיהֶם,
וְעָלָיו צֶבַע רִקְמָה (לְמִשְׁפְּחוֹתָם),
וְעֵינֵי כֻלָּם אַךְ אֶל כִּיסוֹ תִשְׁעֶינָה.
וּבְהַבִּיטִי עוֹד, רָאִיתִי עַל כִּיס צָהֹב
רִקְמַת תְּכֵלֶת,
וּפְנֵי אַרִי, וְדֶרֶךְ אַרִי לָהּ.
וָאוֹסִיף לְהַבִּיט הָלְאָה,
וְהִנֵּה לְעֵינַי נֶפֶשׁ, וְכִיסָהּ אָדוֹם מִדָּם,
וְעָלָיו מַרְאֵה אוָֹז, לָבָן מֵחֶמְאָה (נ״א מִשֶּׁנְּהַבִּים.)
וְאַחֶרֶת, אֲשֶׁר כִּיסָהּ לָבָן,
וּבוֹ חֲזִירְתָּה הָרָה, בְּצֶבַע תְּכֵלֶת,
אָמְרָה אֵלַי: מַה לְּךָ בַּשַּׁחַת הַזֹּאת?
וְעַתָּה לֵךְ נָא, וּבִהְיוֹתְךָ עוֹד חַי,
דַּע, כִּי שְׁכֵנִי וִיטָלְ״אָנוֹ (דֵ״ל דִינְמִי)
יֵשֵׁב פֹּה לִשְׂמֹאלִי.
אֲנִי לְבַדִּי פָּאדוֹבָ״נִי, בְּתוֹךְ פִירֶנְצִ״יִּים הָאֵלֶּה,
וּפְעָמִים רַבּוֹת אָזְנַי תְּצִלֶּינָה בְּקוֹלָם
לֵאמֹר: „יָבוֹא נָא הַשַּׂר הַגָּדוֹל,
אֲשֶׁר עַל כִּיסוֹ שְׁלֹשָׁה שְׂעִירִים.“
וְאַחַר דַּבְּרוֹ אֵלֶּה הִטָּה אֶת פִּיו, וַיּוֹצִיא אֶת לְשׁוֹנוֹ.
כְּשׁוֹר הַמְלַקֵּק אֶת אַפּוֹ.

וּמִיִּרְאָה; פֶּן יִחַר עוֹד לְמוֹרִי,
אֲשֶׁר הִזְהִירָנִי: אַל תְּאַחֵר אִתָּם,
עָזַבְתִּי הַנְּפָשׁוֹת הַנִּדְכָּאוֹת, וָאָשׁוּב לִי.
וָאֶמְצָא אַלּוּפִי, אֲשֶׁר כְּבָר עָלָה
עַל גַּב הַחַיָּה הָעַזָּה,
וַיֹּאמַר: עַתָּה חֲזַק וֶאֱמַץ לִבְּךָ.
כִּי מֵעַתָּה, אֵלֶּה הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עָלֵינוּ לָרֶדֶת.
עֲלֵה לְפָנַי, וְאָנֹכִי אֶהְיֶה בַּתָּוֶךְ,
וְאַל יִגַּע בְּךָ זְנַב הַחַיָּה.—
כְּאִישׁ אֲחָזוֹ קוֹר הַקַּדַּחַת
רְבִיעִיָּה, אֲשֶׁר צִפָּרְנָיו יְרַקְרַקּוֹת,
וְאַף בִּרְאוֹתוֹ מְקוֹם צֵל, כָּל גּוּפוֹ מַרְעִיד,
כֵּן נִהְיֵיתִי אֲנִי כְּשָׁמְעִי דְבָרָיו;
אַךְ הֱבִישׁוּנִי תוֹכְחוֹתָיו,
הַמְאַמְּצוֹת לֵב עֶבֶד לִפְנֵי אֲדוֹן חֶסֶד.
וָאַעַל וָאֶרְכַּב עַל כְּתֵפֶיהָ הַקָּשׁוֹת:
וַיְהִי בִלְבָבִי לֵאמֹר: הַחֲזֵק יָדְךָ בִּי;
אַךְ הַקּוֹל לֹא יָצָא מִגְּרוֹנִי, כַּאֲשֶׁר חָפַצְתִּי.
וְאוּלָם, מוֹרִי, אֲשֶׁר בְּמֵצַר אַחֵר
הָיָה לִי לְעֶזְרָה, כְּמוֹ עָלִיתִי עָלֶיהָ,
חִבְּקָנִי בִּזְרוֹעוֹתָיו, וַיִּתְמוֹךְ בִּי,
וַיֹּאמַר: עַתָּה נִסְעָה גֵּירְיוֹנִי,
וְגַלְגַּלֵּי אָרְחֲךָ יִהְיוּ רְחָבִים, וּרְדָה לְאַט,
שִׂים לִבְּךָ עַל הַמַּשָּׂא הַזָּר אֲשֶׁר תִּשָּׂא.—
כָּאֳנִיָּה בְּצֵאתָהּ מִן הַחוֹף,
תֵּלֵךְ מְעַט מְעַט לְאָחוֹר, כֵּן נֶרְדָּה לָּהּ הַחַיָּה,
וְכִהְיוֹתָהּ בִּמְקוֹם רָוַח,

הַפְּכָה וְנָבָה אֶל אֲשֶׁר שָׁם חֵיקָהּ,
וַתֵּט אוֹתָהּ כְּנָחָשׁ בָּרִיחַ, וְאַחַר כֵּן נֶסְעָה, (anguila)
וַתֶּאֱסוֹף אֵלֶיהָ אֶת הָרוּחַ בְּכַפֶּיהָ,
לֹא נָדַל פַּחַד פִּיטוֹנָטַי מִפַּחֲדִי,
בְּעָזְבוֹ הַמֶּתֶג, וְעָלָיו שָׁמַיִם בָּעֲרוּ,
כַּאֲשֶׁר עוֹד הַיּוֹם נִרְאָה;
וְאִיקָרוּ הֶעָנִי, בִּרְאוֹתוֹ כְּנָפָיו
נְמוֹגִים עַל מָתְנָיו בְּדַמֵּם דּוֹנָג,
וְאָבִיו צוֹעֵק: „בְּדֶרֶךְ רָעָה אַתָּה הוֹלֵךְ,“
לֹא פַּחַד כָּמוֹנִי, בִּרְאוֹתִי נַפְשִׁי בְּמָקוֹם תֹּהוּ כֻּלּוֹ,
בְּלִי רְאוֹתִי מְאוּמָה,
בִּלְתִּי הַחַיָּה לְבַדָּהּ;
וְהִיא שָׁחֲחָה לְאַט לְאַט,
הִתְגַּלְגֵּל וַיֵּרוֹד, וְאָנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי,
וְלֹא שָׁמַעְתִּי, כִּי אִם הָרוּחַ הַנּוֹשֵׁף עַל פָּנַי וְתַחְתָּי,
וּמִימִינִי הֶמְיַת נִבְכֵי מַיִם,
אֲשֶׁר יֶהֱמוּ תַּחְתֵּינוּ לְהַפְחִיד,
וְעַל כֵּן הִטֵּיתִי מַטָּה רֹאשִׁי וְעֵינַי.
אָז יִגְדַּל פַּחְדִּי לְרִדְתִּי,
כִּי רָאִיתִי אִשִּׁים, וְקוֹל בְּכִי שָׁמַעְתִּי,
וַתִּרְנַז בִּטְנִי, וָאֶלְחַץ רַגְלַי אֶל הַחַיָּה,
וַאֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי עַד הֵנָּה,
הִגִּידוּ לִי הַיְּרִידָה וְהַהַקָּפָה; הַצָּרוֹת הַנּוֹרָאוֹת
אֲשֶׁר קָרְבוּ אֵלֵינוּ מִכָּל עֵבֶר.
כְּתַחְמָס, אַחֲרֵי פְּרוֹשׂ רַבַּת עַל כְּנָפָיו;
וּבְלִי שְׁמוֹעַ צִפּוֹר קוֹרֵא, וּבְלִי רְאוֹת צֶלֶם הַקּוֹרֵא,
יָחֵל לָרֶדֶת, וְהַצַּיָּד אוֹמֵר: „אוֹיָה; מַה זֶּה תֵּרֵד!“

Digitized by Google

וְהוּא עָיֵף הוֹלֵךְ וְיוֹרֵד. קַל יָנוּד בְּעוּפוֹ
בְּמֵאַת גַּלְגַּלִּים, וְהִתְיַצֵּב מֵרָחוֹק
מֵאֲדוֹנָיו סַר וְזָעֵף;
כָּכָה נִרְיוֹנֵי שְׁמָנוּ
בְּתַחְתִּית הַסֶּלַע הֶהָרוּס,
וְאַחֲרֵי הֱסִירוּ מֵעַל גַּבּוֹ מַשָּׂא נוֹפְנוֹ,
הָלַךְ לוֹ נָז חִישׁ כַּחֵץ יָעוּף מֵהַקֶּשֶׁת.

שִׁיר שְׁמֹנָה עָשָׂר: הַגַּלְגַּל הַשְּׁמִינִי, וּשְׁנַיִם מֵעֲשָׂרָה חֲרָטָיו.

מָקוֹם יֵשׁ בַּתֹּפֶת, וּשְׁמוֹ מָלֵיבּוֹלְגִּיָה (חֲרָטִים רָעִים) (borse)
כֻּלּוֹ אֶבֶן אַחַת, וּמַרְאֵהוּ בַּרְזֶל,
כַּשָּׂפָה הַסּוֹבֶבֶת אוֹתוֹ מִלְמַעְלָה;
וּבַמָּקוֹם הָרַע הַהוּא בְּתוֹכוֹ
נָבוּב כְּבוֹר רָחָב וְעָמֹק מְאֹד,
וְדַרְכּוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ אַגִּידָה.
הַשָּׂפָה, אֲשֶׁר בֵּין הַבּוֹר וְרַגְלֵי הַסֶּלַע,
עֲגוּלָה, וּמְקוֹם עָמְקָהּ יִפָּרֵד,
וְהָיָה לְעֶשֶׂר שִׁיחוֹת,
וְצוּרָתוֹ כְּצוּרַת שׁוּחוֹת רַבּוֹת,
הַסּוֹבְבוֹת מִגְדַּל עֹז
לְמִשְׁמֶרֶת הַחוֹמוֹת.
וְכַאֲשֶׁר בַּמְּצוּדוֹת
יִהְיוּ גְשָׁרִים קְטַנִּים,
מִסַּף הַשַּׁעַר עַד הַשָּׂפָה הַחִיצוֹנָה,
כָּכָה סְעִיפֵי צוּר מִתְנַשְּׂאִים שָׁם
מִשָּׁרְשֵׁי הַסֶּלַע, יוֹצְאִים וְעוֹבְרִים בְּעַד הַשְּׂפָתוֹת,
וּבְעַד הַשִּׁיחוֹת, עַד שְׂפַת הַבּוֹר, וְשָׁמָּה נִגְרְעוּ וְנֶסוֹפוּ.
אֶל מָקוֹם זֶה בָּאנוּ, וְשָׁם הֱרִידָנוּ
גֵּירְיוֹנֵי מִגַּבּוֹ; וַיִּפֶן הַמְשׁוֹרֵר
לִשְׂמֹאלוֹ, וַאֲנִי אַחֲרָיו.

Digitized by Google

וְלִימִינִי רָאִיתִי רָעוֹת חֲדָשׁוֹת עוֹרְרוֹת לֵב,
יִסּוּרִים שׁוֹנִים, וַאֲחֵרִים בְּשׁוֹט מַכִּים,
וּמַאֲלָה מָלֵא כָּל הֶחָרִיט הָרִאשׁוֹן.—
בְּתַחְתִּיתוֹ הַחַטָּאִים עֲרוּמִים,
בָּאִים לְנֶגְדֵּנוּ מֵהֶתָּוֶךְ מִפֹּה,
וּמִפֹּה אֲחֵרִים בָּאִים עִמָּנוּ, אַךְ נֶחְפָּזִים מֵהֶם;
כַּמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל
יַעֲשׂוּ בְּעִיר רוֹמִי, מִפְּנֵי הֲמוֹן הָעָם כִּי רַב הוּא,
אֲשֶׁר יַעַבְרוּ כֻלָּם עַל הַגֶּשֶׁר (מִמְּצוּדַת סַנְט־אַנְגֶ׳לוֹ,)
מִצַּד אֶחָד יְיַשְּׁרוּ פְּנֵיהֶם
אֶל הַמְּצוּדָה, הַהוֹלְכִים לְסַן פִּיאַטְרוֹ,
וּמִצִּדּוֹ הָאַחֵר הַהוֹלְכִים נֶגֶד הָהָר,
מִזֶּה וּמִזֶּה עַל הַסֶּלַע הַמַּר
רָאִיתִי שְׂטָנִים מַקְרִינִים, וּבִידֵיהֶם שׁוֹטִים גְּדוֹלִים,
אֲשֶׁר בָּם יַכּוּם בַּאֲחוֹרֵיהֶם מַכַּת אַכְזָרִי.
אוֹיָה! מָה קַלּוּ בְּרַגְלֵיהֶם
מִפְּנֵי מַכּוֹת רִאשׁוֹנוֹת! וְאִישׁ מֵהֶם
לֹא יִתְמַהְמַהּ עַד הֻכּוֹתָם שֵׁנִית וּשְׁלִישִׁית.
וּבְהִתְהַלְּכִי שָׁמָּה, עֵינַי נִפְגְּעוּ בְּאֶחָד מֵהֶם,
וָאֲמַהֵר לֵאמֹר:
אָמְנָה רָאִיתִי אֶת זֶה מֵאָז.
וְהַבֵּט הִבַּטְתִּי בְּפָנָיו שֵׁנִית לְהַכִּירֵהוּ,
וְאַלּוּפִי הַטּוֹב עָמַד לְמַעֲנִי שָׁמָּה,
וַיִּתֶּן לִי לָשׁוּב מְעַט לַאֲחוֹרַי:
וְהַמֻּכֶּה בַשּׁוֹט, לְהִסָּתֵר לְעֵינַי,
הִטָּה אֶת פָּנָיו אַרְצָה, אַךְ בְּלִי הוֹעִיל,
כִּי אֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הוֹי הַנּוֹטֶה עֵינְךָ אֶל הָאָרֶץ,

Digitized by Google

אִם הַכָּרַת פָּנֶיךָ לֹא תְכַזֵּב,
אַתָּה הוּא וֶינֶדִּיקוֹ קַצִיאָנִימִיקוֹ;
אַךְ מָה הֱבִיאֲךָ אֶל יִסּוּרִים נִתְעָבִים כָּאֵלֶּה?
וַיַּעֲנֶה וַיֹּאמַר: נֶגֶד רְצוֹנִי אֲדַבֵּרָה;
כִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ הִשִּׁיאַתְנִי שְׂפָתְךָ הַצָּחָה,
אֲשֶׁר הִזְכִּירַתְנִי אֶת יְמֵי חֶלְדִּי.
אֲנִי הוּא אֲשֶׁר הֵסַתִּי אֶת גִיזוֹלָה הַיָּפָה,
לְמַלְאוֹת תַּאֲוַת הַמַּרְקִיז,
וְלֹא כַדִּבָּה אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ עַל הַנְּבָלָה הַזֹּאת.
וְלֹא אֲנִי לְבַדִּי מִבְּנֵי בּוֹלוֹנְיָה בּוֹכֶה פֹּה,
כִּי כָל הַגָּלִיל הַזֶּה מָלֵא מֵהֶם,
וּמִסְפָּרָם גָּדוֹל מִמִּסְפַּר לְמוּדֵי (שְׂפַת) סִי
בֵּין (הַנְּהָרוֹת) סָבִינָה וְרֵינוֹ,
וְאִם חָפַצְתָּ עֵד וְעֵדוּת לְזֹאת,
הָשֵׁב אֶל לְבָבְךָ, מָה רַבָּה רוּחַ הַכִּילַי בְּקִרְבֵּנוּ.
עוֹד זֶה מְדַבֵּר, וְשָׂטָן אֶחָד הִכָּהוּ
בְּשׁוֹטוֹ, וְאָמַר לוֹ: „גֶּשׁ הָלְאָה
רוֹעֵה זוֹנוֹת, לֹא הָיְתָה בָזֶה קְדֵשָׁה.“ (Ruffian)
וַאֲנִי שַׁבְתִּי אֶל אַלּוּפִי.
וְאַחַר צְעָדִים מְעַטִּים בָּאנוּ אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר בּוֹ שֵׁן סֶלַע יוֹצֵא מִצֶּלַע הַשָּׂפָה.
וַתְּהִי נְקַלָּה עֲלוֹתֵנוּ עָלָיו,
וַנִּתְהַלֵּךְ עַל גַּבּוֹ, וּפָנֵינוּ לְיָמִין,
וְכֵן נָסַעְנוּ מֵהַחוֹמוֹת הַמַּקִּיפוֹת לִימֵי עוֹלָם,
וּכְבוֹאֵנוּ אֶל הַגֶּשֶׁר, אֲשֶׁר תַּחְתָּיו הַסֶּלַע
נוֹתֵן מָקוֹם לַנְּפָשׁוֹת הַמֻּכּוֹת לַעֲבוֹר,
אַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: סֹב וְהַבִּיטוּ בְךָ

עֵינֵי הַחַטָּאִים הַבָּאִים,
כִּי לֹא יָכֹלְתָּ רְאוֹת פְּנֵיהֶם,
כִּי אֶצְלֵנוּ הָלְכוּ בַּדֶּרֶךְ עַד עַתָּה.
מֵעַל הַכֶּבֶשׁ הַקַּדְמוֹן רְאִינוּם,
בָּאִים נֶגְדֵּנוּ מִצִּדּוֹ הַשֵּׁנִי,
וְגַם הֵמָּה בְּשׁוֹטִים הֻכּוּ.
וּמוֹרִי, בְּלִי שְׁאֵלָה מֵאִתִּי,
אָמַר אֵלַי: הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת הָאִישׁ הַגָּדוֹל
הַהוֹלֵךְ לִקְרָאתֵנוּ, וּבְכָל מַכְאוֹבוֹ, לֹא נִרְאוּ דְמָעוֹת עַל עֵינָיו.
אֵיךְ הַדְרַת מֶלֶךְ עוֹדֶנָּה בְּתֹאַר פָּנָיו!
הוּא גִּיאָזוֹנֵי, אֲשֶׁר בְּחָכְמָתוֹ וּבְאֹמֶץ לִבּוֹ
שָׁלַל אֶת גֵּז שְׂעִיר הַזָּהָב מִיַּד אַנְשֵׁי קוֹלְכוֹ.
וּבְעָבְרוֹ בְּאִי לֵינוֹ,
אַחֲרֵי כִּי הַנָּשִׁים הָעַזּוֹת וְהָאַכְזָרִיּוֹת
הָרְגוּ כָּל זָכָר אֲשֶׁר בְּאַרְצָן,
בְּשִׂפַת חֲלָקוֹת וּמַדּוּחִים
הֵסִית אֶת הָעַלְמָה אִזִּיפִּילֵי (מַלְכַּת הָאָרֶץ)
אֲשֶׁר עָקְבָה לְפָנִים כָּל רֵעוֹתֶיהָ,
וְאַחֲרֵי כֵן עֲזָבָהּ שָׁם הָרָה וְגַלְמוּדָה;
עַל הַחַטָּאת הַזֹּאת נָדוֹן הוּא פֹּה,
וְגַם מִדְיָהּ תִּתְנַקֵּם בְּבִגְדוֹ בָהּ.
וְאִתּוֹ מִדָּה אַחַת לְכָל אֲשֶׁר הֵסִית אִשָּׁה בְּמִרְמָה;
וְזֹאת דַּיְּךָ לָדַעַת בְּדַרְכֵי עֵמֶק זֶה,
וְדֶרֶךְ הַנִּתְפָּשִׂים בּוֹ.
כְּבָר בָּאנוּ עַד הַנָּתִיב הַצַּר,
הַמְאַחֵז בַּחֲצִי הַשָּׂפָה הַשֵּׁנִית,
וַיְהִי לְגֶשֶׁר אַחֵר.

Digitized by Google

מִשָּׁם שָׁמַעְנוּ חַטָּאִים אֲחֵרִים
מְקוֹנְנִים בְּקוֹל נָמוֹךְ בַּחָרִיט הַשֵּׁנִי,
נוֹפְחִים בְּאַפֵּיהֶם, וּבְכַפֵּיהֶם מַכִּים בְּגוּפָם.
הַשָּׂפוֹת הָהֵנָּה הָיוּ טָחוֹת בְּפִיחַ עָבוּשׁ,
הַנַּעֲשָׂה מֵאֵת עָשָׁן רָע הָעוֹלֶה מִתַּחְתָּן,
וְרֵיחוֹ רָע עַד מְאֹד לָעֵינַיִם וּלְאַפַּיִם.
וְעִמְקֵי הַמָּקוֹם כֻּלּוֹ חֹשֶׁךְ, וְלֹא נִתַּן לָנוּ לִרְאוֹת בְּתוֹכוֹ,
כִּי אִם בַּעֲלוֹת עַל גַּבֵּי הַגֶּשֶׁר,
אֲשֶׁר שָׁמָּה רֹאשׁ הַסֶּלַע יִגְבַּהּ לְמַעְלָה.
שָׁמָּה עָלִינוּ, וּמִשָּׁם רָאִיתִי בְּתוֹכָהּ
חַטָּאִים הָטְבָּעִים בְּצֹאָה רַבָּה וְרָעָה,
כְּהֵאָסֵף שָׁם כָּל מַחֲרָאוֹת הָאָרֶץ.
וַאֲנִי בְחַפְּשִׂי בְעֵינַי לְמַטָּה,
רָאִיתִי בָהֶם חוֹטֵא, אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ מְגֹאָל מִצֹּאָה,
עַד לֹא הָרְאָה אִם שֵׂעָר בְּרֹאשׁוֹ, אוֹ אִם קֵרֵחַ הוּא.
וְהוּא נָעַר בִּי: מַדּוּעַ אַתָּה מִתְאַוֶּה
לְהַבִּיט בִּי, מֵהַבִּיט בִּמְגֹאָלִים רֵעַי?
וַאֲנִי עָנִיתִי אֵלָיו: כִּי אִם זְכָרוּנִי אֱמֶת,
הִנֵּה רָאִיתִי אוֹתְךָ בִּהְיוֹת שְׂעַר רֹאשְׁךָ יָבֵשׁ,
וְאַתָּה הוּא אַלֶּסִּיוֹ אִינְטֶרְמִּינֶהִי, אִישׁ לוּקָּה,
וְעַל זֶה עֵינַי יַבִּיטוּ בְךָ יוֹתֵר מִכֻּלָּם.
אָז יַכֶּה אֶת רֹאשׁוֹ בְּכַפָּיו, וַיֹּאמַר:
חֲלַקְלַקּוֹת טֶבְעוּ אוֹתִי בַּבּוֹר זֶה,
אֲשֶׁר לְשׁוֹנִי שָׂבוֹעַ לֹא שָׂבְעָה בָהֵנָּה.
וְאַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי אָמַר לִי: שָׂא עֵינֶיךָ
וּרְאֵה עוֹד לְפָנֶיךָ,
וְהַבִּיטָה אֶת פְּנֵי הָאִשָּׁה

פְּרוּעַת רֹאשׁ וּמְגֹאָלָה,
מִתְגוֹדֶדֶת שָׁם בְּצִפָּרְנֶיהָ מְלֵאֵי צוֹאָה;
עֵת תִּשְׁכַּב, וְעֵת תַּעֲמוֹד, בְּאֵין מָנוֹחַ.
הִיא מְאֹדֵי הַזּוֹנָה, אֲשֶׁר אֶל קְדֵשָׁה,
שׁוֹאֵל לֵאמֹר: הַהִרְבֵּיתִי לִמְצוֹא חֵן בְּעֵינָיִךְ?
עָנְתָה וַתֹּאמַר: הֲלֹא הִפְלִיתָ לִמְצוֹא:
וְעַתָּה דַּי לָנוּ; רַבַּת רָאִינוּ הַנִּמְאָסוֹת הָאֵלֶּה.

שִׁיר תְּשְׁעָה עָשָׂר: הֶחָרִיט הַשְּׁלִישִׁי

אוֹי לָכֶם שִׁמְעוֹן"הַמְכַשֵּׁף וַחֲבֵרֶיךָ הָרָעִים, (Simon"mago)
אֲשֶׁר אֶת קָדְשֵׁי־אֵל, הַנּוֹשְׁקִים
אֶת צְדָקָה, אַתֶּם רַעֲבֵי־הוֹן
בְּזָהָב וּבְכֶסֶף תִּמְכּוֹרוּ;
עַתָּה יִשָּׁמַע קוֹל שׁוֹפְרִי עֲלֵיכֶם,
כִּי בֶחָרִ"יט הַשְּׁלִישִׁי תֵּשֵׁבוּ.—
נַחְנוּ כְּבָר בַּשּׁוּחָה הָאַחֶרֶת,
בַּעֲלוֹתֵנוּ אֶל מְקוֹם הַסֶּלַע,!
הָעוֹמֵד מֵעַל תּוֹךְ הַשַּׁחַת.
מָה עֲמֻקָּה מְלַאכְתֵּךְ חָכְמַת עֶלְיוֹן,
בַּשָּׁמַיִם, בָּאָרֶץ, וּבָאֲבַדּוֹן!
מַה יָּשְׁרוּ מִשְׁפָּטַיִךְ לָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָיו!
אֲנִי רָאִיתִי בְּיַרְכְּתֵי הַשַּׁחַת וּבְצַלְעוֹתֶיהָ,
הָאֶבֶן הַשְּׁחוֹרָה, חוֹרִים חוֹרִים כֻּלָּהּ,
רוֹחַב אֶחָד לְכֻלָּם, וְכֻלָּם עֲגֻלִּים.
נִרְאוּ אֵלַי לֹא רְחָבִים, וְלֹא צָרִים,
מִן הַחוֹרִים אֲשֶׁר בְּהֵיכַל עִירִי בֵּית סַן יוֹחָנָן (S. Giovanni)
אֲשֶׁר נִבְנוּ שָׁם לְמַעֲשֵׂה הַמְטַבְּלִים (Battezzatori)

לֹא עוֹד שָׁנִים רַבּוֹת עָבְרוּ, כִּי אֲנִי שִׁבַּרְתִּי
אֶחָד מֵהֶם, לְהַצִּיל (נַעַר) אֶחָד הַנּוֹפֵל בְּתוֹכוֹ,
וִיהִי זֶה חוֹתָם לְהַסְכֵּר פִּי דוֹבְרֵי שֶׁקֶר עָלַי.
מִפִּי כָל הַחוֹרִים הָהֵם יֵצְאוּ
רַגְלֵי הַחַטָּאִים, אִישׁ אִישׁ כְּרָעָיו עַד שׁוֹקָיו,
וּשְׁאַר גּוּפָם בְּתוֹכָם נִסְתָּר.
וּשְׁתֵּי כַפּוֹת רַגְלַיִם לְכֻלָּם בּוֹעֲרוֹת בָּאֵשׁ,
וְעַל כֵּן הֵנִיעוּ וְהֵנִידוּ חֲמוּקֵיהֶם בְּכֹחַ גָּדוֹל,
עַד לְנַפֵּץ מוֹסֵרוֹת וָחֶבֶל.
כַּאֲשֶׁר יִהְיֶה בִּבְעוֹר כֵּלִים מְשׁוּחִים,
הַלֶּהָבָה תְּהַלֵּךְ עַל פְּנֵיהֶם לְבַדָּם,
כֵּן תִּבְעַר בְּרַגְלֵיהֶם, מֵהֶעָקֵב עַד הַצִּפָּרְנַיִם.
וַאֲנִי שָׁאַלְתִּי: מוֹרִי, מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר רַב מַדְוֵהוּ,
וּמֵנִיעַ אֶת רַגְלָיו מֵרֵעָיו,
וְלַהֲבָתוֹ אֲדָמָה מְכַלָּנָה?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: אִם חָפַצְתָּ, אוֹרִידְךָ לְמַטָּה
עַד הָעָמוֹק,
וְשָׁם תֵּדַע מִמֶּנּוּ שְׁמוֹ וְחַטֹּאתָיו.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: רְצוֹנִי כִּרְצוֹנֶךָ;
אַתָּה הוּא אֲדוֹנִי, אַתָּה יָדַעְתָּ כִּי לֹא אֶעֱשֶׂה מְאוּמָה
נֶגֶד רְצוֹנֶךָ, וְאַתָּה בּוֹחֵן כִּלְיוֹתַי, תֵּדַע גַּם אֶת אֲשֶׁר אַחֲרִישׁ.
אָז יָרַדְנוּ הַגָּדֵר הָרְבִיעִי,
וַנִּפֶן לִשְׂמֹאלֵנוּ, וַנָּבוֹא
אֶל יַרְכְּתֵי הַבּוֹר הַצַּר וּמְלֹא חוֹרִים.
וּמוֹרִי הַטּוֹב לֹא הוֹרִידָנִי מֵעַל שׁוֹקָיו,
עַד בּוֹאֵנוּ אֶל הַבּוֹר אֲשֶׁר בּוֹ הַחוֹטֵא
הַמַּרְאֶה אֶת בִּכְיוֹ בְּנוֹעַ רַגְלָיו.

וַאֲנִי עָנִיתִי וְאָמַרְתִּי: הוֹי נֶפֶשׁ חֹטֵאת,
וּתְהִי מִי אַתְּ, הַתְּקוּעָה כְּנֵס, וְרֹאשֵׁךְ לְמַטָּה,
דַּבְּרִי אִם תּוּכְלִי.
וַאֲנִי, כָּאָח עַל הַמִּתְוַדֶּה, בְּהַטּוֹתוֹ אָזְנָיו (frate)
עַל הַשּׁוֹדֵד הָרָע, אֲשֶׁר אַחֲרֵי הִתָּקְעוֹ (בְּרֹאשׁוֹ בָּאָרֶץ)
קוֹרֵא עוֹד אֶת הָאָח אֵלָיו (בְּעָרְמָה) לְאַחֵר אֶת הַמָּוֶת,
וְהוּא צָעַק: הַכְּבַר בָּאתָ פֹּה עוֹמֵד (עַל רֹאשֶׁךָ)
הַכְּבַר בָּאתָ הֵנָּה בּוֹנִיפַצְיוֹ? (אִם כֵּן)
רַב שָׁנַנְתִּי בִנְבוּאָתִי עַל שְׁנֵי חַיֶּיךָ.
כְּבַר שָׂבַעְתָּ כֶּסֶף,
אֲשֶׁר עָלָיו לָקַחְתָּ לְךָ בְּמִרְמָה
הָאִשָּׁה הַיָּפָה, וְאַחֲרֵי כֵן עִנִּיתָהּ?
וַאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא שׁוֹמֵעַ
אֶת אִמְרֵי מְשִׁיבוֹ דָּבָר,
עוֹמֵד וְנִכְלָם, וְלֹא יָדַע מַעֲנֶה.
אָז אָמַר וִירְגִילְיוֹ: מַהֵר וַעֲנֵה אוֹתוֹ:
אֵינֶנִּי, אֵינֶנִּי אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר דִּמִּיתָ;
וַאֲנִי הֲשִׁיבוֹתִי כַּאֲשֶׁר צֻוֵּיתִי.
אָז הַחוֹטֵא הִטָּה הַרְבֵּה אֶת רַגְלָיו.
וַיֵּאָנַח, וּבְקוֹל בְּכִי אָמַר:
אִם כֵּן אֵיפֹה, מַה תִּשְׁאַל מִמֶּנִּי?
אִם כָּכָה חֶפְצְךָ לָדַעַת מִי אָנִי,
כִּי עַל זֹאת בָּאתָ אֶל הַבִּקְעָה הַזֹּאת,
דַּע, כִּי אֶת מְעִיל הַתִּפְאֶרֶת לָבַשְׁתִּי. (Gran manto)
אָכֵן הָיִיתִי בֶּן הַדּוֹב (מִמִּשְׁפַּחַת אוֹרְסִינִי)
וְתַאֲוָתִי לְהַעֲשִׁיר גּוּרֵי גָּבְרָה בִי, עַד כִּי לְמַעְלָה, הוֹן רָב
שַׂמְתִּי בְכִיסִי, וּפֹה בְּכִיס זֶה אֶת נַפְשִׁי שַׂמְתִּי.

תַּחַת רָאשֵׁי הָשְׁלְכוּ הַחַטָּאִים
בְּנִקְרַת הַצּוּר אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנַי,
וְכָמוֹנִי סָחֲרוּ בְּדִבְרֵי־קֹדֶשׁ.
שָׁמָּה אָשְׁלַךְ גַּם אָנִי, כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּה
הָאִישׁ, אֲשֶׁר הֶאֱמַנְתִּי אַתָּה הוּא,
בִּשְׁאוֹל פִּתְאוֹם שְׁאַלְתִּי.
אַךְ הַיָּמִים אֲשֶׁר רַגְלַי נִשְׂרָפוּ,
וּפֹה עָמַדְתִּי הָפוּךְ, רַבִּים מִן הַיָּמִים אֲשֶׁר יַעֲמוֹד הוּא
פֹּה נִתְקָע, וְרַגְלָיו אֲדֻמִּים.
כִּי יָבוֹא אַחֲרָיו מִמַּעֲרָב, רוֹעֶה
מַטֵּה מִשְׁפָּט רַע מִמֶּנּוּ,
אֲשֶׁר יְכַסֶּה אוֹתוֹ, וְאוֹתִי.
הוּא יִהְיֶה כְּגִיאָזוֹנִי, אֲשֶׁר יְסֻפַּר מִמֶּנּוּ.
בְּסֵפֶר מַכַּבִּי, וְכַאֲשֶׁר מַלְכּוֹ (אַנְטִיּוֹכוֹס) הָיָה כָפוּף לְפָנָיו,
כֵּן יָכֹף מֶלֶךְ צָרְפַת (פִילִיפּוֹ הַיָּפֶה) לִפְנֵי הַפִּיפְיוֹר הַהוּא.
לֹא אֵדַע אִם אָז לֹא הִרְבֵּיתִי לְהַסְכִּיל,
כִּי אַף אֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ מִלִּין כָּאֵלֶּה:
אַתָּה עַתָּה אֱמוֹר נָא; כַּמָּה כֶסֶף
שָׁאַל אֲדוֹנֵנוּ מֵאֵת סַן פִּיאַטְרוֹ,
לִפְנֵי תִתּוֹ אֶת הַמַּפְתְּחוֹת בְּיָדוֹ?
אָמְנָם לֹא שָׁאַל מִמֶּנּוּ לֵאמֹר, כִּי אִם: לֵךְ אַחֲרַי,
וְגַם פִּיאַטְרוֹ, וְגַם רֵעָיו לֹא שָׁאֲלוּ מִמַּתְּיָהוּ
זָהָב, אוֹ כֶסֶף, כַּאֲשֶׁר נִבְחַר לָשֶׁבֶת עַל כִּסֵּא,
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו נֶפֶשׁ הַחֹטֵאת (יְהוּדָה).
נָאֶה לְךָ מַצָּבְךָ, בְּצֶדֶק נִשְׁפַּטְתָּ,
וְעַתָּה שְׁמוֹר הֵיטֵב אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר גָּנַבְתָּ,
וְהֵסִיתְךָ לָקוּם בְּזָדוֹן עַל קַרְלוֹ (מֶלֶךְ צִיצִילְיָא)

Digitized by Google

וְלוּלֵא הֲדַרְתִּי עוֹד אֶת מַפְתְּחוֹת הָעֶלְיוֹנִים,
אֲשֶׁר הָיוּ בְיָדֶיךָ מִמַּעַל בָּאָרֶץ,
כִּי עַתָּה יִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶיךָ קָשׁוֹת מֵאֵלֶּה:
כִּי חֶמְדַּת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר בִּלְבַבְכֶם הֶעֱצִיבָה אֶת הָאָרֶץ,
בִּרְמָסְכֶם הַטּוֹבִים,
וְאֶת הָרָעִים תְּרוֹמֵמוּ.
(Vengëlista) (Apocälisse) הוֹי! רוֹעִים (הָרָעִים) עֲלֵיכֶם הִגִּיד יוֹחָנָן בְּסִפְרוֹ,
כַּאֲשֶׁר חָזָה בְּמַחֲזֵהוּ אֶת הַיּוֹשֶׁבֶת עַל הַמַּיִם,
אֲשֶׁר נֶהֶגָה תַזְנוּתֶיהָ עַל מְלָכִים;
הִיא הָאִשָּׁה הַנּוֹלְדָה בְּשִׁבְעָה רָאשִׁים,
מִתְפָּאֶרֶת בַּעֲשֶׂרֶת הַקְּרָנַיִם,
כָּל יְמֵי הֱיוֹת צִדְקָתָהּ טוֹבָה בְּעֵינֵי בַעְלָהּ.
וְאַתֶּם עֲשִׂיתֶם לָכֶם אֱלֹהֵי זָהָב, וֵאלֹהֵי כָסֶף:
וּמָה בֵינֵיכֶם, וּבֵין עוֹבֵד אֱלִילִים,
זוּלָתִי, כִּי הוּא עוֹבֵד אֱלִיל אֶחָד, וְאַתֶּם מֵאָה תַּעֲבוֹדוּ?
אוֹי קוֹסְטַנְטִינוֹ (הַקֵּיסָר) כַּמָּה רָעוֹת נוֹלָדוּ,
לֹא מִתְּמוּרָתְךָ: אַךְ מִן הַמֹּהַר וְהַמַּתָּן
אֲשֶׁר לָקַח מֵאִתְּךָ אֲפִיפְיוֹר (סִילְוֶיסְטְרוֹ) רֹאשׁ הַכֹּהֲנִים הָעֲשִׁירִים!
וּבְדַבְּרִי אֵלָיו הַתּוֹכָחוֹת הָאֵלֶּה,
אוֹ בְאַפּוֹ אֲשֶׁר חָרָה, אוֹ בְלִבּוֹ אֲשֶׁר הִכָּהוּ,
הָיָה בוֹעֵט בְּכָל כֹּחוֹ בִשְׁתֵּי רַגְלָיו.
וַאֲנִי חָשַׁבְתִּי כִּי דְבָרַי הַרְבֵּה נָעֵמוּ
אֶל אַלּוּפִי, כִּי הֵטִיב פָּנָיו אֵלַי,
בְּהַקְשִׁיב אִמְרֵי הָאֱמֶת הָהֵמָּה.
וְאַחַר אֲחָזַנִי בִזְרוֹעוֹתָיו,
עַד הֱבִיאַנִי אֶל חֵיקוֹ,
וַיַּעַל בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יָרַד בָּהּ,

Digitized by Google

וְלֹא חָדַל לְתָמְכֵנִי,
עַד שׂוּמוֹ אוֹתִי עַל גַּב הַכִּפָּה,
הַמְּבִיאָה מִן הַגֵּדֶר הָרְבִיעִי אֶל הַחֲמִישִׁי.
שָׁמָּה הוֹרִיד בְּנַחַת אֶת מַשָּׂאוֹ הַנָּעִים לוֹ.
אֲשֶׁר נָשָׂא בַּסֶּלַע הַתָּלוּל,
אֲשֶׁר יִקְשֶׁה גַּם לַיְעֵלִים לַעֲלוֹת בּוֹ;
וּמִשָּׁם נִגְלָה לְעֵינַי עֵמֶק אַחֵר.

שִׁיר עֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הָרְבִיעִי.

וְעַתָּה שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה, וִיסוּרִים שׁוֹנִים,
וְהָיָה הַשִּׁיר הָעֶשְׂרִים,
לְחֵלֶק הָרִאשׁוֹן, הַמְסַפֵּר מִשְׁפַּט הַטּוֹבְעִים (בַּתֹּפֶת.)
וַאֲנִי כְּבַר שַׂמְתִּי עֵינַי וְלִבִּי
לִרְאוֹת בְּמַעֲמַקִּים הַנִּגְלִים (לְעֵינַי)
מְלֵאִי בְּכִי מַר;
וְשָׁם רָאִיתִי חַטָּאִים בָּאִים בְּמַעְגַּל הֶעָמוֹק,
הוֹלְכִים דֹּם וְדָמוֹעַ,
כְּלֶכֶת הַתַּהֲלוּכוֹת בָּאָרֶץ. (Letàne, Processioni.)
כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי קָרוֹב אֲלֵיהֶם לִרְאוֹת,
וְהִנֵּה פֶלֶא, כִּי לְכֻלָּם גּוּפָם לְאָחוֹר,
מֵהַשָּׁפָם עַד כָּל הַבָּטֶן;
וּפְנֵיהֶם אֶל גֵּוָם נְסַבִּים,
לָכֵן אֲחוֹרַנִּית יֵלֵכוּ,
כִּי לֹא יוּכְלוּ עֵינֵיהֶם לִרְאוֹת לְנֶגְדָּם
אוּלַי נִהְיָה זֹאת עַל הָאָרֶץ לְאִישׁ אֲשֶׁר כָּל גּוּפוֹ נֶהְפַּךְ
מֵחֳלִי הָעוֹרְקִים; (Parlasia)
אַךְ אֲנִי לֹא רְאִיתִיו, וְלֹא הֶאֱמַנְתִּי הָיֹה יִהְיֶה.

קוֹרֵא! כֵּן יִתֵּן לְךָ אֱלֹהִים לִלְקוֹט פְּרִי מוּסָר
מִן הַסֵּפֶר הַזֶּה, פַּלֵּס בִּלְבָבְךָ
אִם אוּכַל הִתְאַפֵּק וְלֹא אֶבְכֶּה,
בִּרְאוֹתִי אֶת תֹּאַר פְּנֵיהוּ הָפוּךְ,
עַד כִּי דִמְעוֹת עֵינֵיהֶם תֵּרַדְנָה
עַד שְׁתוֹתֵיהֶם בֵּיַרְכָתַיִם.
(Natiche)
אָכֵן בָּכִיתִי, וָאֶשָּׁעֵן עַל כֵּף
יוֹצֵא מִן הַסֶּלַע הַקָּשֶׁה, אֲשֶׁר אַלּוּפִי
אָמַר אֵלַי: הֲגַם אַתָּה כְּאַחַד הַסְּכָלִים?
פֹּה יִקָּרֵא רַחוּם לְמִי אֲשֶׁר רַחֲמָיו לֹא יֶהֱמוּ;
כִּי מִי רָשָׁע גָּדוֹל מִן הָאִישׁ,
אֲשֶׁר אֶת מִשְׁפְּטֵי־אֵל בְּלֵב בָּשָׂר יִשְׁפּוֹט?
שָׂא נָא, שָׂא נָא רֹאשְׁךָ וּרְאֵה אֶת הָאִישׁ,
אֲשֶׁר פָּתְחָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ תַּחְתָּיו לְעֵינֵי אַנְשֵׁי טֶבָּא.
וְצָעֲקוּ כֻּלָּם אֵלָיו: אָנָה תִפּוֹל לָרֶדֶת
אַנְפִיאָרָאוֹ? וּמַדּוּעַ תַּעֲזוֹב אֶת הַמִּלְחָמָה?
אַךְ הוּא לֹא עָמַד, וַיַּעֲמִיק לִנְחוֹת,
עַד הַגִּיעוֹ אֶל מִינוֹסִי, הָאוֹחֵז בְּכָל הַחַטָּאִים.
רְאֵה כִּי חֵיקוֹ נֶהְפַּךְ אֶל כְּתֵפָיו:
יַעַן הֵזִיד לַחֲזוֹת מְאֹד לְפָנָיו,
עַתָּה מַבִּיט אַחֲרָיו, וְאָחוֹר יִסּוֹג.
רְאֵה פֹּה טִירֶיזְיָה, אֲשֶׁר שִׁנָּה אֶת תֹּאַר פָּנָיו,
וַיֵּהָפֵךְ וַיְהִי לְאִשָּׁה,
וְכָל אֵבָרָיו הֶחֱלִיפוּ;
וְאַחֲרֵי כֵן, עַד הַכּוֹתוֹ שֵׁנִית בְּשִׁבְטוֹ
אֶת שְׁנֵי הַנְּחָשִׁים הַמִּתְלַכְּדִים,
לֹא שָׁב לִדְמוּת זָכָר (כְּבָרִאשׁוֹנָה).

וְזֶה, אֲשֶׁר גַּבּוֹ עוֹמֵד אֵצֶל בִּטְנוֹ, הוּא אָרוֹנְטָה,
וּמְקוֹם שִׁבְתּוֹ הַמְּעָרָה, אֲשֶׁר בֵּין אַבְנֵי שַׁיִשׁ הַלָּבָן,
בְּהַרְרֵי לוּנִי, וַאֲשֶׁר תַּחְתָּם שׁוֹכְנִים אַנְשֵׁי קַרָרָה,
לַעֲבוֹד אֶת הָאֲדָמָה, וּמִשָּׁם
אֵין דָּבָר יִמְנַע מֶנְהוּ
לְהַבִּיט אֶת הַכּוֹכָבִים, וְלִרְאוֹת אֶת הַיָּם.
רָאָה שָׁם אִשָּׁה תַּסְתִּיר אֶת שָׁדֶיהָ
בִּקְווּצוֹתֶיהָ הַתַּלְתַּלִּים, אֲשֶׁר לֹא תוּכַל אַתָּה לִרְאוֹת,
כִּי כָל שְׂעַר בְּשָׂרָהּ מֵהָעֵבֶר הַהוּא,
הִיא מַנְטוֹ (בַּת טִירֶזְיָה) אֲשֶׁר נָעָה וְנָדָה בַּאֲרָצוֹת רַבּוֹת,
וְלֹא מָצְאָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלָהּ, כִּי אִם בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי:
וְעַל כֵּן יִיטַב בְּעֵינַי כִּי תִשְׁמַע מְעַט דִּבְרֵי עָלֶיהָ,
אַחֲרֵי מוֹת אָבִיהָ,
וְעִיר בָּאכוֹ (אַטֵּינַי) הָיְתָה לָמַס,
יָמִים רַבִּים הָלוֹךְ הָלְכָה הִיא עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.
בְּאִיטַלְיָה כְּלִילַת יוֹפִי, לְרַגְלֵי הֶהָרִים (אַלְפִּי)
הַסּוֹגְרִים אֶרֶץ אַשְׁכְּנַז נֹכַח לְטִירוֹלוֹ,
יֵשׁ אֲגַם, וּשְׁמוֹ בֵּינָקוֹ.
אֶת כָּל הַגְּלִילוֹת, אֲשֶׁר בֵּין גַּרְדָּה, וְוֵיאַרְקַמּוֹנִיקָה,
וְהַרְרֵי אַפֵּינִינִי הַשּׁוֹקְקִין יוֹתֵר מֵאֶלֶף יְאוֹרִים, לְפִי חָשְׁבִּי,
יוֹצְאִים מֵהַמַּיִם הַנֶּאֱסָפִים בָּאֲגַם הַהוּא.
וּמֵחֲצִי אֹרֶךְ הָאֲגַם אָרֶץ, יוּכְלוּ אַגְמוֹנֵי טְרִינְטוֹ,
בְּרֵישְׁיָא, וּוֵירוֹנָה לְבָרֵךְ אֶת הָעָם,
אִם יַעַבְרוּ בָהּ. —
פֶּסְקְיֵארָה, מִבְצָר גָּדוֹל וְחָזָק,
לַעֲמוֹד עַל גְּדוּדֵי אַנְשֵׁי בְּרֵישְׁיָא, וּבֵרְגָמוֹ.
עוֹמֶדֶת עַל שְׂפַת הָאֲגַם הַשְּׁפֵלָה.

Digitized by Google

שָׁמָּה יָבוֹאוּ הַמַּיִם,
אֲשֶׁר בֵּינָקוֹ לֹא יוּכַל הֲכִילָם,
וַיִּהְיוּ לְנָהָר, הַהוֹלֵךְ בֵּין נְאוֹת דֶּשֶׁא, וּמִרְעֶה דָשֵׁן.
וּמִמְּקוֹם הָחֵל הַמַּיִם לָרֶדֶת,
לֹא בֵּינָקוֹ יִקָּרֵא עוֹד שְׁמוֹ; כִּי אִם מִינְצִיּוֹ יִהְיֶה שְׁמוֹ,
עַד גּוֹבֵירְנוֹ, אֲשֶׁר שָׁם יוֹרֵד בִּנְהַר פּוֹ.
אַחֲרֵי כִּבְרַת אֶרֶץ נִמְצֵאת שְׁפֵלָה;
(Paludè) שָׁמָּה מֵימָיו רַחֲבֵי יָדַיִם וַיִּהְיוּ לַעֲרָבָה,
וּבִימֵי קַיִץ אוֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הִיא.
וַיְהִי בַּעֲבוֹר שָׁם הָעַלְמָה הָאַכְזָרִית,
וְכִרְאוֹתָהּ בְּתוֹךְ אַגְמֵי־מַיִם אֶרֶץ יַבָּשָׁה,
אֲשֶׁר לֹא עֻבָּדָה, וּשְׁמָמָה מִבְּלִי יוֹשֵׁב,
וַתַּעֲמוֹד שָׁם, לָנוּס חֶבְרַת בְּנֵי אָדָם,
הִיא וַעֲבָדֶיהָ, לַעֲשׂוֹת אֶת כְּשָׁפֶיהָ;
שָׁם יָשְׁבָה כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ, וְשָׁמָּה מֵתָה.
וְאַחֲרֵי כֵן הָאֲנָשִׁים הַמְפֻזָּרִים סְבִיבוֹתָיו,
נֶאֶסְפוּ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַהוּא,
(Pantano) כִּי מִי רֶפֶשׁ הַמַּקִּיפִים אוֹתוֹ, יְחַזְּקוּהוּ.
וַיִּבְנוּ עִיר עַל קֶבֶר עַצְמוֹתֶיהָ,
וּבְלִי נַחֵשׁ נַחַשׁ, קָרְאוּ שְׁמָהּ מַנְטוֹבָה,
עַל שֵׁם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר בָּחֲרָה לָהּ מֵאָז בַּמָּקוֹם הַהוּא.
וַתְּהִי רַבָּתִי עָם, עַד יְמֵי הָאִישׁ (אַלְבֵּירְטוֹ) מִקָּזָלוֹדִי,
אֲשֶׁר בְּאִוַּלְתּוֹ הוּתַל מֵעָרְמַת פִּינַמּוֹנְטֵי
(מִבּוּאוֹנָקוֹסִי, אִישׁ נָגִיד מִמַּנְטוֹבָה.)
וְעַתָּה הוֹרֵתִיךָ; כִּי אִם תִּשְׁמַע מְסַפְּרִים
רֵאשִׁית עִיר מוֹלַדְתִּי בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת,
לֹא יְחַזֵּק דְּבַר שֶׁקֶר עַל הָאֱמֶת.

וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מוֹרִי, אֲמָרֶיךָ
נְכוֹנִים וְנֶאֱמָנִים לְפָנַי,
כִּי דִבְרֵי זוּלָתְךָ יִהְיוּ לְעֵינַי גֶּחָלִים מְכֻבִּים.
וְעַתָּה הַגִּידָה נָא לִי, אִם יֵשׁ בְּתוֹךְ הַבָּאִים
אַנְשֵׁי־שֵׁם, כִּי אַךְ לָזֹאת כָּלְתָה נַפְשִׁי.
וַיֹּאמַר:
הָאִישׁ אֲשֶׁר זְקָנוֹ יוֹרֵד מִפָּנָיו
עַל כְּתֵפָיו שְׁחוֹרִים, הָיָה קוֹסֵם קְסָמִים,
בְּעֵת הִשָּׁאֵר אֶרֶץ יָוָן שַׁכֻּלָה מֵאֲנָשִׁים,
וְלֹא נוֹתְרוּ בָהּ כִּי אִם הַטַּף בְּמִטּוֹתָם,
וְהוּא הָיָה עִם קַלְקַנְטֵי, אֲשֶׁר בִּהְיוֹתָם עַל חוֹף אָאוּלִידֵי,
שָׁאַל בַּתְּרָפִים לָשׂוּם מוֹעֵד לְנַתֵּק חֶבֶל אֳנִיַּת (אַגָּמֶמְנוֹנִי שַׂר הַשָּׂרִים)
אֵאוּרִיפִּילוֹ שְׁמוֹ, וְעָלָיו דִּבַּרְתִּי בְּשִׁירֵי הַנֶּשֶׁב; (L'alta mia Tragedia)
וְגַם אַתָּה תִּזְכֹּר זֹאת,
כִּי יָדַעְתָּ כֻּלּוֹ.
הַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר דַּל בְּשָׂרוֹ,
הוּא מִיכָאֵל סְקוֹטוֹ, אֲשֶׁר חָכַם בִּמְלֶאכֶת חֲרָשִׁים,
וְנָבוֹן בְּתַחְבּוּלוֹתֵיהֶם.
רְאֵה גְּוִידוֹ בוֹנַטִּי, רְאֵה אַסְדֶּנְטֵי,
אֲשֶׁר טוֹב לוֹ אִם בְּחַיָּיו לֹא עָשָׂה כִּי אִם מְלַאכְתּוֹ בְּעוֹר, וּבְחוּט:
אַךְ אָחַר לְהִנָּחֵם.
רְאֵה הַנָּשִׁים הָרָעוֹת, אֲשֶׁר עָזְבוּ מַחַט,
אֶרֶג, וְכִישׁוֹר, לָתֵת לִבָּן לִקְסָמִים,
וַתַּעֲשֶׂינָה כְּשָׁפֵיהֶן בַּעֲשָׂבִים, וּבִסְמָלִים.
אַךְ בֹּא, כִּי הִנֵּה קַיִן וְקוֹצָיו, (סִימָנֵי הַלְּבָנָה)
בָּאוּ עַד קְצֵה שְׁנֵי מֶחֱצִיּוֹת הָאָרֶץ,
וּמַגִּיעִים לַיָּם, מֵעֵבֶר לְעִיר סִיבִילְיָא;

Digitized by Google

וְאֶמֶשׁ הָיְתָה הַלְּבָנָה בִּמְלוֹאָהּ:
הֲלֹא תַּזְכִּירֶנָּה, כִּי פְּעָמִים רַבּוֹת
לֹא רַע לָךְ אוֹרָהּ בְּסִבְכֵי הַיַּעַר.
וְאֹת דִּבֵּר אֵלַי בְּלֶכְתֵּנוּ.

Digitized by Google

שִׁיר אֶחָד וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַחֲמִישִׁי.

1. כָּכָה עָבַרְנוּ מִגֶּשֶׁר אֶל גֶּשֶׁר, וְדִבַּרְנוּ עַל דְּבָרִים,
אֲשֶׁר אֵין לְשִׁירָתִי לְסַפֵּר,
עַד בּוֹאֵנוּ עַל גַּב (הַגֶּשֶׁר הַחֲמִישִׁי,)
וְשָׁם עָמַדְנוּ לִרְאוֹת אֶת הַבּוֹר הַשֵּׁנִי
5. אֲשֶׁר לְמַלִּיבּוֹלְגֵּי, וּמְעָנִים אֲחֵרִים, אֲשֶׁר לָרִיק יִבְכּוּ,
וְרָאִיתִי בָּהּ אֲפֵלָה שַׁעֲרוּרִיָּה.
כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּבֵית בֹּנֵן הַסְּפִינוֹת, בְּעִיר וֶנֶיצִיאָה (Arzanà)
בִּימֵי הַחוֹרֶף, מַרְתִּיחַ הַזֶּפֶת הָעָב,
לִכְפּוֹר בָּהּ שֵׁנִית אֶת אֳנִיּוֹתָם לֹא תְמִימוֹת,
10. יַעַן לֹא יוּכְלוּ (הַמַּלָּחִים) לָרֶדֶת אֶל הַיָּם (מִפְּנֵי הַקֹּר,)
אֵלֶּה עוֹשִׂים שָׁם סְפִינוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֵלֶּה מַחֲזִיקִים בִּנְעֹרֶת
דִּבְקֵי צַלְעוֹת הַסְּפִינָה, אֲשֶׁר הִתְהַלְּכָה הַרְבֵּה מְאֹד עַל הַיָּם;
זֶה מַכֶּה בָּהּ בְּפַטִּישׁ מִלְּפָנֶיהָ, וְזֶה מִלְאַחֲרֶיהָ:
אֵלֶּה עוֹשִׂים מְשׁוֹטִים, וְאֵלֶּה גוֹלְלִים הַחֲבָלִים,
16. וַאֲחֵרִים יְרַפְּאוּ הַנֵּס הַגָּדוֹל, וְהַקָּטֹן; (Terzeruolo ed Artimon)
כָּכָה הִרְתִּיחַ שָׁם כֹּפֶר עָב,
לֹא בְּכֹחַ אֵשׁ, אַךְ בִּרְצוֹן הַבּוֹרֵא.
וַיְכַסֶּה זֶפֶת פְּנֵי הַשָּׂפָה מִסָּבִיב.
וּמִן הַזֶּפֶת לֹא רָאִיתִי
20. כִּי אִם אֶת הַקֶּצֶף, הָעוֹלֶה מִפְּנֵי הַרְתִּיחוֹ.
וּפָנָיו עוֹלִים וְיוֹרְדִים.

ובשומי עיני למטה, קראני מורי
מן המקום אשר הייתי שמה,
לאמר: הביטה, הביטה!
אז מהרתי לפנות,
כאיש המתאוה לראות
דבר מפחיד, לנוס מלפניו,
ואשר בהביטו לא יחדל מלכת, כי הפחד ימס רוחו;
והנה אחרינו ראיתי על הסלע
שטן רץ לקראתנו.
אוי מה עז תאר פניו!
ומה אכזר נראה אלי מעשהו,
בכנפיו פרושות, וקל ברגליו!
היה נושא מזה ומזה על גוו
שנון וגבוה, שני ירכי חוטא אחד,
ובידו אוחז את גידי רגליו.
ויצעק: הסכת נא מליברנקי שומר גשרנו:
הנה לך אחד מזקני סנטה זיטה (היא עיר לוקה.)
שים אותו מתחת (לזפת הרותחת.) ואני אשוב
אל העיר ההיא, המלאה לה חטאים כאלה;
כי שם כל־איש עקב יעקב, (אמנם) חוץ מבואונטורו!
ובמחיר כסף שמים בה אמרתי, ללא אמרתי. (Del no vi si fa ita.)
וישליכהו מטה, ויפן לו על הצור הקשה,
וכלב שלח, ברדפו אחרי הגנב,
לא רץ כמהו.
החוטא טבע (בזפת) ויהפך, וישב למעלה;
והשטנים, אשר היו תחת הגשר, גערו בו (געור וצחוק)
אין במקום הזה הצלם הקדוש (מגן עיר לוקה.) (Santo Volto)

Digitized by Google

פֹּה שָׂחִים, לֹא כְעַל פְּנֵי (נְהַר) סַרְקִיו;
וְעַל כֵּן, אִם לֹא תַחְפֹּץ שָׂרְטֵינוּ בִבְשָׂרְךָ,
אַל תַּעַל לָצֵאת עַל פְּנֵי הַזָּפֶת.”
וַיֹּאחֲזוּ בוֹ בְּיוֹתֵר מִמֵּאָה חַחִים,
וַיֹּאמְרוּ לוֹ: „פֹּה תְּרַקֵּד מְכֻסֶּה,
וְאִם יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ, בְּמִסְתָּרִים גְּנוֹב.”
כֵּן דֶּרֶךְ הַטַּבָּחִים לְצַוּוֹת אֶל עַבְדֵיהֶם,
וְהִשְׁקִיעוּ בְתוֹךְ הַסִּיר אֶת הַבָּשָׂר
בְּמַזְלְגָם, פֶּן הָצֵף יָצִיף.
וּמוֹרִי הַטּוֹב אָמַר אֵלַי: הֵחָבֵא
אַחַר אַחַד צוּרֵי הַסֶּלַע,
וְהָיָה לְךָ לְמַחְסֶה פֶּן יִרְאוּךָ.
וְאִם נָגֹעַ יִגְּעוּ בִי, אַתָּה אַל תִּירָא.
כִּי יָדַעְתִּי אֶת דַּרְכֵיהֶם,
אֲשֶׁר הָיֹה הָיִיתִי פַּעַם אַחֶרֶת לִמְרִיבָה זֹאת.
אַחֲרֵי כֵן עָבַר מֵהָלְאָה מֵרֹאשׁ הַגֶּשֶׁר,
וּכְבוֹאוֹ אֶל הַשָּׂפָה הַשִּׁשִּׁית,
וַיְהִי עֵת לְאַמֵּץ אֶת לִבּוֹ;
כִּי הַשְּׂטָנִים יָצְאוּ מִתַּחַת הַגֶּשֶׁר
בְּעֶבְרָה וָזַעַם, כַּחֲרוֹן אַף
אֲשֶׁר יֵצְאוּ בוֹ הַכְּלָבִים נֶגֶד הָאֶבְיוֹנִים,
הַשּׁוֹאֲלִים (לֶחֶם) בְּכָל־מָקוֹם אֲשֶׁר יָבוֹאוּ שָׁמָּה;
כֵּן הֵמָּה כוֹנְנוּ נֶגְדּוֹ כָל־חַחֵיהֶם;
אַךְ הוּא קָרָא בְקוֹל גָּדוֹל: אִישׁ מִכֶּם אַל יַזִּיד עָלָי,
טֶרֶם תֹּאחֲזוּ בִי בַּחַחִים אֲשֶׁר בִּידֵיכֶם,
אֶחָד מִכֶּם יִגַּשׁ אֵלַי, וְיִשְׁמַע דְּבָרַי,
וְאַחֲרֵי כֵן, אִם יֵשׁ אֶת נַפְשׁוֹ, יִתְפְּשֵׂנִי בְּחַחוֹ.

Digitized by Google

כֻּלָּם צָעֲקוּ: מַלְקוּדָה יֵלֵךְ:
וַיִּסַּע אֶחָד מֵהֶם, וְרֵעָיו עָמְדוּ נִצָּבִים,
וַיָּבֹא אֵלָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ: עַל מִי בָטַחְתָּ?
וּמוֹרִי אָמַר אֵלָיו: בִּרְאוֹתְךָ, מַלְקוּדָה,
בּוֹאִי עַד הֵנָּה
שַׁאֲנַן מִפַּחַד רָעָתְכֶם.
הֲתַחְשׁוֹב תְּהִי בְלִי רְצוֹן אֵל, וַעֲצַת עֶלְיוֹן?
שְׁלָחַנִי, כִּי מֵאֱלֹהִים יָצָא הַדָּבָר,
וְהָיִיתִי מַנְהִיג לָאִישׁ בַּדֶּרֶךְ הַקָּשָׁה הַזֹּאת.
אָז רוּם גַּאֲוָתוֹ נָפְלָה אָרְצָה,
וְחַתּוּ נָפַל לְרַגְלָיו,
עַד אָמְרוּ אֶל רֵעָיו: וְעַתָּה לֹא תִגַּע בּוֹ יָד.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי:
וְאַתָּה הַנֶּחְבָּא בְּאַבְנֵי הַסְּלָעִים,
שׁוּבָה אֵלַי הַפַּעַם, וְאַל תִּירָא.
וַאֲנִי עָמַדְתִּי עַל רַגְלַי, וָאָבוֹא אֵלָיו מְהֵרָה,
וְהַשְּׂטָנִים בָּאוּ כֻלָּם לְנֶגְדִּי,
עַד כִּי יָרֵאתִי פֶּן יָפֵרוּ אֶת בְּרִיתָם.
כָּכָה אַנְשֵׁי הַחַיִל,
הַיּוֹצְאִים מִקַּפְּרוֹנָה (מְצוּדַת פִּיזָה) בַּבְּרִית,
חָרְדוּ בִּרְאוֹת הֱיוֹתָם בֵּין אֹיְבִים לְאֵין מִסְפָּר (צוֹעֲקִים כְּנֶגְדָּם)
אֲנִי נִלְחַצְתִּי כֻלִּי אֶל אַלּוּפִי,
וְלֹא הֲסִירוֹתִי עֵינַי
מִפְּנֵיהֶם, אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים;
כִּי הֵמָּה נָטוּ אֶת הַחַתִּים, וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ:
הֲתִרְצֶה; וְנָגַעְתִּי בּוֹ אֶל גַּבּוֹ?
וַיַּעֲנוּ: כֵּן דִּבַּרְתָּ, פְּגַע בּוֹ,

אַךְ הַשָּׂטָן הַמְדַבֵּר
עִם אַלּוּפַי, פָּנָה אֲלֵיהֶם קַל מְהֵרָה, (יואל ב׳ ד׳)
וְאָמַר: הַשְׁקֵט סְקַרְמִילְיוֹנֵי, הַשְׁקֵט.
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלֵינוּ: לֹא תוּכְלוּ לָכֶת עוֹד
בַּסֶּלַע הַזֶּה, יַעַן הַכִּפָּה הַשִּׁשִּׁית
בִּירְכָתֶיהָ פְּרוּצָה כֻּלָּהּ,
וְאִם תֹּאבוּ לָלֶכֶת הָלְאָה,
עֲלוּ בַּמְעָרָה הַזֹּאת,
כִּי אֶצְלָהּ יוֹצֵא צוּר, וִיהִי לָכֶם דָּרֶךְ.
תְּמוֹל, חָמֵשׁ שָׁעוֹת אַחֲרֵי הַשָּׁעָה הַזֹּאת,
מָלְאוּ אֶלֶף וּמָאתַיִם וְשִׁשִּׁים שָׁנָה, וְשֵׁשׁ שָׁנִים,
אֲשֶׁר פָּרוֹץ נִפְרְצָה פֹּה הַדָּרֶךְ.
אֲנִי שׁוֹלֵחַ שָׁמָּה אֶת מְרֵעַי הָאֵלֶּה,
לִרְאוֹת אִם אִישׁ יוֹצֵא (מֵהַזֶּפֶת;
לְכוּ עִמָּהֶם; כִּי לֹא יָרֵעוּ לָכֶם.
וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם: סוּרוּ הֵנָּה אַלִּיקִינוֹ, וְקַלְקַבְּרִינָה,
וְאַתָּה קַנְיָאצוֹ,
וּבַרְבָּרִיצִּיָּה יִנְהַג אֶת הָעֲשָׂרָה;
וְיָבוֹאוּ עוֹד אֵלַי: לִיבִּיקוֹקוֹ, וְדְרַגִינְיָאצוֹ,
צִרְיָאטוֹ, אֲשֶׁר שִׁנֵּי חֲזִיר שִׁנָּיו, וְגְרַפְיָאקָנֵי,
וּפַרְפָּרִילוֹ, וְרוּבִּיקָנְטֵי הַמְשֻׁגָּע.
חַפְּשׂוּ בַּזֶּפֶת הָרוֹתַחַת מִסָּבִיב;
וְאֵלֶּה יַעֲלוּ בֶטַח עַד הַסֶּלַע הָאַחֵר,
הָעוֹבֵר עַל כָּל־הַשּׁוּחוֹת כֻּלָּן.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אוֹי לִי! מוֹרִי, מָה זֹאת אֲנִי רוֹאֶה?
אָנָּא, נֵלְכָה לְבַדֵּנוּ בְּלִי מַנְהִיגִים (כָּאֵלֶּה,
אִם תֵּדַע אֶת הַדָּרֶךְ, כִּי לֹא חָפַצְתִּי בְּחֶבְרָתָם.

אִם כְּדַרְכְּךָ מַשְׂכִּיל אַתָּה,
הֲלֹא תִרְאֶה כִּי יַחַרְקוּ־שֵׁן,
וְיִקְרְצוּ עַיִן, כִּמְדַבְּרִים עָלֵינוּ קָשׁוֹת?
וְהוּא אָמַר אֵלַי אַל תֵּחַת מִפְּנֵיהֶם;
יַחַרְקוּ הֵמָּה בְּנַפְשָׁם.
כִּי זֹאת יַעֲשׂוּ נֶגֶד הַמְכְשָׁלִים הַכּוֹאֲבִים.
וַיִּפְנוּ, וַיִּסְעוּ עַל הַגָּדֵר הַשְּׂמָאלִי;
אַךְ טֶרֶם נָסְעָם, כָּל־אֶחָד מֵהֶם חָרַץ אֶת לְשׁוֹנוֹ
בְּשִׁנָּיו, לְהוֹרוֹת לְאַלּוּפָם,
וְגַם הוּא בְּשִׁתּוֹ עָשָׂה תָּקוֹעַ לוֹ.

שִׁיר שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים: מִלְחֶמֶת הַשְּׁטָנִים עִם חוֹטֵא אֶחָד.

רָאֹה רָאִיתִי פָּרָשִׁים יוֹצְאִים לַצָּבָא,
לְהַקְרִיב לַמִּלְחָמָה, וּפוֹקְדִים אַנְשֵׁי חֵילָם,
וּפְעָמִים נְסוֹגִים לְאָחוֹר לִפְלֵטָה לָמוֹ.
וּבְאַרְצְכֶם, אַנְשֵׁי אָרֵיצוֹ, רָאִיתִי
גְּדוּדֵי פָּרָשִׁים נוֹסְעִים לָכוֹ בוֹ, גַּם רָאִיתִי
מְשַׂחֲקִים בַּכִּידוֹר, וְרָצִים לְהַגִּיעַ אֶל הַמַּטָּרָה,
פַּעַם בַּחֲצוֹצְרוֹת, וּפַעַם בְּפַעֲמוֹנֵי מִגְדָּל,
פַּעַם בַּחֲלִילִים, אוֹ בְאוֹתוֹת מִבְצָר,
כְּמִשְׁפַּט אַרְצֵנוּ, אוֹ כְחֻקּוֹת זָרִים;
אַךְ מִיָּמַי לֹא רָאִיתִי לִנְסוֹעַ פָּרָשִׁים, אוֹ רַגְלִים,
וְלֹא אֳנִיָּה, לְפִי אוֹת מִן הָאָרֶץ, אוֹ לְפִי כוֹכְבֵי־שָׁמַיִם,
לְקוֹל זָר כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי שָׁמָּה.
נַחְנוּ הָלַכְנוּ אֶת הָעֲשָׂרָה שְׁטָנִים —
אוֹי חֲבֵרָה רָעָה! אַךְ (יָאֶה לָכֶת) בְּבֵית הָאֱלֹהִים
עִם קְדוֹשִׁים, וְעִם זוֹלְלִים בְּבֵית הַיָּיִן.
וְעֵינַי אַךְ אֶל הַזֶּפֶת,
לָדַעַת מָה יֵעָשֶׂה בְּחָרִיט הַהוּא,
וּמַה מִּשְׁפַּט הַנְּפָשׁוֹת הַמִּתְבַּשְּׁלוֹת בְּתוֹכוֹ.
כַּאֲשֶׁר תַּנִּינֵי יָם, בְּהֵרָאוֹת גַּבָּם (Delfini)
עַל פָּנָיו, יוֹרוּ לַמַּלָּחִים לְהִתְחַכֵּם,
וּלְהוֹשִׁיעַ אֶת סְפִינָתָם (מִסַּעַר כִּי יָבוֹא.)

כֵּן פְּעָמִים אֶחָד מֵהַחַטָּאִים הֶרְאָה אֶת גַּבּוֹ,
לְהָקֵל מֵעָלָיו אֶת מַכְאוֹבָיו,
וּכְרֶגַע פִּתְאֹם יָרַד וְנִסְתַּר:
וּכְמוֹ הַצְפַרְדְּעִים יוֹצְאוֹת רַק בִּפְנֵיהֶם
מִן הַפַּחַת, וְרַגְלֵיהֶן וְגוּפָן
נֶחְבָּאִים בַּמַּיִם;
כָּכָה רָאִיתִי מִכָּל־צַד הַחַטָּאִים;
אַךְ בִּקְרוֹב אֲלֵיהֶם בַּרְבָּרִ֫יצִיָּא,
יְמַהֲרוּ לָרֶדֶת בְּתוֹךְ הָרוֹתַחַת.
וְעוֹד הַיּוֹם תְּסַמֵּר שַׂעֲרָתִי, בְּזָכְרִי
אֲשֶׁר רָאִיתִי אֶחָד מֵהֶם מִתְמַהְמֵהַּ, כַּאֲשֶׁר יִקְרֶה לַצְפַרְדְּעִים,
כִּי אַחַת מֵהֶן עוֹמֶדֶת, וְהָאַחַת בּוֹרַחַת.
וְהַשָּׂטָן גְּרַפִּיאַ֫קָנֵי הַקָּרוֹב אֵלָיו,
אָחַז בְּחַחוֹ אֶת קְווּצוֹתָיו מְצֻפּוֹת זֶפֶת,
וַיַּעֲלֵהוּ כְּהַעֲלוֹת דָּ֫ג מִן הַמַּיִם; (Lontra)
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי אֶת שְׁמוֹת (הַשְּׂטָנִים) כֻּלָּם,
כִּי שָׁמַעְתִּי בִּקְרוֹא אוֹתָם, כַּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם (מַלָּקוֹ֫דָה),
וְגַם כַּאֲשֶׁר קָרְאוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ בְּשֵׁם.
וְהָאֲרוּרִים הָהֵם צָעֲקוּ יַחְדָּו:
אַתָּה רוּבִּיקַ֫נְטֵי אֱחוֹז אוֹתוֹ בְּצִפָּרְנֶיךָ,
עַד הַפְשֵׁט אֶת עוֹרוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אִם יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ,
דַּע נָא מִי זֶה הֶעָנִי,
אֲשֶׁר נָפַל בִּידֵי צָרָיו.
וַיִּקְרַב אַלּוּפִי אֵלָיו, וַיִּשְׁאַל
מִמֶּנּוּ: אֵי מִזֶּה אָתָּה: וַיֹּאמַר:
בְּמַלְכוּת נָבָא֫רָה אָנֹכִי נוֹלַדְתִּי;

וְאִמִּי שָׂמַתְנִי לְעֶבֶד לְשַׂר גָּדוֹל,
כִּי יְלָדָה אוֹתִי לְאִישׁ בְּלִיַּעַל,
אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת בְּשָׂרוֹ, וְאֶת רְכוּשׁוֹ.
וָאֱהִי נֶאֱמַן בַּיִת לַמֶּלֶךְ טֹבַּלְדוֹ הַטּוֹב,
וְשָׁם נָתַתִּי אֶת לִבִּי לִסְחוֹר בְּעָוֶל,
וְעַל זֹאת פְּקָדַנִי אֶל לָרוֹתַחַ הַזֶּה.
וְצִירְיָאטוֹ, אֲשֶׁר מִשְּׁנֵי קְצוֹת פִּיו
יֵצְאָה שֵׁן אֲרוּכָּה כַּחֲזִיר,
הוֹדִיעָהוּ כַּמָּה שִׁנָּיו יְשַׁסְּעוּ,
בְּיַד חֲתוּלִים רָעִים נִלְכַּד הָעַכְבָּר;
כִּי בַּרְבָּארִיצִיָּה חִבְּקוּ בִזְרוֹעוֹתָיו.
וַיֹּאמַר: גְּשׁוּ הָלְאָה בְּעוֹד אֲנִי מַחֲזִיק בּוֹ.
וַיִּפֶן פָּנָיו אֶל אַלּוּפִי לֵאמֹר:
אִם עוֹד חָפַצְתָּ לִשְׁאוֹל,
שְׁאַל מִמֶּנּוּ, טֶרֶם יַשְׁחִיתוּהוּ.
וּמוֹרִי אָמַר לוֹ: סַפֵּר אַתָּה עַל חַטָּאִים אֲחֵרִים:
הֲיָדַעְתָּ, אִם בְּיוֹשְׁבִים תַּחַת הַזֶּפֶת יֵשׁ נוֹלָד אִיטַלְיָה?
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: כָּעֵת נִסַּעְתִּי מֵאֶחָד מֵהֶם,
הַנּוֹלָד בְּאֶרֶץ קְרוֹבָה אֵלֶיהָ;
מִי יִתֵּן וְהָיִיתִי עוֹד מְכֻסֶּה אִתּוֹ,
כִּי עַתָּה לֹא יָרֵאתִי מִצִּפָּרְנַיִם, וּמַחְתִּים (הָאֵלֶּה)!
וְלִיבִּיקוֹקוֹ אָמַר: רַבַּת הֶאֱרַכְנוּ אַפֵּנוּ,
וּכְדַבְּרוֹ תָפַשׂ זְרוֹעוֹ בְּחַחוֹ,
וּבְשַׁחֲתוֹ, נָשָׂא מִמֶּנּוּ בָּתָר.
גַּם דְּרַגִּינִיאָצוֹ חָפֵץ לֶאֱחוֹז בִּכְרָעָיו;
אַךְ שַׂר הָעֲשָׂרָה הִשְׁקִיף
עַל כֻּלָּם סָבִיב סָבִיב בַּחֲרוֹן אַף.—

כַּאֲשֶׁר כִּמְעַט שָׁכְכוּ,
אַלּוּפִי פָּנָה אֶל הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר עוֹדֶנּוּ מַבִּיט בְּפִצְעָיו, וַיִּשְׁאָלֵהוּ:
וּמִי הוּא, אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: לְרָעָתִי נָסַעְתִּי מִמֶּנּוּ,
לָבוֹא עַד שְׂפַת הַבּוֹר?
וַיַּעַן: הוּא אָח גּוּמִיטָה (Frate)
מִגָּלוּרָה, כְּלִי כָל מִרְמָה,
אֲשֶׁר אוֹיְבֵי אֲדוֹנָיו הָיוּ בְיָדוֹ,
וּמַעֲשֵׂהוּ עִמָּהֶם הָיָה, כִּי כֻלָּם הִלְלוּהוּ.
לָקַח שֹׁחַד מִיָּדָם, כַּאֲשֶׁר הוּא מְסַפֵּר,
וַיְשַׁלְּחֵם לַחָפְשִׁי, וְאַף בִּפְקֻדּוֹת אֲחֵרוֹת,
אִישׁ עֹשֶׁק הָיָה, לֹא מְעַט, כִּי אִם הַרְבֵּה.
מִיכָאֵל זַנְקִי מִלּוֹגוּדוֹרוֹ יוֹשֵׁב וּמְדַבֵּר אִתּוֹ
תַּחַת הַזֶּפֶת. וּלְשׁוֹנָם לֹא תִלְאֶה
לְהַזְכִּיר מַעֲשֵׂי אִי סַרְדִּינְיָה.
וְעַתָּה, אוֹי לִי! רְאוּ הַשָּׂטָן (פַּרְפָּרֶלּוֹ) הַחוֹרֵק (עָלַי שִׁנָּיו,)
אוֹסִיפָה עוֹד דַּבֵּר, לוּלֵא יָרֵאתִי
פֶּן יָכִין לְגָרֵד עָלַי אֶת הַנֶּתֶק,
וְרֹאשׁ (הַשְּׂטָנִים) פָּנָה אֶל פַּרְפָּרֶלּוֹ,
אֲשֶׁר חָרוּ עֵינָיו, וְקָם לִפְצוֹעַ אוֹתוֹ,
וַיֹּאמֶר אֵלָיו: הַרְחֵק עַיִט רָע!
וְהַמְפַחֵד אָמַר אֵלֵינוּ:
אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִרְאוֹת, אוֹ לִשְׁמוֹעַ
יַלְדֵי טוֹסְקָנָה, וְלוֹמְבַּרְדִּיָּא, אֶקְרָא אֲלֵיהֶם, וּבָאוּ;
רַק הַשְּׂטָנִים הָאֵלֶּה יִסֹּגוּ כִּמְעַט אָחוֹר,
וְאַל יִירְאוּ (הַחַטָּאִים) אֶת נִקְמוֹתָם,
וַאֲנִי פֹּה אֶעֱמוֹדָה,

Digitized by Google

וְאָנֹכִי לְבַדִּי, אַעֲלֶה שִׁבְעָה,
כְּמוֹ אֶשְׁרוֹק, כְּדַרְכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת,
כַּאֲשֶׁר אֶחָד מִמֶּנּוּ עוֹלֶה לְמַעְלָה (מֵהַזֶּפֶת.)
כִּשְׁמוֹעַ קַנְיֹאָצוֹ אֶת דְּבָרָיו, נָשָׂא אֶת פָּנָיו,
וַיָּנַע רֹאשׁוֹ, וַיֹּאמַר: רְאוּ נָא אֶת הָעֲרֵמָה,
אֲשֶׁר הָעִוְּרִים לְהֵחָבֵא מַטָּה!
וְהַחוֹטֵא, אִישׁ נְכָלִים רַבִּים, עָנָה וַיֹּאמַר:
הַאָמְנָה עָרוּם אָנֹכִי מְאֹד,
כִּי אָסֵב אֶל רֵעַי הַרְבּוֹת צָרָה!
וְאָלִיקִינוּ לֹא הִתְאַפֵּק, וַיֹּאמַר אֵלָיו,
נֶגֶד דִּבְרֵי רֵעָיו: אִם תֵּרֵד,
לֹא אֶרְדּוֹף אַחֲרֶיךָ בִּמְרוּצַת סוּס;
אַךְ אָעוּפָה עַל הַזֶּפֶת בִּכְנָפַי.
וְעַתָּה נַעֲזוֹב נָא הָרָמָה, וְהַשָּׂפָה תְּהִי לָנוּ לְמַחְסֶה,
וְרְאִינוּ אִם אַתָּה לְבַדְּךָ תוּכַל לְכֻלָּנוּ.
וְעַתָּה קוֹרֵא תִּשְׁמַע מִשְׂחָק לֹא שָׁמַעְתָּ:
כֻּלָּם פָּנוּ אֶת עֵינֵיהֶם אֶל הַשָּׂפָה הָאַחֶרֶת,
וְהָרִאשׁוֹן הָיָה בָּהֶם הַקָּשֶׁה.
הַחוֹטֵא מִגְּבֶרֶת הַחֲכָמִים לָשׂוּם לוֹ מוֹעֵד.
הִצִּיב עַל הָאָרֶץ אֶת רַגְלָיו, וּכְהֶרֶף עַיִן
דִּלֵּג (בַּזֶּפֶת,) וַיִּנָּצֵל מֵעֲצַת רִשְׁעָם.
וַיִּחַר לְכֻלָּם מְאֹד;
אַךְ הִרְבָּה לֶחֱרוֹת לְשָׂטָן אֲשֶׁר הָיָה סִבָּה לִישׁוּעַת הַחוֹטֵא,
וְעַל כֵּן מִהֵר לִנְסוֹעַ, וַיִּקְרָא: הִנֵּה הִשַּׂגְתִּיךָ;
אַךְ לֹא הוֹעִיל לוֹ, כִּי כְּנָפָיו לֹא יָכְלוּ מַהֵר בּוֹאוֹ
מִן הֶחָרֵד: הוּא טָבַע תַּחַת (הַזֶּפֶת),
וְהַשָּׂטָן נַעֲלָה לְמַעְלָה בְּעוּפוֹ.

Digitized by Google

(Anitra)

כָּזֹאת יַעֲשֶׂה הַקֹּפֶר, טוֹבֵעַ בַּמַּיִם
פָּתַע פִּתְאֹם, בִּרְאוֹתוֹ קָרוֹב הַתְּחָמֶס,
אֲשֶׁר זָעַף וַיִּגַּע יָשׁוּב לְמַעְלָה.
וַיִּחַר אַף קַלְקַבְּרִינָה עַל הַלַּעַג,
וַיְעוֹפֵף אַחֲרָיו, וַיִּשְׂמַח
עַל תְּשׁוּעַת הַחוֹטֵא, לְהָרִיב עִם רֵעֵהוּ.
וְכַאֲשֶׁר הַפּוֹשֵׁעַ הִסְתַּתֵּר (בַּזֶּפֶת)
שָׁלַח עַל רֵעֵהוּ צִפָּרְנָיו,
וַיְשִׁינֵהוּ עַל הַשּׁוּחָה לְתָפְשׂוֹ.
אַךְ (הַשָּׂטָן) רֵעוֹ הָיָה לוֹ כְּנֵגֶד לְמִשְׁסָּה לְמַד,
וַיֹּאחֶז אוֹתוֹ בְּצִפָּרְנָיו, וּשְׁנֵיהֶם
נָפְלוּ מִתְלַכְּדִים בְּתוֹךְ הָאֲגַם (הַזֶּפֶת) הָרוֹתֵחַ;
אַךְ כֹּחַ הָרְתָחִים הִפְרִידָם כְּרֶגַע,
וַיִּלְאוּ לַעֲלוֹת, וְלֹא יָכֹלוּ,
כִּי כַנְפֵיהֶם (בַּזֶּפֶת) דָּבֵקוּ.
וּבַרְבָּרִיצִיָּה, וְרֵעָיו, הָיוּ נֶעֱצָבִים,
וַיְצַו אֶת אַרְבָּעָה מֵהֶם לֵאמֹר: עוּפוּ אֶל הַשָּׂפָה
הָאַחֶרֶת, וּבְיֶדְכֶם כָּל הַחַחִים;
וַיְמַהֲרוּ וַיֵּרְדוּ מִפֹּה אֶל פֹּה אֶל הַמּוֹעֵד,
וַיִּשְׁלְחוּ אֶת הַחַחִים אֶל (הַשְּׂטָנִים) הַמְצֻפִּים,
אֲשֶׁר כִּמְעַט הָיוּ בַּזֶּפֶת מְבֻשָּׁלִים;
וַאֲנַחְנוּ עֲזַבְנוּם בַּמֵּצַר לָהֶם.

שִׁיר שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַשִּׁשִּׁי

דּוֹמְמִים, בָּדָד, וּבְלִי חֲבֵרָה,
הָלַכְנוּ אֶחָד לְפָנִים, וְהַשֵּׁנִי אַחֲרָיו,
כְּמִשְׁפַּט הָאַחִים הַצְּעִירִים (מִסַּן פְרַנְצִיסְקוֹ) בְּלֶכְתָּם (Frati minor)
וּבַהֲשִׁיבִי לְבִּי עַל הַמְּרִיבָה אֲשֶׁר רָאִיתִי,
זָכַרְתִּי אֶת מְשַׁל אִיזוֹפּוֹ,
בְּמָשְׁלוֹ מִקְרֵה הַצְּפַרְדֵּעַ וְהָעַכְבָּר;
כִּי לֹא כֵן יִדְמוּ בֵּינֵיהֶם עַתָּה, וְכָעֵת, (Mo ad issa)
כַּמָּשָׁל הַהוּא, וְרִיב הַשֹּׁטְנִים,
אִם בִּין תָּבִין בִּתְחִלָּתוֹ וְסוֹפוֹ.
וּכְדֶרֶךְ מַחֲשָׁבָה לְהוֹלִיד מַחֲשָׁבָה,
כֵּן נוֹלְדָה לִי מִמֶּנָּה דְּאָגָה,
אֲשֶׁר עָלֶיהָ חֶרְדַּת רוּחִי הָיְתָה כִּפְלַיִם.
וְזֹאת חָרַשׁ לִבִּי: הִנֵּה אֵלֶּה
נִלְעֲגוּ בִּגְלָלֵנוּ, וַיְהִי חֶלְקָם רָעָה וְקָלוֹן,
אֲשֶׁר הֶאֱמַנְתִּי יִחַר לָהֶם עַד מְאֹד.
וְעַתָּה, אִם חָרוֹן אַפָּם יִתְחַבֵּר אֶל רוֹעַ לִבָּם,
יָקוּמוּ וְרָדְפוּ אַחֲרֵינוּ בְּרוּחַ אַכְזָרִי,
כְּכֶלֶב אוֹחֵז אַרְנֶבֶת בְּשִׁנָּיו,
כְּבַר סָמַר מִפַּחְדִּי בְּשָׂרִי,
וָאַבִּיט אַחֲרַי, וָאוֹמַר:
מוֹרִי, אִם לֹא נָחִישׁ וְנִסָּתֵרָנוּ

שְׁנֵינוּ, יָרֵא אֲנִי
אֶת מַלִּיבְּרַנְקִי: כִּי הִנָּם כְּבָר אַחֲרֵינוּ,
וּבְדִמְיוֹנִי כְּאִלּוּ הֵמָּה פֹּה.
וְהוּא אָמַר לִי: אִם הָיִתִי זְכוֹכִית מְצֻפָּה עוֹפֶרֶת, (Impiombato vetro, Specchio,)
לֹא יֵרָאֶה כֵן כִּי תֹאַר פָּנֶיךָ,
כִּדְמוּת מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עַל לוּחַ לִבִּי.
כִּי עַתָּה אֶת אֲשֶׁר חָשַׁבְתָּ, חָשַׁבְתִּי גַם אָנִי,
אֶחָד הַתֹּאַר וְאֶחָד הַמַּרְאֶה,
וַיִּהְיוּ בְקִרְבִּי לְעֵצָה אַחַת.
אַךְ אִם נָכוֹן הַדָּבָר, כִּי שְׂפַת הַיָּמִין
יוֹרֵד כָּכָה, אֲשֶׁר נוּכַל לַעֲבוֹר אֶל הֶחָרִיט הָאַחֵר,
מָלוֹט נִמָּלֵט מִן הַצַּיִד אֲשֶׁר יָרֵאתָ.
וַיְהִי טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר,
רְאִיתִים בָּאִים אֵלֵינוּ מֵרָחוֹק,
וְכַנְפֵיהֶם נְטוּיוֹת לֶאֱחוֹז בָּנוּ.
וַיְמַהֵר אַלּוּפִי לְתָפְשֵׂנִי,
כְּאֵם יְקִיצֶהָ מִשְּׁנָתָהּ קוֹל הָמוֹן,
וְרוֹאָה אֶצְלָהּ לֶהָבוֹת בּוֹעֲרוֹת,
אֲשֶׁר תִּקַּח בְּנָהּ בְּחֵיקָהּ, וְנָסָה לָּהּ, וְלֹא תַעֲמוֹד
לִלְבּוֹשׁ כִּי אִם חָלוּק,
כִּי דוֹאֶגֶת עָלָיו מֵעַל חַיֶּיהָ,
וַיִּתְנַפֵּל עַל גַּבּוֹ, וַיְמַהֵר לָרֶדֶת מֵרָאשֵׁי הַצּוּר הַקָּשֶׁה,
עַל פְּנֵי הַסֶּלַע עַד קָצֵהוּ.
הַסּוֹגֵר אֶת הֶחָרִיט הָאַחֲרוֹן,
לֹא גָז חִישׁ יָזוּבוּ מַיִם בַּתְּעָלָה,
בְּקִרְבָּם לְאַבְרוֹת הָרֵחַיִם לְגַלְגֵּלָם,
כְּמַהֵר רֶדֶת מוֹרִי

לְמַטָּה בַּמָּקוֹם הַהוּא,
נוֹשֵׂא אוֹתִי בְּחֵקוֹ, כְּאָב אֶת בְּנוֹ,
לֹא כְּאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ;
וּכְמוֹ הִגִּיעוּ רַגְלָיו אֶל יַרְכְּתֵי הַשּׁוּחָה,
הֵמָּה בָּאוּ עַד הַגֶּבַע מִמַּעַל לְרֹאשֵׁנוּ;
אַךְ לֹא הָיָה עוֹד לָנוּ לְפַחֵד,
כִּי אֵל דֵּעוֹת, אֲשֶׁר הִפְקִידָם
פְּקִידִים עַל הַשִּׁיחָה הַחֲמִישִׁית,
לֹא נָתַן לָהֶם יְכֹלֶת לָצֵאת מִמֶּנָּה.
שָׁם לְמַטָּה מָצָאנוּ חַטָּאִים צְבוּעִים,
סָבִיב לְאַט יִתְהַלָּכוּן,
הָלוֹךְ וּבָכֹה, וּמַרְאֵיהֶם כַּאֲנָשִׁים עֲיֵפִים בְּלֹא כֹחַ.
לְבוּשֵׁי מְעִיל, אֲשֶׁר צָנִיף פְּתִ"ל עָלָיו (Con cappucci bassi)
יוֹרֵד עַל פְּנֵי הָעֵינַיִם,
כִּמְעִילֵי הַכְּמָרִ"ים אֲשֶׁר בְּעִיר קוֹלוֹנְיָאָה, (Monaci)
וְכֻלָּם מְחֻפֵּי זָהָב, מְשַׁנֵּ"י עַיִן מִחוּץ, (abbagliano)
וּמִבַּיִת כֻּלָּם עֹפֶרֶת, וּכְבֵדִים כָּכָה, כִּי הַמְּעִילִים
אֲשֶׁר הִלְבִּישׁ פֵדֵירִיקוֹ (הַקֵּיסָר לַפּוֹשְׁעִים) הָיוּ כְּתֶבֶן לְעֶרְכָּם.
אוֹי מְעִיל לִיגִיעַ עוֹלָם!
וְגַם נַחְנוּ הָלַכְנוּ לִשְׂמֹאל
אֶת אֵלֶּה, הַמְּמָרְרִים בִּבְכִי,
אַךְ הֵמָּה לְאַט הִתְנַהֲלוּ מִכֹּבֶד מַשָּׂאָם;
לָכֵן, בְּכָל צַעַד צָעַדְנוּ,
רֵעִים אֲחֵרִים מָצָאנוּ אֶצְלֵנוּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל מוֹרִי: רְאֵה אִם תּוּכַל לִמְצֹא
בְּאֵלֶּה, אִישׁ נוֹדָע בְּמַעֲשָׂיו, אוֹ בִשְׁמוֹ;
וּבְעוֹד נֵלֵךְ, שָׂא נָא אֶת עֵינֶיךָ, וְהַבִּיטָה.

וְאֶחָד מֵהֶם, אֲשֶׁר שָׁמַע מֵאַחֲרֵינוּ אֶת שְׂפַת לְשׁוֹן טוּסְקָנָה,
צָעַק אֵלֵינוּ: כַּתְּרוּ לָנוּ זְעֵיר,
אַתֶּם הָרָצִים כָּכָה בִּמְקוֹם הָעֲרָפֶל (הַוֶּה);
אוּלַי אוּכַל מַלֵּא אֶת שְׁאֵלָתֶךָ.
וַיִּפֶן אַלּוּפִי אֵלַי וַיֹּאמַר: חַכֵּה לוֹ,
וְאַחַר לֵךְ לְפִי פְּעָמָיו.
וַאֲנִי עָמַדְתִּי, וָאֵרֶא שְׁנַיִם, אֲשֶׁר מַרְאֵה פְּנֵיהֶם
עָנָה אוֹת נַפְשָׁם לְהַשִּׂיגֵנִי;
רַק לֹא יָכוֹלוּ (מִכֹּבֶד מְעִילֵיהֶם) וּמִמְּצַר הַדֶּרֶךְ.
כְּבוֹאָם אֶצְלֵנוּ הִבִּיטוּ בִּי בְּעַיִן עִקֵּשׁ,
בְּלִי דַבֵּר דָּבָר,
וְאַחֲרֵי כֵן פָּנוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וַיֹּאמְרוּ:
הֲלֹא נִרְאֶה זֶה אִישׁ חַי, כִּי נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפָּיו?
וְאִם מֵתִים הֵמָּה, מָה צְדָקָה בָּם,
לְבִלְתִּי לְבוֹשׁ הַמְּעִיל הַכָּבֵד?
וְאַחֲרֵי כֵן אָמְרוּ לִי: אִישׁ טוּסְקָנָה,
אֲשֶׁר בָּאתָ בַּעֲדַת הַחֲנֵפִים הָרָעִים,
אַל תִּמְנַע מִמֶּנּוּ לְהַגִּיד מָה שְּׁמֶךָ.
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתָם: בְּעִיר הַגְּדוֹלָה,
אֲשֶׁר עַל נְהַר אַרְנוֹ הַיָּפֶה, נוֹלַדְתִּי וְגֻדַּלְתִּי,
וּבְעַצְמִי וּבְשָׂרִי אָנֹכִי;
אַךְ מִי אַתֶּם, אֲשֶׁר עֲלֵי פְּנֵיכֶם
תֵּזַלְנָה דְמָעוֹת, כַּאֲשֶׁר אֲנִי רוֹאֶה?
וְעַל מָה צָרַת זֹהַר אֲשֶׁר עֲלֵיכֶם?
וְאֶחָד עָנָה: הַמְּעִילִים (הָאֵלֶּה) הַמְצֻפִּים זָהָב,
עֹפֶרֶת הֵמָּה, וְכָבְדוּ עָלֵינוּ (עַד בֶּכִי),
כְּקוֹל מֹאזְנַיִם מִפְּנֵי כֹבֶד אַבְנֵיהֶם.

נַחְנוּ הָיִינוּ אַחִים מִתְעַלְּסִים, וְאַנְשֵׁי בּוֹלוֹנְיָה, (Frati godenti)
שְׁמִי קָטָלָנוּ, וְשֵׁם הַלָּזֶה לוֹדֵרִינְגוֹ, וְלִשְׁמוֹר אֶת שְׁלוֹם הָעִיר
בְּאַרְצְךָ נִבְחַרְנוּ שְׁנֵינוּ גַם יַחַד (לְנְגִידִים)
בַּמִּשְׁפָּט, לָקַחַת אִישׁ אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵלֶק בְּרִיב,
לְהַשְׁקִיט: וּמָה הָיִינוּ יֵרָאֶה עוֹד בְּפִירֶנְצֵי) בְּדַרְכָּהּ גַּרְדִּינְגוֹ,
(אֲשֶׁר בָּהּ הִבְעַרְנוּ בָּתֵּי אִיבַּרְטִי.)
וַאֲנִי הַחִלּוֹתִי: אַחִים! צָרוֹתֵיכֶם. . . . . וְלֹא הוֹסַפְתִּי דַבֵּר,
כִּי נִגְלָה לְעֵינַי חוֹטֵא אֶחָד הוּקַע בָּאָרֶץ
עַל עֵץ שְׁלֹשֶׁת "הַמּוֹטִים. (Crocifisso)
כַּאֲשֶׁר רָאָה אוֹתִי, נִפְתַּל נִפְתַּל כֻּלּוֹ,
וַיִּפַּח רוּחַ אַנְחוֹתָיו בִּזְקָנוֹ. וְהָאָח קָטָלָנוֹ,
אֲשֶׁר הֵבִין (כִּי עַל זֹאת חָדַלְתִּי לְדַבֵּר)
אָמַר לִי: הַמּוּקָע הַזֶּה, אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה, (הוּא קַיָּפָה, וְהוּא
יָעַץ לַפְּרוּשִׁים, כִּי יָאֶה (Farisei)
לְהָמִית אִישׁ אֶחָד לִתְשׁוּעַת הָעָם.
וְכַאֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה בְּעֵינֶיךָ,
מֻשְׁכָּב וְעָרוֹם הוּא עַל פְּנֵי הַדֶּרֶךְ,
וְיוֹדֵעַ מִשְׁקַל כָּל הָעוֹבְרִים עָלָיו.
וּבְמִשְׁפָּט זֶה נָדוֹן בַּשּׁוּחָה הַזֹּאת
חוֹתְנוֹ (חַנָּה הַכֹּהֵן) וְכָל אַנְשֵׁי הָעֵדָה, (Annu)
אֲשֶׁר הָיְתָה לְזֶרַע רָע לַיְּהוּדִים.
אָז רָאִיתִי אֶת וִירְגִילְיוֹ מִשְׁתָּאֶה, וּמַבִּיט
בַּחוֹטֵא הַנִּתְקַע עַל הַמּוֹטִים
בְּקָלוֹן כָּזֶה, בִּשְׁבִית עוֹלָם.
וְאַחַר דִּבֵּר אֶל הָאָח:
אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ לְהַגִּיד לָנוּ, אִם נִתָּן לְךָ,
הֲיֵשׁ מוֹצָא לִימִינֵנוּ,

לָצֵאת בָּהּ, בְּלִי יָדִי עָלֵינוּ
לָקַחַת אֶחָד מִן הַשְּׂטָנִים,
לָבוֹא, וּלְהוֹצִיאֵנוּ מִן הַשּׁוּחָה הַזֹּאת.
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: קָרוֹב מֵאֲשֶׁר קִוִּיתָ
יֵשׁ צוּר, הַיּוֹצֵא מִן הַגֻּלָּה הַגְּדוֹלָה,
וְעוֹשֶׂה דֶרֶךְ עַל כָּל עִמְקֵי־צָרָה הָאֵלֶּה.
אַךְ פָּרוּץ הוּא, וְאֵינֶנּוּ מְכַסֶּה הָעֵמֶק;
אוּלָם תּוּכְלוּ עֲלוֹת עַל הַפִּרְצָה
הַנּוֹטָה מִצִּדּוֹ, וּבִרְכָּתָיו רוֹמֵמָה.
אַלּוּפִי עָמַד מְעַט בְּרֹאשׁוֹ נָטוּי אַרְצָה,
וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר: אִם כֵּן, הַשָּׂטָן הָאוֹחֵז בַּחַטָּאִים
בְּשׁוּחָה הָאַחֶרֶת עָקַב אוֹתָנוּ.
וְהָאָח עָנָה אֵלָיו: שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים בְּבוֹלוֹנְיָה,
כִּי לַשָּׂטָן כָּל מוּם רָע לוֹ
וְכִי הוּא הוֹבֵר־שְׁקָרִים, וַאֲבִי כָזָב.
אַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי הֵחִישׁ לָלֶכֶת,
וּפָנָיו זֹעֲפִים בַּחֲמָתוֹ;
וַאֲנִי נָסַעְתִּי מֵעַל הַמְסֻבָּלִים,
וָאֵלֵךְ אַחַר עִקְּבוֹת רַגְלָיו, אֲשֶׁר לִי נָאווּ.

שִׁיר אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַשְּׁבִיעִי.

בִּימֵי הִתְחַדֵּשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר הַשֶּׁמֶשׁ מֵיטִיב
שְׂעָרוֹ תַּחַת (מַזָּל) דְּלִ״י, (Acquario)
וְאֹרֶךְ הַלַּיְלָה, כְּאֹרֶךְ הַיּוֹם,
עֵת מַרְאֵה הַכְּפוֹר עַל הָאָרֶץ
כְּמַרְאֵה אָחִיו הַלָּבָן;
אַךְ מְעַט יַעֲמוֹד בְּעָמְדוֹ;
הָאִכָּר, חֲסַר כֹּל
מִשְׁכָּבִים וְיוֹצֵא, וּבִרְאוֹתוֹ פְּנֵי הַשָּׂדֶה
כֻּלּוֹ לָבָן (מִשֶּׁלֶג), סוֹפֵק עַל יְרֵכוֹ,
וְשָׁב בְּבֵיתוֹ, וְאָנָה וְאָנָה הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה,
בְּדַל לֹא יָדַע מַה לַּעֲשׂוֹת,
וְאַחַר כֵּן יֵצֵא שֵׁנִית (אֶל הַשָּׂדֶה) וְתוֹחַלְתּוֹ תָּשׁוּב בְּקִרְבּוֹ,
כִּי רָאָה אֶת הָאֲדָמָה, וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד,
וְתוֹפֵשׂ שִׁבְטוֹ,
וּמוֹצִיא הַצֹּאן אֶל הַמִּרְעֶה;
כָּכָה נִבְהַלְתִּי בִּרְאוֹתִי פְּנֵי מוֹרִי נֶעְכָּרִים,
וְכֵן מַהֵר
לַעֲלוֹת תְּרוּפָה לְמַכָּתִי,
כִּי בְּבוֹאֵנוּ אֶל הַסֶּלַע הַפָּרוּץ,
אַלּוּפִי פָּנָה אֵלַי בְּנֹעַם וָנַחַת,
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּתְּחִלָּה בְּתַחְתִּית הָהָר.

וְאַחֲרֵי הִוָּעֵץ בְּלִבּוֹ, וְהָכֵן בִּפְרָצָה,
פָּתַח אֶת זְרוֹעוֹתָיו,
וַיֹּאחֶז בִּי.
וּכְגֶבֶר, אֲשֶׁר בַּעֲשׂוֹתוֹ מַעֲשֵׂהוּ,
רוֹאֶה גַּם אֶת הַגּוֹלָד,
כֵּן הוּא, בְּשַׂאתוֹ אוֹתִי עַל אַחַד גַּפֵּי הַסֶּלַע,
נָשָׂא אֶת עֵינָיו עַל גַּף אַחֵר,
וְאָמַר לִי: אַחַר זֶה, דַּלֵּג בְּחָזְקָה עַל הַשֵּׁנִי,
אַךְ נַסֵּה לְפָנִים, אִם יוּכַל הֱיוֹת לְמִסְעָד לָךְ.
הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר עָלִינוּ בָהּ, לֹא הָיְתָה דֶרֶךְ לְלוֹבֵשׁ כְּתֹנֶת פַּסִּים,
יַעַן אֲנַחְנוּ, אֲשֶׁר הוּא קַל, וַאֲנִי נִדְחָה מִמֶּנּוּ,
הַרְבֵּה יָעַפְנוּ לַעֲלוֹת עָלֶיהָ מִצּוּר אֶל צוּר.
וְלוּלֵא קְצָרָה שְׂפַת הַמַּעְגָּל הַהִיא
מִן הָרִאשׁוֹנָה, לֹא יָדַעְתִּי אִם אַלּוּפִי יַצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ,
אָכֵן כֹּחִי כָּשֹׁל יִכָּשֵׁל, וְנָפַל;
אַךְ בַּאֲשֶׁר מַלְבָּלְנֵי כֻּלּוֹ נוֹטֶה וְהוֹלֵךְ
אֶל פִּי הַבְּאֵר הָעֲמֻקָּה,
מַצַּב כָּל הָעֵמֶק הוּא,
אֲשֶׁר מִזֶּה עוֹלֶה, וּמִזֶּה יוֹרֵד:
וְכֵן הִגַּעְנוּ אֶל הַקָּצֶה,
אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יוֹרֶדֶת הָאֶבֶן הָאַחֲרוֹנָה.
וּכְבוֹאִי עָלֶיהָ, וַתִּקְצַר בִּי רוּחַ אַפִּי,
וְלֹא יָכֹלְתִּי לֶכֶת עוֹד,
וָאֵשֵׁב שָׁם עַל הָאָרֶץ.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: לֹא עַתָּה תְּאָתֶה לְךָ עַצְלָה.
כִּי (הָאִישׁ) הַסּוֹרֵחַ עַל עֶרֶשׂ רַךְ,
וְתַחַת כְּסוּת, לֹא יַעֲלֶה לְמַעֲלַת אַנְשֵׁי שֵׁם;

וַאֲשֶׁר יְכַלֶּה אֶת יָמָיו בְּלִי שֵׁם,
לֹא מִמֶּנּוּ יִשָּׁאֵר זֵכֶר עַל הָאָרֶץ,
כִּי אִם כְּעָשָׁן בַּשָּׁמַיִם, וּכְקֶצֶף עַל הַיָּם.
לָכֵן הִתְחַזֵּק, וּנְכוֹר אֶת עֲמָלֶךָ,
בְּאֹמֶץ הַלֵּבָב, אֲשֶׁר יִגָּבֵר בְּכָל מִלְחָמָה,
אִם לֹא יִפֹּל כְּגֹלֶם גּוּפָתוֹ.
עוֹד לָנוּ לַעֲלוֹת בְּסֻלָּם אָרוֹךְ מִזֶּה,
כִּי לֹא דַי לָנוּ לִרְחוֹק מֵאֵלֶּה:
אִם הֲבִינוֹתָ אֶת דְּבָרַי, קוּמָה, וִיהִי לְמוֹעִיל לָךְ.
אָז עָמַדְתִּי עַל רַגְלַי, וָאֵרָאֶה אֵלָיו
בִּגְבוּרַת לֵב גְּדוֹלָה מֵאֲשֶׁר בְּקִרְבִּי,
וָאֹמַר אֵלָיו: לֵךְ נָא, כִּי חָזָק וְאַמִּיץ אָנִי.
וַנָּשֶׂם פְּעָמֵינוּ לְדֶרֶךְ עַל הַסֶּלַע
כֻּלּוֹ פִּיּוֹת, קָשֶׁה, וָצָר,
וְתָלוּל הַרְבֵּה מִן הָרִאשׁוֹן.
וּבְלֶכְתִּי דִּבַּרְתִּי עִמּוֹ, לְבִלְתִּי הֵרָאוֹת אִישׁ רַךְ לֵבָב:
וְהִנֵּה קוֹל יָצָא מֵהַשּׁוּחָה הָאַחֶרֶת,
אֲשֶׁר לֹא יָכוֹל הוֹצִיא דְּבָרִים,
וְלֹא הֲבִינוֹתִי מָה יְדַבֵּר, גַּם כִּי הָיִיתִי
עַל גַּב הַגֶּשֶׁר, אֲשֶׁר שָׁם לְמַעֲבָר,
אָכֵן יָדַעְתִּי כִּי הַמְדַבֵּר אִישׁ מָלֵא חֵמָה הוּא.
וְלַשָּׁוְא הִטֵּיתִי פָּנַי לְמַטָּה, כִּי אֵין עֵינֵי בָשָׂר
יוּכְלוּ רְאוֹת בְּמַעֲמַקֶּיהָ בְּעַד הָעֲרָפֶל;
לָכֵן אָמַרְתִּי אֶל מוֹרִי: הִתְאַמֵּץ לַעֲבוֹר
מִן הַגּוֹלָה הָאַחֶרֶת, וְיָרַדְנוּ הַחוֹמָה;
כִּי כַּאֲשֶׁר אֲנִי מַקְשִׁיב מִפֹּה, וְאֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ,
כֵּן מַבִּיט אֲנִי לְמַטָּה, וְאֵינֶנִּי רוֹאֶה מְאוּמָה.

Digitized by Google

וְהוּא עָנָה: לֹא אָשִׁיב אֵלֶיךָ בִּדְבָרִים,
כִּי אִם בְּפֹעַל, כִּי לִשְׁאֵלוֹת צֶדֶק,
נָאוָה דוּמִיָּה, אֶת מַעֲשֶׂה.
אָז יָרַדְנוּ מֵרֹאשׁ הַגֶּשֶׁר, אֶל הַמָּקוֹם
גְּבוּל הַשָּׂפָה הַשְּׁמִינִית,
וְשָׁם נִגְלָה לְעֵינַי הֶחָרִיץ הַהוּא.
וּבְתוֹכוֹ רָאִיתִי נְחָשִׁים הָמוֹן נוֹרָא,
וְדַרְכֵיהֶם נִפְלָאוּ.
עַד אֲשֶׁר זָכְרָם יַשְׁחִית דָּמִי עוֹד הַיּוֹם.
אַל תִּתְהַלֵּל כּוּשׁ עַל חוֹל אַרְצָהּ, (Libia)
כִּי אִם בָּהּ יִרְמְשׂוּ זוֹחֲלֵי־עָפָר, תַּנִּינִים (Chelidri, Jaculi e Farce, e Cencri con Anfesibena)
וּפְתָנִים, נְחָשִׁים טְלֻאִים, וּשְׁפִיפוֹנִים;
כִּי גַּם כּוּשִׁים, גַּם יוֹשְׁבֵי שְׂפַת יַם סוּף (בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם)
לֹא יִרְאוּ לְעוֹלָם רְמָשִׂים זָרִים,
אַכְזָרִים וְרַבִּים מֵאֵלֶּה.
בֵּין הֶעָרוֹב הָרָע וְהַמַּר הַזֶּה,
רָצֹה יָרוּצוּ חַטָּאִים עֲרוּמִים, וַחֲרֵדִים,
בְּאֵין תִּקְוָה לִמְצוֹא לָהֶם מַחְסֶה, אוֹ צֳרִי (לְהִסָּתֵר.)
יְדֵיהֶם אֲסֻרוֹת מֵאָחוֹר בִּנְחָשִׁים,
תּוֹקְעִים זְנָבָם וְרֹאשָׁם בְּמָתְנֵיהֶם, (Nè O, nè I.)
וּמְצֹרָרִים לִפְנֵיהֶם.
וָאַבִּיט, וְהִנֵּה נָחָשׁ הִתְנַפֵּל
עַל חוֹטֵא, עוֹמֵד אֵצֶל שְׂפָתֵנוּ, וַיְשׁוּפֵהוּ אֶל מַפְרַקְתּוֹ,
אֲשֶׁר יְדֻבַּק שָׁם הַצַּוָּאר אֶל הַכְּתֵפַיִם.
לֹא יִכָּתֵב חִישׁ יוֹד, אוֹ וָו,
כַּאֲשֶׁר הַחוֹטֵא מִהֵר לְלַהֵט,
וַיִּבְעַר, וַיְהִי לְאֵפֶר, וַיִּפּוֹל.

וּכְמוֹ הָיָה נִשְׁחָת עַל הָאָרֶץ,
וַיְּצַבֵּר אֶפְרוֹ, וּכְרֶגַע פִּתְאוֹם
קָם, וַיְהִי לְאִישׁ כְּבָרִאשׁוֹנָה.
כָּאֵלֶּה יַגִּידוּ חֲכָמִים גְּדוֹלִים,
כִּי הַחוֹל, מִדֵּי הֱיוֹתָהּ בַּת חָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, (Fenice)
תָּמוּת, וְנוֹלְדָה שֵׁנִית, וְחָיָה.
וְלֹא תִרְעֶה בְחַיֶּיהָ עֵשֶׂב, אוֹ מִסְפּוֹא,
רַק נֹזְלֵי לְבוֹנָה וְקִנָּמוֹן,
וְתַפּוּחֶיהָ אַחֲרוֹנִים (בְּמוֹתָהּ) נֵרְדְּ וּמוֹר.
וְכִנְפוֹל אִישׁ הַנּוֹפֵל (לָאָרֶץ) וְלֹא יָדַע אֵיכָה,
אִם מִכֹּחַ הַשָּׂטָן הַדּוֹחֶה אוֹתוֹ אַרְצָה,
אוֹ מֵחֳלִי רָע אוֹסֵר בַּחֲבָלָיו אֶת עַצְמוֹת הָאָדָם,
אֲשֶׁר בְּקוּמוֹ מַבִּיט סְבִיבָיו, כֻּלּוֹ נִדְהָם
מִפְּנֵי צָרַת רוּחַ אֲשֶׁר אֲחָזַתּוּ,
וּבְהַבִּיטוֹ יֵאָנַח עוֹד,
כֵּן הָיָה הַחוֹטֵא בְּעָמְדוֹ שֵׁנִית עַל רַגְלָיו.
מָה קָשׁוּ מִשְׁפְּטֵי־אֵל,
כִּי יַעֲשׂוּ נְקָמוֹת כָּאֵלֶּה!
אַחֲרֵי כֵן אַלּוּפִי שָׁאַל לוֹ אֶת שְׁמוֹ.
וְהוּא עָנָה אֵלָיו: מֵאֶרֶץ טוֹסְקָנָה נָפַלְתִּי
תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם בַּשּׁוּחָה הָרָעָה הַזֹּאת.
בְּחַיֵּי בְהֵמָה בָּחַרְתִּי, וְלֹא בְחַיֵּי אָדָם,
וּמַעֲשֵׂה פֶרֶד לִי, כִּי פֶרֶד הָיִיתִי (מַמְזֵר): וַאֲנִי פוּצִּי
הַבְּהֵמָה שְׁמִי, וּפִּסְטוֹיָה נָאוָה לִמְאוּרַת מוֹלַדְתִּי.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: אֱמוֹר נָא אֵלָיו, וְעָמַד עוֹד (הִנֵּה),
וּשְׁאַל מִמֶּנּוּ, מַה פִּשְׁעוֹ, אֲשֶׁר דָּחָהוּ פֹה מַטָּה,
כִּי לִי נִרְאָה אִישׁ דָּמִים וּבַעַל חֵמָה.

Digitized by Google

וְהַחוֹטֵא, אֲשֶׁר שָׁמַע דְּבָרַי, לֹא כִחֵשׁ לוֹ;
אַךְ פָּנָה אֵלַי עֵינָיו, וּלְבָבוֹ,
וּכְלִמָּה רַבָּה כִּסְּתָה פָּנָיו:
וַיֹּאמַר: מְאֹד חָרָה לִי עַתָּה, כִּי מְצָאתַנִי
בִּמְקוֹם עֳנִי אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה,
מֵאֲשֶׁר רַע לִי יוֹם גֵּרְשׁוּנִי מֵאֶרֶץ הַחַיִּים.
לֹא אוּכַל לְכַחֵד מִמְּךָ הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ:
בָּעֵמֶק הָעָמֹק הַזֶּה נִדּוֹנְתִּי, תַּחַת כִּי גָּנַבְתִּי
(Sagrestia) בַּלִּשְׁכָּה אֶת כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ;
וּפִשְׁעִי הוּשַׂם לַשֶּׁקֶר עַל נָקִי.
אַךְ לְבִלְתִּי גִּיל תָּגִיל בִּרְאוֹתְךָ כְּעָנְיִי,
אִם תֵּצֵא מִמְּקוֹמוֹת הָעֲרָפֶל הָאֵלֶּה;
הַסְכֵּת וּשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר אַגִּידָה:
(Negri) מֵעִיר פִּסְטוֹיָה גָּלָה יִגְלוּ מִשְׁפְּחוֹת הַשְּׁחוֹרִים
(Bianchi) וְאַחֲרֶיהָ גַּם עִיר פִירֶנְצֵי תָּמִיר דְּרָכֶיהָ, וְגֵרְשָׁה אֶת הַלְּבָנִים.
(Marte) אַד מַעֲלֶה מַאְדִּים מֵעֵמֶק מַגְרָא
מִתְלַקֵּחַ בֶּעָנָן כָּבֵד,
וּתְהִי מִלְחָמָה קָשָׁה
כְּמַחֲנֵה פִּיצֵינוֹ, בְּסוּפָה וּסְעָרָה,
אֲשֶׁר תָּפִיץ פִּתְאוֹם אֶת הֶעָבִים,
עַד כִּי כָל אִישׁ מִמִּשְׁפַּחַת הַלְּבָנִים הַכֵּה יֻכֶּה:
וְזֹאת הִגַּדְתִּי לְךָ לְהַדְאִיב אֶת נַפְשְׁךָ.

שִׁיר חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים: הֶמְשֵׁךְ הֶחָרִיט הַשְּׁבִיעִי.

וַיְהִי כְּכַלּוֹת הַגַּנָּב לְדַבֵּר,
וַיִּשָּׂא אֶת יָדָיו מוּרָ״ה בְאֶצְבְּעוֹתָיו, (Fiche)
וַיִּקְרָא: רְאֵה נָא אֵל, כִּי לְךָ אוֹת בּוּז!
מִן הַיּוֹם הַהוּא וָמַעְלָה אָהַבְתִּי אֶת הַנְּחָשִׁים,
כִּי אֶחָד מֵהֶם הִתְגּוֹלֵל עַל צַוָּארָיו,
כְּאוֹמֵר: פֶּן תְּדַבֵּר עוֹד.
וְנָחָשׁ אַחֵר הֶחֱזִיקוֹ בִזְרוֹעוֹתָיו, וַיַּאַסְרֵהוּ,
וַיְסוֹבְבֵהוּ שִׁבְעָתַיִם,
אֲשֶׁר לֹא יוּכַל הִתְנוֹעֵעַ.
אוֹי פִּסְטוֹיָה, פִּסְטוֹיָה! מַדּוּעַ לֹא תַחֲרִצִי מִשְׁפָּט
לִהְיוֹת לְאֵפֶר, וְלֹא תַעַמְדִי עוֹד עַל הָאָרֶץ,
יַעַן גָּבְרוּ פְשָׁעַיִךְ עַל פִּשְׁעֵי שָׁרָשַׁיִךְ?
לֹא רָאִיתִי בְּכָל גַּלְגַּלֵּי־תֹפֶת
רוּחַ נָאָה כָמוֹהוּ נֶגֶד הָאֵל,
גַּם לֹא (קַפַּנֵּיאוֹ), אֲשֶׁר נָפַל מִמַּעַל חוֹמוֹת עִיר טֵיבִי. (שיר י״ד)
וְהוּא בָרַח וְלֹא דִבֵּר עוֹד דָּבָר;
וַאֲנִי רָאִיתִי רוֹכֵב־קֶשֶׁת מָלֵא חֵמָה,
בָּא וְזוֹעֵק: אֵיפֹה הוּא, אֵיפֹה קְשֵׁה הָעֹרֶף?
גַּם בִּשְׁמָמוֹת מָרֵימָה, אֵין לְדַעְתִּי
נְחָשִׁים רַבִּים, כַּאֲשֶׁר הָיוּ עַל גַּבּוֹ,
עַד מְקוֹם הָחֵל בּוֹ צוּרַת אָדָם.

עַל כְּתֵפָיו, אַחֲרֵי עָרְפּוֹ,
נִצָּב שָׂרָף· וּכְנָפָיו פְּרוּשׂוֹת, (Draco)
הַמַּבְעִיר כָּל הַפּוֹגֵעַ בּוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר: (הַקֶּשֶׁת הַזֶּה) הוּא קִקוֹ,
אֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הָפַךְ רַגְלֵי הַר אַבֶּינְטִינוּ
לַאֲגַם דָּמִים.
אֵינֶנּוּ הוֹלֵךְ אֶת (מוֹרֵי־קֶשֶׁת) רֵעָיו, וּבְדַרְכָּם,
כִּי הוּא בְּעֹשֶׁק גָּזַל
מִקְנֶה כָּבֵד אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיו;
וְעַל כֵּן כָּלוּ מַעַלְלֵי רִשְׁעוֹ
בְּבַשִּׁיל אֵרְקוֹלֵי, אֲשֶׁר הִכָּהוּ,
אוּלַי מֵאָה, וּמֵת בְּעֶשֶׂר הַמַּכּוֹת (הָרִאשׁוֹנוֹת)
עוֹדֶנּוּ מְדַבֵּר, וַיַּעֲבוֹר הָרוֹדֵף.
וְהִנֵּה שָׁלוֹשׁ נְפָשׁוֹת בָּאוֹת מִתַּחְתֵּנוּ.
אֲשֶׁר לֹא אֲנִי, וְלֹא אַלּוּפִי רְאִינוּם,
כִּי בְטֶרֶם שָׁמַעְנוּ אֶת קוֹלָן, שׁוֹאֲלוֹת לָנוּ: מִי אַתֶּם?
לָכֵן מוֹרִי שָׁבַת מִסַּפֵּר,
וַנַּקְשֵׁב לָהֵנָּה.
אֲנִי לֹא יָדַעְתִּי מִי הֵנָּה, אַךְ קָרָה
שֶׁאֶחָד מֵהֶם
קָרָא אֶת רֵעֵהוּ בְּשֵׁם,
לֵאמֹר: וְאַיֵּה עָמַד צִיאַנְפָּה?
וּלְמַעַן יַקְשִׁיב מוֹרִי,
שַׂמְתִּי אֶצְבָּעִי עַל פִּי.
אִם אַתָּה הַקּוֹרֵא לֹא תַאֲמִין
אֶל דְּבָרַי, לֹא אֶשְׁתּוֹמֵם,
כִּי גַם לִי, אֲשֶׁר רָאוּ עֵינַי קָשֶׁה לְהַאֲמִין.

וַיְהִי בְּשְׂאֵתִי עֵינַי אֲלֵיהֶם,
וְהִנֵּה נָחָשׁ בַּעַל שֵׁשׁ רַגְלַיִם, קָם וַיְדַלֵּג
עַל אֶחָד מֵהֶם, וַיִּנָּהֵר עָלָיו.—
בְּרַגְלָיו הַתִּיכוֹנוֹת אָסַר אֶת בִּטְנוֹ,
בְּכַפּוֹת יָדָיו בִּזְרוֹעוֹתָיו אָחַז;
וְאַחַר נָשַׁךְ אֶת שְׁתֵּי לְחָיָיו.
רַגְלָיו (אֲחוֹרָיו) נָטָה עַל שׁוֹקָיו,
וּזְנָבוֹ שָׂת בְּתוֹכָם,
וַיַּעֲלֵהוּ אֶל גַּבּוֹ, עַד מְקוֹם הַכְּלָיוֹת.—
עֵץ מַשְׂרִישׁ עַל עֵץ לֹא הִתְאַחֵז (Edera)
עַל גֶּזַע רֵעֵהוּ, כַּאֲשֶׁר הִתְדַּבֵּק הַנָּחָשׁ הַנּוֹרָא
בִּנְתָחָיו עַל פְּנֵי נִתְחֵי הַחוֹטֵא,
וַיִּהְיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כַּאֲשֶׁר הָיָה יִהְיוּ
דּוֹנָג חַם, וּמַרְאֵה שְׁנֵיהֶם הִתְעָרֵב;
וְגַם זֶה, וְגַם זֶה, לֹא נִכַּר כְּבָרִאשׁוֹנָה.
כְּמוֹ נְיָר, טֶרֶם תַּעֲלֶה הַלֶּהָבָה,
יֵרָאֶה שְׁחַרְחוֹר,
לָבָן אֵינֶנּוּ עוֹד, וְגַם שָׁחוֹר לֹא נִהְיָה.
וּשְׁנֵי רֵעָיו מַבִּיטִים, וְצוֹעֲקִים:
אֲבוֹי, אַנְיֵלוֹ, אֵיךְ תִּשְׁתַּנֶּה!
דַּע, וּרְאֵה, כִּי עַתָּה אֵינְךָ לֹא שְׁנַיִם, וְלֹא אֶחָד.
אָמְנָה רֹאשׁ שְׁנֵיהֶם הָיָה לְרֹאשׁ אֶחָד,
וּשְׁתֵּי תְמוּנוֹת נִרְאוּ אֵלֵינוּ
עַל פָּנִים אֲחָדִים, אֲשֶׁר תֹּאַר שְׁנֵיהֶם הִתְעָרְבוּ בָם.
אַרְבַּע הַזְּרוֹעוֹת נַעֲשׂוּ לִשְׁתַּיִם,
הַשּׁוֹקַיִם, וְהַיְּרֵכַיִם, הַבֶּטֶן, וְהֶחָזֶה,
הָיוּ לְאֵיבָרִים, אֲשֶׁר לֹא נִרְאוּ כָהֵנָּה לְעוֹלָם.

Digitized by Google

כָּל־תֹּאַר אָדָם הָרִאשׁוֹן נִמְחָה,
הַצֶּלֶם הַנִּפְלָא נִרְאָה שְׁתֵּי תְמוּנוֹת, וְלֹא־תְמוּנָה,
וְכָזֹאת הָלַךְ לוֹ לְאַט לְאַט.
(Ramarro) וְכִשְׁפִיפוֹן, אֲשֶׁר מִפְּנֵי שׁוֹט הַחַמָּה,
בִּימֵי תְקוּפַת קַיִץ, יוֹצֵא מִגָּדֵר אֶל גָּדֵר,
וְעוֹבֵר כַּבָּרָק אֶת דַּרְכּוֹ,
כֵּן רָאִיתִי נָחָשׁ קָטָן, מָלֵא חֵמָה,
עוֹלֶה עַל בֶּטֶן שְׁנֵי הַחַטָּאִים,
וּמַרְאֵהוּ שָׁחוֹר כְּגַרְגַּר פִּלְפֵּל,
וַיִּשֹּׁךְ אֶת אֶחָד מֵהֶם אֶת מְקוֹם (הַטַּבּוּר),
אֲשֶׁר מִשָּׁם נִקַּח לַחְמֵנוּ (בְּבֶטֶן אִמֵּנוּ),
וְאַחֲרֵי כֵן (הַנָּחָשׁ) נָפַל לְפָנָיו אַרְצָה.
וְהַנָּשׁוּךְ הִבִּיט בּוֹ, וְלֹא דִבֵּר מְאוּמָה,
(Sbadigliava) אַךְ הָיוּ רַגְלָיו כִּמְדֻבָּקוֹת, וַיִּפְעַר פִּיו,
כְּאִישׁ נָפְלָה עָלָיו שֵׁנָה, אוֹ קַדַּחַת.
הוּא מַבִּיט אֶת הַנָּחָשׁ, וְהַנָּחָשׁ מַבִּיט בּוֹ,
וַיַּעַל עָשָׁן מִפֶּצַע הַחוֹטֵא, וּמִפִּי הַנָּחָשׁ,
וְעַמּוּדֵי עֲשַׁן שְׁנֵיהֶם נִפְגָּשׁוּ.
אַל יִתְהַלֵּל לוּקָנוּ, הַמְסַפֵּר
מִקְרֵה סַבֵּילוֹ, הַמִּסְכֵּן, וּמִקְרֵה נַסִּידְיוֹ,
וְיַקְשִׁיב לִשְׁמֹעַ אֲשֶׁר אֲסַפֵּר אָנִי.
אַל יִתְהַלֵּל אוֹבִידְיוֹ, בְּדַבְּרוֹ מִקַּדְמוֹ, וּמֵאֲרֶטוּזָה,
כִּי אִם יָשִׁיר בְּשִׁירָיו, אֲשֶׁר הוּא נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ,
וְהִיא לְמַעְיְנוֹת־מַיִם, אֵינֶנִּי מְקַנֵּא בּוֹ.
כִּי לֹא הָפַךְ מֵעוֹלָם שְׁנֵי טְבָעִים פָּה אֶל פֶּה,
וַאֲשֶׁר יִהְיוּ שְׁנֵיהֶם נְכוֹנִים כָּאֵלֶּה,
לְהָמִיר גָּלְמָם זֶה אֶת זֶה.

וּבַדֶּרֶךְ הַזֹּאת נֶהְפָּכוּ:
הַנָּחָשׁ שִׁסַּע אֶת זְנָבוֹ לִשְׁנַיִם,
וְהַנָּשׁוּף דִּבֵּק אֶת רַגְלָיו לְאַחַת.
שׁוֹקָיו בְּרַגְלָיו הִתְלַכָּדוּ,
עַד בִּלְתִּי הֵרָאוֹת עוֹד פִּרְקֵיהֶם.
הַזָּנָב הַשָּׁסוּעַ לָקַח אֶת מַרְאֵיהֶן,
אֲשֶׁר אָבְדוּ בָאָדָם,
עוֹר הַנָּחָשׁ נַעֲשָׂה רַךְ,
וְעוֹר הָאִישׁ קָשֶׁה.
וָאֵרֶא זְרוֹעוֹתָיו נֶאֱסָפוֹת בַּאֲצִילוֹתָיו,
וְכַאֲשֶׁר רַגְלֵי הַחַיָּה הַקְּצָרוֹת הֶאֱרִיכוּ,
כֵּן קָצְרוּ רַגְלֵי הַחוֹטֵא.
וְרַגְלֵי אֲחוֹרָיו הַשְּׁזוּרוֹת,
וַתִּהְיֶינָה לְאֵבֶר, אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ מַסְתִּירוֹ,
וְאֵבֶר הַחוֹטֵא הַמִּסְכֵּן, בֻּתַּר לִשְׁנַיִם.
וּבְעוֹד הֶעָשָׁן צָבַע אֶת שְׁנֵיהֶם
בְּצֶבַע חָדָשׁ, צִמַּח הַשֵּׂעָר
עַל פְּנֵי אֶחָד, וְהָאַחֵר מֹרָט.
זֶה עָמַד עַל רַגְלָיו, וְזֶה נָפַל אַרְצָה,
וּבְכָל זֹאת לֹא נָטוּ עֵינֵי אִישׁ הָרָעוֹת
מֵאֵת עֵינֵי רֵעֵהוּ. בְּשַׁנּוֹתָם יַחַד אֶת פְּנֵיהֶם.
הָעוֹמֵד אָסַף אֶת פָּנָיו אֶל רַקָּתוֹ,
וּמִן הַבָּשָׂר הָעוֹדֵף,
יָצְאוּ הָאָזְנַיִם, אֲשֶׁר בִּלְחָיָיו חָסֵרוּ.
וַאֲשֶׁר לֹא הֵסִיר אָחוֹר,
וְנִשְׁאַר עוֹד, הָיָה לְאַף עַל פָּנָיו,
וְשִׂפְתוֹתָיו נִהְיוּ עָבוֹת, כַּאֲשֶׁר יָאֲתָה.

הַשּׁוֹרֵץ דָּחָה אֶת פָּנָיו הַחוּצָה,
וַיֶּאֱסוֹף אָזְנָיו בְּתוֹךְ רֹאשׁוֹ,
כֶּאֱסוֹף חֹמֶט אֶת קַרְנָיו. (Lumaca)
לְשׁוֹנוֹ יְחִידָה, וּנְכוֹנָה לְדַבֵּר,
שְׁסֻעָה, וּלְשׁוֹן הַנָּחָשׁ הַשְּׁסוּעָה,
הָיְתָה לְאַחַת — וְהֶעָשָׁן נֶעֱצַר.
הָאִישׁ הַנֶּהְפַּךְ לְחַיָּה,
נָס לוֹ בָּעֵמֶק, הָלוֹךְ, וְשָׁרוֹק,
וְהָאַחֵר אַחֲרָיו, מְדַבֵּר, וְיוֹרֵק.
אַחֲרֵי כֵן פָּנָה אֵלָיו אֶת עָרְפּוֹ הֶחָדָשׁ,
וַיֹּאמֶר לַחוֹטֵא הַשֵּׁנִי: רְצוֹנִי כִּי בּוּאוֹזוֹ יֵלֵךְ עַל גְּחוֹנוֹ
בַּדֶּרֶךְ הַזֹּאת, כַּאֲשֶׁר הָלַכְתִּי אָנִי.
כָּכָה רָאִיתִי בַּמִּדְבָּר הַשְּׁבִיעִי
חִלּוּפִים, וּתְמוּרוֹת, וּבְעַד פִּלְאוֹת הַמַּעֲשֶׂה,
לֹא יַרְשִׁיעוּנִי, אִם מָאֲסוּ שְׂפָתַי נֹעַם וְזְמִירוֹת.
וְגַם כִּי עֵינַי מְעַט נְבוֹכוֹת,
וְנַפְשִׁי נִבְהָלָה,
לֹא יָכְלוּ הַשְּׁנַיִם בְּרוֹחַ הֵחָבֵא,
אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לִי הַכֵּר אֶת פּוּצִיוֹ שִׁיאַנְקָטוֹ;
וְהוּא לְבַדּוֹ לֹא נֶהְפַּךְ,
מֵהַשְּׁלֹשָׁה אֲשֶׁר בָּאוּ אֶצְלֵנוּ;
וְהָאַחֵר (הַנֶּהְפַּךְ לְאִישׁ) הָיָה (קַבַּלְקַנְטִי,) אֲשֶׁר תִּבְכִּי, (עִיר) גַּבִּילֵי, עָלָיו.

Digitized by Google

שִׁיר שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַשְּׁמִינִי

שִׂישִׂי עִיר פִּירֶינְצֵי, כִּי גָדַלְתְּ מְאֹד,
עַד פְּרוֹשׂ כְּנָפַיִךְ עַל הַיָּם וְעַל הַיַּבָּשָׁה,
וְגַם בִּשְׁאוֹל תַּחְתִּית יָפוּץ שְׁמֵךְ;
כִּי בֵין גַּנָּבִים כָּאֵלֶּה, מָצָאתִי חֲמִשָּׁה מֵאַנְשֵׁי עִירֵךְ,
עַל כֵּן נִכְלַמְתִּי,
וְגַם לָךְ לֹא תִהְיֶה זֹאת לְתִפְאָרֶת.
אַךְ, אִם חֲלוֹמוֹת בַּשַּׁחַר אֱמֶת יְדַבֵּרוּ,
בִּמְהֵרָה תִשְׁמְעִי אֶת אֲשֶׁר תְּקַוֶּה עָלַיִךְ
עִיר פְּרָטוֹ (הַקְּרוֹבָה אֵלַיִךְ) מִלְּבַד עָרִים אֲחֵרוֹת.
וְאִם כְּבַר בָּאָה עָלַיִךְ, לֹא יֵאָמֵר: מְהֵרָה בָאָה.
וּתְהִי נָא עַתָּה, אַחַר אֲשֶׁר שׁוּם שׁוּמָה!
כִּי כַּאֲשֶׁר אָבוֹא בַיָּמִים, כֵּן עָלַי יִכְבַּד.
מִשָּׁם נָסַעְנוּ, וְעַל הַצּוּרִים,
אֲשֶׁר הָיוּ לָנוּ לְסֻלָּם בְּרִדְתֵּנוּ,
עָלָה אַלּוּפִי, וְעָלֵיהֶם הִנְחַנִי.
וּבְלֶכְתֵּנוּ בִּישִׁימוֹן הַדֶּרֶךְ,
בֵּין הַכְּפִיסִים, וְגַפֵּי הַסֶּלַע,
רַגְלַי לֹא יָכְלוּ לָלֶכֶת, בְּלִי עֶזְרַת הַיָּדַיִם.
אָז דָּאַגְתִּי, וְעוֹד הַיּוֹם אֶדְאַג,
בְּתִתִּי לִבִּי עַל אֲשֶׁר רָאִיתִי,
וְהִרְבֵּיתִי הַיּוֹם לַעֲצוֹר אֶת שִׂכְלִי, פֶּן יָרוּץ

בְּלִי רֶסֶן הַצֶּדֶק; כִּי אִם מַזָּ֨ר מֵטִיב, (Stellä buona)
אוֹ אֲשֶׁר טוֹב מִמֶּנּוּ (רְצוֹן הָאֵל,)
חָלַק לִי מַתָּנָה, לֹא אֲנִי בְּיָדִי אֲמַנְּעֶנָּה מִמֶּנִּי.
כְּאִישׁ שָׂדֶה, בְּנוּחוֹ עַל רֹאשׁ הַגֶּבַע,
בִּימֵי הַשָּׁנָה אֲשֶׁר (הַשֶּׁמֶשׁ) הַמֵּאִיר לָאָרֶץ,
מַמְעִיט לְהַסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ,
לְעֵת עֶרֶב בְּהֵאָסֵף הַזְּבוּב, וְצֵאת הַצְלָצָ֨ל, (Zanzära)
רוֹאֶה וְבוּבֵּ֨י־אוֹר עַל פְּנֵי הָעֵמֶק, (Lucciöle)
אֲשֶׁר הוּא בוֹצֵר וְחוֹרֵשׁ שָׁם;
כֵּן רָאִיתִי לֶהָבוֹת מְאִירוֹת
כָּל־הֶחָרִיט הַשְּׁמִינִי, כַּאֲשֶׁר יָדַעְתִּי
בְּהִגָּלוֹת אֵלַי יַרְכְּתֵי הַשְּׁאוֹל.
וְכָאִישׁ (אֱלִישָׁע), אֲשֶׁר נִקַּם בַּדֻּבִּים,
רָאָה אֶת רֶכֶב אֵלִיָּהוּ בַּעֲלוֹתוֹ,
וּבְהִתְרוֹמֵם סוּסָיו הַשָּׁמַיְמָה,
לֹא יָכוֹל לָלֶכֶת אַחֲרָיו בְּעֵינָיו,
וְלֹא רָאָה כִּי אִם הַלֶּהָבָה לְבַדָּהּ,
עוֹלָה כְּעָב קַל;
כָּכָה נָעָה כָל לֶהָבָה בְּיַרְכְּתֵי הַשִּׁיחָה,
כָּל־אַחַת מֵהֵנָּה טוֹרֶפֶת בְּתוֹכָהּ חוֹטֵא,
וְהַטְּרֵפָה לֹא תֵרָאֶה,
וַאֲנִי מֵעַל הַגֶּשֶׁר מַבִּיט בְּכָל־לְבָבִי,
עַד כִּי, לוּלֵא חַשְׁתִּי וְהֶחֱזַקְתִּי בְּאֶבֶן אַחַת
נָפַלְתִּי בְּתוֹךְ הַבּוֹר בְּלִי יָד דּוֹחָה.
וַיַּרְא אַלּוּפִי כִּי אֲנִי עוֹמֵד וּמַבִּיט,
וַיֹּאמֶר אֵלַי: בְּקֶרֶב הַלֶּהָבוֹת הַנְּפָשׁוֹת,
וַאֲשֶׁר הִבְעִירָתָן, הִיא חוֹבְשָׁתָן.

Digitized by Google

וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: מְאֹד יִכּוֹן לִי הַדָּבָר
אַחֲרֵי שָׁמְעֲךָ; אַךְ כְּבָר דִּמִּיתִי
הֱיוֹתָהּ כֵּן, וַיְהִי בְלִבִּי לִשְׁאוֹל לְךָ לֵאמֹר:
מִי זֶה בְתוֹךְ הַלֶּהָבָה הַנִּפְרֶדֶת
מִלְמַעְלָה, וּמַרְאֶיהָ כַּלֶּהָבָה אֲשֶׁר יָצְאָה מֵאָז
מִמַּעֲרֶכֶת הָעֵצִים, אֲשֶׁר הֻבְעַר עָלֶיהָ אֵיטֵיאוֹקְלֵי עִם אָחִיו?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: בָּהּ נִדּוֹנִים אוּלִיסֵי וְדִיוֹמֶדֵי,
וְכֵן יָרוּצוּ נֶאֱחָזִים יַחְדָּיו לְנִקְמַת עוֹלָם,
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ בַּחֲרוֹן אַפָּם.
וּבְתוֹךְ לַהֲבָתָם יִבְכּוּ
אֶת תַּחְבּוּלַת הַסּוּס (שֶׁל עֵץ, אֶל עִיר טְרוֹיָא,)
אֲשֶׁר הָיְתָה הַפֶּתַח יָצָא מִמֶּנּוּ (אֵינֵיאַס) חֹטֶר הָרוֹמִיִּים הַנָּדִיב.
וּבָכָה גַם בְּתוֹכָהּ הָעָרְמָה,
אֲשֶׁר עָלֶיהָ דֵּידָמִיָּה תִּתְאַבֵּל עוֹד עַל (מַסַּע) אָכִילִי (בַּעְלָהּ)
אַף אַחֲרֵי מוֹתָהּ, וְגַם (גְּזֵלַת) הַפַּלְדִיּוֹ (נְצִיב מִינֶרְבָה) יִנָּקֵם בָּהּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: מוֹרִי, אֲחַלֶּה פָנֶיךָ, וְאֵלֶיךָ אֶתְחַנָּן,
וּתְהִי לְךָ תְחִנָּתִי כְּאַלְפֵי תְחִנּוֹת;
כִּי אִם יוּכְלוּ דַבֵּר מִתּוֹךְ הַשְּׁבִיבִים הָהֵמָּה,
לֹא תִמְנַע מִמֶּנִּי לַעֲמוֹד,
עַד הַלֶּהָבָה הַמַּקְרֶנֶת תָּבוֹא פֹה;
הֲלֹא תִרְאֶה, כִּי מִתְּשׁוּקָתִי (לִשְׁמוֹעַ) הִנְנִי נוֹטֶה אֵלֶיהָ?
וַיַּעַן אֵלַי: לִתְפִלָּתְךָ נָאוָה תְהִלָּה.
אָכֵן אֶרְצְךָ; אַךְ הִתְחַזֵּק,
וּנְצוֹר לְשׁוֹנְךָ,
וַאֲדַבְּרָה אֲנִי: הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי
אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ, כִּי אוּלַי, לִהְיוֹתָם יְוָנִים,
יְמָאֲנוּ לִשְׁמוֹעַ דִּבְרֵי פִיךָ.

Digitized by Google

וַיְהִי כְּהַגִּיעַ הַלֶּהָבָה אֶצְלֵנוּ,
אֲשֶׁר נִרְאָה לְעֵינֵי אַלּוּפֵי עֵת וּמָקוֹם (לְדַבֵּר אֱלֵיהֶם),
שָׁמַעְתִּי אוֹתוֹ מְדַבֵּר כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
„שְׁמָעוּנִי אַתֶּם הַשְּׁנַיִם בְּאֵשׁ אֶחָת:
אִם גָּמַלְתִּי אֶתְכֶם טוֹבָה בְּעוֹדִי בְחַיָּי,
אִם רַב, אוֹ מְעַט, גָּמַלְתִּי לָכֶם
בְּכָתְבִי עַל הָאָרֶץ אֶת שִׁירַי הָרוֹמְמִים,
אַל נָא תָמוּשׁוּ מִזֶּה, וְאֶחָד מִכֶּם (אוּלִיסֵי) יַגִּיד אֵלֵינוּ
אָנָה הָלַךְ, וַיֹּאבַד, וַיָּמֹת."
הַקֶּרֶן הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר לַלֶּהָבָת קֶדֶם,
הַחֵלָּה לְהִתְנוֹעֵעַ, וְהֵרֵנֵן,
כְּאֵשׁ אֲשֶׁר הָרוּחַ תְּסָעֲרֶהָ,
וְאַחֲרֵי כֵן הֵנִיעָה רֹאשָׁהּ הֵנָּה וָהֵנָּה,
כְּנֶגֶד לָשׁוֹן בְּדַבְּרָהּ,
וַתֵּצֵא קוֹל וּדְבָרִים, וַתֹּאמַר:
„כַּאֲשֶׁר נָסַעְנוּ מֵאֵת צִירְצֵי, אֲשֶׁר עֲצָרַנִי (כְּהָר)
אֶצְלָהּ יוֹתֵר מִיָּמִים, קָרוֹב לְגָאִיטָה,
טֶרֶם יִקְרָאֵהוּ אֵינֵיהַ (כְּשֵׁם זֶה):
לֹא אַהֲבַת בָּנַי, וְלֹא רַחֲמַי עַל אָבִי הַזָּקֵן,
וְלֹא דוֹדַי אֶל פֵּנִילוֹפֵי (אִשְׁתִּי)
יְשַׂמְּחוּהָ,
לֹא גָבְרוּ עַל רֹב תְּשׁוּקָתִי
לָדַעַת אֶרֶץ וְתֵבֵל, וּלְהָבִין
יִצְרֵי בְּנֵי אָדָם הָרָעִים, וְהַיְשָׁרִים.
וָאֶסַּע בִּסְפִינָה אַחַת לְבַדָּהּ,
וָאֶעֱבוֹר בְּמֶרְחֲבֵי הַיָּם
אֶת מְעַט רֵעַי, אֲשֶׁר לֹא עֲזָבוּנִי.

Digitized by Google

אֶת שְׁתֵּי שְׂפָתָיו רָאִיתִי עַד סְפָרַד,
וְעַד מָרוֹקוֹ, וְאִי סַרְדִּינִיאָה,
וְכָל הָאִיִּים, אֲשֶׁר מֵי הַיָּם הַהוּא סוֹבְבָם.
אֲנִי וְרֵעַי זְקֵנִים וְרָפִים הָיִינוּ
כְּבוֹאֵנוּ אֶל פִּי הַצָּר, (Stretto di Gibilterra)
אֲשֶׁר שָׂם אַרְקוֹלֵי הֵקִים אֶת עַמּוּדָיו
לֵאמֹר: „עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תוֹסִיף:“
וָאֶרְחַק מֵעִיר סִיבִילְיָה, אֲשֶׁר מִימִינִי,
וּמֵעִיר צֵאוּטָה, אֲשֶׁר לִשְׂמֹאלִי.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אַחַי, אֲשֶׁר בָּאתֶם עִמִּי
אֶל קְצֵה הַמַּעֲרָב, אַחֲרֵי מְצוֹא צָרוֹת לְרְבָבָה,
אַל נָא, כַּעֲבוֹר מְעַט יְמֵי חַיִּים
הַנִּשְׁאָרִים לָכֶם, אַל נָא תְמָאֲנוּ לָלֶכֶת עוֹד
אַחֲרֵי דֶרֶךְ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, וְחָקַרְנוּ
אֶת חֶלְקֵי הָאָרֶץ, אֲשֶׁר בְּלִי יוֹשֵׁב הֵמָּה.
„הִתְבּוֹנְנוּ בְּשָׁרְשְׁכֶם:
לֹא נִבְרֵאתֶם לִחְיוֹת כְּבַהֲמוֹת שָׂדֶה
כִּי אִם לִרְדּוֹף אַחֲרֵי צֶדֶק וְחָכְמָה.“
בְּתוֹכַחְתִּי הַקְּצָרָה הַזֹּאת,
קָמוּ רֵעַי חֲרוּצִים לָלֶכֶת,
כִּי לֹא יָכֹלְתִּי עוֹד לַעֲצֹר אוֹתָם.
אָז יִשַּׁרְנוּ אֶת סְפִינָתֵנוּ מִזְרְחָה־שֶּׁמֶשׁ,
וְהַמְּשׁוֹטִים הָיוּ לָנוּ לִכְנָפַיִם, לָעוּף בְּדֶרֶךְ הַמְּשֻׁגָּעִים,
וְהָלַכְנוּ תָמִיד לִשְׂמֹאלֵנוּ (נֶגֶד הַקּוֹטֶב הַדָּרוֹם.) (Pölo antärtico)
וּכְבַר רָאִינוּ בַּלַּיְלָה כָּל־כּוֹכְבֵי הַקּוֹטֶב הַהוּא,
וְקָטְבֵּנוּ שָׁפוֹל יִשְׁפַּל,
עַד כִּי לֹא נִרְאָה עוֹד (אֶת רֹאשׁוֹ) מֵעַל פְּנֵי הַיָּם.

Digitized by Google

חָמֵשׁ פְּעָמִים זָרַח אוֹר הַלְּבָנָה,
וְחָמֵשׁ פְּעָמִים בָּא,
אַחֲרֵי עָבְרֵנוּ מַעֲבָר הַנּוֹרָא,
וְהִנֵּה לְפָנֵינוּ הַר, אֲשֶׁר מִמֶּרְחָק נִרְאָה שָׁחוֹר,
וְהוּא גָבוֹהַּ, לֹא רָאִיתִי בְּכָל הָאָרֶץ
הַר כָּמֹהוּ לְגֹבַהּ.
אָז שָׂמַחְנוּ, וְחִישׁ נֶהְפַּךְ לְאֵבֶל מְשׂוֹשׂ לִבֵּנוּ,
כִּי עָלְתָה סְעָרָה מֵהָאָרֶץ הַחֲדָשָׁה,
וַתַּךְ בָּאֳנִיָּה מִלְּפָנֶיהָ,
וְשָׁלֹשׁ פְּעָמִים סִבְּבוּהָ גַּלֵּי הַיָּם,
וּבָרְבִיעִית נָשְׂאוּ אֶת אֲחוֹרֶיהָ,
וַעֲבוּר פָּנֶיהָ טָבַע, כִּרְצוֹן עֶלְיוֹן,
עַד כִּי הַיָּם אָטַר עָלֵינוּ אֶת פִּיו.

Digitized by Google

שִׁיר שִׁבְעָה וְעֶשְׂרִים: הֶמְשֵׁךְ הֶחָרִיט הַשְּׁמִינִי.

כְּבָר הַלֶּהָבָה עָמְדָה וַתִּשְׁקוֹט,
לְלֹא דַבֵּר עוֹד, כְּבָר הָלְכָה לְדַרְכָּהּ,
אֲשֶׁר שִׁלְּחָהּ הַמְשׁוֹרֵר הַנָּעִים;
וְהִנֵּה לֶהָבָה אַחֶרֶת בָּאָה אַחֲרֶיהָ,
וְאֵלֶיהָ נָשְׂאוּ עֵינֵינוּ, כִּי שָׁמַעְנוּ
קוֹל נָבוֹךְ יוֹצֵא מִקְצֵה רֹאשָׁהּ,
כְּשׁוֹר (נְחֹשֶׁת) בְּאִי סִיצִילְיָה, אֲשֶׁר הֵחֵל לִנְעוֹת
(Lïma) בַּאֲנָחוֹת חָרָשׁוֹ, אֲשֶׁר יְצָרוֹ בִּפְצִירָה פִּים,
(וְשָׁב עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ,)
וַיְהִי נְעוֹתוֹ בְּקוֹל נִכְאָה;
וְגַם כִּי כֻלּוֹ נְחֹשֶׁת,
נִרְאָה כְּאָדָם יְיֵלִיל מִכְּאֵבוֹ;
כֵּן דִּבְרֶיהָ הַמָּרִים נֶהֶפְכוּ בַּתְּחִלָּה
לְהֶמְיַת קוֹל, מִבְּלִי הֱיוֹת לַלֶּהָבָה
אוֹרַח, אוֹ חוֹר לְהוֹצִיאָם.
אוּלָם, כַּאֲשֶׁר מָצְאוּ אֶת דַּרְכָּם
לָצֵאת מִקְצֵה רֹאשָׁהּ, בִּדְחוֹתָם אֶת הָאֵשׁ,
כִּדְחוֹת הַלָּשׁוֹן אוֹתָם,
שָׁמַעְנוּ מְדַבֶּרֶת וְאוֹמֶרֶת: לְךָ אֶשָּׂא אֶת קוֹלִי, אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי מִפִּיךָ אֶת שְׂפַת לוֹמְבַּרְדִיאָה,
(issa tën va) בְּאָמְרְךָ: „עַתָּה לֵךְ, וְלֹא עוֹד אֲצַוְּךָ"

Digitized by Google

אַף אִם אֵחַרְתִּי לָבוֹא,
אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ לַעֲמוֹד וּלְדַבֵּר אִתִּי:
רְאֵה כִּי לִי לֹא יֵרַע, וַאֲנִי בּוֹעֵר בָּאֵשׁ.
וְאִם נָפַלְתָּ בִּשְׁאוֹל הָעֲרָפֶל הַזֶּה
מֵאֶרֶץ חֶמְדַּת אִיטַלְיָה, אֲשֶׁר בָּאתִי מִשָּׁם
נוֹשֵׂא עֹל פְּשָׁעַי,
אֱמוֹר נָא אֵלַי, אִם שָׁלוֹם, אוֹ מִלְחָמָה לָרוֹמִיִּים, (Romänguoli)
כִּי אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי בַּגְּבָעוֹת, אֲשֶׁר בֵּין (עִיר) אוּרְבִּינוֹ,
וְהֶהָרִים אֲשֶׁר נוֹבֵעַ מֵהֶם (נָהָר) טֵיבֶּרָה (בְּעִיר מוֹנְטֵיפֵּילְטְרוֹ)
עוֹדֶנִּי נוֹטֶה לְמַטָּה לְהַקְשִׁיב,
וְאַלּוּפִי נָגַע בְּצַלְעִי, וְאָמַר לִי:
דַּבֵּר אַתָּה, כִּי אִישׁ אִיטַלְיָאָה הוּא.
וַאֲנִי כְּבַר נָכוֹן לַעֲנוֹת,
בְּלִי חַכֵּה, עָנִיתִי וָאֹמַר:
שִׁמְעִי נָא נֶפֶשׁ הַצְּפוּנָה שָׁם לְמַטָּה;
מְדִינַת רוֹמִי, אֶרֶץ מוֹלַדְתֵּךְ, אֵינֶנָּה עַתָּה,
וְלֹא הָיְתָה מֵעוֹלָם בְּלִי מִלְחָמָה בְּלֵב שָׂרֶיהָ הָעַזִּים;
אַךְ מִלְחָמָה גְלוּיָה לֹא הָיְתָה בָהּ בְּעָזְבִי אוֹתָהּ.
עִיר רָבֵינָּה הַיּוֹם, כַּאֲשֶׁר הָיְתָה שָׁנִים רַבּוֹת:
נֶשֶׁר (שָׂרֵי) פּוֹלֶנְטָה מְרַחֵף עָלֶיהָ,
וַיְכַס בִּכְנָפָיו עַד (עִיר) צֶרְבִיָּאה,
הָאָרֶץ (פוֹרְלִי), אֲשֶׁר הִפְלִיאָה לַעֲמוֹד,
וְרַבִּים חַלְלֵי צָרְפָתִים הִפִּילָה,
עַתָּה נִרְמְסָה תַּחַת רַגְלֵי (הָאֲרִי) הַיָּרֹק (מֵאוֹרְדֶלָּפִי),
וְהַכֶּלֶב, גַּם הַזָּקֵן, וְגַם הַבָּחוּר אֲשֶׁר בְּוֵירוּקְיוֹ (מְצוּדַת רִימִינִי)
וַאֲשֶׁר רָדוּ בְּפֶרֶךְ בְּמוֹנְטָנְיָאה (רֹאשׁ חֵלֶק הַגִּיבֵּילִינִי)
טוֹרְפִים בְּשִׁנֵּיהֶם שָׁם כְּמִשְׁפָּטָם.

(מָאינַרדוֹ) אֲשֶׁר בְּתָגְלוֹ כְּפִיר (בִּשְׂדֵה) לָבָן,
מַנְהִיג עָרֵי (פָּאֶינְצָה וְאִימוֹלָה, עַל נַהֲרוֹת) לַמּוֹנֶה וְסַנְטֵירְנוֹ,
מֵמִיר אֶת רֵעָיו מִדֵּי קַיִץ בַּחֹרֶף:
וְעִיר (צִיזֶינָה) אֲשֶׁר (נְהַר) סָבִיב מַשְׁקָהּ
כַּאֲשֶׁר הִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׁפֵלָה וּבָהָר,
כֵּן דֶּרֶךְ חַיֶּיהָ קְצָתָהּ תַּחַת עוֹל מוֹשֵׁל, וּקְצָתָהּ חָפְשִׁית.
וְעַתָּה אֱמוֹר נָא אֵלֵינוּ מִי אַתָּה,
אַל תַּקְשֶׁה עָרְפְּךָ מֵאַחֶיךָ,
אִם חָפַצְתָּ וְעָמַד שִׁמְךָ עַל הָאָרֶץ.
וַתִּנְהוֹם הַלֶּהָבָה מְעַט כְּדַרְכָּהּ,
וַתָּנַע הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת קְצֵה הֶחָרוּץ,
וְאַחַר הוֹצִיאָה קוֹל דְּבָרִים, וַתֹּאמַר:
אִם הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר
לְאִישׁ אֲשֶׁר יָשׁוּב עַל אֶרֶץ,
לַהֲבָתִי לֹא תִתְנוֹעַע עוֹד;
אַךְ, יַעַן אֵין אָדָם חַי, אֲשֶׁר יָצָא
מִן הָעֵמֶק הַזֶּה, אִם נָכוֹן הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי,
אֶעֱנֶה אוֹתְךָ, כִּי לֹא יָרֵאתִי פֶּן תִּהְיֶה לִּי לְחֶרְפָּה עַל הָאָרֶץ.
אִישׁ מִלְחָמָה הָיִיתִי. וְאַחֲרֵי כֵן הָיִיתִי אָח מִסַּן פְרַנְצִיסְקוֹ,
כִּי אָמַרְתִּי, עֵקֶב אֵזוֹר מָתְנַי יִסָּלַח לִי;
וְאָמְנָם הָיֹה תִהְיֶה אַחֲרִיתִי כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי;
לוּלֵא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל (בּוֹנִיפַצִיוֹ הַפִּיפְיוֹר) יְאַבְּדֵהוּ אֵל!
הֱשִׁיבָנִי עַל נְתִיב פְּשָׁעַי;
וַחֲפֵצִי, אֲשֶׁר תֵּדַע אֶת דַּרְכּוֹ, וְסִבַּת פָּעֳלוֹ,
בִּהְיוֹתִי בָשָׂר וָעֶצֶם,
כַּאֲשֶׁר עֲשָׂתַנִי אִמִּי, הָיוּ בְמַעֲשֵׂי
מַעֲשֵׂי שׁוּעָל, וְלֹא אַרְיֵה.

יָדַעְתִּי כָל דֶּרֶךְ עָרְמָה,
וְכָל תַּחְבּוּלוֹת אָדָם, וּבָהֶם הִצְלַחְתִּי.
עַד הוּדַע שְׁמִי עַד קְצוֹת הָאָרֶץ.
וַיְהִי בְּהַגִּיעִי אֶל שְׁנוֹת הַחַיִּים. אֲשֶׁר בָּהֶם
יָשִׂים כָּל אִישׁ אֶת לִבּוֹ,
לְהוֹרִיד אֶת נִסּוֹ, וְלֶאֱסוֹף חֲבָלָיו.
כָּל אֲשֶׁר מִלְּפָנִים הָיָה טוֹב בְּעֵינַי, אָז יֵרַע לִי,
וְנִחַמְתִּי, וְהִתְוַדֵּיתִי אֶת עֲוֹנִי,
אוֹי לִי, אוֹיָה לִי: כִּי זֹאת הָיְתָה לְעֶזְרִי;
אַךְ שַׂר הַפְּרוּשִׁ"ים הָאַחֲרוֹנִים, (Farisei)
הַנִּלְחָם (בְּתוֹךְ עִיר רוֹמִי) קָרוֹב (לְהֵיכַל) לַטִּירָנוֹ,
וְלֹא נֶגֶד יִשְׁמְעֵאלִים, אוֹ יְהוּדִים!
כִּי כָל אוֹיְבָיו אַנְשֵׁי אֱמוּנָתוֹ הֵמָּה,
וְאִישׁ מֵהֶם לֹא הָלַךְ לִלְכּוֹד (מְצוּדַת) אַקְּרִי,
אוֹ לִסְחוֹר בְּאֶרֶץ הַשֻּׁלְטָן;
וְלֹא זָכַר אֶת רוּם מַעֲלָתוֹ, וְלֹא עֲבוֹדַת־קֹדֶשׁ אֲשֶׁר עָלָיו,
וְגַם לֹא הָאֵזוֹר
אֲשֶׁר בְּמָתְנֵי הַמְעֻנֶּה אֶת אוֹזְרָיו.
כִּי אִם עָשָׂה כְּקוֹסְטַנְטִינוֹ (הַקֵּיסָר) אֲשֶׁר קָרָא סִלְוֶסְטְרוֹ (הַפִּיפְיוֹר)
(מִמְּעָרָתוֹ) בְּהַר סִירַטִּי, לְרַפֵּא אוֹתוֹ מִצָּרַעְתּוֹ,
כֵּן הוּא קְרָאַנִי לִהְיוֹת לוֹ לְמוֹרֶה,
וְרוֹפֵא אֶת קַדַּחַת גַּאֲוָתוֹ,
לֵאמֹר: הָבָה לִי עֵצָה וְאָנֹכִי הֶחֱרַשְׁתִּי,
כִּי נִרְאוּ אֵלַי אֲמָרָיו כְּדִבְרֵי שִׁכּוֹר;
וַיּוֹסֶף, וַיֹּאמֶר אֵלַי: אַל יִרְגַּז לְבָבְךָ,
הִנֵּה מֵעַתָּה אֲכַפֵּר עָלֶיךָ אֲנִי, וְאַתָּה תִּיעָצֵנִי
אֵיכָה אֶכְבּוֹשׁ אֶת אֶרֶץ פֵּינֶסְטְרִינוֹ.

הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי יֵשׁ לְאֵל יָדִי לִסְגּוֹר וְלִפְתּוֹחַ
אֶת (שַׁעֲרֵי) הַשָּׁמַיִם, אָכֵן שְׁנַיִם הֵמָּה הַמַּפְתְּחוֹת,
אֲשֶׁר מָאַס הַפִּיפְיוֹר אֲשֶׁר לְפָנַי,
אָז אַחֲרֵי אִמְרוֹתָיו כִּי עָמְקוּ,
נִרְאָה אֵלַי, כִּי טוֹב לִי לְדַבֵּר, מֵהַחֲרִישׁ,
וָאֹמַר: אָבִי, יַעַן נִקִּיתָנִי מֵחַטָּאתִי אֲשֶׁר אֶחֱטָא.
יָעַצְתִּי: אִם תַּבְטִיחַ הַרְבֵּה,
„וּמְעַט תְּקַיֵּם, תּוּכַל לְאוֹיְבֶךָ,
„וְכִסְאֲךָ הָעֶלְיוֹן יִכּוֹן.“
וַיְהִי בְּיוֹם מוֹתִי בָּא סַן פְרַנְצִׂיסְקוֹ לָקַחַת אוֹתִי;
אַךְ אֶחָד מֵהַכְּרוּבִים הַשְּׁחוֹרִים אָמַר אֵלָיו:
אַל תִּקָּחֵהוּ לָךְ, וְאַל תְּחַטָּא לִי.
עִמִּי בֹּא יָבֹא מַטָּה בְּתוֹךְ שְׁאַר עֲבָדַי,
יַעַן אֲשֶׁר עֲצַת עֹשֶׁק יָעַץ,
וּמָאָז יָדִי עַל שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ;
כִּי לֹא יְנֻקֶּה אֲשֶׁר לֹא נִחַם עַל רָעָתוֹ,
וְלֹא יוּכַל הַרְשִׁיעַ וְהִתְנַחֵם יַחְדָּו,
כִּי חֶסֶד וָרֶשַׁע נִפְגָּשׁוּ.
אוֹיָה לִי מַה חָרַדְתִּי,
כַּאֲשֶׁר אָחַז בִּי, וְאָמַר: אוּלַי
לֹא הֶאֱמַנְתָּ כִּי אִישׁ הִגָּיוֹן אָנֹכִי. (Ch' io loico fossi)
אֶל מִינוֹסִי הֱבִיאָנִי, וְהוּא אָפַף בִּזְנָבוֹ
אֶת גַּבּוֹ הַקָּשֶׁה שְׁמוֹנֶה פְּעָמִים,
וַיְנַשְּׁכֵהוּ מֵחֲמַת זַעְמוֹ,
וַיֹּאמֶר זֶה אֶחָד מֵהַחַטָּאִים (הַנֶּעֱנָשִׁים) בְּמִסְתַּר הָאֵשׁ:
עַל אֵלֶּה הִנְנִי פֹה מְאֻבָּד, כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה,
וּבְמַלְבּוּשׁ זֶה אֲנִי הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה.

כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר
אֱוִלָּה לָהּ הַלֶּהָבָה בְּמַכְאוֹבָהּ
מַטָּה, וּמֵנִיעָה אֶת קַרְנָהּ הֶחָרוּץ.
וַאֲנִי וְאַלּוּפִי עָבַרְנוּ הָלְאָה,
וַנַּעַל הַסֶּלַע, עַד הַגֶּשֶׁר הָאַחֵר,
הַמְכַסֶּה הַשִּׁיחָה, אֲשֶׁר בָּהּ יְנֻגְּעוּ הַחַטָּאִים,
אֲשֶׁר חָטְאוּ בְּהַפְרִידָם אֶת הָאֲנָשִׁים אִישׁ מֵאָחִיו.

שִׁיר שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הַתְּשִׁיעִי.

מִי יְמַלֵּל, אַף בְּלִי שִׁיר,
רֹב הַדָּם, וְהַנְּגָעִים,
אֲשֶׁר עַתָּה רָאִיתִי, גַּם אִם יַרְבֶּה לְסַפֵּר רַבּוֹת?
אָכֵן תִּקְצַר כָּל־לָשׁוֹן,
מֵאֵין כֹּחַ בִּשְׂפָתֵנוּ, וּבְשִׂכְלֵנוּ
לְהַגִּיד וּלְהָבִין כָּאֵלֶּה.
אִם יִקָּבְצוּ כָּל אַנְשֵׁי־חַיִל,
אֲשֶׁר יָזוּבוּ מְדֻקָּרִים עַל שְׂדֵי פּוֹלִיָּה,
הַמְקֻלָּלָה מִפְּנֵי הָרוֹמִיִּים,
וְאֹרֶךְ הַמִּלְחָמָה; אֲשֶׁר הִרְבּוּ בָהּ
הַטַּבָּעוֹת לְשַׁלֵּל פֶּלֶא,
כַּאֲשֶׁר כָּתַב (טִיטוּ) לִיוִיּוֹ, וְלֹא כִּזֵּב,
וְעִמָּהֶם הַצָּבָא אֲשֶׁר הִכָּה מַכָּה גְּדוֹלָה
בְּהִלָּחֲמוֹ עִם רוֹבֶּרְטוֹ גוּיסְקַרְדוֹ,
וְאִתָּם כָּל הַגּוֹי, אֲשֶׁר עַצְמוֹתָיו מְפֻזָּרוֹת
עַד הַיּוֹם הַזֶּה בְּצִיפִּירְנוֹ, אֲשֶׁר שָׁם כָּל אִישׁ פּוּלִיָּה
הָיָה בוֹגֵד, וַאֲשֶׁר נָפְלוּ עַל (מְצָדַת) טָלִיאָקוֹצוֹ,
שָׁמָּה אָרְלָדוֹ הַזָּקֵן גָּבַר בְּלִי כְּלֵי מִלְחָמָה, (אַךְ בְּמִרְמָה,)
וְכָל הַחֲלָלִים הָאֵלֶּה יֵרָאוּ, זֶה בְּנִתְחוֹ נָקוּב,
וְזֶה בְּאֵבָרוֹ מְקֻצָּץ, לֹא יוּכְלוּ לְשַׁוּוֹת לְמַרְאֵה הָרָע,
אֲשֶׁר נִרְאָה בֶחָרִיט הַתְּשִׁיעִי (הַזֶּה.)

לֹא תִנָּקֵב חָבִית, בַּאֲבוֹד מִמֶּנָּה קַרְשֵׁי מִכְסֶהָ,
כַּחוֹטֵא אֲשֶׁר רָאִיתִי.
נִבְקַע מִשְׁפָּמוֹ עַד שֵׁתוֹ.
מֵעָיו יָצְאוּ מִבֵּין שׁוֹקָיו,
וְנִרְאָה כְּבֵדוֹ, וְהַשַּׂק הַמָּאוּס,
אֲשֶׁר הָאֹכֶל נֶהְפָּךְ בְּתוֹכוֹ לְפֶרֶשׁ.
בְּעוֹד כָּל לִבִּי לִרְאוֹתוֹ,
הִבִּיט בִּי, וַיְפַתַּח בְּיָדָיו אֶת חֵיקוֹ,
וַיֹּאמַר: רְאֵה מָה שֻׁסַּעְתִּי:
רְאֵה אֵיכָה מָשְׁחַת מַחְמוּד;
אֵלַי (חָתָנִי) הוֹלֵךְ וּבוֹכֶה לְפָנַי,
וּפָנָיו מְבֻקָּעִים, מִשְׁפָּמוֹ עַד שְׂעַר מִצְחוֹ;
וְכָל אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה פֹּה,
הָיוּ בְּחַיֵּיהֶם נוֹתְנֵי מִכְשׁוֹל, וּמַפְרִידֵי אָדָם,
וְלָכֵן נִקְרָעִים הֵם עַתָּה בְּנַפְשׁוֹתָם.
יֵשׁ שָׂטָן מֵאַחֲרֵינוּ הַמְשַׁסֵּעַ אוֹתָנוּ
בְּאַכְזָרִיּוּת, וּבְחַרְבּוֹ יְדַבֵּק שֵׁנִית
כָּל־אִישׁ בָּעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת,
בְּסֹבֵּנוּ דַּרְכֵּנוּ הַמָּרָה,
כִּי פְּצָעֵינוּ יִסָּגֵרוּ,
בְּטֶרֶם שׁוּבֵנוּ לְפָנָיו;
אַךְ מִי אַתָּה, הָעוֹמֵד מִשְׁתָּאֶה עַל הַסֶּלַע;
הַלְאַחֵר לְכְתְּךָ אֶל הַדִּין,
אֲשֶׁר דָּנוּךָ עַל אִמְרֵי פִיךָ?
וּמוֹרִי עָנָה אוֹתוֹ; הוּא לֹא עוֹד מֵת,
וְלֹא פְשָׁעָיו דָחוּ אוֹתוֹ (הֵנָּה) לַמִּשְׁפָּט;
אַךְ, לְמַעַן יֶחְכַּם בְּמַרְאֵה עֵינָיו,

עָלַי, אֲשֶׁר כְּבַר מַתַּי, לְנַחוֹתוֹ
מְגִלָּה לְגַלָּה בַּתְּפַת הַזֶּה;
וֶאֱמֶת וְנָכוֹן הַדָּבָר, כַּאֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.
וַיְהִי כְּשָׁמְעָם דְּבָרָיו, מֵאָה מֵהֶם, וְיוֹתֵר,
עָמְדוּ בְּתוֹךְ הַשִּׁיחָה לְהַבִּיט בִּי.
וַיִּתְמְהוּ עַד שְׁכוֹחַ אֶת כְּאֵבָם.
„וְעַתָּה, אַתָּה, אֲשֶׁר אוּלַי תִּרְאֶה עוֹד אֶת הַשֶּׁמֶשׁ,
אֱמוֹר אֶל אָ״ח דוֹלְצִינוֹ, כִּי אִם לֹא חָפֵץ
לָבוֹא מַהֵר אַחֲרַי אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה,
„יָקוּם וְיִשְׁבּוֹר לוֹ אֹכֶל, פֶּן יְצוּרֵהוּ הַשֶּׁלֶג,
וְנָתַן לְאַנְשֵׁי נָבָרָה הַתְּשׁוּעָה,
אֲשֶׁר מִבְּלִי זֹאת, לֹא תִהְיֶה לָהֶם נְקַלָּה.״
אֵלֶּה דִבֵּר אֵלַי מַחְמוּד,
וְכַף רַגְלוֹ נְשׂוּאָה לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ,
וְאַחַר הֶרְכָּה בָּאָרֶץ, וַיִּסַּע.
חוֹטֵא אַחֵר, וּגְרוֹנוֹ נָקוּב,
וְאַפּוֹ נִגְדַע עַד גַּבּוֹת עֵינָיו,
וְאֵין לוֹ כִּי אִם אֹזֶן אַחַת,
אֲשֶׁר עָמַד שָׁם, מַבִּיט וּמִשְׁתּוֹמֵם
עִם רֵעָיו; טֶרֶם יְדַבְּרוּ, פָּתַח קָנֵהוּ,
גָּלוּי, וְאָדוֹם כֻּלּוֹ,
וַיֹּאמַר: אַתָּה, אֲשֶׁר אֵינְךָ נָדוֹן עַל פֶּשַׁע,
וְאוֹתְךָ רָאִיתִי לְמַעְלָה בְּאֶרֶץ אִיטַלְיָה,
אִם תֹּאַר פָּנֶיךָ לֹא יַתְעֵנִי,
זָכוֹר תִּזְכּוֹר אֶת פִּיאַטְרוֹ מִמְּדִיצִינָה,
אִם תָּשׁוּב לִרְאוֹת אֶת הַבִּקְעָה הַטּוֹבָה (לוֹמְבַּרְדִּיָה)
אֲשֶׁר בֵּין (עִיר) וֶירְצֵילִי (וּמְצוּדַת) מַרְקַבּוֹ.

וְהַגֵּד לִשְׁנֵי הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּעִיר פָּאנוֹ,
הֲלֹא הֵמָּה גִּידוֹ (דַּיל קַסִּירוֹ) וְאַנְגִ'ולִילוֹ (מִקַּנְיָאנוֹ),
כִּי אִם רוּחַ נְבוּאָה פֹּה לֹא יְשַׁקֵּר,
הֵם יִהְיוּ מְגֹרָשִׁים מֵאַרְצָם,
וּמֻשְׁלָכִים בְּתוֹךְ שַׂק בִּמְצוּלוֹת יָם, קָרוֹב לְקָטוֹלִיקָה,
וְזֹאת תִּהְיֶה לָהֶם, בְּבֶגֶד אֲשֶׁר יִבְגֹּד בָּם מוֹשֵׁל עַז (מַשְׁתִּינוֹ הַזָּקֵן)
וּבֶגֶד כָּזֶה לֹא רָאָה (הָאֱלִיל) נֶיטוּנוֹ מֵעוֹלָם
בֵּין (אִי) צִפְרוֹ (וְאִי) מָיוֹרְקָה (בְּכָל הַיָּם הָאַחֲרוֹן)
לֹא מֵאֵת שׁוֹדְדֵי־יָם, וּמֵאֵת אַנְשֵׁי אַרְגּוֹ.
הַבּוֹגֵד הָעִוֵּר בְּעַיִן אַחַת,
וּמוֹשֵׁל בָּאָרֶץ, אֲשֶׁר יֵשׁ חוֹטֵא עִמָּדִי,
הָאוֹמֵר: מִי יִתֵּן לֹא רְאִיתִיהָ;
יִקְרָאֵם לְדַבֵּר עִמּוֹ, וְאַחֲרֵי כֵן
זֹאת יַעֲשֶׂה לָהֶם, אֲשֶׁר לֹא יִצְרְכוּ לִנְדּוֹר נֶדֶר,
אוֹ לְהִתְחַנֵּן, אֶל רוּחוֹת (הַר) פוֹקָרָה, כִּי יִטְבְּעוּ בַּיָּם מֵהַבּוֹגְדִים.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הוֹדִיעֵנִי, וֶאֱמוֹר לִי,
אִם חָפַצְתָּ אֲשֶׁר אֶזְכּוֹר שִׁמְךָ בָּאָרֶץ, מִי הוּא זֶה (אֲשֶׁר אָמַרְתָּ)
כִּי מָרָה הָיְתָה לוֹ רְאוֹת (אֶת הָאָרֶץ הַהִיא?)
אָז שָׁלַח יָדוֹ בִּלְחָיֵי אֶחָד מֵרֵעָיו,
וַיִּפְתַּח לוֹ פִּיו, וַיִּקְרָא:
זֶה הוּא וְלֹא יוּכַל דַּבֵּר.
זֶה הוּא הַמְגֹרָשׁ (מֵרוֹמִי), אֲשֶׁר חִזֵּק צִיזָרִי,
בִּרְאוֹתוֹ פּוֹסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים (לַעֲבוֹר אֶת נְהַר רוּבִּיקוֹנִי),
בְּאָמְרוֹ אֵלָיו: „רַע לָאִישׁ הַמְחַכֶּה לַעֲשׂוֹת, אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ."
מָה נִבְהָל נִרְאָה אֵלַי עַתָּה קוּרְיוֹנִי זֶה,
בִּלְשׁוֹנוֹ כְּסוּחָה בִגְרוֹנוֹ,
אֲשֶׁר הָיָה אָז זֵד מָהִיר בְּדַבְּרוֹ!

וְחוֹטֵא אַחֵר, אֲשֶׁר שְׁתֵּי יָדָיו מְקֻצָּצוֹת.
נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה גִּזְעֵי זְרוֹעוֹתָיו בָּעֲרָפֶל,
וְדָם יוֹצֵא מֵהֶן מְנַאֵל פָּנָיו,
צָעַק, וְאָמַר: גַּם אֶת מוֹסְקָּה תִּזְכּוֹר, כִּי אֲנִי, אֲנִי הוּא,
אוֹיָה לִי! אֲשֶׁר בַּעֲצָתִי אָמַרְתִּי: „דָּבָר עָשׂוּי יִכּוֹן;" (Cosa fatta capo ha)
וּדְבָרַי זֶה הָיָה זֶרַע מַשְׁחִית אֶת בְּנֵי טוֹסְקָנָה.
וַאֲנִי הוֹסַפְתִּי: וְגַם זֶרַע אָבְדַן מִשְׁפַּחְתְּךָ;
וְהַחוֹטֵא, בְּהוֹסִיפוֹ מַכְאוֹב עַל מַכְאוֹבוֹ.
הָלַךְ לוֹ כְּאִישׁ מַר־נֶפֶשׁ וּמְשֻׁגָּע.
וָאֶתְיַצֵּב שָׁמָּה לְהַבִּיט אֶת הֶהָמוֹן,
וָאֵרָא דְבַר פֶּלֶא, אֲשֶׁר אִירָא לְהַגִּידָהּ בִּדְבָרַי,
בְּלִי מוֹפֵת זוּלָתִי;
„לוּלֵא תֹם לִבִּי יַחֲזִיקֵנִי,
אֲשֶׁר הוּא רֵעַ טוֹב לְאָדָם, אֲשֶׁר יִבְטַח בּוֹ,
כִּי דַעַת טָהֳרָתוֹ לוֹ לְמָגֵן." (Sotto l' usbergo ecc.)
אָמְנָה רָאִיתִי, וְעוֹד נִרְאָה אֵלַי כְּעוֹמֵד לְנֶגְדִּי,
גְּוִיַּת־אִישׁ מְהַלֵּךְ בְּלִי רֹאשׁ,
כַּאֲשֶׁר הָלְכוּ כָּל עֲדַת מְרֵעָיו,
אוֹחֵז בְּשַׂעֲרַת רֹאשׁוֹ הַגָּדוּעַ,
תָּלוּי בְּיָדוֹ כְּנֵר,
וְהָרֹאשׁ הִבִּיט אוֹתָנוּ. וַיֹּאמֶר אוֹיָה לִי!
וְהוּא בְּעַצְמוֹ עָשָׂה נֵר לְעַצְמוֹ,
וּשְׁנַיִם הָיוּ בְּאֶחָד, וְאֶחָד בִּשְׁנַיִם,
אֵיכָה יָכוֹל הֱיוֹת זֹאת, יוֹצְרוֹ הוּא יוֹדֵעַ!
כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְרַגְלֵי הַגֶּשֶׁר,
נָשָׂא מַעְלָה זְרוֹעוֹ אֶת רֹאשׁוֹ,
לְהַגִּיעַ אֵלֵינוּ אֶת דְּבָרָיו,

וְכֹה דִּבֵּר: אַתָּה, אֲשֶׁר בְּרוּחַ חַיִּים בְּאַפֶּךָ תִּתְהַלֵּךְ
לִרְאוֹת אֶת הַמֵּתִים, הַבֵּט נָא מִשְׁפְּטֵי הַמַּר,
וּרְאֵה אִם יֵשׁ דִּין נִפְלָא כְּדִינִי:
וּלְמַעַן תּוּכַל לְסַפֵּר עַל הָאָרֶץ אֶת דְּבָרַי,
דַּע, כִּי אֲנִי בֶּרְטְרַנְדּוֹ דֵּיל בּוֹרְנִיּוֹ, אֲנִי הוּא
אֲשֶׁר עֲצוֹת רֶשַׁע יָעַצְתִּי לְמֶלֶךְ יוֹחָנָן,
אֲנִי סַבּוֹתִי, כִּי הַבֵּן מָרַד בְּאָבִיו,
כַּאֲשֶׁר דָּחָה אֲחִיתוֹפֶל
בַּעֲצָתוֹ הָרָעָה בְּאַבְשָׁלוֹם עַל דָּוִד
יַעַן הִפְרַדְתִּי אֲנָשִׁים קְרוֹבִים כָּאֵלֶּה,
הִנְנִי נוֹשֵׂא אֶת רֹאשִׁי (מִשְׁכַּן הַשֵּׂכֶל) נִפְרָד, אוֹיָה לִי!
מֵרֵאשִׁיתוֹ (הוּא הַלֵּב,) הַיּוֹשֵׁב בְּתוֹךְ גּוּפִי הַגָּדוּעַ.
כֵּן מִדָּה נֶגֶד מִדָּה שְׁפָטָנִי! (S' osserva in me lo contrappasso)

שִׁיר תִּשְׁעָה וְעֶשְׂרִים: הֶחָרִיט הָעֲשִׂירִי

הֲמוֹן הַחֲטָאִים וְהַנְּגָעִים הַזָּרִים
הִפְלִיאוּ לִפְעוֹל עַל עֵינַי,
אֲשֶׁר כָּל תַּאֲוָתִי לָשֶׁבֶת וְלִבְכּוֹת;
אַךְ מוֹרִי אָמַר אֵלַי: מַה תַּבִּיט עוֹד?
מַדּוּעַ תַּעֲמוֹד עוֹד, וְעֵינֶיךָ אַךְ לְמַטָּה
עַל הַנְּפָשׁוֹת הַמְקֻצָּצוֹת?
לֹא כָכָה עָשִׂיתָ בַּחֲרִיטִים הָאֲחֵרִים;
חֲשׁוֹב לְךָ, וְאִם חָפַצְתָּ, סְפוֹר אוֹתָם,
כִּי הָעֵמֶק סוֹבֵב עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם מִדּוֹת אָרֶץ,
וְהַלְּבָנָה הִנֵּה נָא תַּחַת רַגְלֵינוּ;
הָעֵת אֲשֶׁר נִתַּן לָנוּ עוֹד קְצָרָה,
וְעוֹד יֵשׁ לִרְאוֹת אֲשֶׁר לֹא רְאִיתוֹ.
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: לוּ שַׂמְתָּ לִבְּךָ
אֶל הַסִּבָּה אֲשֶׁר הִבַּטְתִּי עָלֶיהָ,
כִּי עַתָּה נְתַתָּנִי לַעֲמוֹד עוֹד.
בְּעוֹד דִּבַּרְתִּי נָסַע הוּא וַאֲנִי אַחֲרָיו,
וּבְהִתְהַלְּכִי הֱשִׁיבוֹתִי לוֹ דָבָר,
וָאוֹסִיף לֵאמֹר: בְּתוֹךְ הַשִּׁיחָה
אֲשֶׁר הִרְבֵּיתִי לְהַבִּיט,
הֶאֱמַנְתִּי הֱיוֹת אֶחָד מִמִּשְׁפַּחְתִּי, הַבּוֹכֶה עַל הַחֲטָאָה,
אֲשֶׁר בְּמִדָּה קָשָׁה נִדּוֹנִים שָׁם עָלֶיהָ.

וּמוֹרִי עָנָנִי: אַל תִּשְׁעֶה רוּחֲךָ אֵלָיו,
הַטֵּה לִבְּךָ אֶל אֲחֵרוֹת,
וְהוּא יִשָּׁאֵר שָׁמָּה;
כִּי אֲנִי רְאִיתִיו בְּתַחְתִּית הַגֶּשֶׁר,
מוֹרֶה אוֹתְךָ בְּזַעַם בְּאֶצְבָּעוֹ,
וְשָׁמַעְתִּי אֲשֶׁר יִקְרְאוּ לוֹ גֵּירִי דֵּיל בֵּילוֹ.
וְאַתָּה הָיִיתָ מַקְשִׁיב אֶל הָאִישׁ
אֲשֶׁר מָשַׁל בְּאַלְטוֹפוֹרְטֵי, (בֶּרְטְרַנְדוֹ שׁ׳ כח, קלד׳)
כִּי אוֹתוֹ לֹא רָאִיתָ בְּטֶרֶם לֶכְתּוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַלּוּפִי הַטּוֹב, הַמָּוֶת הַקָּשֶׁה,
אֲשֶׁר לֹא נִקַּם עוֹד בְּיַד אִישׁ (מִמִּשְׁפַּחְתֵּנוּ)
מֵאֶחָיו, אֲשֶׁר חֶרְפָּתוֹ חֶרְפָּתָם,
הֵעִיר אֶת חֲרוֹנוֹ, לָכֵן פָּנָה
בְּלִי דַבֵּר אֵלַי; וְאֹת אָשִׁיב אֶל לִבִּי,
וְיִרְבּוּ חַסְדִּי וְרַחֲמַי עָלָיו.
וְאֹת דִּבַּרְנוּ עַד בּוֹאֵנוּ אֶל הַסֶּלַע הָרִאשׁוֹן,
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם יֵרָאוּ כָל יַרְכְּתֵי הָעֵמֶק הָאַחֵר,
אִם אוֹר גָּדוֹל יָאִיר בּוֹ.
וַיְהִי כְּבוֹאֵנוּ עַל גְּדֵרַת מָלֵיבּוֹלְגִיַּה הָאַחֲרוֹנָה,
אֲשֶׁר נִגְלוּ לְעֵינֵינוּ
הָאֲסִירִים בָּהּ,
יְלָלוֹת שׁוֹנוֹת עָלוּ עָדַי,
אֲשֶׁר הָיוּ לִי כְחִצִּים שְׁנוּנִים מְשׁוּחֵי רַחֲמִים,
וַאֲנִי אָטַמְתִּי אֶת אָזְנַי בְּיָדִי.
כְּקוֹלוֹת יָגוֹן וּמַדְוֶה עָלֹה יַעֲלוּ מִשּׁוּחָה, אֲשֶׁר יִקָּבְצוּ בָהּ
כָּל הַחֲלָאִים אֲשֶׁר בְּבָתֵּי חוֹלִים וַלְדִיקְיָאנָה,
בֵּין חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְהַתְּשִׁיעִי,

וּבְאֶרֶץ מָרֵימָה, וּבְאִי סַרְדִינְיָה, כֵּן הָיְתָה שַׁמָּה,
וְהַדֵּרָאוֹן הַיּוֹצֵא מִמֶּנָּה,
כְּבְאֹשׁ הַיּוֹצֵא מִנְּתָחִים רָקְבוּ וְנָמַקּוּ.
וַאֲנַחְנוּ יָרַדְנוּ אֶל הַשָּׂפָה הָאַחֲרוֹנָה
אֲשֶׁר לַסֶּלַע הָאָרוֹךְ, יָרֹד וְנָטֹה לִשְׂמֹאלֵנוּ,
וְשָׁם יָכֹלְתִּי רְאוֹת בְּאֵר אֶת עָמְקָהּ,
אֲשֶׁר שָׁם הַמִּשְׁפָּט בַּל־יִשְׁגֶּה,
מְשָׁרַת מֶלֶךְ עֶלְיוֹן,
שׁוֹפֵט כָּל עוֹשֵׂי־שֶׁקֶר, אֲשֶׁר פֹּה בְּמַחְלְקוֹתָם.
לֹא אַאֲמִין כִּי אֵבֶל גָּדוֹל הָיָה רְאוֹת
בְּאִי אֵגִינָה כָּל הָעָם חוֹלֶה,
וְרוּחַ מַגֵּפָה רָעָה עָבְרָה עָלֶיהָ,
וַיִּגְוַע כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה, עַד תּוֹלָעִים הַקְּטַנִּים,
וְאַחֲרֵי כֵן תַּחַת בְּנֵי אָדָם הָרִאשׁוֹנִים,
לְפִי דִבְרֵי הַמֹּשְׁלִים,
קָמוּ אֲנָשִׁים נוֹלְדוּ מֵאֵת הַנְּמָלִים;
כְּאֶבְלִי בִּרְאוֹתִי הַחַטָּאִים הָאֻמְלָלִים,
נִצְבָּרִים בְּעֵמֶק הַבָּכָה הַהוּא חֲמָרִים, חֲמָרִים.
זֶה שׁוֹכֵב עַל בֶּטֶן רֵעֵהוּ, וְזֶה עַל גַּבֵּי אָחִיו,
וְאֵלֶּה עַל גְּחוֹנָם
רוֹמְשִׂים עַל הַדֶּרֶךְ הַמָּרָה.
וַאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְאַט לְאַט, בְּלִי דַבֵּר,
וַנַּבֵּט, וַנַּקְשִׁיב אֶל הַחוֹלִים,
אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ עֲמוֹד עַל רַגְלֵיהֶם.
רָאִיתִי שְׁנַיִם מֵהֶם יוֹשְׁבִים וְנִשְׁעָנִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ,
כַּאֲשֶׁר שָׂמִים סִיר עַל סִיר לְהִתְחַמֵּם,
וְהֵמָּה מִכַּף רֶגֶל וְעַד רֹאשׁ כֻּלּוֹ אֲבַעְבּוּעוֹת.

מִיָּמַי לֹא רָאִיתִי עֶבֶד (אָרְווֹת) מְמַהֵר, אִם מִפְּנֵי אֲדוֹנָיו
הַמְחַכֶּה לוֹ, אִם מִפְּנֵי הַתְּנוּמָה אֲשֶׁר עָלָיו,
מַרְבֶּה לְהָנִיעַ מַשְׂרֵקוֹ (עַל גַּבֵּי הַסּוּסִים,)
כְּהָנִיעַ כָּל אֶחָד מֵהֶם אֶת יָדוֹ
לְגָרֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּצִפָּרְנָיו, אֲשֶׁר בִּלְתָּן
אֵין עֵזֶר לַעֲקֹץ מַדְוֵיהֶם.
וְצִפָּרְנֵיהֶם תְּנַתֵּקְנָה אֶת הַגָּרָב,
כְּנַתֵּק מַאֲכֶלֶת קַשְׂקַשֵּׂי סְקַרְדּוֹבָה, אוֹ דָג אַחֵר,
אֲשֶׁר קַשְׂקַשָּׂיו רְחָבִים מִקַּשְׂקַשֵּׂי הַדָּג הַהוּא.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֶל אֶחָד מֵהֶם:
אַתָּה הַמַּפְשִׁיט אֶת עוֹרְךָ בְּאֶצְבְּעוֹתֶיךָ,
וְלִפְעָמִים עֲבוֹדָתָן לְךָ כְּמֶלְקָחַיִם;
אֱמוֹר אֵלַי אִם יֵשׁ מֵאַנְשֵׁי אִיטָלְיָה בֵּין הַחַטָּאִים הָאֵלֶּה,
וְתַעֲמוֹדְנָה לְךָ צִפָּרְנֶיךָ
לַעֲבוֹדָה הַזֹּאת עֲדֵי עַד.
וְאֶחָד מֵהֶם עָנָה אֵלָיו בְּקוֹל בְּכִיָּה:
הִנֵּה שְׁנֵינוּ, אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה כָּכָה נִשְׁחָתִים,
אַנְשֵׁי אִיטָלְיָה אֲנַחְנוּ; אַךְ מִי אַתָּה אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ לָנוּ?
וַיַּעַן אַלּוּפִי, וַיֹּאמַר: אֲנִי יוֹרֵד פֹּה לְמַטָּה
אֶת אִישׁ חַי זֶה, מִסֶּלַע אֶל סֶלַע,
לְהַרְאוֹת לוֹ אֶת הַתָּפְתֶּה.
אָז חָדְלוּ לְהִשָּׁעֵן זֶה אֶל זֶה,
וַיֶּחֶרְדוּ שְׁנֵיהֶם, וַיִּפְנוּ אֵלַי,
וְכֵן עָשׂוּ אֲחֵרִים, אֲשֶׁר שָׁמְעוּ בְּמִקְרֶה אֶת דְּבָרָיו.
וּמוֹרִי, בְּאַהֲבָתוֹ אוֹתִי, קָרַב אֵלַי,
וַיֹּאמַר: דַּבֵּר אֲלֵיהֶם אֶת נַפְשְׁךָ,
וְכַאֲשֶׁר פָּנָה לוֹ, אֲנִי הַחִלּוֹתִי לֵאמֹר:

אִם חֶפְצְכֶם אֲשֶׁר לֹא יִמַּח זִכְרְכֶם
מִלֵּב יוֹשְׁבֵי תֵבֵל;
אַךְ יַעֲמוֹד לְרֹב תְּקוּפוֹת שָׁנִים,
הַגִּידוּ נָא אֵלַי מִי אַתֶּם, וְאֵי־מִזֶּה עַם אַתֶּם;
וְאַל יַפְחִידְכֶם לְהִגָּלוֹת אֵלַי
דֶּרֶךְ דִּינְכֶם הָרַע וְנִמְאָס.
וְהָאֶחָד עָנָה: אִישׁ אֲרֵיצוֹ אָנֹכִי, וְאַלְבֵּירְטוֹ מִסִּיאֵינָה
הִשְׁלִיךְ אוֹתִי בְּתוֹךְ (כִּבְשַׁן) הָאֵשׁ,
אַךְ לֹא סִבַּת מוֹתִי הָיְתָה, אֲשֶׁר הֱבִיאַתְנִי אֶל הַמִּשְׁפָּט הַזֶּה.
דָּבָר אֱמֶת הוּא, אֲשֶׁר אָמַרְתִּי כִּמְצַחֵק לְפָנָיו:
אֲנִי יָכֹלְתִּי לָעוּף בַּשָּׁמַיִם,
וְהוּא, אֲשֶׁר בּוֹ תַּאֲוָה רַבָּה, וְשֵׂכֶל מְעַט,
צִוָּה אוֹתִי לֵאמֹר: הוֹרֵנִי חָכְמָתְךָ (לָעוּף),
וְיַעַן לֹא עֲשִׂיתִי כְּדֵידָלוֹ (מְעוֹפֵף)
נִשְׂרַפְתִּי בָּאֵשׁ (כִּמְכַשֵּׁף) בְּמִצְוַת הָאִישׁ (אֲנְמוֹן סִיאֵינָה) אֲשֶׁר לוֹ כְּאָב.
אַךְ מִינוֹסֵי, אֲשֶׁר אֵין שְׁגָגָה לְפָנָיו, שְׁפָטָנִי
לִנְפֹּל בְּחָרִיט הָעֲשִׂירִי, וְהוּא הָאַחֲרוֹן,
בַּעֲוֹן מַעֲשֵׂי כְשָׁפִים אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עַל הָאָרֶץ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל אַלּוּפִי: הֲנִהְיָה מֵעוֹלָם
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ כְּאַנְשֵׁי סִיאֵנָה לְהִתְהַלֵּל?
אָכֵן גַּם לֹא בְּנֵי צָרְפַת.
וְהַמְצֹרָע הַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר שָׁמַע אֶת דְּבָרַי,
עָנָה אֵלַי: חוּץ מִסְטְרִיקָה,
אֲשֶׁר הוֹצִיא כַּסְפּוֹ בְּמִדָּה,
וְנִיקוֹלוֹ, אֲשֶׁר הוּא הֵחֵל דֶּרֶךְ הַשּׁוֹעִים, (La costüma ricca del garofano.)
וּמָצָא זֵרְעֵי״ בְשָׂמִים בַּגָּן,
אֲשֶׁר הִצְלִיחוּ בוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרִי; (בְּעִיר סִיאֵנָה)

וְחוּץ מִן הָעֵדָה, אֲשֶׁר בָּהּ קָסִיאָה (מְמֻצּוּדֶת) אֲשִׁיאָנוּ,
הַמְפֻזָּר כֶּסֶף נְפָנוּ וְיָעְרוּ,
וּבָהּ דָאבָלִיאָטוּ, אֲשֶׁר הֶרְאָה אֶת רֹב שִׂכְלוֹ (הַנִּפְלָא!)
אַךְ לְמַעַן תֵּדַע מִי הוּא הַמְמַלֵּא אֶת דְּבָרֶיךָ
נֶגֶד אַנְשֵׁי סִיאֶנָּה, הָטֵב לְהַבִּיט בִּי,
וּפָנַי יֵרָאוּ אֶל עֵינֶיךָ:
וְרָאִיתָ כִּי נֶפֶשׁ קַפּוֹקְיוֹ אָנֹכִי,
אֲשֶׁר זָהָב שֶׁקֶר הוֹצֵאתִי בִּפְעֻלּוֹתַי, (con Alchimia)
וְזָכוֹר תִּזְכּוֹר גַּם אַתָּה, אִם טוֹב רְאִיתִיךָ,
כִּי חָכַמְתִּי בְּמַעֲשֵׂי אַחֲרֵי מַעֲשֵׂי הַטֶּבַע.

שִׁיר שְׁלֹשִׁים: הֶמְשֵׁךְ הֶחָרִיט הָעֲשִׂירִי.

בִּימֵי חֲרוֹת אַף נִיוֹנֵי עַל זֶרַע בְּנֵי טֶבָּה,
(בְּקִנְאָתָהּ) עַל סִימֵילֵי (בַּת קַדְמוֹ)
כַּאֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת הֶרְאֲתָה;
אֲטָמַנְטָה (מַלְכָּהּ) בָּא בְשִׁגָּעוֹן גָּדוֹל,
עַד כִּי בִרְאוֹתוֹ אֶת אִשְׁתּוֹ
נוֹשֵׂאת אֶת שְׁנֵי בָנֶיהָ עַל חֵיקָהּ,
צָעַק: נִפְרְשָׂה נָא הָרֶשֶׁת, וְאֶלְכּוֹד
בְּעָבְרָהּ אֶת הַלְּבִיאָה, וְאֶת גּוּרֶיהָ,
וּפִתְאֹם שָׁלַח אֶת יְדֵי רִשְׁעוֹ,
וַיֹּאחֶז בְּאַחַד מֵהֶם, וּשְׁמוֹ לֵיאַרְקוֹ,
וַיְגַלְגֵּל אוֹתוֹ, וַיְנַפְּצֵהוּ אֶל הַסֶּלַע,
וְהִיא נָפְלָה, וַתִּתְנַעֵר כַּמַּיִם אֶת בְּנָהּ הַשֵּׁנִי.
וְכַאֲשֶׁר אַנְשֵׁי טְרוֹיָה, אֲשֶׁר בִּימֵי גַאֲוָתָם הִרְשִׁיעוּ לַעֲשׂוֹת,
נָפְלוּ אַרְצָה מִגֹּדֶל מַעֲלָתָם, עַד כִּי
גַּם הֵמָּה, וְגַם מַלְכָּם יַחְדָּו נִסְפּוּ,
אֵיקוּבָה, מָרַת נֶפֶשׁ, עֲנִיָּה, וְצוֹעָה,
אַחֲרֵי רְאוֹתָהּ מוֹת פּוֹלִיסֵינָה,
וּבִרְבוֹת יְגוֹנָהּ, כִּי פָּגְעָה בְּפוֹלִידוֹרוֹ בְּנָהּ
מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם, מִפְּנֵי הַכְּאֵב צָלְחָה עָלֶיהָ
רוּחַ הוֹלֵלוֹת,
וַתִּשָּׂא קוֹלָהּ, וַתִּנְבַּח כַּכְּלָבִים:

Digitized by Google

אַךְ לֹא אַכְזְרִיּוּת טֹבָה, וְלֹא (חֲרוֹן אַף) מְרוּדָה
פָּעַל בְּאִישׁ מְעוּלָּם, וְלֹא כֵן נִשְׁכוּ אֶת אֲנָשִׁים,
תַּם לֹא נוֹפֶת בְּהֵמוֹת.
כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי שְׁנֵי חַטָּאִים עֲרוּמִים, וּפְנֵיהֶם לְבָנִים,
נוֹשְׁכִים אֶת רֵעֵיהֶם, וְרָצִים
כְּרוּץ חֲזִיר בְּפִתּוּחַ לוֹ אֶת אֻרְוָתוֹ.
הָאֶחָד עָלָה עַל קַפּוּקִיו, וּבְפֶרֶק
צַוָּארוֹ אֲחָזוֹ בְּשִׁנָּיו, וַיְנַשְּׁכֵהוּ בְּכֹחַ,
עַד כִּי גָּרַר אֶת בִּטְנוֹ עַל הַקַּרְקַע הַקָּשָׁה.
וְאִישׁ אֲרֵיצוֹ, אֲשֶׁר עָמַד שָׁם מַחֲרִיד,
אָמַר אֵלַי: הַנֶּפֶשׁ הַמְשֻׁגָּעָה, הִיא נֶפֶשׁ יוֹחָנָן סְקִיקִי,
וְכָזֹאת הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה לְרֵעָיו בַּחֲמָתוֹ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: אַחֲלַי, כַּל יַחֲרֹץ בְּךָ
אֶת שִׁנָּיו, אַל יְהִי לְךָ לָטֹרַח, לְהַגִּידֵנִי
מִי הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת, טֶרֶם נָסְעָה מִפֹּה.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: הִיא מִירָה הָרְשָׁעָה,
אֲשֶׁר הָיְתָה לְאוֹהֶבֶת אָבִיהָ,
לֹא בְּאַהֲבָה הַיְשָׁרָה;
וַתִּתֵּן עִמּוֹ,
בְּהִתְחַפְּשָׂה בְּמַרְאֶה אִמָּה,
כַּאֲשֶׁר הַחוֹטֵא, הַהוֹלֵךְ מִשָּׁם וָהָלְאָה,
בְּחֶמְדָּתוֹ לִקְנוֹת לוֹ הַסּוּסָה הַיָּפָה,
הִתְחַפֵּשׂ כְּבוֹאֲחוֹ דוֹנָטִי,
וַיְצַו עַל בֵּיתוֹ, וַיִּכְתּוֹב כַּמִּשְׁפָּט (לַשֶּׁקֶר,)
וְאַחֲרֵי עֲבוֹר הַשְּׁנַיִם מְלֵאֵי חֵמָה,
אֲשֶׁר עֲדֶינָה הִבַּטְתִּי,
נָשָׂאתִי עֵינַי לִרְאוֹת אֶת הַחַטָּאִים הָאֲחֵרִים.

Digitized by Google

וְהִנֵּה אֶחָד מֵהֶם, כִּי אִם הָיָה הָיָה מֻבְדָּל בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר שׁוֹקֵי הָאָדָם נִפְרָדִים שָׁם,
נִרְאֹה יֵרָאֶה כְּכִנּוֹר.
מִפְּנֵי הַחֳלִי הָרָע, חֳלִי"הַמַּיִם (Idrôpisia)
הַנִּשְׁחָתִים בְּמֵעַיִם, אֲשֶׁר מְשַׁנֶּה בֵּינֵיהֶם חֶלְקֵי גוּף הָאָדָם,
עַד כִּי הַפָּנִים אֵינָם בְּעֶרְכָּם אֶל הַבָּטֶן,
הָיוּ שִׂפְתוֹתָיו תָּמִיד פְּתוּחוֹת,
כַּחוֹלֶה"בְרֵאָה, אֲשֶׁר מִפְּנֵי צְמָאוֹ, (Etîco)
הַשָּׂפָה הָאַחַת נֶהְפֶּכֶת עַל הַשָּׂפָם, וְהָאַחַת לְמַעְלָה.
וְהוּא אָמַר אֵלֵינוּ: אַתֶּם, אֲשֶׁר מַטָּה
בְּלִי שְׁפָטִים תִּתְהַלְּכוּ בְּעוֹלָם הַמַּר הַזֶּה,
וְלֹא יָדַעְתִּי מַדּוּעַ; הַבִּיטוּ וּרְאוּ
אֶת עֳנִי הָאַלּוּף אָדָם (מֵעִיר בְּרֵישִׁיאָה). (Maestro Adamo)
בְּחַיַּי הָיָה לִי רַב בְּכָל אֲשֶׁר חָפַצְתִּי,
וְעַתָּה אוֹיָה לִי! שׁוֹקֵק אֲנִי לְדֶלֶף מַיִם.
פַּלְגֵי־מַיִם, הַיּוֹרְדִים מִגְּבָעוֹת דֶּשֶׁא
(הָרֵי) קָזֶינְטִינוֹ אֶל (נְהַר) אַרְנוֹ,
וְנַהֲרוֹתָם מַיִם קָרִים וְלַחִים,
מְשֻׁוִּים תָּמִיד לְנֶגְדִּי, וְלֹא לַשָּׁוְא,
כִּי צֶלֶם דְּמוּתָם מְיַבֶּשֶׁת חִכִּי,
יוֹתֵר מִן הַחֹלִי אֲשֶׁר פְּנֵי רָזוּ עָלָיו.
כִּי הַמִּשְׁפָּט הַקָּשֶׁה אֲשֶׁר חִפֵּשׂ עֲוֹנִי, הִקְשָׁה דִינוֹ,
בְּהַרְאוֹתֵנוּ אֶת דִּמְיוֹן הָאָרֶץ אֲשֶׁר חָטָאתִי בָהּ,
וּבַדָּבָר הַזֶּה מַרְבֶּה לְהוֹצִיא אֲנָחוֹת מִקִּרְבִּי.
בָּאָרֶץ הַהִיא (עִיר) רוֹמֶנָה, וּבָהּ עָשִׂיתִי שִׁקְלֵי־שֶׁקֶר,
בְּצֶלֶם הַמְטֻבָּל נֶחְתָּמִים, (Battîsta)
וְלָכֵן נִשְׂרַף גּוּפִי מִמַּעַל בָּאָרֶץ:

אַךְ אִם יִתֵּן לִי לִרְאוֹת פֹּה הַנֶּפֶשׁ הַחֹטֵאת
שֶׁל גוּידוֹ, אוֹ נֶפֶשׁ אֱלִישַׁע, אוֹ נַפְשׁוֹת אֲחֵיהֶם,
יָגֵל לִבִּי בִּרְאוֹתָם, מִהְיוֹת לִי מַעְיַן בְּרַנְדָּה.
אַחַת מֵהֶן כְּבָר הִיא פֹּה, אִם אֱמֶת דִּבְרוּ
רוּחוֹת הַזּוֹעֲפִים הַמִּתְהַלְּכִים הֵנָּה;
אַךְ כָּל־זֶה אֵינֶנּוּ שָׁוֶה לִי, כִּי נְתָחַי אֲסוּרִים הֵם:
לוּ עוֹדֶנִּי קַל מְעַט,
אֲשֶׁר לָלֶכֶת כְּטֹפַח דֶּרֶךְ, יִהְיֶה לִי לֶכֶת מֵאָה שָׁנָה.
כִּי עַתָּה הָלוֹךְ הָלַכְתִּי בַּדֶּרֶךְ הַזֹּאת,
לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ בֵּין הֲמוֹן הַמָּשְׁחָתִים הַזֶּה,
גַּם כִּי הִיא אֲרֻכָּה כְּעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה כִּבְרוֹת־אָרֶץ,
וְלֹא יִמְעַט מֵחֲצִי כִּבְרַת־אֶרֶץ רָחְבָּהּ;
כִּי עַל אוֹדוֹתָם אֲנִי יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הָעֵדָה הָרָעָה הַזֹּאת:
הֵם הֱסִיתוּנִי לִצְרֹף שִׁקְלֵי "פְּרַח (Fiorini ch' avevan tre
אֲשֶׁר רְבִיעַ מִשְׁקָלָם סִיגִים הָיָה caratti di mondiglia)
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: מִי הֵם שְׁנֵי הַמְּעֻנִּים,
עֲשֵׁנִים, כְּיַד נִטְבְּלָה בַּמַּיִם בִּימֵי הַחוֹרֶף,
וְהֵמָּה שׁוֹכְבִים וְנִדְבָּקִים יַחְדָּיו, לְיַד יְמִינֶךָ?
וְהוּא עָנָנִי: בְּרִדְתִּי אֶל הַשִּׁיחָה הַזֹּאת
פֹּה מְצָאתִים, וּמֵאָז לֹא פָּנוּ אֶת עָרְפָּם,
וַאֲנִי אוֹמֵר, כִּי גַם לְעוֹלָם לֹא יִפְנוּהוּ.
הָאַחַת (אֵשֶׁת פּוֹטִיפַר) הִיא אֵשֶׁת שֶׁקֶר אֲשֶׁר הִלְשִׁינָה אֶת יוֹסֵף,
וְהָאַחֵר הוּא סִינוֹנָה הַיְּוָנִי, אֲשֶׁר כִּזֵּב בִּטְרוֹיָה,
וּמֵאֵשׁ קַדַּחְתָּם יַעֲלֶה הַדֵּרָאוֹן הַזֶּה.
וְזֶה, כִּי אוּלַי חָרָה לוֹ שְׁמֹעַ
מְדַבֵּר עָלָיו קַלּוֹת,
הִכָּה בְּאֶגְרוֹפוֹ אֶת בִּטְנוֹ הַצָּבָה, (Epa croja)

אֲשֶׁר נָתְנָה קוֹל כְּקוֹל הֶחָלִיל (בְּהַכּוֹתוֹ)
וְרַבִּי אָדָם הִכָּהוּ עַל לְחָיָיו בִּזְרוֹעוֹ,
אֲשֶׁר נִרְאֲתָה קָשָׁה כָּמֹהָ;
וַיֹּאמֶר לוֹ: גַּם כִּי לֹא אוּכַל
הָנִיעַ גּוּפִי, כִּי כָבֵד,
יֵשׁ עוֹד לְאֵל זְרוֹעִי לַעֲשׂוֹת מַעֲשֶׂיהָ;
וְהוּא עָנָה אוֹתוֹ: כַּאֲשֶׁר הָלַכְתָּ
לְהִשָּׂרֵף, לֹא הָיְתָה כֵן זְרוֹעֲךָ נְכוֹנָה;
אַךְ רַב מְהִירָה מֵהַיּוֹם, בְּצָרְפְּךָ שִׁקְלֵי שָׁקֶר;
וְהַצָּבָה עָנָהוּ: אֱמֶת דִּבַּרְתָּ עַל זֹאת;
אַךְ לֹא כֵן עֵד אֱמֶת הָיִיתָ, כַּאֲשֶׁר שָׁאֲלוּ
מִמְּךָ בִּטְרוֹיָה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֱמֶת!
וְסִינוֹנֵי אָמַר: אִם כָּזָב אָמַרְתִּי, אַתָּה כָּזַבְתָּ
בְּפִתּוּחֵי חוֹתָם; אֲנִי פֹה נִדּוֹן בְּחֵטְא אֶחָד לְבַדּוֹ,
וְאַתָּה בַּחֲטָאִים רַבִּים מִכָּל הַשְּׂטָנִים כֻּלָּם.
וְהַחוֹטֵא הַצָּבָה אָמַר לוֹ: הוֹי נִשְׁבַּע לְמִרְמָה,
זְכוֹר אֶת הַסּוּס (עֵץ), וְזֹאת תֶּרֶב קְשִׁי דִּינְךָ,
כִּי פִּשְׁעֲךָ נוֹדַע עַד קַצְוֵי־אָרֶץ.
וְהַיָּוָן עָנָה: וְאֶת עָנְשְׁךָ יַרְבֶּה, הַצָּמָא,
אֲשֶׁר עָלָיו תִּבָּקַע לְשׁוֹנְךָ, וְהַמַּיִם הָרָעִים,
אֲשֶׁר יַגְבִּיהוּ בִטְנְךָ, עַד הֱיוֹת גָּדֵר לְעֵינֶיךָ.
וְצוֹרֵף שֶׁקֶר אָמַר: וּפִיךָ נִקְרַע
בְּדַבְּרוֹ רָעָה כְּדַרְכּוֹ;
כִּי אִם אֲנִי צָמֵא וּמָלֵא מֵק,
לְךָ הַקַּדַּחַת וּכְאֵב־רֹאשׁ,
וְלֹא תְחַכֶּה דְּבָרִים רַבִּים מֵאֵת יִקְרָאֲךָ
לָלֹק אַךְ אֶת פְּנֵי (הַמַּעְיָן) מַרְאֵה נַרְצִיזוֹ.

עוֹדֶנִּי מַקְשִׁיב לִשְׁמוֹעַ אוֹתָם,
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: הַבִּיטָה עוֹד, הַבִּיטָה!
כִּי כִמְעַט אָרִיב רִיב אֵלֶיךָ
וַיְהִי כְשָׁמְעִי דְבָרוֹ אֵלַי בַּחֲרוֹן אַף,
וָאֵפֶן אֵלָיו בְּבֹשֶׁת פָּנִים,
עַד כִּי מִדֵּי אֶזְכְּרֶנּוּ, עוֹד אֵבוֹשָׁה.
וּכְאִישׁ חוֹלֵם אֶת רָעָתוֹ,
וּבְעוֹד יַחֲלוֹם, מִתְאַוֶּה תְּהִי חֲלוֹם,
וְעָרַג לְבִלְתִּי רְאוֹת אֶת אֲשֶׁר רוֹאֶה:
כֵּן הָיְתָה לִי, כִּי לֹא יָכֹלְתִּי דַבֵּר,
וְכָל חֶפְצִי לְהִצְטַדֵּק לְפָנָיו, וּבְדוּמָתִי הִצְטַדַּקְתִּי,
וְלֹא יָדַעְתִּי כִּי אֶצְטַדָּק.
וּמוֹרִי אָמַר: בּוּשָׁה קְטַנָּה מוֹאת,
תְּכַפֵּר עָוֹן גָּדוֹל מֵעֲוֹנְךָ,
לָכֵן חֲדַל לְהַכְאִיב אֶת נַפְשְׁךָ;
וַחֲשׁוֹב כְּאִלּוּ אָנֹכִי נִצָּב עָלֶיךָ,
אִם יִקְרֶה אוֹתְךָ לָבוֹא אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר יָרִיבוּ בוֹ מְרִיבוֹת כָּאֵלֶּה,
כִּי הֶחָפֵץ בִּשְׁמוֹעַ כָּאֵלֶּה, חֵפֶץ נְבָלִים הוּא.

Digitized by Google

שִׁיר אֶחָד וּשְׁלֹשִׁים: הַגַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי.

הַפֶּה אֲשֶׁר נִשְׁכָּנִי עַד הֶאְדִּים פָּנַי,
הוּא הַפֶּה אֲשֶׁר הֶעֱלָה
אֲרוּכָה לְמַחֲצִי;
כֵּן שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים, כִּי רֹמַח אֲכִילֶה,
וְרֹמַח אָבִיו (פֵּילֵאוֹ)
יִמְחַץ, וְגַם יִרְפָּא,
אָז פָּנִינוּ אֶת עָרְפֵּנוּ אֶל הָעֵמֶק הַמַּר,
וַנַּעַל בִּשְׂפַת צוּר הַסּוֹבֶבֶת אוֹתוֹ,
הָלוֹךְ וַעֲבוֹר בְּלִי דַבֵּר דָּבָר.
וַיְהִי שָׁם לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה,
וּמְעַט הִשִּׂיגוּ עֵינַי לִרְאוֹת לִפְנֵיהֶם;
אַךְ שָׁמַעְתִּי תְּרוּעַת שׁוֹפָר גָּדוֹל,
אֲשֶׁר כָּל קוֹלוֹת הַשָּׁמַיִם יִהְיוּ כְּנֶגְדּוֹ דְּמָמָה דַקָּה,
וַתְּיַשֵּׁר אֶת עֵינַי אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר בָּא הַקּוֹל מִשָּׁם עָדָי.
לֹא הֵרִים כָּמֹהוּ תְּרוּעָתוֹ שׁוֹפָר אָרְלַנְדּוֹ
אַחַר הַמַּכָּה הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר נִגַּף
קַרְלוֹ הַגָּדוֹל בְּמִלְחֶמֶת קָדְשׁוֹ. (Carlo Magno)
וְאַחֲרֵי הָסֵב מְעַט אֶת פָּנַי,
נִרְאוּ לְעֵינַי כְּמִגְדָּלִים גְּבוֹהִים וְרָמִים,
וָאֶשְׁאַל לְמוֹרִי: אֵיזֶה אֶרֶץ הָאָרֶץ הַזֹּאת?

וַיַּעַן לֵאמֹר: מֵאֲשֶׁר תַּבִּיט מִמֶּרְחָק
בְּתוֹךְ מְקוֹם אֲפֵלָה,
שָׁגִיתָ בְּרוֹאֶה בְדִמְיוֹנְךָ.
כִּי תָבוֹא וְקָרַבְתָּ שָׁמָּה, תִּרְאֶה
כַּמָּה תַתְעֶה הָעַיִן מֵרָחוֹק,
וְעַל כֵּן הַרְחֵב מְעַט אֶת צְעָדֶיךָ.
וְאַחַר הֶחֱזִיק יָדוֹ כִּי בְאַהֲבָה רַבָּה,
אָמַר: פֶּן יִרְבֶּה לְהִפָּלֵא הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ,
דַּע נָא, טֶרֶם בּוֹאֵנוּ שָׁמָּה,
כִּי לֹא מִגְדָּלִים הֵמָּה, כִּי אִם עֲנָקִים,
וְכֻלָּם נִצָּבִים בְּתוֹךְ הַבּוֹר לִסְבִיב הַשָּׂפָה,
מִטַּבּוּר בִּטְנָם וּלְמַטָּה.
וְכַאֲשֶׁר כַּעֲלוֹת הַקִּיטוֹר
תִּרְאֶינָה מְעַט מְעַט עֵינֵינוּ
אֶת הַדְּבָרִים הַמְכוּסִּים עֲדֶינָה מִן הָאֵד:
כֵּן מִדֵּי עֲבוֹר עֵינַי בָּאֲפֵלוֹת,
וּמִדֵּי קָרְבִי עוֹד אֶל שְׂפַת הַבּוֹר,
אָוְלָה לָהּ שְׁגָגָתִי, וְיִרְאָה וָרַעַד יָבוֹא בִי.
כִּי כְמוֹ הַמִּגְדָּלִים הָעוֹטְרִים רֹאשׁ (מְצוּדַת)
מוֹנְטֵירֵינִין הָעָגוֹל,
כֵּן בַּשָּׂפָה הַסּוֹבֶבֶת אֶת הַבּוֹר
הִגְבִּיהוּ עֲמוֹד מַחֲצִי גוּפָם
עֲנָקִים נוֹרָאִים, אֲשֶׁר (הָאֱלִיל) גִּיּוֹבֵי
עוֹד יִגְעַר בָּם מִן הַשָּׁמַיִם בְּהַרְעִימוֹ.
וּכְבָר רָאוּ עֵינַי אֶת פְּנֵי אֶחָד מֵהֶם,
גַּבּוֹ, חֵיקוֹ, בִּטְנוֹ, וּזְרוֹעוֹתָיו
נוֹפְלוֹת אֵצֶל צַלְעוֹתָיו.

Digitized by Google

אָמְנָה הֵטִיב הַטֶּבַע, כַּאֲשֶׁר חָדַל
מִבְּרוֹא עוֹד חַיּוֹת כְּמוֹהֶם, וְלֹא נָתַן
בְּיַד אֱלִיל(הַמִּלְחָמָה) מַרְטֵה, עֲבָדִים כָּאֵלֶּה.
וְאִם לֹא יִנָּחֵם, וּבָרָא עוֹד
שֶׁנְהַבִּים וְתַנִּינִים, כָּל מַשְׂכִּיל יָבִין (Elefanti e Balene)
כִּי צֶדֶק וּמֵישָׁרִים פָּעֳלוֹ,
כִּי אִם כְּלִי הַשֵּׂכֶל
נוֹסַף אֶל חֵפֶץ רֶשַׁע, וְאֶל הַכֹּחַ,
לֹא יִנָּתֵן לְאָדָם לְהִנָּצֵל מֵהֶם.
פָּנָיו נִרְאוּ אֵלַי אֲרֻכִּים וְעָבִים,
כְּכֹתֶרֶת אֲשֶׁר עַל הֵיכַל סַן פִּיאֶטְרוֹ, בְּרוֹמִי,
וּלְפִי עֶרֶךְ הַפָּנִים, שְׁאַר עַצְמוֹתָיו.
וְהַשָּׂפָה, אֲשֶׁר הָיְתָה כָּאֵזוֹר, מְכַסֵּם
מִמָּתְנֵיהֶם וּלְמַטָּה, הַחֵלֶק מֵהֶם אֲשֶׁר הָרְאֲתָה
מִלְמַעְלָה, הָיָה גָּבוֹהַּ, עַד כִּי שְׁלֹשָׁה אַנְשֵׁי פְּרִיזִיָה (Frigioi)
(הַגְּבוֹהִים, אִישׁ עַל גַּבֵּי רֵעֵהוּ) לַשָּׁוְא יִתְהַלְלוּ לְהַגִּיעַ עַד שְׂעַר רֹאשָׁם.
כִּי רָאִיתִי שְׁלֹשִׁים טְפָחוֹת מִדַּת גּוּפָם,
מִן הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ אִישׁ אוֹזֵר וּלְמַטָּה.
„רַפְאֵל מָה הִיא אַמֵּךְ, וְאֵבִי אֶל מִי (?)„
עָנָה וַיִּקְרָא עָלֵינוּ פִּי הָרָשָׁע,
וְלֹא לוֹ יֶאֱתוּ זְמִירוֹת נְעִימוֹת מֵאֵלֶּה.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: נֶפֶשׁ כְּסִילוּת,
אַל תַּעֲזוֹב שׁוֹפָרְךָ, וּבוֹ שְׁפוֹךְ חֲמָתְךָ.
אִם זַעַם, אוֹ דְּבַר מָרָה יִגְּעוּ בָךְ.
חַפֵּשׂ עַל צַוָּארְךָ, נֶפֶשׁ נְבוֹכָה,
וּמָצָאתָ חַחֲבֶל אֲשֶׁר בּוֹ (הַשּׁוֹפָר) נִתְלָה,
וּרְאֵה בוֹ כָּפוּף עַל חֵיקְךָ הֶעָב.

וְאַחֲרֵי כֵן אָמַר אֵלַי: זֶה הוּא נִמְרוֹד, פִּיו עָנָה בּוֹ,
אֲשֶׁר בִּזְמָמוֹ הָרָע, לֹא תִהְיֶה עוֹד עַל הָאָרֶץ
שָׂפָה אַחַת לְבַדָּהּ.
נִשְׁטָה מֵעָלָיו וְעָבַרְנוּ, וְאַל נְדַבֵּר לָרִיק,
כִּי כַאֲשֶׁר כָּל לָשׁוֹן נָכְרִיָּה לוֹ,
כֵּן לְשׁוֹנוֹ לְכָל אָדָם, שֶׁאֵין אִישׁ אֲשֶׁר יֵדָעֶנָּה.
וַנַּאֲרִיךְ הַדֶּרֶךְ, בִּפְנוֹתֵנוּ הַשְּׂמֹאל,
וְהִנֵּה הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת,
מָצָאנוּ אֶת (הָעֲנָק) הַשֵּׁנִי, עַז וְגָדוֹל מִמֶּנּוּ.
לֹא יָדַעְתִּי מִי הָיָה הָאָמָן אֲשֶׁר חָגַר אוֹתוֹ כָּכָה;
אַךְ רָאִיתִי זְרוֹעוֹ הַשְּׂמָאלִית נֶאֱסֶרֶת מִלְּפָנָיו,
וְהַיְמָנִית לַאֲחוֹרָיו
בְּכֶבֶל אֲשֶׁר נִקְשַׁר בּוֹ
מִצַּוָּארָיו וּלְמַטָּה, וּבוֹ מִתְגַּלְגֵּל,
וְחָמֵשׁ פְּעָמִים תְּגַל עַל חֵלֶק גּוּפוֹ הַנִּגְלֶה.
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלַי: גֵּאֶה לֵבָב הַזֶּה
הוֹאִיל נַסּוֹת גְּבוּרָתוֹ עִם גְּבוּרַת יוֹבִי,
הָאֱלִיל הָעֶלְיוֹן, וְזֶה תַּגְמוּלוֹ.
פִּיאַלְטֶּה שְׁמוֹ, הוּא עָשָׂה מַסּוֹת נוֹרָאוֹת בִּימֵי קֶדֶם,
אֲשֶׁר בְּנֵי הָעֲנָק הִפְחִידוּ אֶת הָאֱלִילִים,
וְעַתָּה, אֶת הַזְּרוֹעוֹת אֲשֶׁר נִלְחַם בָּהֵן, לֹא יָנִיעַ עוֹד לְעוֹלָם.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: אִם אוּכַל, מְאֹד יִיטַב בְּעֵינַי
רְאוֹת וּבְחוֹן אֶת בְּרִיאָרֵאוֹ,
אֲשֶׁר גָּבַהּ (בָּעֲנָקִים) לִבְלִי חֹק.
וְהוּא עָנָה אֵלַי: אַתָּה תִרְאֶה אֶת אַנְטֵיאוֹ
קָרוֹב לָזֶה, וְהוּא מְדַבֵּר וּמֻתָּר,
וְהוּא יְנַטְּלֵנוּ בְּעֹמֶק כָּל הָרָעוֹת.

Digitized by Google

אַךְ אֶת אֲשֶׁר חָפַצְתָּ רְאוֹת, רָחוֹק מְאֹד הוּא, וָהָלְאָה,
וְהוּא אָסוּר, וְגוּפוֹ כְּגוּף הָעֲנָק הַזֶּה,
וְאוּלָם בְּפָנָיו עַז מִמֶּנּוּ.
לֹא הָיָה מֵעוֹלָם רַעַשׁ גָּדוֹל,
אֲשֶׁר בְּכֹחוֹ הִרְעִיד מִגְדָּל,
כַּאֲשֶׁר הֵחִישׁ פִּיאַלְטָה בְּהִלָּפְתוֹ.
אָז יָרֵאתִי מָוֶת עַד מְאֹד,
וְהָיָה דַי הַפַּחַד לַהֲמִיתֵנִי,
לוּלֵא רָאִיתִי חַרְצֻבּוֹתָיו (אֲשֶׁר נֶאְסַר בָּהֶם.)
וַנֵּלֶךְ לְפָנֵינוּ, וַנָּבוֹא עַד אַנְטֵיאוֹ,
הַיּוֹצֵא מִשְּׂפַת הַבּוֹר
עֶשֶׂר אַמּוֹת, מִבִּלְתִּי הָרֹאשׁ, (cinqu^{e} alle)
וְאַלּוּפִי אָמַר אֵלָיו: אַתָּה אֲשֶׁר אַלְפֵי אֲרָיוֹת
שָׁלַלְתָּ בַּבִּקְעָה הַמְהֻלָּלָה,
אֲשֶׁר הִגְדִּיל שָׁם שֵׁם שְׁפִּיאוֹנָה; וְאַנִּבָּלָה
וְעַמּוֹ נָסוּ מִפָּנָיו: אַתָּה, אֲשֶׁר, אִם הָיִיתָ
אֶת אַחֶיךָ בְּמִלְחֶמֶת הַפֶּלֶא,
עוֹד רַבִּים יַאֲמִינוּ,
כִּי אוּלַי בְּנֵי הָאָרֶץ גִּבּוֹר נִבְרוּ!
נַשְּׂאֵנוּ נָא לְמַטָּה בְּקִפָּאוֹן מֵי (נְהַר קוֹצִיטוֹ),
אַל נָא תָקוּט בְּזֹאת, וְאַל תְּמָאֵן,
פֶּן נֵלֵךְ אֶל (הַנְּפִילִים) טִיצְיוֹ וְטִיפוֹ;
כִּי הָאִישׁ הַלָּזֶה יוּכַל תֵּת אֶת (הַשֵּׁם) אֲשֶׁר פֹּה חֲמַדְתֶּם עַל כֹּל.
וְעַל כֵּן הַטֵּה נָא גַּבְּךָ, וְאַל תַּטֶּה מִמֶּנּוּ אֶת פָּנֶיךָ
הוּא יוּכַל הַגְדִּיל שִׁמְךָ בָּאָרֶץ,
כִּי חַי הוּא, וְעוֹד שָׁנִים רַבּוֹת יִחְיֶה,
אִם לֹא יְחָנֶּנּוּ הָאֵל לִקְרוֹא לוֹ אֵלָיו בְּטֶרֶם יוֹמוֹ.

אֵלֶּה דִבֵּר מוֹרִי אֵלָיו, וְהוּא מִהֵר
לִפְרוֹשׂ אֶת כַּפּוֹת יָדָיו, אֲשֶׁר כֹּחָן
הִכְאִיב אֶת אַרְקוֹלֶה, וּבָהֶן אָחַז בְּאַלּוּפִי;
וּוִירְגִילְיוֹ בְּהִתָּפְשׂוֹ, קָרָא אֵלַי וַיֹּאמַר:
גְּשָׁה אֵלַי, וַאֲחַזֶּק־בָּךְ
וַיִּשָּׂאֵנִי אֵלָיו, עַד הֱיוֹת שְׁנֵינוּ לַאֲגֻדָּה אֶחָת.
כַּאֲשֶׁר בִּהְיוֹת אִישׁ לְרַגְלֵי הַגַּרִיזֶנְדָה (מִגְדַּל בּוֹלוֹנִיָּה)
בְּצִדּוֹ הַנָּטוּי, בַּעֲבוּר עָלָיו עָנָן,
נִרְאֶה בְּעֵינָיו כְּאִלּוּ הַמִּגְדָּל נוֹפֵל לְנֶגְדּוֹ;
כֵּן נִרְאָה לִי אַנְטֵיאוֹ, בְּהַבִּיטִי בוֹ,
אֲשֶׁר הִטָּה אֶת גּוּפוֹ, וְאָז אָמַרְתִּי בְּלִבִּי:
מִי יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ אַחֶרֶת!
אַךְ הוּא הִנִּיחָנוּ לְאַט בְּעֹמֶק הַשְּׁאוֹל,
אֲשֶׁר פִּיו אוֹכֵל לוּצִיפֵירוֹ, עִם יְהוּדָה (אִישׁ־קְרִיּוֹת.)
וְלֹא עָמַד שָׁם כָּכָה נָטוּי,
אַךְ הִתְיַצֵּב שֵׁנִית כְּתֹרֶן הָאֳנִיָּה.

שִׁיר שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים: בּוֹר הַשַּׁחַת.

לוּ יִהְיוּ בְפִי מִלִּים קָשִׁים חֲרִים,
כְּנֶגֶד רוֹעַ תַּחְתִּית הַבּוֹר,
אֲשֶׁר כָּל סַלְעֵי אֲבַדּוֹן נוֹסָדִים עָלָיו;
יִהְיוּ עַתָּה אֲמָרַי מָלֵא כְּהֶגְיוֹן לִבִּי,
אַךְ יַעַן אֵינָם בְּכֹחַ לְשׁוֹנִי,
לֹא אָקוּם בְּלִי יִרְאָה וַאֲדַבֵּרָה;
כִּי מְלֶאכֶת תָּאֵר אֶת יַרְכְּתֵי תֵבֵל כֻּלָּהּ,
אֵינֶנָּה מְלֶאכֶת שְׂחוֹק,
וְלֹא לְלָשׁוֹן (יֶלֶד) הַקּוֹרֵא אִמִּי וְאָבִי.
אַךְ תִּהְיֶינָה לִי לְעֶזְרָה בְּשִׁירַי הַנָּשִׁים (בְּנוֹת הַשִּׁיר)
אֲשֶׁר עָזְרוּ אֶת אַנְפִיּוֹנָה לִסְגּוֹר בְּחוֹמָה אֶת (עִיר) טֵבָּה,
וְאַל יִהְיוּ אִמְרֵי פִי מְשֻׁנִּים מֵאֵת הַמַּעֲשֶׂה.
אוֹי הֲמוֹן עַם, אֲשֶׁר הִרְבֵּיתֶם לְהָרֵעַ,
הַיּוֹשְׁבִים בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִקְשֶׁה לְסַפֵּר בּוֹ,
הֲלֹא טוֹב לָכֶם הֱיוֹת כֶּשֶׂב אוֹ עֵז עַל הָאָרֶץ!
כַּאֲשֶׁר יָרַדְנוּ בְּתַחְתִּית בּוֹר הַמַּאְפֵלְיָה,
אֲשֶׁר הִשְׁפִּיל מְאֹד תַּחַת רַגְלֵי הָעֲנָק,
וְעוֹדֶנִּי מַבִּיט אֶל הַחוֹמָה הַגְּבוֹהָה,
שָׁמַעְתִּי אוֹמְרִים לִי: הָבִינָה בְּעָבְרְךָ,
פֶּן תִּדְרֹכְנָה כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ
בְּרָאשֵׁי אַחֶיךָ הַדַּכָּאִים, וִיגִיעֵי־כֹחַ.

Digitized by Google

וָאֵפֶן וָאֵרֶא לְפָנַי
וְתַחַת רַגְלַי, אֲגַם, אֲשֶׁר מִפְּנֵי הַקֶּרַח
נִרְאָה כִּבְדֹלַח, וְלֹא מַיִם.
גַּם (נְהַר) דָּנוּבִּיאוֹ בְּאָאוּסְטְרִיאָה, בִּימֵי הַחוֹרֶף
לֹא יַעֲשֶׂה עַל מֵימָיו מַסְוֶה עַב כָּזֶה,
וְלֹא (נְהַר) טָנָאִי, אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי צָפוֹן,
כִּי אִם נָפוֹל יִפּוֹל בּוֹ (הַר) טַבֵּירְנִיק (בְּסְלָבוֹנְיָה)
אוֹ הַר פִּיאַטְרַפָּנָה (בְּאֶרֶץ טוֹסְקָנָה)
קוֹל מַכַּת" שֶׁבֶר לֹא יִשָּׁמַע בּוֹ, גַּם לֹא אֶל שְׂפָתוֹ. (Crich)
וּכְמוֹ הַצְּפַרְדֵּעַ תְּקַרְקֵר, וּפָנֶיהָ מִחוּץ לַמַּיִם,
בִּימֵי הַקָּצִיר, אֲשֶׁר שִׁפְחַת הָאֲדָמָה
חוֹלֶמֶת לִפְעָמִים לְעוֹלֵל הַשִּׁבֳּלִים,
כֵּן נַפְשֵׁי הַכְּאֵבִים טוֹבְעִים בְּמֵי הַקִּפָּאוֹן·
עַד מְקוֹם הָעֶרְוָה, וּמַרְאֵהֶן שְׁחַרְחֹר,
מַכֵּי שֵׁן אֶל שֵׁן, וְקוֹלָם כְּקוֹל הַחֲסִידָה.
פְּנֵי כֻלָּם לְמַטָּה,
כַּפֵּיהֶם יַגִּידוּ אֶת רֹב הַקֹּרַח, וּכְדִמְעוֹת עֵינֵיהֶם
אֶת מַר לְבָבָם.
וַיְהִי אַחֲרֵי הַבִּיטִי מְעַט מִסָּבִיב לִי,
פָּנִיתִי אֶל רַגְלַי, וָאֵרֶא שְׁנַיִם נִלְכָּדִים יַחְדָּו,
עַד כִּי שַׂעֲרוֹת רֹאשָׁם הָיוּ לְשַׂעֲרָה אַחַת,
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֲלֵיהֶם: אַתֶּם אֲשֶׁר הִרְכַּבְתֶּם לְהִדָּבֵק,
אִמְרוּ אֵלַי מָה שִׁמְכֶם, וְהֵם הִטּוּ אֶת צַוְּארֵיהֶם,
וַיִּשְׂאוּ אֵלַי פְּנֵיהֶם,
וְדִמְעוֹתָם אֲשֶׁר הָיוּ בְּאִישׁוֹן עֵינֵיהֶם,
נָטְפוּ עַל הָעַפְעַפַּיִם, וְהַקֹּר הִדְבִּיק בֵּינֵיהֶן
אֶת הַדְּמָעוֹת, וַיְעַצֵּם אֶת עֵינֵיהֶם,

אֲשֶׁר בָּרִיחַ לֹא יַדְבִּיק כֵּן עֵץ אֶל רֵעֵהוּ;
וְהֵמָּה מְלֵאֵי חֵמָה,
וַיִּנְגְּחוּ יַחְדָּו כִּשְׂעִירִים.
וְאֶחָד מֵהֶם, אֲשֶׁר כֹּחַ הַקֹּר
הִשְׁחִית שְׁתֵּי אָזְנָיו, וּפָנָיו מֻטִּים לְמַטָּה,
אָמַר אֵלַי: מַדּוּעַ תַּבִּיט בָּנוּ, כְּהַבֵּט אִישׁ בַּמַּרְאוֹת?
אִם חֶפְצְךָ לָדַעַת מִי אֵלֶּה הַשְּׁנַיִם, (אַגִּידְךָ)
כִּי הָעֵמֶק אֲשֶׁר יוֹרֵד בּוֹ (נְהַר) בִּיזֶנְצִיאוֹ,
הָיָה לָהֶם נַחֲלַת אֲבִיהֶם אַלְבֶּרְטוֹ.
מֵרֶחֶם אֶחָד יָצְאוּ, וְאִם תְּחַפֵּשׂ
בְּשׁוּחַת קָאִינָה כֻּלָּהּ, לֹא תִמְצָא חַטָּאִים,
אֲשֶׁר יָאָה מֵהֶם לִהְיוֹת תְּקוּעִים בַּקֶּרַח;
אַף לֹא אֲשֶׁר נִבְקַע חֵיקוֹ, וְצֵל לִבּוֹ
בְּרֹמַח (מֶלֶךְ) אַרְטוּ, אֲשֶׁר הִכָּה, וְלֹא שָׁנָה;
גַּם לֹא פוֹקַצִּיאָה, וְגַם לֹא זֶה, הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁוֹ
לִפְנֵי עֵינַי, וּמוֹנֵעַ אוֹתִי רְאוֹת מִפֹּה וָהָלְאָה,
וּשְׁמוֹ סַסּוֹל מַסְקִירוֹנִי;
אִם אִישׁ טֹסְקָנָה אָתָּה, הֲלֹא תֵדַע מִי הוּא.
וּלְבִלְתִּי תוֹסִיף עוֹד לִשְׁאוֹל,
דַּע, כִּי אֲנִי הָיִיתִי קָמִיצְיוֹנָה מִבְּנֵי פַּצִּי,
וְחוֹכֶה אֲנִי לְקַרְלִינוֹ, אֲשֶׁר גֹּדֶל עֲוֹנוֹ יַצְדִּיקֵנִי.
אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי לַאֲלָפִים פָּנִים יְרַקְרַקּוֹת
מִפְּנֵי הַקֹּר, לָכֵן כִּסַּתְנִי פַלָּצוּת,
וְתָמִיד תְּכַסֵּנִי כָּל עֵת אֶרְאֶה אַגְמֵי־קֶרַח.
בְּהִתְהַלְּכֵנוּ אֶל נְקוּדַּת הַחֵצִי (הָאָרֶץ,)
אֲשֶׁר כָּל דָּבָר כָּבֵד יֵאָסֵף בּוֹ,
וּרְתֵת בְּעַצְמוֹתַי מִפְּנֵי קָרַת עוֹלָם.

Digitized by Google

לֹא יָדַעְתִּי אִם בִּרְצוֹן עֶלְיוֹן הָיְתָה, אוֹ בְּמִשְׁפָּט קֶדֶם,
אוֹ בְּמִקְרֶה בְּהִתְהַלְּכִי בְּתוֹךְ רָאשֵׁי הַחוֹטְאִים,
רָמַסְתִּי בְּחֹזֶק עַל פְּנֵי אֶחָד מֵהֶם;
וְהוּא בָכָה, וַיִּגְעַר בִּי לֵאמֹר: מַדּוּעַ תִּרְמְסֵנִי?
אִם לֹא בָאתָ פֹה לְהַכְבִּיד עָלַי אֶת נִקְמַת
(הָרָן) מוֹנְטִי אַפֵּירְטִי, מַה־זֶּה תִּלְחָצֵנִי?
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לְמוֹרִי: כַּתֵּר לִי זְעֵיר,
בְּעוֹד הָאִישׁ הַלָּזֶה יוֹצִיא לִבִּי מִמְּבוּכָתוֹ.
וְאַחַר תָּאִיץ בִּי כְּחֶפְצֶךָ.
וַיַּעֲמוֹד אַלּוּפִי שָׁם, וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶל אֲשֶׁר
עוֹדֶנּוּ מְנַדֵּף בְּעַזּוּתוֹ:
מִי אַתָּה הַמּוֹכִיחַ כֵּן אֶת אֲחֵרִים?
וְהוּא עָנָנִי: וּמִי אַתָּה, הַמִּתְהַלֵּךְ בְּתוֹךְ הָאַנְטֵנוֹרָה,
וּמַכֵּת פְּנֵי אָחִיךָ בְּכֹחַ,
כִּי אִם עוֹדְךָ חַי תִּהְיֶה רַב מַהֲרָבָּה?
וַאֲנִי עָנִיתִי אוֹתוֹ: אוּלָם חַי עוֹדֶנִּי,
וְזֹאת תִּיטַב בְּעֵינֶיךָ, אִם תַּחְפּוֹץ בַּשֵּׁם עַל הָאָרֶץ,
כִּי אוּכַל כְּתוֹב זִכְרְךָ בִּסְפָרַי;
וְהוּא עָנָה: בְּהֶפְכּוֹ חָפַצְתִּי;
גֶּשׁ־הָלְאָה, וְאַל עוֹד תַּעֲצִיבֵנִי,
כִּי לָרִיק תִּיגַע בִּשְׂפַת חֲלָקוֹת בָּעֵמֶק הַזֶּה.
אָז הֶחֱזַקְתִּי בִּשְׂעַר עָרְפּוֹ, וָאֹמַר:
אֶת שִׁמְךָ תִּנְקוֹב, וְאִם לֹא,
שֵׂעָר אֶחָד לֹא יִשָּׁאֵר עַל רֹאשֶׁךָ.
וְהוּא עָנָה: אִם כָּל רֹאשִׁי מָרוֹט תִּמְרוֹט,
לֹא אַגִּיד מָה שְׁמִי, וְלֹא אַרְאֶךָ (פָּנַי, פֶּן תֵּדַע.)
גַּם אִם עַל רֹאשִׁי תִּרְמוֹס אָלֶף.

כְּבַר נֶאֱחַז כָּל שְׂעַר רֹאשׁוֹ בְּיָדִי,
וְנִתַּקְתִּי מִתַּלְתַּלָּיו, לֹא אַחַת וְלֹא שְׁתַּיִם.
בְּעוֹד הוּא נוֹבֵחַ (כַּכֶּלֶב) וּמַפְנֶה עֵינָיו אַךְ לְמַטָּה,
כַּאֲשֶׁר אֶחָד מֵרֵעָיו צָעַק: מַה לְּךָ בּוֹקָה?
לֹא דַיֶּךָ חָרוֹק שִׁנֶּיךָ,
כִּי גַם בִּגְרוֹנְךָ תִּנְבַּח? מִי הוּא הַשָּׂטָן הַנּוֹגֵעַ בָּךְ?
וַאֲנִי אָמַרְתִּי לוֹ: בּוֹגֵד רָשָׁע, הַפַּעַם
אָנֹכִי לֹא אֶחְפּוֹץ כִּי תוֹסִיף לְדַבֵּר, כִּי אַגִּיד עָלֶיךָ
אֱמֶת עַל הָאָרֶץ, וּתְהִי לְךָ לִכְלִמָּה.
וְהוּא עָנָה: לֵךְ לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְצֶה סַפֵּרָה;
אַךְ אִם תֵּצֵא מִזֶּה, אַל תִּמְנַע לְדַבֵּר מֵהָאִישׁ
אֲשֶׁר מִהֵר כָּכָה לִפְתּוֹחַ פִּיו:
הִנֵּה הוּא מְבַכֶּה פֹּה בַּעֲבוּר כֶּסֶף (אֲשֶׁר נָתְנוּ לוֹ) הַצָּרְפָתִים
(בְּבִגְדוֹ), וְתוּכַל הָעֵד לֵאמֹר: רָאִיתִי הָאִישׁ מִהוּאֵירָה,
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר קֹרַח נוֹרָא מְעַנֶּה הַחוֹטְאִים.
וְכִי יִשְׁאֲלוּ לְךָ, מִי זוּלָתוֹ שָׁמָּה,
רְאֵה מִצִּדְּךָ הָאִישׁ מִבֵּקֶירִיָה,
אֲשֶׁר שִׁסְּפוּ רֹאשׁוֹ אַנְשֵׁי פִּירֶינְצֵי.
וַאֲנִי אוֹמֵר, כִּי פֹּה מֵהַלְאָה יוֹחָנָן מֵהַסּוֹלְדָנְיֵרֶה,
עִם גַּנֶּילוֹנֵי, וְטְרִיבַּלְדֶּילוֹ,
אֲשֶׁר פָּתַח שַׁעַר פַּאֶנְצָה בְּעוֹד יוֹשְׁבֶיהָ יְשֵׁנִים.
כְּבַר רָחַקְנוּ מִמֶּנּוּ, כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי
שְׁנַיִם טְבוּעִים בְּפַחַת הַקָּרָה,
וְרֹאשׁ הָאֶחָד מְכַסֶּה כְּכוֹבַע עַל רֹאשׁ רֵעֵהוּ.
הָעוֹמֵד מִלְמַעְלָה שִׁקַּע שִׁנָּיו בַּעֲמִיתוֹ,
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר הַמּוֹחַ יִדְבַּק אֶל הָעֹרֶף,
וַיְהִי לוֹ כְּאִישׁ אֲשֶׁר יֹאכַל לֶחֶם בִּרְעָבוֹ.

וּכְמַטְּדָיו גֵּרֵם בְּשִׁנָּיו
אֵת רַקּוֹת מַנְלְפּוֹ בַּחֲרוֹן אַפּוֹ,
כֵּן עָשָׂה זֶה בַּגֻּלְגֹּלֶת הַהִיא, וּבַאֲשֶׁר בָּהּ.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי: אַתָּה, אֲשֶׁר בְּמַעֲשֶׂה בְּהֵמָה
תְּגַלֶּה שִׂנְאָתְךָ עַל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה אוֹכֵל,
אֱמוֹר נָא אֵלַי מַדּוּעַ כָּכָה עָשִׂיתָ; וְהִנְנִי נִשְׁבָּע,
כִּי אִם הִצְדַּקְתָּ לִזְעוֹק עַל חֲמָסוֹ,
אַחֲרֵי דַּעְתִּי אֶתְכֶם, וְאֶת פִּשְׁעוֹ,
אַף אֲנִי אֶנְמָלְךָ טוֹב עַל הָאָרֶץ,
אִם (לְשׁוֹנִי) וֹאת, אֲשֶׁר בָּהּ אָנֹכִי מְדַבֵּר, לֹא תִיבָשׁ.

Digitized by Google

שִׁיר שְׁלֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים: מַשָּׂא אוּגוֹלִין.

וַיִּשָּׂא הַחוֹטֵא אֶת פִּיו מֵאֵת לַחְמוֹ הָאַכְזָר,
וְאַחֲרֵי מָרַק אוֹתוֹ בְּשַׂעֲרַת
הָרֹאשׁ, אֲשֶׁר שִׁחֵת בְּעָרְפּוֹ,
עָנָה וְאָמַר: בַּקָּשָׁתְךָ שֶׁאֲחַדֵּשׁ בִּי
כְּאֵב נוֹאָשׁ, עוֹכֵר קִרְבִּי
כִּי אֶזְכְּרֶנּוּ, בְּטֶרֶם בּוֹ אֲדַבֵּרָה;
אַךְ, אִם דְּבָרַי יִהְיוּ לְזֶרַע
מַצְמִיחַ כְּלִמָּה עַל בּוֹגֵד זוּ עָרַקְתִּי בְּשִׁנַּי,
דְּבָרִים וּדְמָעוֹת תִּרְאֶה גַּם יַחַד.
לֹא יָדַעְתִּי מִי אַתָּה, וּבְאֵי זֶה דֶרֶךְ
יָרַדְתָּ פֹּה, וְאוּלָם בְּשָׁמְעִי שְׂפַת פִּיךָ,
תִּהְיֶה לְעֵינַי כְּאִישׁ פִירֶינְצִי.
יָדוֹעַ תֵּדַע כִּי אֲנִי הוּא אוּגוֹלִינוֹ הַשַּׂר (הַפֶּחָה), (Conte)
וְזֶה הָיָה רַב אַגְמוֹנִים (בְּפִיזָה) וּשְׁמוֹ רוּגְיֶארוֹ; (Arcivescovo)
וְעַתָּה אוֹמַר לְךָ עַל מָה הוּא שָׁכֵן לִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.
לֹא אַגִּיד לְךָ (כִּי יָדַעְתָּ) אֲשֶׁר בְּתַחְבּוּלוֹתָיו הָרָעוֹת
בִּימֵי בָּטְחִי בוֹ, נִלְכַּדְתִּי,
נֶאֱסַרְתִּי וְגַם הוּמָתִּי;

אַךְ אֲשֶׁר לֹא יָכֹלְתָּ שְׁמוֹעַ,
הוּא, כַּמָּה אַכְזָרִי הָיָה דֶרֶךְ מוֹתִי.
וְעַתָּה תִשְׁמָעֶנָּה, וְרָאִיתָ מָה הִגְדִּיל זֶה לְהָרַע לִי.
בְּמִגְדַּל הַסֹּהַר, אֲשֶׁר מִפְּנֵי מוֹתִי
קָרְאוּ מִגְדַּל הָרָעָב, וּבוֹ עוֹד רַבִּים יִסָּגֵרוּ,
הָיָה חוֹר קָטָן,
וְאַחֲרֵי רְאוֹתִי בַּעֲדוֹ אוֹר יְרָחִים רַבִּים,
חֲלוֹם רָע חָלַמְתִּי,
אֲשֶׁר קָרַע לְעֵינַי אֶת מָסַךְ הָאוֹתִיּוֹת.
וָאֵרָא בַּחֲלוֹמִי, וְהִנֵּה זֶה כְּמוֹרֶה וְנָגִיד
לְרוֹדְפִים הַזְּאֵב, וְגוּרָיו, אֶל הָהָר,
אֲשֶׁר בַּעֲדוֹ אַנְשֵׁי־פִּיזָה לֹא יוּכְלוּ רְאוֹת אֶת עִיר לוּקָה;
וַיִּנְהַג לְפָנָיו כְּלָבִים דַּקֵּי־בָשָׂר
רְעֵבִים, וְלִמּוּדֵי צַיִד, הֲלֹא הֵמָּה
גּוּאַלַנְדִי, עִם סִיסְמוֹנְדִי, וְלַנְפְרַנְקִי;
וְהִנֵּה הָאָב וְהַבָּנִים נִרְאוּ אֵלַי עֲיֵפִים אַחֲרֵי רוּצָם מְעַט,
וָאֶרְאֶה (הַכְּלָבִים) שִׁסַּע אֶת מָתְנֵיהֶם
בְּשִׁנֵּיהֶם חֲרוּצִים.
כַּאֲשֶׁר הֱקִיצוֹתִי לִפְנֵי הַמָּחֳרָת
שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל בָּנַי אֲשֶׁר עִמִּי,
בּוֹכִים בִּשְׁנָתָם, וְשׁוֹאֲלִים לָחֶם.
הֲלֹא אַכְזָרִי אַתָּה, אִם רַחֵם לֹא תְרַחֵם עָלַי,
בְּחָשְׁבְךָ לְמָה הָיָה לִבִּי דוֹאֵג,
וְאִם לֹא תִבְכֶּה עַל זֹאת, עַל מַה תִּבְכֶּה בָכֹה?
וַנִּיקַץ מִשְּׁנָתֵנוּ, וַתִּקְרַב עֵת
הָבִיא לָנוּ אֶת לֶחֶם חֻקֵּנוּ, וְכֻלָּנוּ דוֹאֲגִים,
אִישׁ אִישׁ עַל הַחֲלוֹם אֲשֶׁר חָלַמְנוּ.

וַאֲנִי, כְּשָׁמְעִי סָגוֹר אֶת הַשַּׁעַר הַתַּחְתּוֹן
אֲשֶׁר לְמִגְדָּל הַנּוֹרָא, הִבַּטְתִּי
בִּפְנֵי בָנַי, בְּלִי דַבֵּר דָּבָר.
בָּכֹה לֹא בָכִיתִי, אַךְ לִבִּי הָיָה לְאָבֶן,
הֵמָּה בָכוּ, וְאָשֵׁר, בְּנִי הַקָּטָן
אָמַר אֵלַי: מַה לְּךָ אָבִי, כִּי כָכָה תַבִּיט?
וּבְכָל זֶה לֹא בָכִיתִי, וְלֹא עָנִיתִי אוֹתָם
כָּל הַיּוֹם, וְכָל הַלַּיְלָה,
עַד כִּי שֶׁמֶשׁ הַמָּחֳרַת זָרְחָה עַל הָאָרֶץ.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא אוֹר מְעַט
בְּתוֹךְ סֹהַר הַמַּכְאוֹבִים, וְרָאִיתִי
בְּאַרְבַּעַת פְּנֵיהֶם תֹּאַר פָּנַי,
אֶת שְׁתֵּי יָדַי נָשַׁכְתִּי בְּעָצְבִּי,
וְהֵם דִּמּוּ כִּי מֵאַוַּת אָכְלָה עֲשִׂיתִיהָ,
וַיָּקוּמוּ פִּתְאֹם כֻּלָּם כְּאֶחָד,
וַיֹּאמְרוּ: אָבִינוּ, הֲלֹא יִמְעַט יְגוֹן לִבֵּנוּ,
אִם מִבְּשָׂרֵנוּ תֹּאכֵל; אַתָּה הִלְבַּשְׁתָּנוּ
אֶת הַבָּשָׂר הָרָע הַזֶּה, וְאַתָּה תַפְשִׁיטֵהוּ.
אָז שָׁקַטְתִּי, לְבִלְתִּי הוֹסִיף מַכְאוֹב עַל מַכְאוֹבָם;
בַּיּוֹם הַהוּא, וּלְמָחֳרָתוֹ, יָשַׁבְנוּ כֻלָּנוּ כְּאִלְּמִים:
אוֹי, אֶרֶץ קָשָׁה! מַדּוּעַ לֹא פָּעַרְתְּ אֶת פִּיךְ?
כַּאֲשֶׁר הִגַּעְנוּ אֶל יוֹם הָרְבִיעִי, (בְּנִי) גָּד
נָפַל לְרַגְלַי אָרְצָה,
וַיֹּאמַר: אָבִי, מָה לֹא עֲזַרְתָּנִי?
וַיָּמָת שָׁם, וּכְמוֹ אֲשֶׁר אַתָּה רוֹאֶה אוֹתִי,
כֵּן רָאִיתִי אֲנִי אֶת הַשְּׁלֹשָׁה נוֹפְלִים אֶחָד, אֶחָד,
בֵּין יוֹם הַחֲמִישִׁי, וְהַשִּׁשִּׁי, לָכֵן הַחִלּוֹתִי

לְמַשֵּׁשׁ כְּעִוֵּר אֶת כָּל אֶחָד מֵהֶם,
וּשְׁלשָׁה יָמִים קָרָאתִי אֲלֵיהֶם אַחֲרֵי מוֹתָם, ...
עַד כִּי הִגְדִּילָה מֵהָגֹן יַד הָרָעָב
וַיְהִי כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר, וַיִּפֹּל וּבְעֵין עֲקֻבָּה
אָחַז שֵׁנִית אֶת קָדְקֹד הַדַּל בְּשִׁנָּיו,
אֲשֶׁר חִזְּקוּ לַעֲשׂוֹת, כְּשִׁנֵּי כֶלֶב בַּעֲצָמוֹת.
אוֹי פִּיזָּה! חֶרְפַּת יוֹשְׁבֵי אָרֶץ
כְּלִילַת יֹפִי, אֲשֶׁר תִּשָּׁמַע בָּהּ מִלַּת סִי;
יַעַן שְׁכֵנַיִךְ מִתְרַפִּים לְשָׁפְטֵךְ,
יָמוּטוּ נָא אִיֵּי קַפְּרַיָּה וְגוֹרְגוֹנָה,
הִתְיַצְּבוּ לְגָדֵר עַל פִּי (נְהַר) אַרְנוֹ,
עַד כִּי יְנֻעַר בּוֹ כָּל יוֹשְׁבַיִךְ;
כִּי אִם כֻּלָּם יְעִידוּן, אֲשֶׁר שַׂר אוּגוֹלִינוֹ
בָּגֹד בָּגַד בָּךְ עַל אוֹדוֹת הַמִּבְצָרִים,
לֹא הָיָה לָךְ לְהַרְשִׁיעַ מִשְׁפָּטֵךְ עַל בָּנָיו.
הוֹי עִיר (הָרָעָה) לְטֵיבָה הַמְּתָה, (אֲשֶׁר לֹא חָשַׁבְתְּ)
כִּי לְמַעַן נַעֲרוּתָם נְקִיִּים הָיוּ אוּגוּצִיּוֹנֵי, בְּרִיגָּטָה,
וּשְׁנֵי אֲחֵיהֶם אֲשֶׁר הִזְכִּיר הַשִּׁיר הַזֶּה.
אַחֲרֵי כֵן עָבַרְנוּ, וַנָּבוֹא עַד הַקֶּרַח
הַחוֹבֵשׁ בְּחֵשֶׁב קָשֶׁה אֶת הַמֵּתִים,
לֹא מֻטִּים עַל פְּנֵיהֶם כִּי אִם עַל גַּבּוֹתָם.
שָׁמָּה הַבְּכִי הוּא מַעְצוֹר לַבֶּכִי,
וְהָעֶצֶב, בְּמָצְאוֹ מִכְשׁוֹל עַל הָעֵינַיִם לָצֵאת,
יִסּוֹג אָחוֹר פְּנִימָה, וּמַגְדִּיל אֶת יְגוֹן לִבָּם;
כִּי הַדְּמָעוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת תַּעֲמֹדְנָה קְפוּאוֹת,
וְתַעֲשֶׂינָה כְּמִכְסֶה בְּדֹלַח עַל הַפָּנִים,
וִימַלְאוּ אֶת כָּל בֵּית הָעֵינַיִם.

וְגַם כִּי חָדֵל כֹּחַ הַחוּשׁ
מֵעַל פָּנַי מִפְּנֵי הַקֹּרַח,
כַּאֲשֶׁר יִקְרֶה בִּקְשִׁי הָעוֹר,
בְּכָל זֹאת נִרְאָה לִי כְּרוּחַ נוֹשֵׁף מְעַט,
וָאֶשְׁאַל אֶת מוֹרִי: מִי יָפִיחַ זֶה?
הֲלֹא סַף פֹּה כָּל אֵד (הַנַּעֲלָה בְּכֹחַ הַשֶּׁמֶשׁ?)
וְהוּא עָנָה אֵלַי: כִּמְעַט קָט תָּבוֹא אֶל מָקוֹם,
אֲשֶׁר שָׁם עֵינֶיךָ יְשִׁיבוּךָ דָּבָר,
כִּי תִרְאֶה אֶת הַסִּבָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ נוֹפֵחַ הָרוּחַ הַזֶּה.
וְאַחַד הַנִּדּוֹנִים בְּיַבֶּשֶׁת הַקָּרָה
צָעַק אֵלֵינוּ: הוֹי נְפָשׁוֹת אַכְזָרִיּוֹת,
אֲשֶׁר מְקוֹם דִּינְכֶם הַגַּלְגַּל הָאַחֲרוֹן,
הָסִירוּ נָא מֵעַל פָּנַי אֶת הַמַּסְוֶה הַקָּשֶׁה הַזֶּה,
לְמַעַן אוּכַל שְׁפֹּךְ אֶת כְּאֵב לִבִּי,
הָחִישׁוּ בְּטֶרֶם דִּמְעוֹתַי תִּקְפֶּאנָה.
וַאֲנִי עֲנִיתִיו: אִם תִּתְאַוֶּה כִּי אֶהְיֶה לְךָ לְעֶזְרָה,
אֱמוֹר אֵלַי מִי אַתָּה, וְאִם לֹא אֲחַלְּצֶךָ,
אֶטָּבְעָה בְּעִמְקֵי הַקֹּרַח.
וַיֹּאמַר: אָח אַלְבֵּירִיגוֹ אָנֹכִי;
אֲנִי הוּא בַּעַל פֵּירוֹת הַגַּן הַמַּר,
וְעַתָּה נָתְנוּ לִי בָזֶה תָּמָר תַּחַת תְּאֵנָה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: הֲגַם אַתָּה מֵת?
וְהוּא עָנָה אֵלַי: לֹא יָדַעְתִּי
אֵיךְ הִיא גְוִיָּתִי מִמַּעַל לָאָרֶץ;
אַךְ זֹאת תּוֹרַת הַטּוֹלוֹמֵאָה הַזֹּאת,
אֲשֶׁר פְּעָמִים רַבּוֹת תִּפּוֹל נֶפֶשׁ בָּהּ,
טֶרֶם אַטְרוֹפּוֹס תִּדְחָנָּה שָׁם;

Digitized by Google

וּלְמַעַן בִּרְצוֹן טוֹב תָּסִיר
דִּמְעוֹת הַזְּכוֹכִית מֵעַל פָּנַי,
אַגִּידְךָ, כִּי כְמוֹ תִבְגוֹד נֶפֶשׁ בֶּגֶר,
כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי אָנִי, שָׂטָן אֶחָד יְמַהֵר
לָבוֹא בְּגוּפָהּ, וְהוּא מוֹשֵׁל בּוֹ
עַד תֹּם יְמֵי חֶלְדָּהּ.
וְהִיא חִישׁ נוֹפֶלֶת בַּבּוֹר הַזֶּה,
וְאוּלַי גוּף הַנֶּפֶשׁ הַמְעֻנָּה בַּקֹּר מֵאֲחוֹרַי,
נִרְאֶה כְּחַי לְמַעְלָה בָּאָרֶץ.
אַתָּה תֵּדָעֵהוּ, אִם מֵאֶתְמוֹל יָרַדְתָּ הֵנָּה,
וְהוּא הַשַּׂר בְּרַנְקָה דֹּ' אוֹרִיאָה, וְאוּלָם שָׁנִים רַבּוֹת
עָבְרוּ אַחֲרֵי הֵאָסְרוֹ פֹּה.
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֵלָיו: לָמָּה רִמִּיתָנִי?
וּבְרַנְקָה דֹּ' אוֹרִיאָה לֹא מֵת עַד כֹּה,
וְהוּא אוֹכֵל, שׁוֹתֶה וְיָשֵׁן, וְלוֹבֵשׁ בְּגָדִים.
וְהוּא עָנָה אוֹתִי: בְּטֶרֶם רֶדֶת מִיכָאֵל זַנְכֶּן
אֶל שִׁיחַת מָלֵיבְרַנְקֵי לְמַעְלָה,
אֶל מְקוֹם הַזֶּפֶת הָרוֹתֵחַ וְהַקָּשֶׁה,
וּכְבַר עָזַב זֶה שָׂטָן תַּחְתָּיו בְּגוּפוֹ,
וּבְגוּף אֶחָד מִקְּרוֹבָיו,
אֲשֶׁר בָּגַד עִמּוֹ הַבֶּגֶד.
וְעַתָּה הוֹשִׁיטָה נָא יָדְךָ,
וּפְקַח אֶת עֵינָי, אַךְ אֲנִי לֹא פְּתַחְתִּים;
וִיהִי צֶדֶק הֱיוֹתִי נָבָל עִמּוֹ.
אוֹי לָכֶם אַנְשֵׁי גִּינוֹבָה, אֲשֶׁר דַּרְכְּכֶם שׁוֹנִים מִכָּל חֹק,
וּמְלֵאֵי כָל מוּם רָע.
לָמָּה אָבוֹד לֹא אֲבַדְתֶּם מֵעַל הָאָרֶץ?

כִּי, אֶת הַחוֹטֵא הָרָע אֲשֶׁר בִּמְדִינַת רוֹמִי.

155. מָצָאתִי אֶחָד מִכֶּם, אֲשֶׁר עַל מַעֲשָׂיו הָרָעִים,
נִטְבְּלָה נַפְשׁוֹ בִּנְהַר קוֹצִיטוֹ,
וְגוּפוֹ עוֹדֶנּוּ נִרְאֶה חַי עַל הָאָרֶץ.

Digitized by Google

שִׁיר אַרְבָּעָה וּשְׁלשִׁים: הַגִּלְגַּל הָאַחֲרוֹן: מֶלֶךְ הָאֲבַדּוֹן.

„דִּגְלֵי מֶלֶךְ הָאֲבַדּוֹן בָּאִים לְנֶגְדֵּנוּ“
„שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה אִם תַּכִּירֵהוּ“:
אֵלֶּה דִּבֶּר אֵלַי מוֹרִי.
כְּמוֹ בַּעֲלוֹת אֵדֵי אֹפֶל עַל הָאָרֶץ,
אוֹ בִּנְטוֹת צִלְלֵי עֶרֶב עַל תֵּבֵל אַרְצֵנוּ
נִרְאָה מֵרָחוֹק מִגְדַּל רֵחַיִם כַּאֲשֶׁר רוּחַ מְסִבּוֹ,
מִבְנֶה כָּמֹהוּ נִגְלָה פִּתְאֹם לְעֵינַי,
וַאֲנִי, מִפְּנֵי פַּחַד הָרוּחַ, נִלְחַצְתִּי
אֶל אַלּוּפִי, כִּי שָׁם אֵין בִּלְתּוֹ מָנוֹס.
וּכְבַר בָּאנוּ, וּבִרְעָדָה אָכְתְּבֵנוּ,
אֶל הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר כָּל הַנְּפָשׁוֹת מְכֻסּוֹת שָׁמָּה,
וַיֵּרָאוּ כְּמוֹץ בְּעַד זְכוּכִית (תַּחַת הַקֶּרַח הַנּוֹרָא.)
אֵלֶּה שׁוֹכְבוֹת, וְאֵלֶּה עוֹמְדוֹת,
הָאַחַת עַל רֹאשָׁהּ, וְהָאַחַת עוֹמֶדֶת עַל רַגְלֶיהָ,
וְזֹאת יָכֹף כַּקֶּשֶׁת פָּנֶיהָ אֶל רַגְלֶיהָ.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִגַּעְנוּ אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר הוֹאִיל מוֹרִי לְהַרְאוֹתִי
אֶת הַבְּרִיאָה, אֲשֶׁר הָיְתָה מִקֹּדֶם הַיָּפָה בַּבְּרִיּוֹת,
סָר מִלְּפָנַי, וַיִּקְרָא, וַיֹּאמַר: עֲמוֹד,
הִנֵּה דִיטֶּה (הַמֶּלֶךְ) וְהִנֵּה הַמָּקוֹם בּוֹ יָאֶה לְךָ
לְחַזֵּק וּלְהַאֲמִיץ לִבֶּךָ.

Digitized by Google

קוֹרֵא, אַל תִּשְׁאַל מִמֶּנִּי, וְאַגִּידָה,
אִם אָז קָפְאוּ עַצְמוֹתַי, וְלִבִּי נָמֵס; לֹא אֶכְתְּבֶנּוּ,
יַעַן אֵין מִלָּה בִּלְשׁוֹן אָדָם אֲשֶׁר לֹא תִקְצַר לָהּ.
לֹא מַתִּי, וְלֹא עוֹד חַי הָיִיתִי,
אַתָּה עַתָּה חֲשׁוֹב לְךָ, אִם שֶׂכֶל טוֹב בָּךְ,
מַה נִּהְיֵיתִי, בִּלְתִּי חַיִּים, וּבִלְתִּי מָוֶת.
הַשַּׁלִּיט בְּמַלְכוּת הַיְגוֹנוֹת
הָיָה חוֹצֶה מֵאֲגַם הַקֹּר מֵחֵיקוֹ וּלְמַעְלָה,
וְיוֹתֵר אֶעֶרְכֶה אֲנִי אֶת אֶחָד מִן הַנְּפִילִים,
מֵאֲשֶׁר הָעֲנָקִים יַעַרְכוּן עִם זְרוֹעוֹתָיו:
רְאֵה מֵעַתָּה מָה גָּדֹל הַגּוּף
אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ.
וְאִם, כַּאֲשֶׁר הוּא עַתָּה רַע הַמַּרְאֶה,
יָפֶה וְנָעַם מִקֶּדֶם, בַּהֲרִימוֹ עֵינָיו נֶגֶד עוֹשֵׂהוּ;
אָכֵן מוֹצָא הוּא לְכָל אֵבֶל וָעֹנִי,
מָה גָּדַל בְּעֵינַי פֶּלֶא הַמַּרְאֶה,
כִּרְאוֹתִי שְׁלֹשֶׁת פָּנִים לְרֹאשׁוֹ!
אֲשֶׁר הֵמָּה לְפָנָיו אֲדֻמִּים.
וְהַשְּׁנַיִם הַנּוֹסָפִים לָהֶם
הָיוּ עַל כָּל־אַחַת מִכְּתֵפָיו בַּתָּוֶךְ,
וְנִדְבְּקוּ מִמַּעַל לַגֻּלְגֹּלֶת.
אֲשֶׁר לִימִינוֹ, מַרְאֵיהֶם בֵּין לָבָן וְיָרֹק,
וְלִשְׂמֹאלוֹ כִּפְנֵי הַבָּאִים מִן הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר בָּהּ תָּחֵל מְרוּצַת הַיְאוֹר (כּוּשׁ.)
מִתַּחַת הַפָּנִים תֵּצֶאנָה שְׁתֵּי כְנָפַיִם.
וּגְדוֹלָתָן, כַּאֲשֶׁר יָאֲתָה לְעוֹף כָּנָף כָּמֹהוּ;
נִסֵּי אֳנִיָּה לֹא רָאִיתִי בַיָּם כָּהֵנָּה.

אֵין כָּל נוֹצָה לָהֶן; אַךְ נִרְאוּ כְּאֶבְרוֹת הָעֲטַלֵּף;
וְהוּא מְחַבְּטָן מַעְלָה,
עַד כִּי שָׁלֹשׁ רוּחוֹת נָשְׁבוּ מִמֶּנּוּ,
וּבְכֹחָן קָפְאוּ מֵי קוֹצִיטוֹ כֻּלּוֹ;
בְּשֵׁשֶׁת עֵינָיו הוּא בוֹכֶה, וְעַל שְׁלֹשָׁה זְקָנָיו
דִּמְעוֹתָיו תִּזַּלְנָה, וְעִמָּהֶן רִיר וָדָם.
בְּכָל אֶחָד מִפִּיּוֹתָיו עוֹרֵךְ בְּשִׁנָּיו חוֹטֵא אֶחָד,
כְּנַפֵּץ כְּלִי־הֲרִסֵּם אֶת הַפִּשְׁתָּה, (Macina)
וְכֵן יַעֲשֶׂה לִשְׁלֹשָׁה מְעֻנִּים יַחְדָּו.
אֶל הַחוֹטֵא אֲשֶׁר הָיָה מִלְּפָנָיו, הַנְּשִׁיכָה לֹא הָיְתָה לִמְאוּמָה,
אֶל מוּל מְרוֹט צִפָּרְנָיו, כִּי לִפְעָמִים כָּל גּוּפוֹ
יִשָּׁאֵר מֻפְשָׁט מִכָּל עוֹרוֹ.
וּמוֹרִי אָמַר אֵלַי: רְאֵה מַעְלָה אֶת הַחוֹטֵא,
אֲשֶׁר מִשְׁפָּטוֹ קָשֶׁה מִמִּשְׁפַּט כֻּלָּם, הוּא יְהוּדָה אִישׁ־קְרִיּוֹת (Iscariote)
אֲשֶׁר רֹאשׁוֹ פְּנִימָה, וּמֵנִיעַ שׁוֹקָיו הַחוּצָה;
מֵהַשְּׁנַיִם אֲשֶׁר רֹאשָׁם לְמַטָּה,
הַתּוֹלֶה מִפָּנָיו הַשְּׁחוֹרִים, הוּא בְּרוּטוֹ;
הַבִּיטָה וּרְאֵה אֵיךְ יִפָּתֵל (מֵהַכְּאֵב) וְלֹא יִצְעָק,
וְהַשֵּׁנִי, אֲשֶׁר נִרְאָה בַּעַל עֲצָמוֹת, הוּא קַסִּיאוֹ . . . . .
אַךְ הִנֵּה אָתָה לַיְלָה, וּבָא עִתֵּנוּ לִנְסוֹעַ,
כִּי הַכֹּל רָאִינוּ.
וַאֲנִי אָחַזְתִּי בְּצַוָּארָיו, כַּאֲשֶׁר צִוָּנִי,
וְאַלּוּפִי הֶחָכָם לָדַעַת מָקוֹם וָעֵת לַעֲשׂוֹת,
וַיְהִי כִּרְאוֹתוֹ אֶת כַּנְפֵי (דִּיטֵי) פְּתוּחוֹת דַּיָּם,
וַיֹּאחַז בְּצַלְעוֹתָיו הַשְּׂעִירוֹת,
וְאַחֲרֵי כֵן יָרַד מִצֶּמֶר לְצֶמֶר,
בֵּין הַשֵּׂעָר הֶעָבֶה, וְקִירוֹת הַקָּרַח.

ויהי כאשר הגענו אל הפרק, אשר שם השוקים
נוטות אל עב הירכים,
ויתאמץ אלופי, ובעמל, וצרת רוח,
הפך את ראשו אל אשר היו שוקי לוציפירו,
ויחזיק את ידיו בשעריהם, ויהי כאיש עולה,
עד כי יראתי פן נשוב אל האבדון;
אך אלופי, שואף בפיו כאיש עיף,
אמר אלי: אחוז בחוזק ידיך, כי אין זולת סולמות אלה
לצאת ממשכן הרעות כזה.
אחרי צאתו מחור סלע
ויניחני לשבת על שפתו,
ואז צעד גם הוא בחכמה את צעדיו, ויבוא אצלי.
ואני נשאתי את עיני, ואמר בלבי:
עתה אראה לוציפירו כאשר נטשתיו,
והנה ראיתי כרעיו ושוקיו למעלה.
ומה השתאיתי לו, בערים בעם ידעו,
אשר לא יבינו
מה הוא נקוד התבל אשר עברתי.
ואלופי אמר אלי: עמוד על רגליך,
כי ארכה הדרך, והאורח קשה,
והנה השמש שב אל חצי משמרת השלישית. (Mezza "terza)
לא היתה דרכנו נתיבת ארמון,
אך כבית כלא, מעשה ידי הטבע, (natural" borella)
אשר קרקעו רע, וחסר־אור כלו.
וכמו עמדתי על רגלי, אמרתי אליו: מורי,
טרם עזבי את השאול הזה,
הורני נא בדברך, והוציאני משגגת רוחי.

אָנָה הַקֹּר? וְאֵיכָה תָקוּעַ זֶה הָפוּךְ
מִמַּעְלָה לְמַטָּה? וְאֵיכָכָה הַשֶּׁמֶשׁ, בְּעֵת קְצָרָה כָזֹאת,
מִלֵּא כָל דַּרְכּוֹ מֵעֶרֶב לַבֹּקֶר?
וְהוּא עָנָה אֵלָי: אַתָּה מְדַמֶּה הֱיוֹת עוֹד
מֵהָלְאָה מִטַּבּוּר הָאָרֶץ, אֲשֶׁר שָׁמָּה אָחַזְתִּי
בִּשְׂעַר הַתַּנִּין הָרָע הַנּוֹקֵב בְּגוּפוֹ אֶת הָאָרֶץ.
מֵהָלְאָה הָיִיתִי כָּל עֵת יָרַדְתִּי (מֵחֲצִי גוּף הָעֲנָק;
וְאוּלָם כַּאֲשֶׁר נֶהְפַּכְתִּי, עָבַרְתָּ אֶת הַנְּקוּד הַתִּיכוֹן,
אֲשֶׁר כָּל דָּבָר כָּבֵד יִמָּשֵׁךְ שָׁם.
וְעַתָּה בָאתָ אֶל מֶחֱצַת תֵּבֵל,
הָעוֹמֶדֶת נֶגֶד הַמֶּחֱצָה הַמְכַסָּה אֶת הַיַּבָּשָׁה הַגְּדוֹלָה,
וַאֲשֶׁר תַּחַת רֹאשׁ גָּבְהָהּ
נִסְפָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד וְחָיָה בְּלִי חַטָּאת: (ירושלים)
רַגְלֶיךָ עוֹמְדוֹת עַל גַּלְגַּל קָטָן,
אֲשֶׁר הוּא הַצַּד הַנִּפְגָּשׁ לַגִּיוּדֵיקָה.
פֹּה יִהְיֶה בֹקֶר, בְּעֵת יִהְיֶה שָׁמָּה עֶרֶב,
וְזֶה אֲשֶׁר שַׂעֲרוֹ הָיָה לָנוּ לְמַעֲלוֹת,
הִנֵּה תָמִיד תָּקוּעַ בִּמְקוֹמוֹ כְּבָרִאשׁוֹנָה.
מִצַּד זֶה נָפַל מִן הַשָּׁמַיִם;
וְהָאָרֶץ, אֲשֶׁר לְפָנִים הָיְתָה מִפֹּה נִבְהָה,
כִּסְּתָה בְּמַסְוֵה הַיָּם בְּפַחְדָּהּ מִמֶּנּוּ,
וַתַּעֲלֶה בְּמֶחֱצָתֵנוּ, וְאוּלַי הָאָרֶץ הַנִּרְאֵת מִפֹּה
(הַר מְקוֹם הַכִּפּוּרִים) עָזְבָה בָזֶה מָקוֹם רֵיק, Purgatorio)
לָנוּס מִלְּפָנָיו, וַתַּעַל וַתְּהִי לְהַר.
יֵשׁ שָׁם לְמַטָּה מָקוֹם רָחוֹק מִבַּעַל־זְבוּב (Belzebù)
כְּכָל מֶרְחַב הַשְּׁאוֹל,
אֲשֶׁר לֹא יֵרָאֶה לְעֵינַיִם, רַק נוֹדַע

מִקּוֹל פֶּלֶג קָטָן, אֲשֶׁר מֵחוֹר הַמְנֻקָּר אֶת הַסֶּלַע
יוֹרֵד בּוֹ בַּעֲקַלְקַלּוֹת,
וְנוֹטֶה הוּא מְעָט.
וַיָּקָם אַלּוּפִי, וַאֲנִי אִתּוֹ, וַנֵּלֶךְ בָּאֹרַח הַנִּסְתָּר הַהוּא,
לָשׁוּב אֶל הָעוֹלָם הַזָּךְ,
וַנַּעֲלֶה גַם עָלֹה, הוּא רִאשׁוֹן, וַאֲנִי אַחֲרָיו,
בְּלִי תֵת לָנוּ מְנוּחָה,
עַד אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּעַד חוֹר עָגֹל
מְנוֹרָאוֹת יֹפִי אֲשֶׁר בַּשַּׁחַק,
וְאַחַר יָצָאנוּ מִשָּׁם, וַנִּרְאֶה שֵׁנִית כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

סוֹף הַתָּפְתֶּה

Digitized by Google

E

שְׁנַת

וּבָאוּ עָלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה לפ"ג:

„טוֹב אֲשֶׁר תֶּאֱחֹז בָּזֶה וְגַם מִזֶּה אַל תַּנַּח אֶת־יָדֶךָ“
(קֹהֶלֶת ז. י"ח.)

Digitized by Google

וְעַתָּה הִנֵּה לְךָ שִׁירַת שד״ל עַל הַמְשׁוֹרֵר הַמְּרוֹמָם:

לָשׁוֹן שׂוֹנֵא כָזָב, גָּאוֹן וָעָוֶל;
שָׂפָה, קוֹלָהּ קָדוֹשׁ, חֶסֶד וָיֹשֶׁר;
בִּכְרוֹעַ כָּל לָשׁוֹן לִפְנֵי הַהֶבֶל,
חֶמְדָּה עֶדְנָה, כָּבוֹד, שִׁלְטוֹן וָעֹשֶׁר,
אַתְּ לֵאלֹהִים וְלַמֵּישָׁרִים נֶאֱמַנְתְּ:
הַכְתִּירִי נָא צַדִּיק, זַמְּרִי רִנָּתִי!

מְדָנִים בֵּין אַחִים, קִרְיָה פּוֹרַחַת
הִפִּילוּ בִּמְצוּלַת כָּל־רָע, כָּל־שֶׁבֶר.
אָז גֹּרַשְׁתְּ; וָאָז גּוֹלָה נִדַּחַת,
הַנֶּפֶשׁ הַזַּכָּה הֵרִימָה אֵבֶר.

פִּיךְ פָּתַחְתָּ בֶּחָזוֹן — מַשְׁחַת
קָרָאתָ לִרְפָאִים — מַחַדְרֵי קֶבֶר,
הִרְעַמְתָּ עַל־עַוְלָה רַעַם תּוֹכַחַת,
הוֹדַעְתָּ אֵל, גּוֹמֵל כִּפְעֻלּוֹת גָּבֶר.

בִּנְבִיאֵי קֶדֶם עֹז קִנְאָה עָטִיתָ,
הֵנַפְתָּ עַל־גֵּאִים שֵׁבֶט הַקֹּשֶׁט;
דִּלִּיתָ, אַךְ עַל כָּל רָם הִתְרוֹמַמְתָּ.

עַל כָּל־חַכְמֵי זִמְרָה עַל־כֵּן עָלִיתָ:
עַל־כֵּן כָּל־גּוֹי שָׂם וּתְהִלָּה לְךָ יוֹשֵׁט;
וּלְנֵס וּלְמוֹפֵת לַדּוֹרוֹת הוּשַׂמְתָּ.

Errata-Corrige.

לוח הטעיות.

Pag.	V.	
„ 2	„ 32	— al segno della parola נָמֵּר aggiungi in margine (Lonza).
„ 24	„ 142	invece di אַוּקְלִידֵי leggi אֵאוּקְלִידֵי
„ 36	„ 1 (Nota)	„ *Papa* leggi *Pape*.
„ 49	„ 23	— „ אִירִיטוֹנֵי leggi אֵירִיטוֹנֵי
„	„	27 in יְהוּדָה mancano i punti vocali.
„	„	41 (Nota) in luogo di *ırdae* leggi *Idre*.
„ 59	„ 130	invece di לְפָנֵי leggi לִפְנֵי
„ 64	„ 114	La nota *(Carro — Orsa maggiore)* corrisponde a עַ״ש, non a דָּגִים e l'altra parola in nota deve dir „*Coro*“ e non „*Cero*“.
„ 85	„ 73	פִּיאִיזוּלָה deve puntarsi פִּיאֵיזוּלָה
„ 87	„ 121	וִירוֹנָה deve dire וֵירוֹנָה
„ 110	„ 106	invece *Vengelista* leggi *Vangelista*.
„ 140	„ 114	manca al segno di חָלִ״ רָע la spiega *oppilazion*.
„ 148	„ 1	invece di גְדָלְתָ deve dire גֶדְלְתָ
„ 155	„ 28	„ „ *Romangnoli*, leggi *Romagnoli*.
„ 157	„ 86	„ „ לְטֵירְנוֹ deve dire לְטֵירָנוֹ
„ 167	„ 72	„ „ גֵירְי „ „ נֵירִי
„	„ 40	„ „ מַלֵיבוֹלְגִיָה „ מַלֵיבְּלְגִיאֵי
„ 180	„ 63	„ „ *Frigioi* leggi *Frison*.
„	„	67 va in margine il verso „*Rafèl mai amech Zàbi almi*“.

BIBLIOTECA NAZIONALE DI NAPOLI

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTECA NAZ
Vittorio Emanuele III
XXIII*
B
40
NAPOLI

XXIII.*
B.
40.

NAZ.
Digitized by Google